

HE

Predikant Schill

Gepensioneerd à [illegible]

Amsterdam

יְהֹוָה

PARADISAR LIKELL

J Openberingarbookarennar
3. Capitula.

V. 7. Þetta seiger hinn Heilage og Sannarlege/ sa sem hefur Lykelenn Davids/ huør ed vpplætur og eingenn apturlykur/ sa er apturlykur og eingenn upplætur.

V. 8. Eg liet fyrer þier opnar Dyr/ og eingenn fær þær apturlæted / þuiad þu hefur nockurn lytenn Krapt.

V. 12. Huør yfervinnur/ þann mun eg giøra ad Stoolpa j Mustere Guds mijns/ og hann skal eige meir wteganga / og yfer hønum mun eg skrifa Nafn Guds mijns/ & Nafn hinnar nyu Jerusalem / sem er Borg mijns Guds/ su af Himnum ofann kiemur fra mijnum Gude/ og mitt hid nya Nafn.

V. 13. Huør Eyru hefur ad heyra/ hann heyre hvad Andenn seiger Samkundunum.

Paradisar LYKELL.

Edur

Goodar Bæner

Gudrækelegar Huxaner/ Hiartnæmar Ydranar Uppvakningar/ þydar Packargiørder og allra handa Truar Ydkaner/ med huorium ein riett Truud Manneskia þær upplokeд Guds Paradis og Nadar Fiesiood.

Ur Bookum þeirra Heilogu

Lærefedra Augustini, Anselmi, Bernhardi, Tauleri og fleire añara/ med Nockrum Agiætum Psalmum og Lofsaungum.

Goodum & Gudhræddum Hiørtum til Gagns og goodra Nota.

Prentad i Skalhollte/
af Hendrick Kruse/ Aarum epter
Guds Burd 1686.

Gude Fødur

vorum SKAPARA

Hans Eingietna elskulega Syne

JEsu Christo

vorum ENDURLAUSNARA

Og þeim gooda Verduga

Heilaga Anda

vorum HELGARA.

Þeim Eilijfa Odaudlega & almættuga Gudde / sem er Eirn sannur GUD i þremur Personum / sa þyrste og sijdaste / A & O / Upphaf og Ender / Blessadur fra Eilijfd til Eilijfdar.

Til Lofs Heidurs Æru og Dyrdar.

Og þar næst

Goodum og Gudhræddū Mø nnum/ þessa Lands Jñbyggiurum ædre ꝛ lægre Stiettar til Þienustu ꝛ Gud ræktelegrar Jdkunar.

Er þetta sw fyrsta Book sem wtgeiñ geñ er æ Þrent/ i Skalhollte.

Mijner elskuleger Lādsmeñ.

GUD veite ydur Frid ꝛ Farsælld Naad og Blessan fyrer vorn DROTTEñ JESUM Christum/med H. Anda Stiornan og Upplysingu.

J Skøpunarbokariñar 3 Cap. Lesum vier um̄ þad hrÿggelega Fall vorra fyrstu Forelldra Adams og Evu/ ad þegar þau brutu af GUds Boorde/og ætu af Avexte þess fyrer bodna Skilnings Tries Gods ꝛ Jlls/

 þa

þa hafe GVD/ sokum þvilíkrar O hlýdne þeirra og Yfertrodslu/ ecke al- leinasta lagt þeim uppa margfalldar Eymder og Armædu / helldur og so/ wtreked bæde þau (Adam og Evu) af þeim lystelega Alldengarde Eden/ huar þau ædur voru i allskyns Salu/ og vantade eckert þad sem þeirra Niar ta kunne ad gyrnast sier til Yndis og Epterlætis. Og ad GVD hafe sij- dan sett fyrer Alldengardenn þa hø- fud Eingla sem nefnast Cherubim/ mz naked sveipanda Sverd/ ad geima Ve igenn sem liggur til Lijfsins Tries. J Nuorre Eymd og Vtlegd hæde þau og aller þeirra Epterkomendur hefdu orded ad blijfa/ ei ad eins stundlega / helldur og so eilijflega / hefde Gud ecke af Nad og Myskun sinne aumk- ad oss/ og skeinkt og giefed sinn Elsku legan Son/ fyrst i Fyrerheitunum sm skiedu til Fedranna (so sem S. Pall ad orde kiemst i Giorninga Book Post ulanna. 13 Cap..) og sijdann i sialf re Fram-

te Framkvæmdeste þegar vor Drottenn
Jesus Christus kladdest voru Holl de/
og med sijne blessadre Forþienustu/ Pijnu
Dauda/ sigursælle Vpprisu/ og dyrd
legre Himnafør opnade oss apt: þann
apturlyckta Lijfsins Veg/ og Himna
rijkis Hurd/ so sem vier syngium j Psal
menum vorum. Christur upplauk
oss Himna Hurd/ hvør byrgd var øll
um Mønnum. So ad aller þeir sem ä
hañ trua/ og hann med ydrande Hiar
ta og audmiukre Bæn Aakalla/ haþa
nu eirn opeñ Veg og lidugañ Gang j
Himeneñ/ og Guds Paradijs. Enn
so ad vier a þessum Veige øngre Hind
ran edur Farartælma mætum/ þa er
oss Naudsynlegt ad bera japnann med
oss þann rietta Lykel sem er riett Trw
og Christeleg Bæn/ þui Bæn eins
riettrwads Christens Manns/ er sann
kølllud Paradijsar/ edr Himnarijkis Lyk
ell/ hvørs vegna eg heþe þeñañ Tit
el setta læted ä þraman þessa Book.
Og med þui miñ Nædugaste Herra

og Arfa Kongur hefur mier nadug legast leyft og j tle læted/ ad færa Prentsmidiu hingad til Skalhollts/ og hana hier brwka læta/ þa atte mier umfram allt/ hugad ad vera/ ad þad Verk mætte verda Gude Almættugu til Lofs og Dyrdar/ enn Christelegre Kyrkiu/ og þessu mijnu Fødurlande til Gagns og gooda/ so sem mijner go du Forfedur og Formenn hafa med allre Astundan og Kostgiæfne sig epterlagt/ nefnelega minn elskulegur Forfader og Langafe/ H. Gudbrandur Thorlaksson/ hvør þessa Prentsmidiu fyrst hoof z fullkõlega j Verk sette hier j Lande a Hoolum/ mørgu Christnum Salum til stærsta Gagns og Nota/ og þar nærst hans epterkomare og Dootturson/ min Elskulegur Fader H. Thorlakur Skulason / vid Magt hiellt forbetrade og endurnyade j sijna Tijd/ hvørra blessadra Guds Manna loflegu Dæme min elskulegur broodur H. Gijsle Thorlaksson

kostgiæ-

kostgiæfelega epterfylgde um̄ alla sij na Lijfs og Embættis Tijd / hvar þ allra þeirra gott Nafn mun vppe ver da Odaudlegt / medan̄ þetta Land bygges.

Nu hefur GUD so nádarsamlega tilsied og hagad/ ad þetta goda Verk fylger en̄ nu ættlegg þess sæla Herra Gudbrands/ hvad GUd giefi mier so ad brwka og brwka láta / ad hans heilagasta Nafnt verde til Lofs og Dyrdar/ en̄ mijnu Fødurlandi til Ga-gns og Nitsemdar.

Af øllum þeim Bookum sem eckj eru nijlega vtgeingn' a prent/ þotteſt egøngva kusta henfugre ad utvelia en̄ þessa Book/sem er Meditationes Sanctorum Patrum, hvoria H. Gudbrandur hefur prenta láted a Hoolum ei-nusinne ad vijssu/ og má skie optar. En̄ minn Sæluge Fader H. Thorlakur Skulason einusinne / og var þad þa su sijdasta Book sem han̄ Prenta liet a Hoolum Anno 1655. Nu so

a v sem

sem eg sie af Formaala myns gooda Lannganga/ H. Gudbrands/ ad haſt Dedicerad og til ſkrifad hafe ſijnū La ndsmonnum þessa Book/ þa villde eg eirnenn epter haſs goodu Dæme hana (sem er fyrsta verk Prentsmidiunnar j Skalhollte) Ydur mijnum elskulegum Landsmonnum Dedicerad og tileink ad hafa til eins lijtels Þienustuteikns og Minningar.

Oskande jafnframt ad hun mætte verda ydur þægeleg og til Saaluhialp legra Nota nytsamleg. Ep Gud unner mier lijfs og heilsu framveiges þa er þad minn Þanke og aasetningur ad lata prenta þad sem Gude allsmektugum mætte verda til Lofs & Dyrdar/ mijnu Fodurlande til gagns & gooda/ og Ydur mijnum kiærum Landsmonnum þægelegt og þoknanlegt / & er Þanke min þessu nærst/ Lofe Gud/ ad lata pren ta Harmoniam Evangelicam edur Lijf sogu vors Drottens Jesu Christi/ ame daſt haſt synelega umgiekst hier i Heime/ epter þui sm þeir fioorer Gudspiall amenn

ameñ Mattheus Marcus Lucas og Johañes hafa i sijnum Gudspiollum þar um skrifad og þeir Hálærdu Menn Martinus Chemnitius, Polycarpus Lyserus z Iohannes Gerhardus hafa samañteked/ huor bok ad er eitt fullkomed iñehalld Gudspiallegrar Historiu.

Vor Drotteñ Jesus Christus s. hefur Likelenn Davids/ hvør ed upplætur og eingenn apturlykur/ sa er aptur lykur og eingeñ upplætur/ Apoc. 3. Hann same uppliuke ydar Hiortum/ so Guds Ord mætte þar lidugañ Iñgäg fa/ z Avoxt bæra/ Gude þægelegañ/ eñ ydr til eilijfrar Sæluhialpr nytsā legann / hvørs eg af hiarta Oska.

Jesu Christi overdugur Þienare /
Sem z/ Ydar Þioonustumadur z Broodz
er / j Kiærleikanū Vonenne og
Trwnne a JESVM
CHRISTVM.

Þordur Thorlakſeon.
Superint: Skalh. Stigtis.

Skrifad j Skalhollte Anno 1686. þann 27. Aprilis/ a hvørium Deige þesse Book var endud og nær fullkomenn.

Lectori Salutem.

PO Title þessarar Bookar sie nockud lijted umbreitt/ þar hañ ædur so hliodade Meditationes Sanctorum Patrum / Enn nu Paradysar Likell/ þa vird þad ecke so þyrer mier/ goode Lesare/ad eg med nyum Titele villde eigna mier þad/ sim adrer ypparleger Mefi hafa gjørdt og epter sig læted/edur j nockurn mata Corrigera þeirra Verk (hvar hvørke er Þørf til/ og eige helldur kefie eg mig Mann til ad giøra þad) þuiad sa goode og loflege Guds Madur Martinus Mollerus hefur þessa Book fyrst samañtekted wr Bookum H. Kyrckefedra/ Enn minn Elskulegur Saluge Lang afe H. Gudbrandur Thorlaksson/ a Islendsku wtlagdt/ og seiger hañ j Formalanum þessarar Bookar/ sig þad giørdt hafa fyrer Børn syn/og gooda Vine þeim til Vppvakningar/ ad hallda þeim vid saflann Guds Otta/ og hafe hann þa ei hugad / ad þesse Book skyllde vydar koma/ Enn med þui hann þormerkte/ ad fle ire gooder Menn gyrnest þessar goodar Bæner og Aminingar/og hann sie j þeirre Von ad þær mune gagnlegar verda goodþusum Hiørtum til Aminingar/ Vppvakningar/og sañrar Ydranar/ þui vilie hañ ecke ad so agiætt Pund sie j Jørd grafed/ eda ad fleire hafe þar ecke Not af.

Hefe eg nu j Herrans Nafne/þessa Book apter Prenta læted/ og hana nedal margra annara godra Boka sim hier eru a Prent wtget

ngnar

ngnar/ helst utvaled / ad hun vera skyllde
þad þyrsta Verk sem hier j Skalhollte wtgef
nge/ hvad Meditationes edur Hugvekiur
Gerhardi/ huarrar minn goode Elskulege Fad
er/ H. Thorlakur Skulason a Islendsku
wtlagde/eru enn nu allvyda ad þar hier j Lan
de/ sem er su besta Book ein þyrer sig/ sem
hier heþur a Prent wtgeinged/ og heþur sa
hatt upplyste Guds Madur D. Johannes
Gerhardus/ sama Form haþt/ sem Martin
us Mollerus / ad samantaka þa syna Bok
aþ Skriþtum H. Læreþedra/ so þad er aud
skeanlegt/ hvylykur Andakraptur þeim heþ
ur þylgt og giefenn vered.

Þesse Book helldur sier ad øllu/ alldeilis
Ovmbreitt so sem H. Gudbrandur heþur
læted hana j þyrstu Prenta/ enn vid er hier
auked Inngangenum/ þrettande Capitula/
og Appendice / sem innehelldur Psalma þess
heidurlega Reñemans/ S. Stephans Olaþs
sonar ad Vallanese / og here eg setia læted
Toona og Nootur vid Psalmana/ hellst veg
na þess/mig grunade ad Løgenn mundu mør
gum okend vera j þyrstunne / enn er þullvist
þar uppa/ ad þaug munu þægeleg og lystee
leg verda goodum Mønnum med Tydenne/
þa þaug tydkast og kunnug verda. Hygg eg
þessa Book vera hina hentugustu þyrer Hws
lestur/ þia goodum og Gudhræddum Møñ
um/ þui hier er ecke alleinasta ad þiña good
ar og ageætar Bæner/ helldur eirnenn merke
legar Predikaner og Vmþeinkingar Heilo
agra Lareþedra.

Bæner

Bænernar eru vÿdast settar med stærra Styl/ en Umþeinkingarnar mz smærra/ og er Bokenne so hattad/ ad lesa mæ Langt edur stutt sem hvørn gyrner / þutt meira vardar um þad/ ad Stutt sie lesed & vel uppa Hiartad lagt en Langordt mz Athugaleise. Þock nest og so godum Mønnum ad lata lesa Bokena epter Arstÿdanna Hattalage/ þa mæ lesa æ Jolatÿmanum um Holldgan & Hyngadþæding vors Drottens Jesu Christi/ sem hellst er ad finna i ødrum og þridia Capitulum. A Pøstutÿmanum Uppvakning til sannrar Ydranar og Jhugun Pÿnunnar og Daudans vors Drottens JEsu Christi. A Pæskunum um hans sigursælu Upprisu og dyrdarsamlega Himnaþør. A Hvÿtasunnu / Bæner til H. Anda/ hvad allt best siæst kan ab Registrenu/ sem sett er sÿdast j þessare Book.

Almættugur/ Myskunsamr Gud/ halldu vid Magt hia oss & vorum Epterkomendum/ allt til Heimsins Enda/ synu H. Orde hreinu & klæru/ med Sacramentanna riettre Tÿdkan/ so vier mættum aller ad Endalokunum/ þar og ødlast Himnarÿkis Vist & oendanlega Glede & Farsælld/ þyrer vorn Drottenn Jesum Christum.

Lif sæll goode Lesare/ og Oska þessu Verke til Luku og Blessunar.

Skalhollte 27. Aprilis Anno 1686.

Þordur Thorlaks S.

Io

In officinam Typographicam
Industriâ clarissimi & excellentissimi
viri
M. THEODORI THOR
LACII
Episcopi Schalholtini
vigilantissimi
Schalholti feliciter surgentem.

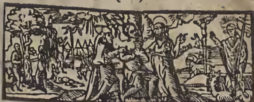
QVam dedit ingenio magnus GVTBERGIVS orbi
Artem, Tevtonici flosqve decusqve soli.
Spectatam populis Boreæ portavit ad Arcton
GVDBRANDVS, gentis lumen honosqve suæ.
Officii librata sui post pondera sacri
Ingens THORLACVS continuavit opus.
Magna patris magni soboles GISLAVS hoc ipsum
Præstitit, Holanæ præsul & ille domus.

Auſtralis patriæ THEODORVS
Epiſcopus oræ
Nunc magnus verſat, qvod
bene vertat, opus.
Ergo ſucceſſus ſuccesſibus addi
te promti
O Superi : felix ſic erit
iſte labor.

Olaus Ionæ Sch: Schalholt:
Rector.

Inngan

I. N. I. C.

Inngaangur

Bookarennar.

Hefur inne ad hallda nockrar agiætar Greiner af Heilagri Ritningu og Bokum H. Læriſedra/ um GUds Raad/ Bæncna og Bænarennar Kraft og Avöxt / hrelldum Samvitskum til huggunar.

Pſalmo 103.

Lijknarfullur og Myſkunſamur er DROTTENN/ polenmodur og harla godgiarn.

Hann er ei alla Æfe byſtur/ og reidiſt ecki eilijflegana.

A Hañ

Hann breiter ej vidur oss epter vorum Syndum/ eg Endurgielldur oss ecke epter vorum Misgiörningum.

Lijka sem Faderenn er Börnunum Lijknsamur/ eins er DROTTENN myskunsamur vid þa sem hann ottast.

Psalmo: 145.

DROTTENN er Nalægur øllum þeim sem hann akalla/ øllum þeim sem hann med alueru akalla/ hañ giörer þad huad hiner Gudhræddu gyrnast og heirer þeirra akall og hialpar þeim.

Esaiæ 65.

Pad skal Skie (seiger DROTTENN) ad þirr enn þeir kalla vil eg bænheira þa / og a medann þeir eru ad tala vil eg andsuara þeim.

Ierem: 29.

Þier skulud akalla mig og eg vil bænheira ydur/þier munud mijn leita og mig finna/þui ef þier leitid mijn af øllu hiarta þa vil eg lata ydur finna mig/ seiger DROTTENN.

Hia Mattheum: 17.

Seiger HERrann Christur.

Bidied og mun ydur giefast/leitid og munud þier finna/knýed a og mun ÿpter ydur upplokid / þuiad huor ed bidur hañ odlast / huor ed leitar hann finnur / og ÿpter þeim er afknÿr/skal upplatid verda.

Item Hia Matth: 11.

Komid til mÿn aller þier sem erfid og þunga erud þiader/ eg vil endurnæra ydur.

Og hia Iohannem: 6.

Huorn þann sem til mÿn kemur mun eg ei vtreka.

1. Timoth: 1.

Þad eru vissuleg Sannende og dyrmæt verdugt Ord/ ad Christur JEsus er kominn i Heimenn Synduga Saluhioolpna ad giora / medal huorra eg er hinn hellste.

Act: 10.

Þessum (JESV Christo) bera aller Spamenn vitne/ad ÿpter hans Nafn þae aller Syndanna ÿpergiefning sem a hann Trua.

1. Iohan: 2.

Ef einhuor Syndgar/ þa hofū vier A

 nadar.

nádarmañeñ hia Fødurnum JESVM Christum þaim Rettlæta/ og hañ same er forlykun fyrer vorar Synder/ eñ ej alleinasta fyrer vorar / helldur einnenn fyrer allrar Veralldarennar.

Rom: 5.

Hvar Syndenn yfergnæfer þar yfergnæfer Nadenn miklu framar.

S. Chrysostomus.

Syndeñ hefur ad vysu siñ Vøxt og syna Stærd og siñ Mæta/ eñ þar a moot hefur Guds Nad ønguañ Mæta/hun er Oendanleg/ hun Yfergeingur allt Ranglæte. Huxa þar um/ þegar Elldneiste fellur i Siooeñ/ þa slocknar hañ jafnsnart/ eins eru vorar Synder ad reikna hia GVds Myskunseme.

Cyrillus.

Safe þeir Naad og Myskun fengeð sem lögdu syna Hendur a HErrann Chr: stum/ huor vill þa ørvilnast i synum Syndum/ huorsu storar sem þær kunna ad vera? Edur huor vill skammast syn / ad koma fram fyrer GVD/so hañ þac Nad og fyrergefning Syndanna.

Hieronymus.

GVD/ sem alinnars er oyfervinnanlegur vard þo med BænToll heimtumansens Mjukferinu yfervuñiñ/ og sa mikle Stadur Niniue/

vt/sem allareidu var i Syndunum. kordiat
þadur / þrelsadist medBæninne.

Hilarius.

Ein Christin Manneskia skal æ og alla tijma bidia / vegna þess / ad sie þar nockud vondt pyrer hende/ad vier kynnum ha med Bænenne þui ad afstyra / so GVD være buenn ad þria oss og bænheyra ædur enn þad ad hondum kemur/þui Madur ma ei undan draga Bænena i þremstu Log/ helldur med Bænesse koma a moote þui vonda sem oss kynne ad henda/ uppa þad GVD leidi oss ecki i þreistne/ helldur frelse oss þra Illu.

Augustinus.

Ep GVD gepur ei samstundis þad um er bedid / þa þyrerlijtur hann þo ecki þan sem bidur / helldur æpir han og prooþar han er leitar.

Idem.

J øllum Bænum þijnum skallt þu bidia þess / ad GVDs vilie verde a þier / en ecke þinn eigen vilie / þui þess sem GVD siniar oss i Bænenne moote vorum vilia/ þad gepur hann oss aptur i vorri Sæluhiælp.

Bernhardus.

Kiærer Brædur/eingen ydar a medal skyll ti litils virda sijna Bæn / þui eg seigi ydur þad þyrer vijst/ ad sa hinn sami sem þar er bedest og æfalladur/virder hana ecki litils/ Fyrr en hun þramgeingur ap vorum Munne

 þad

þa lætur hañ skrifa hana i sijna Book/ so vier meigum Obrigdannlega og æn allo efa vænta oss annad huort þess sem vier umbid ium edur ogso þess sem GVD sier oss be tur haga.

Idem.

Med tuennu mooti hindrast Bænheirslañ ad eirn þær ej þad sem hann umbidur / sem er/ ef nockur giører þad sem vont er / edur þyrer geþur ej þeim sem honū mooti briioota

Ambrosius.

Christur sialþur er vor Munnur med huorium vier tølum vid Fødureñ/vort Augu med huøriu vier siaum Fødurinn/ vor hægre Hønd med huorri vier offrum Fødurnum offre vorra Vara/ sem er Loþgiørd og þackargiørd.

Ein good Bæn um brennande alvøru og gæþu til ad bidia.

Iohannis Arndt.

Þu Myskunsame og Elskuleige Himneske Fader / þu heþur beþalad mier ad bidia. Þinn Elskulegur Sonur heþur mier þad kendt/ og med dyrum Eide loþad og heited mig ad Bænheyra/ þiñ Heilagur Ande miñer

mig

mig ogso opt a i mijnu Hiarta ad bidia. Jeg veit og eirninn ad allar godar gaafur koma ad ofann fra Fodurnum Liossins / þar med veit eg ad oll Andleg og Lijkamleg giæde / og oll Lucka og Blessan Stundleg og Eilijf / hlotnast ej / nema fyrer eina Innelega Bæn. Jeg veit og ad þad heimtist af mier ad bidia vegna þinnar Dyrdar og minnar þreingiandi Naudsyniar. Hier ad auk Skynia eg / huor su Bænenn er æstudlegt Samtal vid GUD / og huorsu þu svarar til hennar med sætre Huggun og heilogum Hugrenningum / og ad Madur kann aungua Huggun ad odlast an Bænarennar / þar hefe eg til margra GUds Barna efterdæme / so vel sem sialfs HErrans Christi / mijns Endurlausnara. Þar med er eg fordoomun arfamur seirn og tregur ad bidia / skoola meir uppa mitt erfide / kiænsku og forsialegleika enn uppa þijna hialp og Nad. Æ fyrergief mier DROTTENN sodan athugaleyse og faavitsku / og slijka forachtun þinna Guddomlegu Fyrerheita. Snu fra mier þui skaoora Straffe sem þu

hvolar þeim er þijna Nad forackta/ad þu vilier forsmaa þa aptur a mote. Gef mier nu Anda Nadarennar og Bænar ennar / Lat mig ihuga þijn Huggunar samlegu Fyrerheit. Huor sem akallar Nafn DROTTENS skal hoolpenn verda. Adur eñ þeir kalla/vil eg bænhey ra þa / a medan þeir eru ad tala vil eg suara þeim. DROTTINN er Nalægur øllum þeim sem til hans kalla. Huors þier bidied Fodurenn i mijnu Nafni / þad mun hañ gefa ydur. Huor er sa Fader sem gefur sijnum Syni Stein nær hañ bidur um̃ Braud ? Upptendra i mijnu Hiarta brennandi alvøru til ad bi dia/ og uppkueik i mier Lioos þinnar Nadar/ lat mijna Bæn vera ylmandi fyrer þier sem Roa offur/ Openbera þig fyrer mier so sem þu openberader þig fyrer Abraham i mynd þeirra þriggia Manna sem hañ heimsokttu/ og gack ej fram̃ hia þijnum Þienara. Blessadu mig i miñi Bæn so sem Isaach/ syn mier Himnaſti gañ so sem þu giorder vid Jacob. Lat mig upplypta til þijn mijnum Hondum

sem

sem Moyses. Lat myna Bæn hlioma
so sætt og klyngia fyrer þier sem þær
huellu og hlioodfogru Biøllur a Arons
Klædafalldi / og sem þañ Sæta Saung
Davids Horpu. Vpptendra i mier Heilag-
gañ Þorsta til þyn sem Hiortiñ langar
epter fersku Vatne / Ahræt og Hreinsa
mynar saurugu Varer med þynum him
nesta Eilde so sem Esaiæ Spamans.
Lat mig graata og Andvarpa fyrer þier
sem Jeremiam / og seigia / Ah eg villdi
myn Augu væri Taara uppspretta og eg
hefdi nooglegt Vatn i mynu Hofdi. Lat
mig i Andanum og Truñe sia þyna Veg
semd / suo sem Ezechiel. Bænheyr mig
sem Danielem. Opna myn Augu sem
Elisæi þienara / nær hañ sa Englafyl-
kingarnar. Lat mig grata beisklega med
Petre og Mariu. Vpplys mitt Hiarta
so sem Ræningians a Krossenum. Lat
mig beygia fyrer þier Knie myns Hiarta
sem Manasses. Opna mitt Hiarta sem
þu giorder vid Lydiam / so eg i mynum
Bænum gleimi ollum stundlegum hlu-
tum. Oh DROTTINN þu sem veist
 leyn-

teinda hlute Hiartanna/ þu sem ransakar Nyrun/ þu veist hvorsu Manñsins Hiarta og Sied er ostadbast/sem er hræranlegra eñ Nabsollour sem æsast og hrærast af Stormi. Gior mig alvorugebiñ ad bidia/so mijner þankar billti mier ecke hijn gad og þangad/ þu kant ad Stilla og stodva Skip mijns Hiarta/og þui langt um betur ad styra og stioorna eñ sialbur eg. Statt upp DROTTENN og still Storm og Vind / minna Ostillanlegra Hugreñijnga/z mijns Hiarta Oroo leika/ so þar verde Logn/ so eg hafe Frid og Rooseme i þier/ad eg meige sia þig mn hyndrunar og þier samfeingiast. Leid mig DROTTEñ i þa Andlegu Eidemork/ hvar eg siae hvorke nie heire neitt þad sem Verølldenne tilheirer / helldur þig alleinasta/og þu þar eirn vid mig taler/ og eg meige þig med Aastwd kyssa / so Verølldin siae þad ei/ nie hlæe ad mier þar fyrer. Endurnya mitt Hiarta/Siñe og Hogskot/uppkendra i mier þitt Lioos og lat þad liooma i mier/so mitt Hiarta se brennande og uppkeñdrad i þijnñ Kiærleika

leika. Tak burt Steinhiartad ur mijnu Hia-
lldе/ so eg meigi þinna til Kiþus Heilaga
Anda Loga og Lioss / og verda var vid
þin̄ Kiærleika / huggun og Aasiudlegt
andsuar. O DROTTENN tak þad
allt burt þra mier/ sem hindra kan̄ mijna
Bænar alvoru / huort sem þad er ver
alldeg Gyrnd edur vond Hollдsers til-
hneiging/ sem vera kan̄ Reide/ hesndar-
gyrnd/O hofiñmædi/Vantru Drābseme/
Hardydge/Fiandskapr/edr/Ydrauarleise.
Lat þin̄ Heilaga Anda i mijnu Hiarta
andvarpa/ kalla/bidia/loþa og þacka/og
geþa mijnum Anda þan̄ vitnisburd ad
eg sie GUds Barn. Lat hann uppten
dra mitt kalldа Hiarta med sijnum Him-
neska Elldi/ þad ylia t upplicma/ og
þyrer mier bidia med oseigiañlegum And
uorpunum. Lat þinn Heilaga Anda
bua i mier/ og giora mig ad sijnu Mu-
stere og Helgedoom og mig uppþilla med
Guddomleguñ Kiærleika / skiæru Sa-
luhialparinnar Lioose/Himneskum þann
kum/Lijþe / Huggun/Frid og Fegnude.
Lat þin̄ Heilaga Anda giora Musteri
mijnø

myns Hiarta ununarsamlegt og ylmande
aþ himnesku Reikelse sannrar GUD
rækne. O elskuleige Fader lát oss þyrer
þinn Heilaga Anda vera eitt med þynum
elskulegum Syne JESU Christo/sem
er vort Hoþud ad vier gieorum vorar
Bæner i honum/þyrer hann og med ho-
num. Lát oss þyrer þin̄ Heilaga Anda
samteingiast ollum þynum Utvoldum
rettruudum / ad vier med þynum Soþ
nude / og i þynum Soþnude bidium
sem i þynum Helgedom/og verdum Ban
heyrder þyrer þin̄ Son JESUM
Christum vorn DROttenn og
HErra. Amen.

I. Capitule

Aluarlegar og Agiætar Aminingar til Ydranar / asamt med nockrum goodum Bænū / Inne halldande þriar Greiner saññar Ydranar.

I.

Aluarleg Amiñing S. Augustini/ Ad Madur ecke undandrage sijna Ydran.

EZech. 18. Meinar þu ad eg hafe þocknan a Dauda hins Ogudlega/ seiger DROTTeñ DROTTeñ/ og ecke myklu meir ad hañ snue sier fra sijnu illu Athæfe?

O seiger DROTTeñ DROTTeñ/ Ezech. 18. Capitula. So sañarlega sem eg life/ þa hef eg ecke þocknan a Dauda hins Ogudlega/ helldur ad sa Ogudlege

Ogudlege siue sier frá syñu Ogudlegu Ate hæte/ og lise. Med þessum Ordum þyr erheiter og lofar Gud DROTTeñ Nád z eilijfu Lijfe øllum Syndugum Mønnum/ ecke uppa þad / ad þeir skule verda Athugala aser/ og syndga uppa soddañ Nád z Myskun/ helldur lofar hann þeim Nád og Myskun sinne / so ad þeir skule ecke ørvinlast og verda Efa samer.

Eñ uppa þad/ ad þeir syndge ecke uppa Nádena/ þa lætur hañ þeirra Daudastund vera þeim Ovijsa. Þar fyrer hyxa þig um kring/ þu Madur/ ad þo Gud hañ fyrerheite þier z lofe Fyrergiefningu Synda þiña þa hefur hann ecke lofad þier ad lifa til Morguns.

Hafer þu til þessa Dags lifad j Syndenne/ sie þu þa til ad giøra Ydran j Dag/ a medañ þu lifer/ og drag hana ecke leingur vndañ/ þuiad huør veit huørt hañ lifer til Morguns eda ei? Þar fyrer giør þu Ydran/ snu þier til Guds/ þa mun hann vera þier Myskunsamur/ uppa þad ad þu med sañre Tru/ og vissre Von meiger epter hans gledelegre Tilkomu bydande verda.

DROTTeñ Jesu/ hialpa þu mier so ad eg ecke duelie ad snua mier til þijn og vndañdrage ecke mijna Ydran fra einu Deige til añars / Helldur gief þu mier/ ad eg nu þeñañ Dag giøre sañа Ydran/ so ad

so ad eg a huorre Stūdu/ a huoriu Augabragde/ sie reidubwen̄ til Christelegrar Burtfarar fra þessum Heime/ Amen.

II.

Hiartnæm Bæn hins Heilaga Anselmi/ j huørre ad ein Syndug Mañeskia veinar/ harmar/ og ber sig illa vegna siña Synda/ og syns Syndsamlegs Lyþernis/ og huggar sig þo vid Naad og Myskun vors liuþa Lausnara Jesu Christi.

Psalm. 42. Fyrer þier medkiense eg miña Synd/ og dreg ecke dulur a miñ Misgiorning/ Eg sagda so/ Eg vil medkieña fyrer DRottne mijnar Yfertrodslur/ þa fyrergafftu mier Misgiørning miña Synda.

Esai. 44. Eg (seiger DROTten) afmaæ þijnar Synder so sem Skij og þijnar Misgiørder sem adra Þoku. Snu þu þier til mijn/ þuiad eg Endurleise þig.

MJnn Gud/ eg er hræddur og skielfdur vegna myns syndsamlegs Lyfernis og Framferdis / Þuiad þa eg hugsa þar um/og skoda þad vel og vandlega/ þa finn eg/ ad eg hefe minn Alldur aled j syndum og Saurugum Giørdum/og þo þar sie nøckud Gott j mynu Framferde/ þa er þad ofullkomed/ og fullt mz Hræsne/ þad er so fordiarfad og spillt/ ad eg er hræddur ad Gud hafe øngua Giedþeckne a mier. Auvý mig Auman arman syndugann Mann/huøriu aumlega og syndsamlega hef eg lifad? Allt mitt Framferde er anad huørt fordæmanlegt edur onytsamlegt og eige er neitt Gott j mynu Fare nie Framferde. Og ad sønnu/ huørt sem er/þa er þar eingenn mismunur/Þuiad huad hellst sem er onytsamlegt og Avaxtarlaust/ þad er Fordæmanlegt. Þui so mælet Sannleikurinn sialfur Huørt þad Trie sem ecke færer Goodan Avøxt/ þ mun afhøgguast/ og kastast j Elldenn. Oh vei mier Aumum Manne. Hafe eg nockud Gott af mier giørdt/ þa er þad eige verdt þess Matar & Dryckiar sem eg til myn tek Daglega. Eg er Aumare en skynlausar Skiepnur/ þuiad eg er ecke þess maklegt sem eg þarf mier til Atvinnu ad hafa/ og samt lyka vel eru suo Milldur og Giæskuryckur minn Gud/ad hn veiter mier Fæde og Klæde/ og hefur Þolinmæde vid mig Auman/Fælan/Syndara. Þuiad myn Synduga Sal lyckar jlla fyr-

er þier

er hier/ mitt Gud/ Ja/ ecke ødruvijs enn suo sem eitt Hunds hræ þad lycktar illa fyrer Mønnunum. Ja ad vijsu/ myklu Fulre ere og Andstyggelegre er mijn Saal fyrer Gude synum/ enn Hræed kan ed vera fyrer nockrum Manne. Eg er ecke verdugur ad eg skule kallast Madur/ Eg er slæmre enn skynlaußar Skiepnur/ og rwlare enn Hræ/ mig er leidest ad lifa/ og eg skamast myn þa eg hugleide mitt Lyf og Framferde/ og er hræddur ad deyia.

Huad skal eg nu giøra Aumur og Vesall Syndare? Huad skal eg taka til Raada? Petta/ Eg vil aff Hiarta ydrast allra minna Synda/ og syrgia og grata mitt aumt Framferde. O mijn Auma Saal/ þu ert so Aum/ þuiad þo þu viter og þecker vel þyna ar Synder/ þa kantu þo ecke ad ydrast þeirra sem skyllde/ þu ert athugalaus/ og hirdar ecke par vm/ huørsu þunge Straff og huad stoor Refsing tilbwenn er øllum þeim sem eru Ydranarlauser.

O þu Auartarlausa Saal/ Huad giører þu? O þu Syndafulla Saal/ Þui sefur þu? Sia þu/ Dagur hins mykla Doomsdags kiemur/ Hann kiemur snarlega og er i nand/ Þad er Dagur Reide og Hørmungar/ Dagur Sorgar og Angistar/ Dagur Hrygdar og Eymdar/ Dagur Myrkra og Dimmu/ Dagur Storms og Þoku/ sa Dagur/ a huørium þer huellu Guds Basonur munu hlioda og hlioma

og hlioma. Oh/ Huørsu hrædeleg Ord munū þeir Ogudlegu þaa ad heyra a þeim Deige? Þo sefur þu auma vgglausa og þordæmanlega Saal/ Þui sefur þu? Vakna vpp. Eg seige þyrer vyst/ huør hañ vaknar ecke vid soddañ hørd Ord/ og vid slykar Guds Reidarþrumur/sa er ecke sofande/ helldur er hañ med øllu Steindaudur. Oh myn Saal / þu Avaxtarlausa Trie/ Huar eru þyner Avexter? Makleg ertu ad þu sert vpphøgguen/ z þier være kastad j eilyfann Elld: Huøria Avexte hefur þu bored adra eñ þynar beyskar og bitrar Synder/ þær ed styngа sem þyrnar? Og Gud giæfe þær kyñe ad stynga þig til Hiartans/ so ad þu vaknader vpp/og giørder rietta og saña Ydran/Gud giæfe þær være þier swrar og beyskar/so þu lieter af þeim.

Meinar þu Saal myn ad Synden sie so lytels verd? eda Oskar þu þess/ad sa strannge Riettlaate Doomare drage Fiødur yfer hana/ z ackte hana ad ønguø? Auoy/Nei/ Þar er eingeñ Synd so lytel/ad hun sie ecke Gude til Vanheidurs/ z verdug eilyfs Dauda/ Huørneñ ma hun þa vera lytels verd? er þ lytels verdt ad vanheidra Gud Skapara siñ/og hañ til reide ad reita? O ho/ þu hid þurra og Avaxtarlausa Trie/ verdugt eilyfs Ellds/ Huørsu villtu andsuara Gude a þeim Deige/þa þu skallt standa Reikning af øllu þynu Athæfe og Framferde? Og

aþ hiñe allra minstu syndsamlegre Hugan.

Þuiað þa mun verða þordæmdt og burt kastað þra Auglite Guds/ allt þ sem þinst med þier aþ vondum Verkum/ onytsamleg um Ordum/ Hiegomlegum Huxunum/ Ja að vysu/ þær allra minstu Synder/ huðrt at þu nu ecke aðtar þyrer Synd/ með huðr kum þu heþur Gud styggt og heþur hañ ecke þyrer Augum hapt/ þær munu þa allarsam añ koma j lioos/ og yþerþalla þig/ þyrr enn þu veitst aþ.

Þuiað sañarlega heþur þu eñ nu marga ar og hrædelegar Synder/ sem eru heimuga legar (auk hinna sem openberar eru) aþ þu krium þu veitst eñ nu ecke par. Ja að vysu/ þu reiknar þær ecke þyrer Synd/ hell dur þyrer Goodverk/ Eñ þa munu þær koma j lioos/ og verða þier rietteleg kunnar og openberar/ og þær eigenlegañ Ett og siett Audkiennt/ og verda svartar sem kol þyrer þijnum Augum. Þa muntu þær laun epter þijnum verkum. Þa er ecke þramar meir nockur Ndranar Tijme nie Nædar.

Þar þyrer huxa þig vel uñ/ a medañ þu ert eñ nu j þessum Heime/ Athuga huað þu giører/ og merk huað þun Kaun verda mui nu. Haþer þu giørdt mykeð gott eñ lijteð Illt/ þa mattu vera gladur. Enn haþer þu giørdt mykeð Illt eñ lijteð Gott/ þa mattu þig það angra. Þu Aumur Madur og vesall/ þu heþur noog Tilefne að syta og

græta/ Þu ætter af ad leggia Holldsinns Fyr-
sn og Gyrnder/ Ja ad rÿsu/ þu ætter ad
græta Bloodugum Tarum/ og vera hrygg-
ur af øllu Hiarta. Vei þier þu hardhn-
ackada Hiarta/ huørt eingen Ogn nie Hræd-
sla kañ ad mykia. O þu sokanda Hiarta/
huørt eingeñ Hootan kañ ad vppuekia/ Sl-
ÿkt er eitt daudlegur Suefn/ huørium ad
engvar Dunur/Skruggur eda skielfingar/
alvarlegs og strænge Guds Løgmæls/kæ
j burt hrunded. Þad er vÿst satt. Heyr þu
synduge Madur/ Nu ætter þu ad syrgia/
græta og veina/ & læta ecke af.

Ja mÿn Sæl/skal eg þeigia yfer slÿku?
Skal eg ecke tala vm þad þunga straff/ vm
þa stooru neyd og Plægu sem yfer þig mun
koma? O þu ydranarlausa Sæl/ skal
eg læta þad bÿda allt þangad til ad soddan
Neyd kiemur yfer þig/ og olÿdanlegar Pÿ-
ster & Pÿnur falla yfer þig? En þad er
þier Aumre Syndugre Sæl ecke gagnlegt/
Þar fyrer vil eg tala allt þad sem mier byr
j Briooste.

Gud giæfe ad mÿn Augu være eirn Tar-
a bruñur/suo ad eg kyñe ad græta Nætur
og Daga/og læta ecke af. Hafer þu noc-
urn tÿma vered syrgiande/þu auñur Synda-
re/suo syrg nu eñ meir/ Hafer þu græted &
veinad/ þa græt nu eñ framar. Sia/ sa
verdr þiñ Doomare huørn þu hefr med þÿn-
um Syndum styggdt og moodgad/ Hañ er sa
sem

sem þier hefur giørdt Gott fyrer Illt/enn þu hefur giørdt hønum illt fyrer Gott.

Hier j Heime er hann Lyknsamr og þolenmoodur/ enn annars Heims er hann strangur og strydur/og alvarlegur/ Hier er hann Milldur og Godgiarn/enn þar verdur hann eirn Riettlatur Doomare.

Auvy/vei mier/vid huørn hef eg misgiørt Huørsu þunglega hef eg minn Gud vanheidrad? Huørsu hef eg þann Almattuga Gud moodgad? Eg Aumur Madur/huad hef eg giørdt? Vid huørn hef eg misgiørdt? Huørsu illa hef eg breytt? Vei mier.

O þu Reide hins Almattuga Guds/fall þu ecke yfer mig/ þu Grimd hins allra hæsta/huørnenn kann eg ad lyda þig? Þa mun vera Eymd og Angist a ferdum/ A eina Sydu klaga mig mynar Synder/enn a adra Sydu skielfer mig Guds strangur Riettlætis Doomur/Fyrer nedann mig er þad Ognarlega Helvijtis Bæl/ upp yfer mier strangr Riettlatur Domare/ Med sialfum mier ein vond Samviska/Framme fyrer mier og allt um kring/su logande Verølld. Og ef sa Riettlate verdur þa varla holpenn/ Huad skal þa verda af mier Aumum Syndara?

Suo vill þa verda Neyd og Angist a ferdum a allar sydur/ Huad mun þa verda til Rada? Huad mun eg eiga ad giøra til? Ad fela sig er omøgulegt/ Ad koma j Augsyn er obærelegt. Eg villda þa giarnann fe-

la mig/ enn eg giet þ ecke/ Naudugur kiem eg i Augsyn/ enn þo vlioota aller hluter openberer ad verda/ Huad skal eg giøra hier eda þar? Huør vill frelsa mig af Hende þess Reida og Riettlæta Doomara? Huar finn eg þa Raad? Huar fæ eg þa hialp? Au vei/ Auvei

Enn huør er hann sem Ritningenn kallar Engel hins mykla Rads/ hann sem kallast Lausnare/ Frelsare/ Sæluhialpare? Til hans vil eg hroopa/ hans Nafn vil eg aa kalla/ þesse er minn liuse Lausnare JEsus Christus/hann mun verda Doomare minn/ fyrer huørium eg er ordenn suo hræddur. Þar fyrer vertu med goodu Giede Sæl mijn hin Sorg fulla/ hress þig vpp/ og legg fra þier alla ørvænting/ Set til hans alla þij na Von z allt þitt Traust/z vert obrædd. Hafer þu flwed fra hønum/ þa fly þu til hans aptur/ Hafer þu moodgad hann z styggdt/ þa akalla hann þess diarflegar med sanre Jdran z riettre Trw.

O JEsu minn Lausnare/Frelsare/ veit mier Nuggun vegna þijns Heilaga Nafns/gior vid mig epter þijnu Heilaga Nafne. O þu sæte Herra Jesu/ vertu ecke minnugur minna Synda/ med huørium eg hefe moodgad þig. O Jesu/ Huad sætt/ huad Nugguuarsamlegt er þitt Na-

fn?

þu? Huorſu miøg ætlega kañ þad ad hugga eirn Aumañ Mañ og ſorgþullañ/ þuiad JEſus kallaſt Lauſnare/ Frelſare/ Saaluhiaalpare.

Þar þyrer DROTTEñ Jeſu bid eg þig/ vertu mier Jeſus/ hialpa mier/ ꝛ gior mig Saaluhoolpeñ/ vegna þijns Naþns. Þu heþur ſkapad mig/ læt mig ecke þyrerþaraſt/ þu heþur leyſt ꝛ þrelſad mig þar fyrer læt mig ecke þordæmdañ verda.

Eg bid þig þu ſæte og Liuþe Herra Jeſu. Med þui þu heþur mig ſkapad ꝛ endurleyſt/ aþ þiñe Almættis Giæſku/ þa læt mig ecke þyrerþaraſt/ vegna minna Miſgiørda. Almættuge Frelſare/ giæt ad þui ſem þitt er med mier/ og hreinſa mig aþ þui ſem ecke er þitt. O Herra Jeſu/ Myſkuna mier/ a medañ Myſkunar Tijmeñ er/ ſo þu ecke þordæmer mig/ a tijma þijns rettlætis Dooms.

DROTTEñ JEſu/ Huad batar þad þig/ þott eg verde þortapadur? Hueria Nytſeme/ eda huada Gagn gierer þad þier/ þott eg fordæmdur verde? Ja Herra Jeſu/ Huor vill þar prijſa þitt Naþn?

Ecke lofa þeir enn Daudu þig/ og ecke þeir sem o-añ ſara til Helvijtis. O allra ſæłaſte Herra Jesu Christe/ Tak mig vpp/ legg mig þier j Skaut þar er noog Rwm/ Tak mig ad þier/ þu allra Lijtfaste Herra JEsu/ og lat mig verda j tolu þiña Utvaldra/ so ad eg æsame med þeim meige Lofa/ dyrka og vegsama þig/ þu sem med Gude Fodur & Heilögum Anda/ lifer og rijker/ hæleitlega Blessadur vm Allder og ad Eilijfu/ Amen.

III

Sorgarleg Hryggdarklögun

S. BERNHARDI/ yfer þeim gamla Adam/ þad er/ yfer voru ſordiorfudu Hollde og Bloode/ og j hvörri mæta Hollld og Blood ſkule Kroſſfeſtaſt/ og dagleiga deydaſt / ſyrer Hialp og Nad Jesu Christi.

Gal. 5. Eñ eg ſeige/ Ganged j Andanum/ þa munu þier ecke fullkom na Holldſins Girnder/ þuiad Hollded girneſt j moote Andanum/ og Anded

j moote

i mööte Holldenu/ þar er huørt a mo-
ote ødru/ suo ad þier giøred ecke þad
sem þier vilied.

Ibidem. Þeir sem Christo tilheyra
þeir krossfesta sitt Holld/ þess Gyrn-
der og Tilhneygingar.

HERR þu Saal mijn/ eg veit þann Ól-
ern sem alla þyna Lijfsdaga hefur vered
ed þier kiærastr/ þann hefr þu haft til
Bords hia þier/ og med þinum Høndum he-
fur þu hann fædt og foostrad. Þu hefur
lagdt hann j þitt Skaut/ og lated hann þar
sofa og Huyld taka þier j Fadme/ og so opt
sem hann hefur gyrnst/ þa hefur þu vinn
giarnlegt Samtal vid hann haft z lated allt
epter hønum.

Þesse same Madur hefdi med riettu att
ad vera þinn Þræll og Þienare/ enn med þui
þu hefur fra Barndoome hallded hann so kr-
æselega og lated hann hafa allann sinn Vilia/
þar fyrer er hann ordenn ofuerbrotenn og meg-
tugre enn þu/ Hann hefur hnept þig j Þr-
ældoom/ og Drottnar nu yfer þier.

Þu spyr ad þui Saal mijn/ Huør er þe-
sse? Heyr þu/ þad er þitt Fordiarfad Ho-
lld og Blood/ sa gamle Adam/ huør ed ste-
ndur og strijder j moote þynum Anda/ hui-
jr ed alleinasta hefur holldlegt Sinne/ enn
fay Himnesku Andarenn og Gixdenn acktar

 hann

hañ ecke. Þesse er þrä blautu Barnsbeine Illur/ Blindur/ Daufur og Dumbe/ fullgiørdur j þui enu Vonda/ ecke skeyter hann um Dygd nie Sañleik/ Ovinur er hann Krossens Christi/hañ spottar þa Saklausu og dregur Gaad ad þeim Einfølldu/ hann huxar jafnañ um stoora Hlute/og þad sm̃ ofhært er fyrer hønum. Hans Dramb og metnadur er stærre eñ hans Magt/ og hañ hrædest ecke nockurn Hlut.

Hañ þorer ad seigia j sijne Heimsku/ ad þar sie einge Gud/ þad er/ hñ skeyter ecke Gude/ hañ øfundar ef nockrum geingr vel/ hañ fagnar yfer añars Ogiæfu/ hañ hefur Lyst a ohreinum Huxunum/ og lætur ecke af/ fyrr eñ hañ hefur þær med Verke fullkomnad/ Hañ utsooar sijnu/ og þui oppeyd er/ Hañ ægyrnest og ad sier dregur þad hñ a ecke/Hañ fellur j skam̃ og Løstu/ og skeyter þar ecke um/ Hañ er sterg oodur/ stæggr og Klookur/og þo ad Reide Guds og Refsing hange yfer hønum/ þa ætlar hañ þad ad ønguþ.

Snøgt ad seigia/ Þesse madur (sitt Hold og Blood) Hañ er allur samañ j Synd eñe fæddur og uppalañ/Hañ er hneygdur til allrar Vondsku og Illsku/ hañ er Daudans Barn/og Kier reideñar tilreidt og hwed til smænar og Fordiørfunar.

Suo er hañ Illur og Ogudlegur (sem nu er sagdt)Og þo dyrfest hañ ad tala um

Guds

Guds Ord/ & taka Sattmala Drottens sier
j muñ/ Hañ hatar allañ Aga/ og ymvøn-
un Drottens leggur hañ a Bak sier aptur.
Eþ hañ sier Þiooþiñ þa hleypur hañ med hø-
num/ og sitt Samlag heþur hañ med Saur-
lyþis mønnum Hañ lætur siñ Muñ tala þ
jllt er/ og hans Tunga ber med Flærd/ Hañ
situr og mæler j moote synum Broodur/ og
bakmæler siñar moodur Syne.

Merk þetta og vackta þig Saal myn/
Þesse vondur madur/ þitt Holld og Blood
saþnar þier Reide GUds a þann Dag Rei-
dennar. Hñ astundar ad þordiarþa þig/ og
ræna þig þynum Himneska eilyþa Arþe.
Þetta allt lydur þu Saal myn/ & þu heþur
ecke slykrar Hreckvyse/ helldur lætur þu allt
epter hønum/ þu talar ecke vid hann eitt
stutt Ord/ þu hastar ecke a hañ/ eitt siñ/ þu
hlær og leikur þier vid hañ/ & heþur hann a
Handhnøckum. Eñ eg ræd þier/ Saal myn/
lær þu ad þeckia hann/ Sia hañ er Spottar-
re sem Ismael/ og leikur vid þig/ Eñ miñ-
stu/ hañ leikur ecke Barnleikum vid þig/ og
ecke gammar hañ sier/ suo sem Menn plaga
ad giøra vid þa Einþølldu/ helldur spottar
hann þig/ & hañ hæder ad þier Saala myn/
Hann umsitur þig/ og leitar epter ad deyda
þig/ og þyrr enn þu veist aþ / þa þeller hañ
þig i Grøþena/ huør þier er tilreidd. Sia
þu/ hañ heþur þenged Valld yþer þier / og
þu ert hans Þræll/ hann tredur þig vnder

med Footum/og þorsmaar þig/og ad ønguꝰ
aktar nie virder hann þig.

O þu auma og vesluga Saal / huor vill frelsa þig fra soddan Ovin? Hialpa mier minn GVD / og leys mig fra þessum mynu Ovin, Vnn þu mier ad eg giete han sigrad og yfertuned / þui han er þuerbroten og Jllur/ hann er eirn GVDs Foracktare/og helldur ecke nema wt af sialfum sier / han er Vinur þessa Heims/ og Præll Andskotans.

Huad virdest þier nu myn Saal / ef þu skilur þetta riett/ þa muntu seigia m; mier/ Hann er Dauda verdur/ han ætte ad Krossfestast. Þar fyrer mæl þu ecke epter hønu leingur / hlyf þu hønum ecke / helldur flyt þier snarlega z Krossfest þenan Mann/ sem er þitt þuerbrotna og hardsuyrada Holld z Blod. En ef þu spyr ad/Huørnē? Med hueriu mote skal hann Krossfestast? Þu skallt Krossfesta han med Krossenum JESV Christi/ Pad er ad skilia/ m; durkiaf þu Holld og Blod þitt / z þuyngia þad fyrer mæd hins Krossfesta JESV Christi / sa ed þier hefur vtuegad Lyf og Huggun. Þenan skalltu akalla og tilbidia af øllu Hiarta / þa mun hann milldelega Bænheyra þig / og suara þier seigiande/ Vertu ohrædddur minn Sonur / i Dag skall tu vera med mier i Paradys / og finna og smacka Hialp myna og huggun.

O HEr=

OHERra JESU Christe / Huorsu mikel er Giæska þijn? Huorsu hiartanlega hefur þu mier Aumum hialpad og Niastod veitt? Minn GUD/ huad stor dugur og ovalltur er þinn Kiærleike / sem þu hefur af Nad og Myskun mier veitt? Huorsu dasamlega ertu trur og merkur? Huad dyrdarleg er þijn Myskunseme? Huad omælanleg er þijn Goodseme og giæska? Ja/ þu ert milldr/ og myskunn samt og hialpar ollum þeim sem þig akalla. Minn HErra og minn GUD/ huorsu dasamlegur ertu i þinne Giæsku? Þijn hægre Hond kann ollum Hlutum til hins besta ad snua/ suo ad eingenn kann þad vt ad skijra.

Eg þacka þier fyrer þijna Hialp og Fulltingi/ huer þui velldur/ ad eg fæ sigrad mitt þuerbrotna Holld og Blood/ Oh/ huad sæll er eg nu/ fyrr var eg i Myrkrum med storre Hrædslu og skielfingu/ enn nu er eg i Hende og skaute mijns liufa Lausnara/ fyrr fann eg Heluijtis Angist i mijnu Hiarta/ enn nu hefur þu lated mig smacka Sætleik þinnar dyrdarlegrar Paradijs

rådiffar. Hier sie Loff z Packer ad eilijfu/ AMEN.

IIII.

Aluarleg Viduørun S. Bernhardi/ ad huør og eirn Madur take vel vara a sine Sæluhialp.

Act. 3. Giøred Jdran / og betred ydr/ so ad ydar Synd' verde afmaadar.

Vi skærer þu þig þu Madur/ þu aum Molld og Aska / þu sem i synd þenne ert gietten/og med Sorg z Sæt ert i þennan Heim fæddur/ og liþer þinn syndsamlegan Alldur i Sorg z Eymdum/ og ad sydustu verdur þu ad skillia hier vid med Kuøl og Pijnu / Sott og Harmkuælum.

Þu pryder so miøg þinn Lijkama og fræ ser hann med kostulegre Fædu/ reistu ecke ad epter ∂a eina Daga þa era hann Madkar i Grøfenne? Pryd þu helldur Sæl þijna/ z skauta henne med rietttre Jdran/og goodum Verkum / þuiad hene ber ad byrtast i Himnenu fyrer Gude og hans heiløgu Einglum.

Huar fyrer hefur þu suo stoora Umhyggiu fyrer þijnu Hollde / en hirder ecke par um þijna Sæl? Erþetta riett ad þu lætur Hustruna vera Ambatt / en Ambattena giører

gløreг þu ad Hæſeru? Þuiad Sælen þyn er ad Drottna yþer Holldenu/ enn þu lætur holldeд Drottna yþer Sælenne.

Hugleid þu hverſu mykels verdar vorar Sæler eru þyrer Gude. Þuiad ein Sæl gyllder meir þyrer hønum enn allur Heimurenn þui ad Sonur Guds heþur ſitt Lyþ vtgieþed/ hvørke þyrer Himenenn/ og eige helldur þyrer Jørdena/ helldur þyrer Sæler mannanna. Ad vyſu/ þær eru ſuo mykels verdar þyrer Gude/ ad þær mattu ecke med nockru verde Endurleyſaſt/ vtann med dyrmæta Bloode Jeſu Chriſti hans Sonar.

Sia þu þa/ huad mykils þier ber þyna Sæl ad virda. Þui gieþur þu hana wt þyrer ſuo lyted? Hugleid þu/ ad ſa Eilyþe Sonur Guds / huør ad er j Fødurſins ſkaute/ hann er komenn oþann aþ Himnum/ til ad leyſa z frelſa þyna Sæl þra vallde Dieþulſins.

Þuiad þa hann ſa/ hvørnenn hun var j Syndenne þanngin/ aþ Dioflenum hertekenn z bundenn/ z ætte ad þordæmaſt til eilyþs Daudaſka Griet hn yþer henne/ þa hun ſialþ viſſe ecke par aþ ſinne Eymd z neyd/ Jaa/ hann ecke alleinaſta Griet yþer henne/ helldur og eirninn liet hann Lyþlata ſig hennar vegna/ og keypte hana aptur med Verde ſyns Dyrmæta Bloods.

Hyxa nu vandlega hier vm/ þu Madur/ hvilyk Offur þyrer þia er wtgieþed/ og hvo gleid huad Dyrmæt Sæl þyn er þ Gude.

Sia

Sia þu/ huørsu hrædelega heþur hun vered særd/ þar hun heþur ecke orded grædd med nockru mooce/ vtañ med Bloode og Beniñ Herrans JEsu Christi. Þuiad heþde hennar Saar ecke vered til Dauda/ iaa til eilijfs Dauda/ þa heþde eilijfur Guds Sonur ecke þurft ad Deyia fyrer hana.

Þar fyrer verd ecke lijtels þa stoorupþlfl og Pijnu sem Guds Sonur heþur lided fyrer Saal þijna / þui þar aþ mætttu siaa/ huørsu stoorlega sw hæleita Guds sonar Tign og Majestat heþur þig annast og elskad.

Herra miñ Gud/ huor ed medtekur Ydrañ fyrer Syndernar/ hialpa þu mier/ so ad eg vite og vidurkieñe/ huad þig kostad heþur ad endurleysa mijna Saal/ vppa þad/ ad eg meige læta aþ Syndenne/ og liþa j Daglegre Ydran/ og aþ ollu hiarta stunda þar vppa/ ad eg mætte verda Eilijflega Saluholpeñ/ Amen.

V

Ein onnur Aminning S. BERNHARDI/ ad madur Hugse Daglega vm finn Endadag / og liþe saþnlega mz Ydran ꝛ Yþerboot.

Syrach

Spratch 7. Huad hellst þu giører þa minstu a þinn sijdasta Tijma/ og muntu alldrei Syndga.

SEIGDu mier þu Madur/ Huar eru nu Syner þessrar Verralldar þeir sin̄ þyrer nockrum Aarum voru hia oss? Þar er eckert epter af þeim/ nema Molld og Madkar. Hugleid vel huad þeir eru nu ordner. Þeir voru Men̄ eins og þu/ þeir atu og Drucku/ þeir lifdu j Glaum og gledé/ og eyddu sijnum Døgum med Vellystingum z Kræsingum/ enn ad Auga bragde eru þeir ofann farner til Helvijtis.

Hier verdur þeirra Kroppur vpp eten̄ af Madkum/ en̄ þar lijdur Saalen̄ kvøl og Pijnu/ þangad til hun samteingest aptur Lijkaman̄/ og verdur so bæde Saal z Lijkama kastad j eilijfan̄ Helvijtskan̄ Elld.

Mz þui ad Saal z Lijkame hafa syndgast og eru j Synden̄s dauda/ þa hliota þau bæde ad lijda eilijft Straff.

Huad hialpar þeim nu þeirra Hoffragt z hiegooma Dyrd/ og þeirra vnilden̄ Glede? Huad stodar þeim nu þessa Heims Metnadr og Sælld/ og Vellystingar hollstins? Huad hafa þeir nu epter af sijnum suiksamlegum Rijkdoome og stoorum Burdum? þeirra vonda Gyrnd er vte/ og þeirra Lysteseme hefur fa eirn Enda. Huar er nu þeirra Gl

ede z hlatur? Huar er þeirra Skiemtun z Gaman? Huar er þeirra Raup z skial/ mic tnadur og Dramb? Huørnen er þeirra my kla Glede vmsnuwen j Sorg og Swt? Huør nin er þeirra Bylgþe orded ad Pynu og Pl agu og þeirra Glede ad Hrygd? Þeir hafa þeinged stoort Fall/ og eru hrapader j Eilif þar Pyslet.

Huad þa hefur skied/ þad kan og ad he nda þig/ þuiad þu ert Madur af Molldu skaptur/ lyka sem þeir. Þu ert Jørd og af Jørdu hefur þu þyna Næring/ og ad Jør du verdur þu aptur. Minstu a þinn Dauda dag/ huad skyndelega kan han ad koma? Og þu veitst ecke nema han kome nu a þess um Deige. Þad er þier vyst þu hlytur ad deya/ en hitt er þier Ovyst / huønær/ eda j huørn mata þad skal skie. Dauden situr um þig allstadar huar þu ert/ Og ef þu ert skynsamur/ þa vertu reidubwen vid hønum alla tyma. Enn ef þu forlætur þig vppa þyna Æsku/ þin stolltan Lykama/ þa mũtu med hønum Pyndur verda/ þuiad þetta er riettur Doomur Guds/ad straffa añars Hei ms og refsa/epter þui sem huør og eirn hefr hier j Heime til unned. Huør han elskar He im þeñan framar en Gud/ hegdar sier epter þessum Heime/ og þioonar ecke Gude/liþer j Gaaleysi/og glede/Ofmate og Ofdryckiu/j la usung og liotum Lifnade / og hatar Tuc kt og Æru/sa same þioonar D.øflenum/og

 mun

DROTTEn Herra Jesu Christe/ þu sem heþur kallad mig wr Myrkrunum til eilijfs Lioos/ gief Nad ꝛ hialpa mi er/ ad eg breyte ecke epter þessum Heime helldur ad eg stunde epter þui/ sem þar vppe er/ þar þu ert DROTTEinn a Hiemnum/ til þyns Fødurs hægre Hand ar/ AMEN.

VI

Enn ein Alvarleg og truleg Amyning S. BERNHARDI

ad huor og eirn Madur vakte sig þyrer Stradclegre Helvytis / Pijnu/og ästüde ad þær og ødlast Eilijfa Salu hialp.

Matth. 25. Capitula. Þa mu þu þeir Omilldu fara j Eilijfar Pijslerets þeir Riettlatu j eilijft Lijf.

HERra Gud/ Huilijk Angist Neyd og Pijna/ mun þa vera a þeß dum? huørsu Hryggelega mun þa ga yga til? þegar Drottenn skilur þa Ogudlegu

j fra þeim Kiettlætu og vijſar þeim fra
ſijnu Auglite/ þegar hann aflhender þa Di=
oflenum j hendur og ſteiger þeim hugrutue=
ggiu j eilijfar Helvijtis Pijſler.

Þat munu þeir Oaflatanlega velkiaſt z
velltaſt j eilijfum Kuælum og Pijſlum/ og
langt ſkilder verda fra Paradijs þeirra vt
valdu. Þeir munu bwa j eilijfre Eymd/og
hafa eilijfan Helvijtſkan Elld til dryckiar/
Liooſed ſiaa þeir alldrei ad eilijfu/ z alldrei
þaa þeir Vatnsdryck nie dropa ad eilijfu/
enn alla Enda verda þeir j Helvijte Pijnder
og alldrei munu þeir þadan leyſter verda.
Diofſlarner pijna þa oaflatanlega / en þo
mun ſu Pijna þa alldrei drepad gieta. Ell
durenn brenner þa eilijflega/ enn þo brenna
þeir alldrei vpp. Þeirra Pijſler vara oaf=
latanlega/enn þo endurnyaſt þær a hvørium
Augabragde.

Pannen verdur hvørium Manne endur=
golldeđ/ epter þui ſem hann hefur til unned/
Og þeir ſem lifad hafa i eins Syndum/
þeir munu eins Pijſler lijda / þyrer Eyrum=
num heyra þeir ecke annad enn Vei og Ach/
Oop og Ylbran /Grat og Tannagnistran. Fy
rer Augunum ſiaa þeir ecke annad en Grim=
legar og hrædelegar Sioner Dioſla og helvij
ſkra Ara. Þeirra Samviſku Ormur nai=
gar þa / og þeirra Elldr ſlocknar alldrei.
Þeir velltaſt z velkiaſt i Pijſlum z Kuølum/
i Neyd og Angiſt/ i Otta og Hrædſlu i Hry
gd og Harmaklögun / i Skialfta og ſkielfin
gu/Þeir

gu/ Peirra Kijkamer verda Pijnder med eil lijfum Elldе/ enn Samvitskurnar med naga nde Orme. Par er olijdanleg Angist/ Skiel king og Fyla/ huar ad deya mun og kordiar kast/ bæde Lijf og Saal / an allrar Vægd ar. Peir Deyia / enn kulldeyia po alldrei/ z par huert a mote pa lifa peir/eñ deyia a hugrin Augabragde. Pañen verdur sa Syn duge Pijndur og kvaleñ j Helvijte. En ef hañ giörer Noran og Ykerboot/ pa mun hñ lifa med Drottne j Paradijsar Sælu Eil ijflega.

Par kyrer skulum vier sia vel fyrer/ og Otvelia af tvennu Hugriu/ huort helldur vær villium/sem er/ eilijfa Pijnu med peim Ogud lgu/ Ellegar eilijft Lijf med peim Otvöll du. Puiad Gud hefur sett fyrer oss pad Illa og Gooda/ Daudañ og Lijfed/ suo ad vier Otvelium huort vier villium. Ef vier villum ecke hradast pær þrungu Helvijtis Pij sler/ pa lætum eilijfa Himnarijkis Glede/ Eppvekia og loka oss/suo vier giörum Nor an og Ykerboot.

HErra Jesu Christe/ pu sem mig he ur leyst fra eilijfum Helvijtis Kvol um/ og lætur jafnlega vara mig vid pe im/ Gief nad/ ad eg alvarlega snwe mi er fra Syndunum/ so eg glatest ecke j pe im. Styr og stioorna mier med pijnum

Eil Heilaga

Heilaga Anda/ og leid mig fra Syndunum til Riettlætesins/ Fra Heluijte til Himerijkis/ fra Daudanum til Lijfsins/ fra þessa Heims Eymd til eilijfs Fagnadar.

VII.

Ein Hryggeleg Harmaklꜵg

un S. Augustini, Um mannlega Eymd og Hørmung / Huat aþ eirn og sier huør ætte ad uppvekiast til riettrar Jdranar.

Psalm. 90. Vorer Lijfdagar vara vm siøtijger Aar / og mest attatijger/ og þegar þeir hafa vered sem bester/ þa hafa þeir vered Mæda z Erfide/ þui þeir burt lijda fliott eins og þad vier værum fliugande.

DROTTEN Almattugur GUD/ huad er eg/ ad eg dyrfest ad tala vid þig? Hlijf þu mier DRottenn/ eg er roted illa lyktande Hræ/ ein Mad kafæda/ eitt fult Kier/ eirn eldfur Ellds Matur. Huad er eg? Hlijf þu mier DRotten/ eg er ein aum Manneskia/ fædd af Kuinnu/ lifE litla stund/ fullur Eymda/ eg er ein Manneskia huør ad er Hiegome/ huør ed burt þlytur

tur ad deya/sem huør ønnur aum Skiepna. Auvy Drottenn / huad er eg ? Eirn aumur Molldarauke Reidennar Barn ꝛ Blindleikans / Kier Saurgunar og Suivirdingar/ fæddur i Ohreinleikanum / lifande i Eymdenne/ ꝛ verd ad deyia med Sorg og Sut/ Eymd og Harmkuælum.

Auvy mig vesalan / hvad er eg ? Hvad verd eg ? Eitt Oþecktar Hræ/ Andstygdar Madkur / fullur med Fylu og Vidbiood/ Blindur / Aumur / Nakenn / Margskyns Eymdum og Hørmungum undergiefen/ vittande huørke minn Inngang nie Vtgang/ Vesæll og Daudlegur. Minn Alldur lijdur burt sem Reykur/mitt Lyf burthuerfur so sem skugge af Tungle/Ja/so sem Blomstur a Akre þad visnar / i Dag er þad mz synū Bloma/ enn a Morgun er þad vised.

Ad visu myner Lyfdagar eru aumer/ mitt Lyf er so sem Þurfamans Lyf/ þess ellra þad verdur/ þess meyr fer þui aptur/ Þess leingra þad er/þess nælægra er þad Daudanum. Eitt fanyitt forgengelegt Lyf/ fullt af daudans Snørum. J Dag er eg gladur/enn a Morgun er eg hryggur/J Dag stend eg/enn a Morgun er eg fallenn/ J Dag er eg lifande/enn a Morgun kann skie Daudur/ J Dag er Lukann med/ enn a Morgun kiemur Olukann/ J Dag er eg hlægiande/enn a Morgun grætande. Alle huad eg giøre þad er fanyitt og fallvallt/ og varer skamma stund/ og er Hiegoome.

Ameſt geingur a Otteñ eda Hrædſla/ Ameſt er a Ferdum Hungur eda Þorſte/ hier er Hite/ þar er Kulde/ hier er Sorg/ þar er Soott/ Þar ofañ a kiemur ſa grime Daude/ huør ed daglega margū burt ſuipter/ ꝺꝺi eñ þa minſt varer. Eirn deyr af Kulda/ añᵛ af Þyſtu z verkiū/ eirn ſerſt af Hūgre/ annar af Þorſta/ eirn Druknar/ annar ver dur Heingdꝛ/ eirn verdur brendur til Dauds annar ſtyrs i Hel/ eirn rijfa olm Dyr/ annar verdur veigenn / eirn hrapar og ſellur til Dauds/ ad ꝺdrum kiemr ſkyndelegur Stade/ huar af hañ hlytur ad enda þetta Lyf.

Og ſram yfer allt þetta / þa er ſo þad hørmulegaſt / ad þar er ecke vyſſara enn Daudenn/enn eckert ovyſſara eñ Daudaſtund eñ/ og þegar Madur huxar ad hann ſtande ſem beſt/ þa er hann um koll/ og øll hanns Von ſeþur þa enda. Þuiad einngeñ Madur veit/ huørar/huar/ eda med huørium hætte han mun deyia / enn þad veit hañ vel / ad hann verdur ad deyia.

DRotten alijtt þad/huad ſtoora Eymd Manneſkiann a/ i huerre eg eirnenn veſkeſt/ ſo hrædeſt eg ecke/ huad þung er þeſſe Neyd ſem eg lijd / ſo er eg gladur og katur/ og kalla ecke til þijn.

Enn nu Drotten vil eg akalla þig/ ma dur eñ eg ſorgieng/ ſo ad eg ſordiarſeſt ecke/

ecke / helldur ad eg mætte blijfa i þier. DROTTENN lijt þú til miñar Eymdar / eg skammast mijn ecke ad medkieña fyrer þier / ad eg er einskis verdur / Drotten minn Styrkur / hialpa þu mier / so ad eg meige vidriettast / kom mier til Hialpar / so ad eg verde holpenn / DROttenn sem ert mitt Lios / kom / suo ad eg meige verda siaande / DROTTENN sem ad ert mijn Vegsemd / byrtstu mier suo ad eg meige glediast / byrtstu mier DROTtenn sem ert mitt Lijf / so ad eg mætte lifa.

VIII.

Enn ein hryggeleg Kløgun Augustini, vm Neyd og Eymd þessa Lijfs / hvad oss ei ad uppvekia til Bœnanar.

Apocal. 18. Ganged vt af Babylon / mitt Folk / so þier verded ecke hlutt takarar hennar Synda / vppa þad / þier fæed ecke noeckud af hennar Plægum.

DROTTENN Gud / þreyttur og mæddur er eg af Eymdum þessa Lyfs / Huad þetta

Lijf er eitt vesallt lijf/ballvallt lijf/ohreint Lijf/ z i allā mæta aumt z Sorgarlegt. Pad er eitt soddan Lijf/ þar sē þeir Vondu hafa Rijke / og þeir Drambsømu Drottna. Þetta Lijf er fullt Hørmungar og Eymdar/ z ætte med rettu ecke ad nefnast Lijf/ helldz Daude/ Þuiad margfaldlega og a huøriu Au gnabragde deyium vier þar inne i allskyns Eymdum/ Deykleyka og Vesælld.

Huørnen kann vort Lijf i þessum Heime Lijf ad heita ? Þuiad skyndelega verdur eirn og annar siukur/og þær daudlegar Me insemder/ annar deyr af Pijnu z Verkium/ eirn vanmegnast af Hita/ annar skadast af Kulda/ eirn liper i Ofneytslu/ annar deyr i Hungre/ eirn fordiarfast i sijnum Hiegoma og Heimsku/ annar af Sorg og Hrygd/eirn drambar af sijnum Rijkdome/annar verdur vegna Fatæktar forsmædur. Eirn vanbrwk kar Æsku sijna/ annar er ørvasa af Elle sin ne. Eirn er snar og hrumur / annar heuur þa Neyd og Plagu. Eg ofan a allt þetta kiemur ad sijdustu sa grimme Daude/ z gior er enda a allre Hiegoma Glede þessa auma Lijfs/ Suo ad þa Madurenn er Daudur/ þa er so sem hann hafe alldrei hier i Heiti me vered.

Nu fo ad þetta Daudlega Lijf / og þes se lifande Daude/ sie hladen med soddan Eymdum / og ødrum myklu fleire/ þa eru þo allmarger (þui verr) sem læta þessa Heims Lyst og Hiegoma sigra sig og blinda

Med fanytre og falskre Von/ jæ so er þessa Heims Nattura aum og suksamleg/ ad Synner þessarar Veralldar sia og merkia sialfþer þetta/ þo samt eru þeir oteliannlega marger sem so eru heimsker og blinder / ad þr læta fanyta Heimsins Kysting leida sig og a Tælar draga. Enn sæler eru þeir (þo þeir sie ei marger) sem ecke treysta uppa þetta stundlega fallvallta Lijf / helldur forsmaa Heimsins Glede/ og fordast hans samlag/ so þeir verde ecke med hønum fordæmder.

HErra JESV Christe/ eg bid þig/ Kienn mier ad þeckia Eymd og Hiegoma þessa Heims / og Daglega hugsa um mijna Dauda Stund/ forda mier Villustigum þessarar Veralldar / og greid þu mijnar Fætur a Veg Fridarens. Hialpa mier ad lifa i daglegre Jdran og ad eg sie vakande/ so ad eg med Fegnude mætte vænta þijn/ a ollum stundum og Tijmum/ A M E N.

Hiartnæm Bæn S. Augustini/ J hverre eitt sorgbited Hiarta klagar sijna Neyd fyrer Herranū Christo/ og bidur um hialp z Huggun.

Matth.

Matth. 11. Komed hier til mijn/ aller þier sem erfided og Þunga erud þiader/ eg vil Endurnæra ydur.

JEsu Christe minn Skapare og Lausnare / þu ert eilyflega goodur enn eg er fullkomlega jllur og aumur Þu ert Froomur/enn eg er Ogudlegur. Þu ert Heilagur/enn eg er Aumur z Syndugur. Þu ert Riettlætur/ enn eg er Ranglætur. Þu ert Lioosed/ enn eg er Blindur/og Skilningslaus. Þu ert Lyfed/ enn eg er Daudlegur. Þu ert Læknarenn/ enn eg er fullur Særa z Siukdooms. Þu ert Fögnudurinn/ enn eg er hladenn af Hrygdum og Eymdum. Þu ert sa Ædste Sannleikurenn/enn eg er einskis verdur/og ecke anad enn Hiegoome/ suo sem aller adrer menn a Jördunne.

Aumur/huad skal eg seigia minn Skapare? Heyrdu þo minn Skapare/eg er Skiepna þijn og nu strax fer eg j burt/eg er Skiepna þijn og nu Dey eg/þijn Skiepna er eg/z nu verd eg ad önguu. Þijn Skiepna er eg/ og þijnar hendur hafa tilreidt mig/ Ja þær þijnar Hendur hafa skapad mig / sem fyrer mig voru negldar a Krossenn. DRottenn/ yfer gief ecke Verk og smijde þinna Handa/ og lijtttu a Sarenn j þijnum Hondum.

DRottenn Gud minn/ Sia þu/ a Hendur þijnar er eg skrifadur/ les þa sömu Skrift/ og hialpa mier.

Siaͤ þu/ eg þyn Skiepna andvarpa til þyn/ Þu ert minn skapare/ Endurnæꝛ þu mig Siaͤ/ eg skiepnu Barn þitt kalla til þyn/ þu ert Lyfsed/ lyfga þu mig. Siaͤ/mig Skiepnu þyna langar til þyn/ þu ert minn skapare/ hialpa þu mier. Lyfna þu mier DRottenn/ þuiad myner Dagar eru so sem ekert. Huad er Manneskian þess/ ad hun dyrfest ad tala vid sinn Skapara? Lyfna þu Þræle þynum / sem dyrfest ad tale vid sodban Herra.

Naudsyn brytur Løg / Naudsyn kiemur mier til ad tala vid þig/ su Neyd sem eg lyd/ hun kiemur mier til ad kalla/ eg er Siuk-kur og Saar/ þar þyrer kalla eg aa Læknarann/ eg er blindur/ þar þyrer flyt eg mier til Lioss sens/ og er Daudur/ þar þyrer andvarpa eg epter Lyfenu / þu ert Læknarenn / þu ert Liosed/ þu ert Lyfsed.

O JESV af Nazareth / Myskuna þu mier. O þu Sonur Davids/ Myskuna þu mier. Þu Brunnur allrar Nadar z Gixskn/ Myskuna þu mier / Bænheyr þu þann Siuka sem kallar til þyn. DROTTENN þu hid sanna Lios/sem þar geingur fram un hia/ byd epter þeim Blinda/ sem þig akallar. Kiett vt þyna Hønd/ suo ad eg kome til þyn/ og ad eg i þynu Liose mætte þar ad siaͤ þad eilyfa Lios.

X. Tau

X.

Taulerus.

Ein Hiartanleg Bæn/ i hu-
ørre Jdrande Mans Hiarta med Ann-
gre og Anduarpan/ og sønu Lytelæte/ med-
kiennir sijnar Synder / og bidur um
Naad og Myskun.

Psalm. 32. Eg heþe sagt/ eg vil játa þyrer DROTTNE minn Misgiørning/ þa þyrergaþstu mier Rangláte minnar Syndar.

ALmáttugur/ Giæskuþullur og Myskunsamur Fader / eg Armur aumur Syndare/ kiem til þijn med Hiartans Audmykt og Lytelæte/ og þell hier þramm þyrer þier/ med sønnu Trunadar trauste til þinnar Naadar og Myskunar / og vidurkienne þyrer þier allar mijnar Synder og Misgiørder/ med huørium eg heþe allt til þessarar Stundar styggt og moodgad þig/ minn Himneske goode Fader/ med þui / eg heþe ecke skammast mijn ad dryia þær Synder og Skammer/ þyrer huøriar þinn elskulegur Sonur heþur orded ad lijda sára Pijnu og beiskann Dauda/ en þær skylldu læknast / þo tiaer mier ecke ad leyna þeim.

Jeg

Jeg jaata eirnenn og nidurkiene fyrer þier/ þu millde og Myskunsame GUD og Fader/ mitt hid mykla og margfallda Ohacklæte/ ad eg alllt til þessarar Stundar / hef vered miøg ohacklætur vid þig / og þinn elskulegañ Son / fyrer alla þyna Aast og Elsku/ fyrer alla þyna Naad og Myskun og Velgiørninga þa sem þu hefur veitt mier/ i þui þu hefur so langañ Tyma med stoorre Þolenmæd vm lided mynar Illskur og Synder/ og þolad myna margfallda Ohlydne/ sem eg hefe syndt þier. Ad vysu þu hefur so Myskunsamlega beded epter mier/ so ad eg skyllde giøra Boot og betran/ og ad þu mætter eignast Hiarta mitt/ og Tilreida þier þar Bwstad/ og veita þui Naad z Myskun. Minn Gud og DROTTenn/ huørsu opt hefur þu ammiñt mig/ og klappad a mynar Hiartans Dyr/ med þynu Orde/ og þynum Heilaga Anda? Huørsu opt hefur þu leidt og lockad mig med þynum Velgiørningum? og med Krosse og Mootgange viliad koma mier til ad ydrast mina Synda? Eñ eg hefe ecke vpplokid fyrer þier/ helldur hefe eg snymed vid þier Bakenu/ þetta hefur þu allt Þolennmoodlega vmlided.

Huørsu opt hefur þu mætt med riettre kasta mier nidur i Helvytis Afgruñ/ eñ þu hefur þo hlyfdt mier/ af þinne Naad og Myskun. Goode Fader / Þad være eingeñ Vndur/ þo mitt Hiarta bryste i sundur af Sorg og Harme/ þa eg huxa vm slykt. Ad

kysw

vijsu/ Himneske Fader/ eingenn Helvijtis Pij-na og Plaaga er suo stoor og þung/ ad eg hafe ecke enn þyngra forþient/ med mijnum Syndum. Ecke er eg verdugur ad kallast þijn Skiepna. Ecke er eg verdugur ad gaanga vm Jørdena/ eda ad hun giefe mier mijna Atvinnu. Þad være eingenn Vndur/ þott allar skiepnur hefnde aa mier/ þeirrar Illsku og Ohlydne/ sem eg hefe synt þier DRottenn/ med mijnum margfølldum Syndum.

Enn nu goode Myskunsame Fader/ bid eg þig/ Myskuna þu mier. Eg bid þig/ Lyttu til mijn Myskunar Augum þijnum/ og laat opid vera þitt Myskunar Hiarta fyrer mier. Tak mig aptur til Naadar/ og fyrergief mier þad/ ad eg hefe suo leinge dreiged vndann ad snua mier til þijn. Laat vpp þitt Fødurlegt Hiarta/ lijkna og styrk mig med þinne Naad og Myskun. DRottenn minn Gud/ med þui þu hefur nu suo leinge vid mig frestad forþientre Refsingu Syndanna/ þa laat þu nu frammkoma þijna Naad/ og verka þu med mier þad/ huar til þu hefur mig fra Upphafe Vtvaled.

XI

Taulerus.

Ein onnur Bæn/ J huorre Madur med Angre og Ydran medkien̄er Synder sijnar/ og bidur vm Naad og Fyrergiefning.

Psalm.

Psalm. 103. So sem Faderen̄ sier Aumur a Barnenu/ suo Myskunar DRottē̄ þeim sem hn̄ ottast.

ÞEi mier Vesølum Mañe ꝛ Aumum Syndara/ þuiad eg heffe þig DROTTenn min̄ Giæskufulla og gooda Fødur yfergiefed/ þu sem alldrei hefur lint ad veita mier Aast og Elsku/ og allskyns Velgiørder. Vei mier/ ad eg heffe mitt Hiarta aptur byrgt ꝛ læsted/ þar jnne þu villder hafa bwed/ og eg heffe fanngad þad/ med mørgum Løstum og skæmum Syndum. Eg er orden̄ Rier Syndaña/ Herberge hins ohreina Anda. Auvy DROttenn/ eg jata og medgeing/ ad eg er sa hellste a medal allra Syndugra j Heimenum. En̄ ecke ad sydur trwe eg og treyste vppa þijna stooru Naad og Myskun. Þuiad/ enn þo Synder mijnar sieu margar/ og Oteliãlegar/ þa veit eg þo ad Myskun þijn er mørgum Þusundum meyre ꝛ stærre/ ꝛ hefur øngvan̄ Enda. Eilijfe Fader/ ef ad þu villt/ þa kantu ad Hreinsa mig. Lækna þu Saal mijna/ þuiad eg medgeing ad eg heffe Syndgad fyrer þier. Minnugur vertu DRotten̄ þeirra Huggunarfullu Orda sem þu hefur talad fyrer þin̄ Spaamannsins/ seigiande. Þu hefur Hoorast med þijnum Radgiafennum/ en̄ þo samt/ kom þu aptur til

myn/ þa vil eg taka vid þier.

Þu Fader allrar Naadar og Myskunar yppa þetta þitt Huggunarsälegasta Ord þa treyste eg/ og sny mier nu til þyn / aff øllu Hiarta/ eins so sem hefder þu þad allema til myn talad/ og mig allema kallad þar mz til Ydranar. Þviad eg er þesse þin Ohre ina Saal. Eg er sa onyte Fortapade Sonr sem so hervelega hefe snued mier fra Fødur num Kiossins/ aff hvørium ad allt kiemur þad sem gott er/ og eg er orden suo sem vill luraffande Saudur. Eg hefe misst/ og hefe eydt og vppsooad øllum þeim ägiætū Gaffum og Giædū/ sem þu hefur giefed mer/ aff þinne milldre og Myskun. Þig hef eg yffergiefed/ þu Brunnur lifanda Vatns/ en hef grafed mier ānarstadar Þyttu z Dyke. Eg hefe hafft lyst z Gyrnd til þessarar Veralldar/ hvar jike ecke finnst Hialp nie Hugg un/edur nockur lyffgan/ þviad øll vellysting þessarar Veralldar hun er forgeingeleg/ og lydur fliott burt sem Reykur. Þig hef eg yffergiefed þu lyfsins braud / z hefe eted Draff med ohreinum Svynum/ þviad eg hef þe epterfylgdt Gyrndum myns Hollds/og ls þad suo sem ein skynlaus Skiepna. Þig hef eg yffergiefed/ þu þinn allra bezte Almættu ge eilyfe Gud/ og snuid mier til Jardlegra forgeingelegra Hluta. Þui er eg vorden ber og naken/suo sem sa fortapade Sonur var/ eg er orden Aumur og ohreinn/og blyt sem

annad skynlaust Dyr ad rotna z deysa j mi=
num Syndum og ohreinendum. En nu
bid eg þig Myskunsame Fader/ ad þu mikl=
est ecke leingur æ soddann Illsku og Syn=
der/sem eg hefe giørdt þier æ moote/ helld=
ur læt mig nioota þins elskulega Sonar
JEsu Christi vors DROTTens og Laus=
nara/ A M E N.

XII

Ein Agiæt Bæn/ j huørre ad Sorgfullt sundurknosad Hiarta le=ggur allar sijnar Synder/med riettre Tru vppa Herran Christum.

1. Johan. 1. Cap. Blooded Jesu Christi Guds Sonar þad hreinsar oss af øllum vorum Syndum.

Taulerus.

Hvørt skal eg flya Aumur Madur hladenn med otellanlegum og stoo=rum Syndum? Eg suara vmer sialfur / ecke annarstadar enn til hyn þu sæte Herra Jesu Christe. Þar fyrer Drottenn Jesu/ teck eg nu allar mi=nar Synder/allt mitt oþacklæte/allar mijn=ar holldlegar Gyrnder/ alla Reide/alla O=hlyþne/allt Gæleyse/alla Illsku/allt mitt

Yoranarleyse/ allar vondar Gyrnder/ og kasta þeim j þañ diupa Afgrunn þinnar Gudoomlegrar Nꝏdar og Myskunar. Ad vij su/ eg legg þær j þijnar Heilǿgu bloodugu Ynder/ og j þyn Saar/ huǿrium þu særdur varst mier til Saluhialpar. Og eg bid þig minn Gud/ ad þu villder þyrer þitt Dyrmæta saklausa Blood/ þuo og hreinsa mig af ǿllu mijnu Ranglæte/ suo ad þu minnist þess alldrei framar meir.

Goode Herra JEsu/ mijn einka Hialp og Huggun/ Sia/ eg kiem til þijn med riettu Hugaraangre/ elskande þig af Hiarta/ vilia nꝍ allt þad flyia og fordast sem mig skilur vid þiñ Kiærleika/ vppa þad eg mætte ver da eitt med þier / j Huganum/ j vilianñ og Kiærleikanum. Þu ert mijn einka von/ mitt einka Traust/ mitt einka Athuarf og hæle. Og þo Synder mijnar skurle mig fast lega/ og niðurþryckie mier/ þa gledur mig meyr þijn oseigianleg Giæska/ og su heilaga Armnan/ og Forþienan þinnar Pijnu/ hun ei etter mig og vidhialpar. Ad vijsu miñ Laut snare/ allt þad eg hefe illt giǿrt z syndgad/ þad hefur þu med þijnu bitra Dauda bætt og bitalad. Huad hellst mig brestur/ þad hefur þu med þinne Holldgan / Pijnu og Dauda mier noglega vtuegad og afrekad. Og þo ad mijnar Synder sieu otelianlegar og stoorar/ þa eru þær ecke ad reikna / hia

þinne

þinne miſkellre oſeigianlegre Myſkun.

Par þyrer ſet eg allt mitt Trunadar Trauſt til þinnar oſeigianlegrar Giæſku og Godgierndar / lꜳt mig ecke verda Fortapadan/ med þui þu heþur ſkapad mig epter þinne eigenn Mynd/ huor Mynd/ enn þo ad hun ſie i mier þyrer Brot og Synd vorra þyrſtu Forelldra / þordiǿrþud og aþſkapleg orden/ þa heþur þu þo ſamt hana endurnyad i Endurþædingar Laug og i Krapte þyns Heilaga Bloods/ huar med vier ordner erū Sluttakarar Gudlegrar Natturu / z erum aþ vorum Himneſka Fǿdur medtekner/ſo ad vier erum nu GVDs Bǿrn / og Erþingiar þyns Rykis/og þyner Samarþar i Voneſe.

Pad er myn Tru/og þad er mitt Trauſt/ ad þu muner ecke ſkuþa mier i burt þra þier/ þuiad þu heþr tekid a þig mitt Holld z Blood/ og ert orden min̄ Broder/ecke til ann nars enn til þeſſ / ad þu villt ecke yþergieþa mig/ Jꜳ/ eg vona og treyſte þar vppa / ad þu muner ecke þordæma mig/med þui ad þu heþur ſo dyrt keypt mig/ ad þu heþur þynu Heilaga Blode vthellt til Fyrergieþningar minna Synda / huort Blod ad ſo er Dyrmætt og Krǿptugt ad einaſta eitt Bloddrope kann allan Heimen Saaluholpen ad giǿra.

HERRA JESV Chriſte/ eg bid/lꜳt þitt heilaga dyrmæta Blood verda mier ſo krǿptugt / ad eg med ǫllum þeim ſem

þu hefur leyst / mætte vegsama ꝛ prijsa þig ad eilijfu / AMEN.

XIII.

S. Augustinus.

Ein Hiartnæm Bæn um

Beiran Lijfsdaganna og good Verkenn.

1. Timoth. 1. Frem þig og idka i godum Riddaraskap / hafande Trwna og eina goda Samuisku.

DROTTENN minn GUD / hialpa þu mier / suo ad mig lange af Hiarta epter þier / og ad eg leite vandlega ad þier. Lat mig finna þig med Fognude / og elska þig af Hiarta. Veit þu mier þad / ad eg vegna þinnar Aastar og Elsku / hate allar Synder. DROTTENN minn Gud / lat mig alla tijma lifa i sannre Jdran og hafa daglega fundurkramed Hiarta / hia spa mier til ad Augu mijn græte sijnar Synder / og ad Hendur mijnar sieu ölmusugiarnar. Minn Kongur / kiaf þu ni-dur

dur Holldſins Gyrnder i mier / og kueik
vpp i mier brennande Elſku og Aaſt til
þyn. Minn Frelſare / tek burt fra mier
Anda Metnadar og Drambſemennar / og
fyll mitt Hiarta med ſannarlegt Lijtelæ-
te. Miñ Lauſnare / tak burt fra mier alla
illa Reide / og hneygdu Hiarta mitt til
heilagrar Volenmæde og Fridar. Minn
Skapare / burt takta vr mijnu Hiarta allt
gamallt ſyndſamlegt Athæfe / og gief
myſkunſamlega pad / ad eg meige finna i
minne Samvitſku / Frid og Fognud. Go
de Fader / gief mier eina ſterka Tru / ſtø-
duga Von / og ſafnlega Aaſt og Elſku
til þijn. Minn DROTTEJNN / vijk
burt fra mier øllum Hiegoma / ſo ad mitt
Augſkot ſie ecke gælauſt / og mitt Hiarta
ſkeike ecke / ad minn Munnur tale eckert
oriettelegt / og mijn Augu ſie ecke Dramb-
ſøm / ad eg ecke fyrmate minn Lijkama / nie
helldur lyte eda laſte minn Naunga.

Gief mier ad eg ſie ecke Bakmalugr /
vijke ecke fra mijnu Kalle og Embætte /
ſtunde ecke vppa Rijkdoom eda Metord
og Hiegoma Dyrd / ſie eingen Hræſnare /

og ei tale hvorium Manne þagurt i Eyrun. Veittu mier ad eg ecke þyrerlyte Fatæka / nie niðurþrycke Auma / sie ecke Agiarn/ ecke oþundsiukur/ Laste ecke adra nie lyte. Minn Skapare/aþmaadu i hia mier Lauslæte/Galeyse/Saurugar Girnder / Ohreinar Hugrenningar/ Storsinne/Hardwd/Ospekt/Idiuleyse/ Lete/Omenstu/ Skilningsleyse/ Blindleika Hiartans/ Forhert Sinne/ og alla Oidsem. Hialpa mier so eg sie ecke ohlydenn hui sem gott er/ ecke Oraadþægenn/ þa mier verdur heillt raaded / ecke oþmiog Stolmalugur.

Vm mier þess / ad eg ecke take þra þeim Purþtuga/skade ecke þa veyku/Bakmæle ecke þeim Saklausu / og þorsmae ecke þa sem mier eru vndergieþner.

Lat mig ecke vera vid mitt Heimkynne storlyndan / Rijkelatan/ vid þann Framanda ecke Myskunarlausan / vid Naungan ecke harddrægan. Minn Gud/ mijn Myskunsemd/ eg bid þig i Naþne þijns Elskulega Sonar/ veit þu mier/ ad eg giete þramed Kiærleikans Verk/ og

sie Myskunsamur/ og haꝑe lyst til allrar Gudrækne. Hialpa mier / so eg giefe samhatmad þeim sem lijda Skada og Ortett/ og sie Rađhollur þegar nockur þarꝑ þss vid / og leitar Rada til myn.

Giefþu mier ad eg yꝑergieꝑe ecke þan Auma/heldur Hialp veite þeim þurꝑtuga/hugge þann Sorgꝑulla/hialpe þeim Bridtryckta/endurnære þann Fatæka/ ꝑyrergieꝑe þm̃ Skyllduga.

Hialpa mier so ad eg ꝑyrergieꝑe þm̃ sem vid mig haꝑa misgiørt/ ad eg giore þeim gott ꝑyrer illt/ Fyrerlyte ónguann/ veite Virding huorium Manne/epterꝑylge þeim Godu/enn þordest þa hinu Vondu/elske sanna Dygd og alla goda Mañkostu/þordest Lóstu og Lyte/ sie Dolenmoodur i Mótgangenum/enn Hooꝑsamur og Ofteor þa mier vel geingur.

Veit þu mier ad eg geyme miñ Muñ/ og vakte Varer mynar/og ad eg þorsinne allt þad Jardlegt er/ en æstunde þad sem er Himneskt. Hialpa/hialpa mier Numneske Fader/ꝑyrer þinn Heilaga Anda/i Nafne Sonar þijns JESV Christi/ad eg betre minn Lyꝑnad.

Bæn

XIIII.

Bæn hins Heilaga Anselmi/ med huørre ad Christelegt Hiarta klagar sijna medbædda Synd og Neyd/ og huggar sig sætlega i Herranum Christo.

Psalm. 51. Sia þu af Syndsamlegu Sædi er eg getinn og i Synd gat mig mijn Moder. Sia þu elskar Sannleikann sem hulinn liggur / þu lætur mig vita þann heimuglega Wijsdom.

1. Cor. 1. Christur er oss af Gude giordur til Wijsdooms og Riettlætis/ til Helgunar og til Endurlausnar.

MIn Saal/ þui mysstar þu þa Blood þyrstu Gydinga/ z þui veldest þu þeim Myskunarlausu Stryds Mønnum / sem so sarlega / og hryggelega fooru med þinn DROTTENN JESVM? Lat af þessu/ og snu þier helldur til þyns Endurlausnara / og hugleid i huilykre Eymd þu varst stodd / og huilykan Velgiørning hann hefur veitt þier / Hugleid þu huør hann er / sem slykt hefur lided fyrer þig / og huad þu att hønum hier fyrer ad giallda. Hugsa þu um þyna Eymd/og þa

mijklu

mykilu Neyd/ i hvørre þu varst stødd/ Hugleid þu hans Dyrd og Giæsku/ sem hañ hefur synt þier/ og sia til/ ad þu meiger Lofa og Dyrka hañ þar fyrer. Þuiad þu lifd er i Myrkrinum / og varst sek / og skylldug eilyfra Helvytis Pysla. Þynar Synder voru svo þungar sem Bly ad kynnum Hælse/ og drogu þig nidur. GVds hrædeleg Reide þyngde þier ad ofan. Diøflarner þyner osynelegir Ovinir Plagudu þig hrædelega. Þu varst med øllu Hialparlaus/ og visser ecke ad þu varst gietenn og fædd i Syndenne. Oh myn Sæl/ hugleid þu i hvilykre Eymd og Neyd þu varst stødd/ og hugr þyn Æfelok hefde Ordeð. Huxa þu þar um med Otta og Skielfingu / og klaga þad med Hrygd og Hugar Harme.

O HErra JEsu / hvørsu elskulega hefur þu openberad þig/ svo sem ein skiær og fogur Huggunar Sool? Hvørsu vel hefur þu Hialpad mier Obedeñ i allann maata. Myna Neyd og Hørmung hefur þu mier openbera giordt/ mynar blyfþungar Synder hefur þu i burt teked þa hrædelegu Guds grimdar Reide hefur þu af mier teked. Fra mynū daudlegū Ovin Dioflenum / hefur þu mig endur leyst/ og hefur vid hann barest fyrer mig.

Þu

þu hefur læted mig fa Nafn epter þÿ-
nu Nafne/ og kallad mig til þyns Hial
prædis.

Ad vijsu/ þa eg sa fallenn/ hefur þu reist mig upp fyrer þÿnu Auglite/ og sagt til mijn/ vertu Hughraustur minn Sonur (mijn Dotter) eg hefe þig endurleyst/ og mijna elskulega Saal hef eg i Daudann gefid fyrer þig / halltu þier vid mig/ þa skalltu fa Fyrergiefning allra þinna Synda / og ecke fyrer farast/ helldur vil eg leida þig i mitt Rijke/og giora þig ad Erfingia GVds/og Samarfa med mier eilijflega. Hialpa þu mier DROTTENN JESV/ so ad eg kunne riettelega ad hugleida mijna Synd/og af Hiarta græta mijnar Synder / gief þu ad eg fyrer sanna Tru/ fæe ad niota þinna storu Velgiorninga/ og ad eg mætte fyrer þa lofa og prijsa þitt Heilaga Nafn eilijflega/ AMEN.

XV.

Ein fagurleg Truar idkan/ i

hvørre Madur harmar z klagar/ Hryggelegt Fall vorra fyrstu Foreldra/ z lætur sig langa epter GVde z hans eilijfre Hialp.

Psalm. 42. v. 43. Þui erttu hrygg Sæl mijn / og þui er þier so Dvært? Vona þu vppa GVD / þui ad eñ nu mun eg þacka hønum / ad hañ er miñ Hialpare og minn GVD.

DROTTENN / þu ert minn Gud / þu Heilaga Þrenning / þu ert minn Gud. Drottenn minn Gud / hu ørsu þeig.nn og giarnann villda eg sia þig? þu ert ad sønu sa sim mig heþur skapad og Endurleyst og veitt mier allt gott / og eg hef þe ecke enn nu sied þitt Andlit. Miñ Gud / þu hafþder ad sønnu skapad mig til þess / ad eg skyllde sia þig eilijflega / enn þad er ecke enn nu framkomed vid mig.

Oh / huad stoort og hryggelegt er þad Fall / þyrer huøret / vier aumer Mannesktur mist høfum þad / til huørs vier vorum skapader. Oh þa saaru Neyd og Eymd / sem geingur yþer allar Eymder. Þu maþur / hurs þu vm / huad þu heþur misst / og sia j huilijka Eymd þu ert komenn. Oh huad stoor og mykel er su Dyrd / huørig þu mist heþur / enn huad þung er su Eymd j huøriz þu ratad heþur. Þu mister eylyfa Saalur hialp / til huørrar þu varst skapadur / enn þu hrepter Neyd og Eymd hryggelega / til huørrar þu varst ecke skapadur.

Aull þijn Glede er j burt / og med Eymd og

og hrygd ertu hladenn/ DRottenn Gud þinn sette þig j Paradys/ so þu skyllder eta Einglanna Braud/ epter huøriu þyna Saal nu laangar/ enn nu flyiur þu ad eta Braud Hrygdarennar/ aþ huørre þu j Paradys vil sser ecke þar.

Oh DRottenn/ huørsu leinge villtu gleyma mier mz øllu? Huad leinge byrger þu þitt Andlit ꝼ mier? Nær villtu bænheyra mig/ og lyta Blydlega til myn? Nær villtu vpplysa myn Augu og laata mig sia þitt Andlit? Lytu til myn DRottenn/ og bænheyr mig. Snw þu þier til myn aptur/ og veit mier Huggun/ þuiad mig þorleinger epter þier. Kalla þu og locka þu mig til þyn/ og laat mig vera hlyddenn so ad eg kome.

Minn DRottenn og minn Gud/ hvilyka Hrygd ber eg j Hiarta mynu/ ad þad er suo aumt. Minn Lausnare/ Endurlyþga þu mig alla tyma/ med sætleik þinnar Huggunar. Sia þu/ mig laangar epter þier minn DRottenn/ laat mig ecke Hungradann þra þier þara. Eg er mæddur og miøg Vanmegna/ minn Gud/ laat mig ecke þara þra þier Huggunarlausann/ eg er Fatækur z kiem til hins Ryka/ eg aumur og Vesall kiem til þinnar Myskunar. O minn Endurlausnare/ laat mig ecke suipsinnes þra þier þara/ og tak ecke þyna Hønd þra mier.

Eg dryp nidur og skammast myn/ minn Gud reis þu mig vpp/ z laat mig sia þyna Dyrd. Mynar Synder ganga vpp yþer mitt Høþ

hd/ og

ud/og sem ønnur Obærleg byrde eru þær mier oþþungar vordnar. Drag þu mig vpp vr Syndasaurnum/ so ad eg søckve ecke.

DROTTenn kienn þu mier ad leita þijn/ so ad eg finne þig. Þuiad huornen kann eg ad leita þijn/nema þu kieñer mier þad? Og huørnenn maa eg þinna þig/eþ þu syner mier þig ecke? Minn Gud/ gieþ þu mier/ad eg jaþnlega leite þijn med allre Aluøru/og Andvarpan/& læte mitt Hiarta langa epter þier/ so eg haþe alla mijna Lyst og Glede j þier/ AMEN.

II. Capitule

Heþur Iñe ad hallda nockrar Hiartnæmar & ågiætar Bæner til Heilagrar Þreñingar.

I

Bæn til Heilagrar Þreñingar/ad hun villde frelsa oss þra øllu illu/bæde stundlegu & Eilijþu.

Matth.

Matth. 7. Bidied/ þa munu þier faa/ Leited/ þa munu þier finna/ klapped aa/ þa mun fyrer ydur vpplæted verda/ Þt huør sem bidur/ hann þær Þ/ og huør sem leitar/ hann mun finna/ og huør sem ber/ fyrer honum mun vpplæ-ted verda.

Auguſtinus

Allra Hæſtur Almættugur sann-ur Gud/ Fader Sonur og Heilagur Andi þrenur j Pe-rſoonum/ eñ einn j Verune/ og eins Eilijfur/ þu sem alleina ert O-daudlegur/og byr j þui Liooſe/ þangad ſiñ eingenn komaſt kañ/ þu sem Jardarkryn-gluna hefer Grundvallad/ fyrer þijna Mat/og Heimenu ſtijrer og ſtioornar mz þi-nne ſpeke/ þu Riettlaate og Myſkunar-fulle/ þu Dyrdlege og Dadſamlege/ þu Goode og Giæſkufulle Gud og DROtt-enn. Þu ert einn Gud j þremur Perſoonum/ eitt Almætte/ eitt Walld/ ein Speke/ ein og hin ſama Vitſka/ og Giæſka/ þu ert ein Oadſkilianleg Þr-enning.

enning. Minn Gud/ þig ækalla eg/ læt upp þ mier þijnar Riettlætis Dyr/ suo eg gange þar jnn/ og þioone þijnu Nafne. Þu Himneske Fader/ sia þu/ eg stend fyrer þijnum Dyrum/ og klappa æ þær so sem eitt Aumur þurfamadur. Þu hefur sagdt/ Beried/ þa mun fyrer ydur upplæted verda/ suo læt upp fyrer mier min̄ Gud og DROttenn.

Ja ad vijsu/ eg stend fyrer þijnum Dyrum/ þu Fader allrar Nadar og Myskunar/ eg klappa þar æ med oseigianlegre Andvarpan mijns Hiarta/ og med Raudle minna Tæra/ sem ren̄a af mijn̄ Augum. DROTTenn/ þier er kunnug mijn Synd/ og mijn Andvarpan er ecke hulen fyrer þier. Minn Gud/ byrg ecke fyrer mier Andlit þitt/ og tak ecke fra þier Þræl þinn j þinne Reide.

Neyr þu Fader allrar Nadar/ sorgarlegt Kall hins Auma/ riett ut þijna hiälpar Hend/ og drag mig upp ut þui mykla Vatns diupe. Frelsa mig ut Stref Syndarennar/ og þuo mig af saurugleika minna Misgiorda. Minn Gud/ Læt

 mig

mig ecke til Gruñs ganga/ þyrer þijnum Mysskunar Augum/ og ei þordiarþast þy rer þijnu Auglite sem ad er Giafkurijkt.

Hialpa mier miñ DROTTeiñ/ suo ad eg komest til þijn minn Gud/ og þæ ad sia Rijkdoom þijns Dyrdarþulla Rijk is/ og ad skoda þitt Andlit Oaþlaatanle ga/ og ad loþa þitt Heilaga Naþn.

Minn DROTTeñ og Gud minn/ þu kant ad giora Undur og Stoormerke/ og þu gledur mitt Hiarta/ so opt sem eg hit ra til þijn. Þu heþur hialpad mier þra Barndoome/ yþergieþ mig nu ecke j mi nne Veyke (Elle) Gled þu Bein mijn/ so ad eg verde vngur j annad siñ sem Ørn/ þu sem lijþer og rijker eirn sannur Gud/ þra Eilijþd til Eilijþdar/ Amen.

II

Ein Undervijsan/ huørnenn

Madur skal daglega hugleida/ huor og hvilijkur Gud haſi er/ sem er/ ad hann sie Almattugur/ Riettlatur/ Sann arlegur/ Heilagur/ suo ad Madur lære ad hrædast hans Naþn/ og elska hañ aþ Hiarta.

Psalm

Psalm. 145. DRottenn er Riettvijs j øllum sijnum Vegum/ og Heilagur j øllum sijnum Verkum.

Augustinus.

DROTTenn minn Gud/ sem ert einn j þinne Veru/ enn þreinnur j Persoonum. Þo ad men̄ skrifudu suo margar Bækur um̄ þig/ ad Heimurinn yrde fullur af þeim/ þa er þo Omøgulegt ad utskyra þijna Dyrd/ og þitt Majestatis Vellde/ og leyndann Doom þinnar Kynningar. Þuiad þu ert Omrædeilegur/ og eingen er sa sem noglega kunne fra þier ad skyra/ edur þig ad ransaka.

Min̄ GVD/ þu ert Uppsprettubrunnur þess Guddoomlega Lioss/ og Sool eilijfrar Birtu. Þu ert mijkell/ og þijn Stærd verdur ecke mællt nie meten/ þar fyrer ertu oseigianlega mijkell. Þu ert Omælanlega Goodur/ þar fyrer ertu sannarlegur/ og sa allra beste og Giæskurijkaste/ og eingenn er Goodur nema þu alleina/ hvad þu villt þad kiemur fram̄/ og hvad þu þier asetur/ þad kanntu ad gjøra.

O þu Heilaga Þrenning/ þu hefur skapad alla Hlute af ængvu Efne/ og tilreidt þa epter þijnum Vilia. Þu hefur þier j Hende og eignast allar Skiepnur/ enn þarft þo ængrar vid. Þu styrer og stiornar þe-

fin aan allrar Mædu / og þreytest ecke / og þar er eingenn Slutur sem þyna Ryktastid en hindra kann / i myklu eda litlu. Þu ert i øllum Stødum og Attum / enn ert þo ob bundlande / og huørge inne lucktur.

O þu allra Sæleitasta Eining / ecke er Synden komen af þier / og ei kantu ad synd/ oga. Allt er þier mögulegt ad giøra / og ei ydrast þu neins þess sem þu hefur giørt. Þyn Giæska hefur skapad oss / þitt Riettlæte agar og typtar oss / þyn Myskunseme þrelsar oss. DROTTenn GUD / þu sem ert einn i Þrenningu / og þrennur i Einingu / þitt Almætte styrer og stiornar / og vid Mægt helldur øllu þui sem þu hefur skapad. Þu uppfyller alla Slute / enn ert þo ecke af neinum inne lucktur / þu ert i øllum Slutum / þo so / ad þeir eru aller i þier. Eingenn fær fordast þitt Valld / þt þegar þu ert nøckrum Reidur / huar vill sa blyfa fyrer þinne Reide ?

III.

Ein Huggunarsamleg og Hiartnæm Bæn til Heilagrar Þrenningar / huøria hinn Heilage Cyprianus sette þeim fyrer og skrifade / sem fyrer Christi Nafns saker verdu til Pijsla leidder og Daudans.

Esa. 26. DROTTENN þeg ar Normung er fyrer Hende / þa leita þeir

þeir til þijn/ þegar þu typtar þa / þa
bidia þeir af Hiarta.

HEilagur/Heilagur/Heilagur Gud/
þu allra Helgaste Fader vorra Fo
rfedra/þu GUD Abrahams/Gud
Isaacs/ og GUD Jacobs/ Gud þeirra
Heilogu Propheta og Postula/ GUD
allra Rettrunadra og Heilagra/ þu Gud
og Fader vors Herra JESU Christi
þijns elskulega Sonar.

Og þu HErra JESU Christe/fæddur
af Hiarta og Munne þins allra Hæsta
Faders adur enn Jordenn var grundvollud/ &
þar epter a sijdan af þeirre Heilogu Mey
Maria / med dasamlegre Verkan þins
Heilaga Anda borenn i þennan Heim.

Þig Eilijfan Almattugan GUD bidium vier/þig akollum vier af Hiarta/
ad þu veiter oss Nad ad akalla og bidia
þig af brennanda Aastarþele/ og Hiartans allre Aluoru/ vppa þad ad vor Hiortu (sem adur eru þyrer þa Heilogu
Skijrn hreinsud og endurlijfgud) mætttu
Vardueitt verda fra ollum Syndum / og

þry verda þra ollum holldlegū Syrndum.

Vier ækollum þig med Kietkre Tru med hreinu Hiarta / med allre Aluöru og brennande Aast og Elsku til þijn/ vñ þu oss og veit þad / vegna þinnar Myskunnar / ad vier i Tolu þinna Utualdra/ mættum eilijflega blijfa.

Fyrer þier DROTTENN beygium vier vor Hiartans Knie / og lutum þijnu Heilaga Auglite / þuiad þig lofa og dyrka aller Einglar og Hoþudeinglar / þig pegsamar allur þiolde þiña Pijslarvotta / Þig prijsa aller Heilager Spamenn og Postular. Þig lofa aller Fuglar vnder Himnenum / þig medkienna allar Tungur a Himnum og a Jordunne / þig medkienna oll Votn / bæde þau sem eru fyrer ofan Festingar himenenn og þar vnder / ja ad vijsu / þær minstu Skiepnur / sem huorke hafa Lijf nie Skyn / þær bera Vitnē vm þig / og fyrer utan þig er eingenn GUD. Almattugur DROTTENN GUD og Fader / þu sem byr i þui Liose / þangad sem eingenn kann ad komast nema þinn Sonur alleina. Drottenn

GUD

GUD / huorium aller Einglar og Noþ-
udeinglar eru hlydnger/vier bidium þig
audmiuklega / gieþ þu off sanna stoduga
Nughreyste / sannlegt Meinleyse / hreina
og oflecfada Samuisku/þalslausan Ri-
cerleika / heilagan Lißnad og Christelegt
Framþerde / so ad vier þyrer rietta og san
na Tru / mættum sigra og yþervina alla
Slægd og Nreckuijse þessarar aumu og
illu Verallðar.

Nughraust gior þu Niorku vor i giegn
ollu Skielþingu Dioþulsins/ og i giegn
ollu þui sem voru Nollde og Blode vel
lijkar / so vier mættum mz þoleinmæde
lijda Kuol og Dauda / og allskins Pijst
og Pijnu medtaka / so sem eitt visselegt
Teikn og Merke vorrar Sæluhialpar.

Vardueit off þyrer ollum Saurendum
þessa Neims / þyrer allre Astrijdu oþr
einnra Anda. Og lijka sem þu þijna A-
mbatt Saru þrelsader fra þeim illa An-
da Asmodeo/og liest hann langt burt i
Gydemorku aþ þijnum Einngle Raphael
bundenn verda / so vitdsi ad vardueita
off þyrer Slægd og Illsku Vondra An-

va/ og lata þad allt ad ongus verda.
Vertu alla tijma mier nalægur minn GUD/ so sem þu varst þeim Unga Tobia/ og þeim þremur Ungu Monnum i Logande Babylons Ofne/ og þeim goda Daniel i Leonagrøfenne/ i somu mata virdstu DROTTEN ad hialpa oss þijnum Þienorum. Minn GUD / þu hefur lifande giørt þa Daudu / og þu gafst Blindu Syn/ Daufum Heyrn/ og Dumbum Mal / Halta hefur þu lated ganga/ Lijkþra hefur þu hreinsad/ so hial pa nu oss þijnum Þionum / sem af allre Tru porlatum oss uppa þig / og af ollu Hiarta truum þui/ ad þu HErra JEsu Christe siert vorra vegna Madur ordenn/ og hafer fyrer oss lided Dauda og Pijnu/ og ad a epsta Deige muner þu koma aptur/ til ad dæma Lifendur og Dauda.
DROTTEN GUD/ stattu hia oss/ hialpa oss / suo sem þu hialpader þijnum godum Postulum i þeirra Fangelse og Bondum/ hinum Heilaga Pale i sijnu Ofsoknum. Og S. Petre a Sionum. Þu situr til þijns Fodurs hægre Handar/
i Tig-

i Tignar Sæte þyns Velldis / hialpa þu oss og frelsa oss fra Fyrerdæmingu ei lijfs Dauda. Neyr Almætfugur Eilijfur Gud/ þu þrenur z eirn/Gud Fader/Gud Sonur/ GUD Heilagur Ande/þier sie gefit i þinne Christne og Samfundu alla tijma Lof og Dyrd/ Kraptur og Styrklei ke/ Heidur og Prijs/ og oendanleg Vegsemd/ nu og ad eilijfu/ AMEN.

IIII.

Ein Hiartanleg og kroptug Bæn hins Heilaga CYPRIANI, til Heilagrar Þrenningar/ huoria hann hefur sialfur Bedid a þeim deige/ þa hann var til sinar Pynu z Lijflats utleiddur.

Psam. 112. Þegar ein Plaga kiemur / þa er sa hinn Riettlate Ohræddur / hans Hiarta vonar ofalaust uppa DROTTenn.

Psalm. 116. Daude Heilagra er Dyrmætur fyrer DROTTne.

DROTTenn þu Heilagur Fader/ Heilagur Gud/ Heilagur DROTTenn/ minn Gud/ Nu er er so mykell sem þu? Þier

seige eg loß og Packargiord. O þu Gud Abrahams / Gud Isaacks / Gud Jacobs Gud vorra Forfedra / þu Gud Postulaña / Prophetaña / ꝛ allra heilagra Pijslarvotta þu sem ert og blijþur ad Eilijþu / þu Gud sim koma mūt ad Dæma lißendr ꝛ Dauda.
O þu sañe Gud / sem sitr yþer Cherubim og Seraphim / og sier um oll Vnder diwpenn / þu veist alla hlute / ædur enn þeir verda / og huad þu villt / þad skiedur hindrunarlaust. DROTTenn allra DROttna / frelsa mig þra þessare vonđre Verolldu / Bænheyrdu mig minn Gud / so sim þu bænheyrder Jsraels Sõu.
O vei / vei mijnum Syndum / Huort skal eg þlyia? Huar er þad þylsne þar eg kunne ad þela mig / þyrer Auglite þinnar Dyrdar / nær ed þu tekur þig til ad slaa Jordena? Huar er þad Fialled til huors eg kann ad seigia / Fall þu yþer mig / eda sit Nædeñ / til huerrar eg ma seigia / Hyl þu mig þyrer Ogn ꝛ Skielþingu Drottens / þegar þu tekur þig til ad slaa Jordena. Þig bid eg og grætbæne þig DRottenn hialpa þu mier / Dæm mig ecke epter mij-
num

num Maklegleikum/ þuiað eg heſe Oyl-
ðdenn vered ollum þijnum Boðordum.

DROttenn Gud/ heyr þu mijna Bæn
þu Bænheyrder Jonam Spamann þa
hann kallade til þijn vr Kuideҧualſins/
ſo heyr nu lijka mijna Bæn/ og leid mig
fra Daudanum til Lijfſins. Minſtu
DROttenn a þa i Ninive Borg/ huorn-
en ad þeir giordu Yðran/ klæddu ſig Sec-
kium/ og ſatu j Oſku/ ſo Myſkuna mi-
er og eirnenn minn Gud/ ſem heſur þeck-
nan a Manneſkiunnar Yðran og Yfer-
boot/ Þuiad eg medkienne mijna Synd/
og jafa þyrer þijnu Auglite/ allt mitt Ran-
glæte/ ſo ſeiger ſa Heilage David. DR
Ottenn vegna þijns Nafns/ vertu Nad-
ugur Misgiordum mijnum og afmæ allar
mijnar Synder og mitt Ranglæte.

Bænheyr þu mig Gud minn/ lijka ſo þu
Bænheyrder þa Vngu menn j Babylon/
ſem kolludu til þijn vr þeim loganda El
lds Ofne/ og þu ſender þeim þinn Ein
gel/ og Lijfgader þa og endurnærder/ eins
og med ſeſkre Doggu/ ſo ad Kongenum
Nabogodonoſor bloſkrade/ þuiad þu ert

Kongur

Kongur allra Konga / og DROtten allra DROTTna / huor ed alleina ert Odaud legur / og byr j þui Liosenu þangad sem einginn kann ad komast / og einginn mann eskia Daudleg hefur sied / nie fær ad sia.

Heyrdu mijna Bæn minn DROTTenn / so sem þu heyrder bæn Danielis j Leona-Grofenne / og sender þinn Spamann Habacuch ad færa honum Fædslu.

Bænheyr þu mig Gud minn / so sem þu bænheyrder Tobiam og Saram þa þau bædust fyrer j þeirra Husum / og Raphael Eingell bar Bæner þeirra fyrer Gud / og þau vrdu Bænheyrd a eirnre Stundu. So virdstu nu og eirnenn ad lata koma mijna Bæn fyrer þitt Tign nar Sæte / og send þinn Heilaga Anda og Eingel til mijn / ad hann Afplane og j burt take allar mijnar Misgiorder / lijka sem þu burt tookst fra Saru þann jlla og oreina Anda / og opplijs mitt Hiarta lijka eins sem þu vpplijster Augu hins blinda Tobiæ.

Heyrdu mijna Bæn / minn GUD / lijka sem þu Bænheyrder Susonnu a medal allra

ollduganna/ og frelsa mig lyka eirnenn fra þessare vondre Verolldu/ þuiad ein hrein Samviska er þier þægeleg.

Banhæyrdu mig / lyka sem þu Ærne heyrder Ezechiam Kong Juda/ og leyster hann fra Siukdome synum/ leys mig ꝛ eirnen fra Veykleika myns Holds. Og lyka sem þu iokst Alldur hans vm fimtan Aar/ so auk þu myna Tru meir og meir.

Eg bid þig Fader Dyrdarennar / þu sem Myskunader þig yfer oss a seinu-stu Dogum Heimsins/ og vtsender og gaft oss þinn elskulega Son JEsum Christum / oss til eins Frelsara og Lausnara/ hann sem fæddur var af Heilagre Jomfru Maria / fyrer Krapt heilags Anda/ og hefur oss fyrer hann endurleyst/ ꝛ fra eilyfum Dauda frelsad.

Þig bid eg eirnen HERRA JESU Christe/ þu Sonur Lifanda Guds/ sem myklar Jarteikner og furduleg Dasemds-arverk hefur giort/vegna þyns Folks Is-rael. Þu snerer Vatne i Vyn i Cana Galilea/ þu gafst Blindum Syn/Dau-fum Heyrn/ Dumbum Mal/Diofulcoda

hefur

hefur þu frelst fra Andskotanum/ Lykthra hefur þu hreinsad/ Nallta. hefur þu gangande giört/ Dauda hefur þu uppvaked/ og enn fleire Kraptaverk giört.

Þu Sonur Lifanda GUds/ eg bid og grætbæne þig/ vertu Lyknsamur Misgiörningum mijnum/ og fyrergief mier all ar mijnar Synder. Minn Lausnare/ sem ert á Himnum/ og ert med Fodurnum/ & Faderen med þier ad eilijfu. Þu situr yfer Cherubim og Seraphim/ i þiñe Dyrd. Þier þiona allur oteliantegur Skare Einglanna og Hofudeinglanna/ Lofande og prijsande þijna Majestatis Dyrd/ kallande med hærre Roddu/ og seigia / Heilagur heilagur/ H. er Drottenn Gud Allsheriar.

Þu hefur sialfur med þijnum eigeñ Munne oss Fyrerheited / seigiande Bidied/ þa munu þier fá/ Klapped á/ þa mun fyrer ydur upp lated verda. Og i odrum stad/ allt hvad þier bidied Fodurenn i mijnu Nafne / þar um vil eg bidia/ eg þier skulud þad fá. Miñ Lausnare/ eg bid og Grætbæne þig/ lat mig þad fá. Eg leita/ lat þu mig fiña/ Eg
klap-

klappa a/ lat upplůkeð verða fyrer mier. Ja DROTTenn/ eg bið j þynu Nafne/ so þu fær þad af Fødurnum/ og veiter mier þad. Minn Gud/ sia þu/ eg er reiðubuenn ad lata mitt Lijf fyrer þyns Nafns saker/ og verda eitt Offur/ Alla Angist Kuøl og Pijnu vil eg þolen moodlega lyda/ enn þu minn DRottenn/ Vertu minn Hialpare og miñ Styrktur/ Frelsa mig fra mijnum Motstandara/ og lat þyna Heilaga Eingla geyma mijn/ þui þu hefur sagt/ allt/ huar um þier biðied i ydar Bæn / þad skal veitast ydur.

Aller Menn eru Suiksamer / og fall valltter/ og ecke er ad reida sig uppa neckurn þeirra/ enn þu DROTTENN ert sannordur / Obrygdull/ miñ GUD/ þu hefur mier þui lofad/ þu giefur og eitnenn veitt mier þad/ þar fyrer DRottenn/ gief þu ad Hiarta mitt verde fullt af himneskre Huggun / og hialpa mier so/ eg meige sia þitt blijda Blessada Andlit i Himerijke. Styrk þu mig med Heilogū Anda þijnum/ og lat allt um mig verda epter þijnum Heilaga Vilia/ þuiad alla

mijna

mijna Lijfsdaga hefi eg mig hier a Nen-
dur haled.

DROTTenn JEsu/þu varst Pijnd-
ur vnder Pontverskum Pilato/og giordet
eina dyrdlega Jatning fyrer honum/ va
rst Krossfestur/hoorst ofann til Helvijta/e
hefur brood Daudans i sundurbroted/þat
fyrer er Daudenn yfervunnen/og Dioful-
enn vor Ovinur sigradur og fleigenn.

Þu ert og af Dauda vpp aptur risenn
og hefur byrkst þijnum Postulum/og sit-
tr nu til hægre Handar þijns Himneska
Fodurs/og þu munt apfur koma ad Dæ-
ma Lifendur og Dauda.

Mijn Herra og DROTTenn/ leys
mig vr Houdum þeirra/ sem leita epter
minne Sælu/ Frelsa mig vegna þijns
Nafns fra Vallde Dioffulsins/og hialpa
mier til ad yfervinna mijna Ovine.

Þu ert sa sem oss tekur ad sier / og ert
vor ærnadar Madur hia Fodurnum/ og
heyrer vorar Bæner og Andvarpaner/Da
ga og Nætur/ bidur þar fyrer oss/og ber
Bæner vorar fram fyrer. þinn Fodur.

O DROTTenn Gud Heilagur Fader

lijttu

lijtetu Myſkunſamlega til miñar Bænar/ ſo ſem þu leiſt til Abels Foornar. Freelſa mig fra eilijfum Elldi/eilijfu Straffe/eilijfre Pijnu/ ſem þu hefur tilreidt þeim Ogudlegu. Þetta gief þu mier og vel/ minn Gud/ j Nafne Jeſu Chriſti þijns Elſkulega Sonar vors Lauſnara/ fyrer huern þier ſie ſungeñ Ord/ Lof og Prijs/ Heidur og Þackargiord/ uñ Allder og ad Eilijfu/ A M E N.

V

Ein miøg Good Bæn til Heilagrar Þrenningar/ ad hun villie koma til vor/ z vera hia oſſ.

Johann. 14. Huer mig elſkar/ hañ vardueiter miñ Ord/ Og miñ Fader mun elſka hann/ og vier munum koma til hñs z giora Viſtarveru hia honũ.

Auguſtinus.

Þu Heilaga Þrenning/ Almattuge eilijfur Gud/ eg bid þig/ kom þu til mijn Aums Syndugs mañs/ Minn Gud/bu þu j Hiarta mijnu/ þu ſem mier þa Nad veitt hefur/ad mig nu

længar epter þier aþ Hiarta. Kem og tak mitt Hiarta ad þier med ollu/ Tilbw þu þad/ so ad þad verde iaþnann þinn Bwstadur og þitt Herberge.

Minn DROTTEnn/ þu sem mig heþur skapad/ og epter Falled mig endurfæddt ad nyu/ gieþ ad eg haþe þig alla Tijma suo sem eitt Innsigle j mijnu Hiarta.

Minn Frelsare/ eg ákalla þig/ yþergieþ mig ecke. Þu heþur mig kallad og epter mier leitad/ ádur enn eg visse nockud aþ þier/ so ad eg skyllde verda þinn/ og þinna þig med Fognude/ og elska þig aþ ollu Hiarta. Nu heþ eg leitad þijn minn Gud og þu gaþst Rád til/ ad eg þann þig/ ꝛ eg elska þig aþ ollu mijnu Hiarta. Aukt þu DROTTEnn med mier þessa Aast eg Elsku til þijn/ og hialpa mier/ suo ad eg elske þig enn þramar meir.

Gieþ mier Drottenn þad eg bid / enn eg gyrnest/ og bid vm sialþann þig. Ja DROTTEnn/ þig vil eg haþa/ þig sia þann gyrnest eg/ ad þu gieþer þig mier. Þuiad þo þu gieþer mier daglega allt þ sem þu heþur skapad/ Huad stodar þad

mig/

Mig/eþ ad eg heþde þig ecke? Þar þyrer
minn Gud/gieþ þu mier sialþañ þig/ og
verku j mijnu Hiarta.

Minn Gud/eg elska þig/ þad veitstu/
Eñ aþ þui ad mijn Elska er veik og O-
þullkomeñ / þa gieþ ad hun daglega va-
re og aukest/so ad mitt Hiarta verde med
øllu jñteked aþ Aast og Elsku þiñe/ og
verde þar aþ Breñande/og þiñe nyañ Fø
gnud/og nya Huggun/ so opt sem eg mi-
ñnest a þig. Sia þu miñ Gud/þeg
ar eg nu bid þig med soddañ moote/og hu
ga vm þyna O-seigianlega Elsku/ þa er
mitt Holld og Blood med kyrd/ og allar
hiegooma Nuxaner hverþa þa j burtu/By
rde miñar Eymdar verdur þa lieftare/og
Kreynker mig ecke so miøg sem ꝏdur fyrre/
Ja allt þad sem med mier er/gieþur sig
til Frids.

Oh Nuørsu ad mitt Hiarta þad breñ-
ur? Nuørsu glød er mijn Saal? Hvilijkt
eitt Lioos kiemur vpp j mijnum Skilni-
nge? Þegar eg hyxa vm þig miñ Gud/
Allañ mig j Saal og Lijþe/langar epter
ad sia þijna O-seigianlega Dyrd. Eg vill

de Sæl min hefde Vænge sem Aurn/ þa skyllde hun fliuga og þreytast ecke/ þ nu skyllde fliuga þangad til hun kiæmest til Hwssins þinnar Dyrdar/og til þess Sta dar þar þijn Dyrd inne Bygger/ so ad hū yrde endurlijfgud vid þitt Bord / a samt med þeim Himnesku Borgurum sem þar eru/ og þeinge ad drecka af þui Fesska Lijf sins Vatne fyrer þijnu Auglite.

DROTTENN minn GVD / þu Heilaga Þrenning/vertu mijn Huggun og Glede/ so leinge sem eg lifi/ þuiad þu ert mijn Von mitt Hialpræde/ mijn Endurlausn / vertu alltijd mijn Hiartans Glede/hialpa þar til ad eg elske þig alla mijna Daga/og verde alldrei þreittur þig ad elska/ þig ad lofa og dyrka ad Eilijfu / AMEN.

III. Capitule

Hefur jnne ad hallda Bæner til GVDs Fodurs.

I. Agiæt

I.

Agiætleg Bæn / j huørre ad eitt hrædt z skialfpande Manns Hiarta setur fram fyrer Fødurenn / Pijnu z Dauda og Arnan hans Elskulega Sonar / og huggar sig þar vid.

Rom. 8. JESUS Christus er til GUDs hægre Handar / og bidur fyrer oss.

Augustinus,

Vad kan ad vera Hugguna arsamlegra enn þad / þegar Madur bidur GUD Fødur vm Nad og Myskun i Nafne hans Elskulega Sonar? Þegar Madur bidur eirn Kong ad lata sig niota Kongsins elskulega Sonar?

Þannen hafa Menn fyrr meir optlega leyst þa Aumu vr Fiøtrum og Fangelse / so hafa Þrælarner lauser orded vr Bøndunū / so hafa Menn þa Fordæmdu / ecke alleinasta lausa feinged / helldur jafnuel komed heim i Nad og Vinskap hia Høfdingium / þa þeir hinu seku hafa vm Lijf beded vegna þeirra Nastar og Elsku sem Herrarner til sinna Afkuolgenna eigen Barna hafa. So hafa Þrælarner opt komed i Vinskap hia þeirra

 har-

hardrædum Herrum / þegar Herranna Eil skulcg Børn hafa beded þeim Nadar.

MEd þessum hætte bid eg eirneñ þig þu Almættugur Fader / fyrer Aast og Elsku þyns Hiartanlegs Sonar / ad þu leyser Saal myna wr Fiøtrum Syndanna / so ad eg meige þacka þynu Heilaga Nafne. Eg bid og Sr atbæne þig Fader / vegna þyns einka Eilyfa Sonar / Leys mig vr Bøndum minna Misgiorda og endurlyfga þu mig aptur til Lyfsins / vegna þinar Myskunar / og Fyrerbonar og Medalgaungu þyns allra Elskulegasta Sonar / huor ed situr þier til Hægre Handar / þuiad myn eigen Verdskulldan hootar mier Dauda.

Minn GUD / huorn þinn eg þann sem mig frelse / vtan þennan þiñ Son / sem er Forlykuneñ fyrer vorar Synder / E situr til þinnar Hægre Handar / og bidur fyrer oss. Miñ GUD og Fader / sia þu / þar er minn Aarnadar Madur hia þier / þar er sa Æzste Kiennemadur / sem ecke þarf vid nockrar Forlykunar fyrer annarlegt Blood / þuiad hann hefur

sialfur

sialfr vtgieþed sitt eiged Blood þyrer oss.

Sia/ þar er þad Heilaga Offur / sú algiørd þægeleg Foorn/ sem vtgieþen er til Sætleiks Jlms / og er þier sú hin allra þægelegasta.

Sia / þar er þad Flecklausa Lambed GVds er þagde þyrer þeim sem þad reytku og ræðu/ huort ed var sleiged og lamed/ hædt og Spottad/og heþur ecke vpp loked sijnum Munne. Sia / þar er sa semønguá Synd giørt heþur / enn heþur þo bored allar vorar Synder/og giørt oss heila þyrer sijnar Vnder.

So Myskuna mier nu minn Himneske Fader/ og tak mig til Nædar vegna bei sku Pijnu og Forþienustu vors DROTTENS og Lausnara JESV Christi þijns Hiartans elskulega Sonar. DROTTENN/ eg true / kom til hialpar minne veyktre Tru/ og styrk hana/Amen.

II.

Ein onnur Bæn j huørre

Madur huggar sig aþ Hiarta vid JEsu Christi Pijnu.

Esa. 53. Vegna vorra Misgiørꝛ da er hann særdur / og vegna vorra Synda er hann sleigenn. Refsingen liggur a honum / so vier hefdum Friden / og fyrer hans Beniar erum vier Heilbrygder orðner.

Augustinus.

A Lijttu Gode Fader / þinn Elskulegasta Son / huor ed soddan Pynu heþur minna vegna lided. Sia þu / sia allra Nadarþullaste Kongur huor sa er sem lijdur soddan Pijsl og Plagu / og vertu lijknsamur þeim / þyrer huorn hann heþur allt þetta lided. Minn DROTTENN / er þad ecke þinn Elskulegur Sonur / huern þu heþur utgieþed Þrælnum til Endurlausnar ? Er þad ecke Brunnur Lijfsins / huor ed leiddur verdur sem Lamb til Slaturbeckſins / og vered heþur hlydugur allt til Daudans / og lided heþur þann allra skiamirdelegasta Krossens Dauda ?

DROTTENN alls Nialprædis / Hugleid þu / ad þesse er þinn Sonur / þunꝛ

ovmrædelega af þier fæddur/og þu hef-
ur læted hann þo verda Hluttakara mijns
Veykleika. Hann er jafn þier i Guddo-
menum/ og hefur æ sig teked mijna auma
Natturu / og er festur æ Krossenn / og
hefur i Manndomlegre Natturu lided
þa beisku Pijnu og Kuøl Krossens.

DROTTENN GUD minn/lijt þij-
num Majestatis Augum / æ þetta þitt
ovmrædelega Myskunar verk. Alijttu
þinn Elskulega Son æ Krossenum hang
anda / huorsu allur hans Lijkame er vt
þanenn/ siæ/ huersu alblodugar eru hns
Saklausu Hendur / og fyrergief mier
Myskunsamlega mijnar Synder/sem eg
hefe drygt med mijnum Hondum. Siæ/
huorsu grimmlega hans Sijda er løgd i
giegnum / og endurlijfga mig med þui
Heilaga Blode sem þar vt af rann. Lijttu
æ hans Fætur/ huorier ad voru flecklau
ser/ og geingu ei æ Veige Syndugra/
helldur hafa þeir alla tijma geinged æ
Gøtu þinna Bodorda/ og siæ/ huorsu gr-
immlega þeir eru i giegnum grafner / og
greid þu Gøtu mijna epter þijnum Fot-

 stor-

ſporum / og vñ mier þſſ myſkunſamlega/ ad eg vtuelie Veigen Sañleikans/ enn hafe alla ranga Vegu / ſnu þu mier fra Folſkum Veige / og hialpa mier Myſkunſamlega.

Eg bid þig þu Kongur Heilagra/fyrer þennañ allra heilagaſta Son þiñ / minn Frelſara / læt mig ganga a Veige þiña Bodorda/ og m3 þui hañ heþur Ifklædſt mijnu Holldе/ þa hialpa mier til / ad eg i Daudanum mætte verda eitt med hõnũ.

Sier þu ecke gode Fader / huorſu ad Noþudid þijns Elſkuliga Sonar hanger nidur/og er komeñ i Daudañ? huorium ad eckert er fyrer þier dyrmætara / ſia þu Giæſkufullur Skapare/Kiærleik þijns elſkulegaſta Sonar/ og Myſkuna þig yfer Veykleik þinnar Aumu Skiepnu.

Sijt þu til / O Fader / huorſu bert er hans Hiarta/ huorſu raud og Blodug er hans Sijda/huorſu veyker eru aller hans vtþander Limer / huorſu ad ſortnar þyrer hans bleſſudum Augum/þa hans Varer þolnudu vpp/ þa hañs Armlegger ſtirnudu/ og hans ſterker Fotlegger hiengu/ og

og Fæfurner voru sundur boraðer/ og als bloduger. Hugleid þu Fader Dyrdarennar/og sia/ hvorsu Lider og Limer þijns Elskulegasta Sonar eru sundur teygder/ togader og særder / og minstu naadarsamlega a þad / hvad vier Aumar Mannes skiur erum. Hugleid þijsl og þijnu Sonar þijns/ sem er GUD og Madur/ og lina Eymdum Manskiepnu þinnar/ huoria þu hefur skapad.

Lijttu a þijnu vors Lausnara/ og fyrergief þeim Synderuar / sem hann hefur frelsad. O Himneske Fader/þesse er sa sem þu hefur skiged vegna Synda þijns Folks/ þo hañ være þiñ Elskulegur Sonur/ huor ed þier þocknadest. Þesse er sa Saklause og Meinlause/ med huoriñ ei voru hecfur Suik/þo var hañ reiknadur a mille Illuirkia.

Myskunsame og millde Fader/ hialpa þu mier/so ad eg alla tijma kuñe ad hugga mig i þijns Elskulega Sonar Þijnu og Dauda/og med stedugre Tru þar upp a treysta/ allt til æfeloka/ AMEN.

Ein

Ein oñur Agiæt Bæn/ j huorre Syndugur Madur framſetur fyrer Gud Fødur/Pijnu og Dauda hans Sonar/z bidur vm Naad z Myſkun j hans Nafne.

Rom. 5. Huar Syndeñ yfergnæfˀ/ þar yfergnæfˀ Naadeñ myklu meyr.

Auguſtinus.

MYſkunſamur Fader/ ſialfur hefe eg þig moodgad/og til Reide reitt/eñ ſialfur kañ eg ecke ad koma mier j Satt vid þig aptur Þiñ Elſkulegur Sonur er ordeñ miñ Hialpare/z hefur tekid myna Mañdooms Natturu a ſig/til þeſſ ad hialpa oſſ Aumum/vpp a þad/ad ſo ſem Mañeſkiañ hefur moodgad þig/ſo villder þu lata eirn Mañ med ſynu Offre þig Forþyda/ og þig til Frids ſtilla. Þuiad hañ er til þinnar Hægre Handar/ og ſyner þier þar jafnlega/ ad hañ er minnar Natturu Hluttakare vordeñ.

DROTTeñ myn Gud/ og mitt Trauſt Ef þu villt ſnua þier fra mier/ ſo ſem eg hefe med mynum Syndum þ Forſkullda/ þa lyt þu Myſkunʳ Augum þynum til myn aptur/vegna þyns Elſkulega Sonar. Miñ Fader/ ſiaʃtu Son þiñ/og fyrer hans Skulld/

lld/veit Þræl þynum Naad z Myskun. So opt sem þu ælytur þyns Sonar Saar z Vit der/þa lææt mynar Synder vera huldar þyr er þier. So opt sem þu lytur æ þad rauda Blood þyns Sonar/sem rañ wt af hṅs Syþ du/þa afmaa þu allar mynar Misgiørder.

Og med þui/miñ Gud/Hollded hefur þig styggt og moodgad/ þa lææt hans Holld bly dka og þyda þig aptur/so ad eg/sem af Ho lldenu er sutkeñ/mætte fyrer hans Holld faa aptur Naad og Myskun. Þuiad eg hefe m mynum Syndum marga þungt Forskulldad/ Eñ þo hefur miñ Lausnare med sine Hlyd ne myklu meyra gott Vtvegad og afrekad.

Stoort er mitt Ranglæte/ enn þo er Riettlæte myns Lausnara eñ stærra/ jaa/ so myklum mun stærra/ suo sem Gud hann er stærre/ enn Madurinnn/suo eru og mynar Synder myklu minne/ helldur enn hanns Naad og Giæska. Þuiad huørnenn kañ nock ur Madur ad hafa giørdt suo stoora Sy nd/ad Guds Sonur sem Madur er vordeñ/ hafe ecke þar fyrer Betalad? Huørnen kañ Drambsemeñ ad vera so stoor/ ad hun verde ecke fyrer slyke Lytelæte af maad og afplaun ad? Huørneñ kañ Daudans magt og Valld ad vera so stoort/ad þad verde ecke niduvbr oted fyrer Pynu og Dauda Guds Sonar.

Jaa miñ Gud/skyllde Madur samañreca Synder maña vid Naad og Myskun Lausn arans/ þa munde þad mismuna suo mykid/

suo

suo sem Austred er fra Vestrenu/ ja/ so sem Helvijte er langt fra Himerijke.

Þar fyrer þu Skapare Lioossens/ fyrergief mier allar mijnar Synder/ vegna Pijnu og Dauda þijns Elskulega Sonar Jesu Christi. Lát hans Nad og Myskun koma til Hialpar mijnum Syndum/ hans Angist mijne Illsku/ og hans Audmykt mijnu Dramblæte. O Herra Jesu Christe/ bæt þu mijna Ohlijdne med þinne Hlijdne/ mijna Drambseme med þijnu Lijtelæte/ mijna hiartans Hardwd med þinne Giædsku/ minn Ofrid med þijnum Fride/ mijna Hiartans Hreckvijse med þijnum Sætleika/ mijna Reide med þinneÞolenmæde/ mitt Aastleyse med þijnum Kiærleika/ A M E N.

IIII

Agiæt Huggun/ huørsu ad Guo Himneskur Fader hefur sendt og giefed sinn Elskulega Son/ Manlegu Kyne til Hialpar & Endurlausnar.

Rom. 8. Gud hlijfde ecke sijnum Eingietnum Syne/ helldur hefur hann giefed hann wt fyrer alla.

Augustij

Auguſtinus.

ALMattugur Gud Himneſkur Fader/ Huørge ſtendur j Heilagre Ritningu/ ad þu haꝼer komed til vor. Enn vm þinn Son ſkriꝼar Poſtulenn ſuo. Þa Tymeñ var komeñ/ vtſende Gud ſiñ Son Fæddann aꝼ Kuiñu.

Þar hañ nu ſeiger/ Gud ſende hañ/ þa ævyſar hañ þar med/ad hañ ſie ꝼra þier komeñ/og ſendur j þeñañ Heim/ þa hann var boreñ aꝼ Heilagre Jomꝼrw Maria/og byrtiſt j Holldenu algiørdur z ſañur Madur.

Eñ huad er þad ſem hiñ Heilage Johañes hellſte þiña Gudſpiallamaña ſeiger vm hañ/ Hann var j Heiminum/ og Heimurenn var ꝼyrer hañ ſkapadur? Þad er/hañ er i Heimeñ ſendur/ epter Mañdoomenum/eñ epter Guddoomenum heꝼur hañ vered hier alla Tyma/ og er enn.

Suo trwe eg nu aꝼ øllu Hiarta/ og medkieñe med mynum Muñe/ ad ſoddañ wtſending Sonarens ſie Verk allrar Heilagrar Þreñingar. O Goode og Heilage Fader/ Huørſu hiartanlega heꝼur þu oſſ Elſkad? O Giæſkuꝼulle Skapare/ huørſu aluarlega heꝼur þier þetta til Hiarta geinged? Þar þu heꝼur ecke hlyꝼt þynum einka Syne/ helldur gaꝼſt hann vt ꝼyrer oſſ Ogudlegar Mañeſkiur. Þeſſe/ hann er orden þier hlyden allt i Daudañ / ja / allt i Kroſſens Dauda

og

og hefur Handſkriftena vorra Synda burt tekeð/ og feſt hana a Kroſſenn. Hann hefur Syndena Kroſſfeſt/ Daudann deydt. Þeſſe er ſa alleina a medal Framlidenna/ ſem er frij og frials/ og Magtena hefur ad leggia ſitt Lijf fra ſier/ og ad taka þad aptur vorra vegna þegar hann vill.

Þar fyrer er hann hvørtueggia/ bæde Sl g:høfgingenn/ ſo og Fornfæringar Lambed. Sigurhøfdingenn er hann þar fyrer/ ad hann er orden ſo ſem ſlatrunar Lamb fyrer oſſ. Hann er bæde Kiennemadurenn og ſo Fornenn/ og er þar fyrer Kiennemadur/ ad hann er ſialfur orden Foorn.

So er hann nu med riettu mitt Trunaddar Trauſt/ þuiad fyrer hann læknar þu myn Saar/ hann ſem ſitur þier til Hægre Handar/ og er minn Aarnadar madur hia þier.

Auvij Herra/ Mijn Saar eru ſtoor/ og mieg mykel/ ja mørg og ſtoor/ þuiad Hefdinge þeſſarar Verralldar hefur mykeð vallð yfer mier/ þad veit eg/ þad jata eg og medgeing. Enn eg bid þig/ Frelſa þu mig fyrer minn Lauſnara/ fyrer minn Herra og Frelſara Jeſum Chriſtum/ ſem ſitur til þinnar hægre Handar/ j hia hvørium ad Ovinurenn hefur ønguan eigenlega Synd gietad funded.

Minn

Miñ Gud/ giör þu mig Riettlætañ hans vegna/ hvør ed ongua Synd giørdt hefur/ ꝛ j hvørs Muñe alldrei voru Svik fundeñ. Frelsa mig miñ DRottenn/ fyrer hans Skulld/ hvør ad er vort Noþud/ þuiad eg er eirn af hans Limum/ hvørsu Vesall og Aumur sem eg er.

Frelsa þu mig Gud af mijnū Syndū og Glæpum/ fra sekt og Pijnu/ og uppfyll mig med þijnum Heilögum Mannkostum. Gief mier miñ Fader/ ad eg ganga j Nyungu miña Lijfdaga/ og sie stødugur j goodum Verkum/ sem þier vel þoknast/ allt til Dauda/ vegna þijns Heilaga Nafns/ AMEN.

V

Huggun fyrer eitt Sorgfullt Hiarta/ sem forlætur sig uppa Riettlæte/ Jarnan ꝛ Forþienan Jesu Christi.

Philipp. 3. Eg helld mitt sialfs Riettlæte fyrer Dreck/ so ad eg hafe Christum j Aviñing/ og j honum fundeñ verde/ hafande ecke mitt Riettlæte/ sē

vt af Løgmalenu er/helldur þad sem kiemur fyrer Truna a Christum/sem er þad Riettlæte/huort af Gude verdur Trunë tilreiknad.

DROTTinn Almattugur Gud/ed ad þū Elskulegur Sonur (sem er þad eilyfa Ord/Johañ. 1. Cap.) hefdir ecke tekeð a sig manndoomlega Natturu/ og hefd aðmedal vor/ þa hefde eg vel mætt vera Eyþasamur og skielfdur/ vegna minā margfalldra Synda/ og Otelianlgra Misgiørninga.

Enn nu þarf eg ecke ad ørvænta/ þuiad hañ hefur Sætt off vid þig med synum Dauda / þa vier vorum þyner Ouiner/ vppa þ ad vier sem nu erum j Sætt vid þig kønnet skylldum fyrer hañ verda Saluholpner.

Þar fyrer set eg allt mitt Traust/ alla mijna Von/stadfastlega vppa hans dyrmætt Blood/huørt ed vthellt er fyrer mijnar Saker/og mier til Saluhialpar/Þar med Endurnær mig og løþga / Þar vppa treyste eg/ og hefe Gyrnd til ad komast til þijn/ Ecke hafande mitt Riettlæte eigenlegt/sē kiemur af Løgmalsins Verkum/ Helldur hitt/ sem kiemur af Trunë a Christum/ Einkum sem er þad Riettlæte/sem Trunë verdur af Gude tilreiknad og eignad/ Amen.

Fagurleg

VI

Fagurleg Truar Ydkan/ Hu-
at jike ad Kiettruud Manieskia latur sig Forundra Guds Kiærleika z Elsku/ þui ad hann gaf sinn einka Son hefur fyrer ogg utgieþed hugra Fodrn ad er fullkomen Boot og Betalingur fyrer vorar Synder.

Johan. 3. So hefur Gud Heimenn elskad/ ad hann gaf wt sinn Eingietenn Son/ vppa þad ad aller þeir sem ą hann trwa/ fyrerfarest ecke/ helldur ad þeir hafe Eilijft Lijf.

Taulerus.

HEyR þu Fader allrar Naad ar og Myskunar/ Huad er verd siu Auma z Synduga Manneskia/ þad þu hefur hana so elskad/ ad þu utgafst þinn allra kiærasta Son Jesum Christum fyrer þa aumu Syndara/ huørier ed iafnan styggia þig/ iafnan lasta þig og vanheidra/ þo hefur þu elskad þa meir enn hann? Sia þu/ hann verdur ad deya/ sua ad vier skylldum lifa/ Hann dryggest so vier verdum Glader. Hann er Særdur/ vppa þad ad vier skylldum verda Heilbrygder. Hann hefur sijnu dyrmæta Bloode wthellt/ so ad

vier verdum huegner og hreinsader af Syndunum þar med.

Huad hefur þu DRottenn Gud minn sied ad Mañenum þess/ad þu Elskader hañ so miøg og hafder soddañ æstgrooed Hiarta þel til hans? Jaa miñ Fader/til Bitalings z Borgunar fyrer hañ / hefur þu framgiefed þiñ allra dyrmætasta Fiesiood/þad allra Ædsta og besta sem þitt Fødurlegt Hiarta hafde til/ sem er JEsum þiñ elskulega Son/ hui ør ad er Ord þyns Hiarta/fyrer huørt þu hefur boded oss og Byrt þiñ Kiærleika/ og j huørium þu oss/ j fra Upphafe Fødurlega og æstsamlega hefur elskad.

Þu sañur Gud hiartans Kiæraste Fader/ fyrergief mier aumum Þræl þynum allar mynar Synder/vegna þeirrar myklu æstar/ og trulegrar Aarnanar og fyrer bonar þyns elskulega Sonar. Medtak þu minn Gud þad allra Heilagasta Offur þyns eingietens Sonar/ og minst ecke a Synder þyns onyta Þræls/ þuiad hann hefur meir og framar þier bitalad/ enn eg var skylldugur. Ad þÿsu Fader / ef þu villt bera samañ myna Hreckuÿsse vid hans Giæsku/ mynar Synder vid hañs Forþienustu og beisku Pynu/þa er hanns Blood og Myskun og Forþienan otel lianlega meire enn allar mynar Synder.

Þuiad huørnen kann nockur Synd ad vera so þung / ad hun verde ecke bætt mz soddan Hlydne/ soddan Lytelæte/ soddan Þollenmæde/ og sierdeilis med soddan Ovmræl

deles

velegre / ofeigianlegre Aast og Elsku þyns Sonar? Hværnen kann nockur Mißgiørningur ad vera so stoor / ad hann þyrer Sonarens Aastrykan Bloodugan Sveita / og þyrer hans Heilaga Dyrmæta Blood / ecke verde aþþveigen og Hreinsadur?

Hvør Glæpur er nøckurn tyma so hrædelegur / ad hann þyrer bitran Dauda og beisku Pynu JESV Christi / ecke verde þyrergieþen / borgadur og bitaladur?

VII.

Agiæt Þackargiord til GVds Fødurs / þyrer alla Velgiørninga sem han̄ hefur veitt oss þyrer sin̄ Son JEsum Christum.

Syrach. 43. Loþed og dyrked DROTTENN þad fremst þier formeged / þo er hann enn hærre / pryssed han̄ aþ øllum Kroptum / og lated ecke aþ / þo munu þier þad ecke høndlad gieta.

Augustinus.

Himneske Fader / þu hinn Goode og Giæskuþulle / sem elskar oss Aumar Manneskiur / eg giøre þier Packer aþ Hiarta / ad þu fyrer þinn Son Hefur skapad mig / þa eg var eckert / og þa

eg vegna minna Synda var Forlapadur/ hefur þu mig dasamlega leyst og frelsad aptur. Ad vijsu/ eg þacka þinne Nad og Giæsku/ og af ollu Hiarta seige eg þier Lof og Packar giørd/fyrer þad/ ad þu hefur sent og giefed þin eingieten Son/vt af þijnu Skaute/ oss Auma og Synduga Sæluholpna ad giøra/vier sem vorum Born Reidennar og Daudans.

Eg þacka þier Himneskur Fader/fyrer hans Hollbgan og Hingadkomu/ ad þu hefur vorrar Sæluhialpar vegna / læted hann taka Mañdomlega Natturu af sinne Blessadre Moder af henne fæddur/ lijka so sem hann er sannur GUD af Gude komenn. Eg þacka þier eilijfur Gud/ fyrer hans Kuol/ Kross og Pijnu / fyrer hans Dauda og Vpprisu / fyrer hanns Vppstigning/og Setu i Dyrdeñe til þin nar hægre Handar. Þuiad a hinum fertugasta Deige epter sijna Vpprisu/ þa er hañ vppfarenn yfer alla Himna/ ad asiaondum sijnum Læresueinum/ og sette sig til þinnar Hægre Handar / og hefur vthellt þeim Heilaga Anda/ epter sijnu

Fyrerheite/yper oss/vier sem erum hans Samarþar. Eg þacka þier DRotten minn GVD/ pyrer hans Dyrmæta Blood/sem hañ hepur vthellt oss til Endurlausnar/ eg þacka þier pyrer þad hugsunarsamlega Sacramentum hans Holldꝭ og Bloodꝭ/med huoriu vier Daglega i Christelegre Kyrkiu verdum sadder/ Lijpgader/Hreinsader/ og Helgader/ og erum hluttakarar ordner þinna Velgierninga.

Eg þacka þier Himneskur Fader/fyrer þijna Dasamlega og oseigiañlega Aast ꝫ Elsku/med huorre þu oss Overduga hepur so stoorlega elskad/ ꝫ fyrer þiñ elsku lega Son oss Sæluholpna giørt. Þuiad so hefur þu Drottenn Heimeñ elskad/ ad þu gafst vt þiñ Elskulegañ Son/ vppa þad / ad aller þeir sem trua / skule ecke fortapast/ helldur hapa Eilijpt Lijp/enn þad er Eilijpt Lijp / ad þeir þyrer sanna Tru/ og riettaTruarennar Avøxtu þecke og vidurkieñe þig ad vera alleina sannañ GVD / og IESVM Christum þañ sem þu vtsent hefur/ AMEN.

VIII

Agiætleg Hugleiding og Hugxan um þa myklu Guds Naad og Giæsku/ sem er yfer øllum þeim/ sem Jdrast Syndanna.

Psalm. 103. Myskun Drottens var er fra Eilyfd til Eilyfdar/ yfer þeim sem hañ Ottast/ og hans Riettlæte yfer Barna Bornonum.

DROTTeñ Skapare allra Hluta/ Dasamlegr ertu j øllũ þijnum Verkum/ Eñ allra hellst og mest ertu Dasamlegur med þiñe Naad og Myskun. Þar fyrer hefur þu so talad fyrer Muñ Þioons þyns Davids/ Drotteñ hañ Myskunar sig yfer øll syn Verk.

Þad er og eitniñ vor Tru/ ad þu meinter allt þitt Foolk/ og hvørr einn Sierdeilis/ þar þu svo talar / Minne Myskunsemd vil eg ecke snua fra hønum. Þutad þu Drotteñ fyrerlytur ønguañ/ ef ad vor Vantru velldur þui ecke. Þu ert ecke fliootur ad refsa j þiñe Reide/ Helldur ertu Naadugur øllum þeim sem þig styggia / ef ad þeir ad eins giøra Jdran.

Miñ

Min Gud sem ert Horn mijns Hialprędis og mitt Skiool/ Eg Aumur hefe Stigdt og moodgad þig/ Ja/ Eg hefe illt giördt fyr er þijnu Auglite. Þyna Reide hef eg upp-vaked/ og þyna Refsing hef eg Forþient/ Eg Syndgadest / og þu hefur hlyfdt mier/ Eg hefe illa breytt / og þu hefur enn nu Þolenmæde vid mig.

Ad vijsu DROTTen/ Þegar eg giöre Rðran/ þa Hlyfer þu mier og Væger/ Þeg' eg sny mier til þijn/ þa tekur þu vid mier. Ja ad vijsu/ Þa eg dreg undan ad Ydrast/ þa bijdur þu epter mier. Þa eg fer ville/ þa kallar þu a mig. Þa eg þuerskallast a moote þier/ þa lokar þu mig. Þa eg letst upp og tregast / þa bijdur þu epter mier. Þegar eg kiem til þijn/ þa tekur þu vid mi er. Þegar eg er Hryggur/ þa huggar þu mig. Þegar eg fell/ þa reyser þu mig upp apt:/ og giörer mig Hoolpen. Þegar eg bid/ þa bænheyrer þu mig. Þegar eg leita / lætur þu mig finna. Þegar eg klappa a Dyrnar/ þa lætur þu upp fyrer mier.

Sia þu þa DROTTen Gud/ minn Lausnare/ Fader og Frelsare/ Hugrenen kann eg þier lykt fyrer lykt ad bitala ? Huar fyrer kann eg þier lykt fyrer lykt ad endurgio allda ? Þad er mier ecke mögulegt. Nu er þar eingin Hialp annarstadar enn hia þier/ Ja/eg veit huerge ad flya nema til þin/ þu hefur vijsad mier Veigenn/ a huerium eg a riettelega ad ganga/og lated mig vita huer-

nen̄ eg æ ad lifa. Þu hefur hootad mier Sæluqte / enn fyrerheited mier Paradijsar Fagnude/ ef eg hlyde þier.

Nu bid eg Fader Miskunarennar / þu GUD allrar Huggunar / græf þu mitt Hiarta i giegnum/ med þinne Skielfingu/ so ad eg med Otta og Hræzlu meige fordast þad þu hefur mier hootad / og hugga mig aptur med Hialp þinne/ suo eg med Glede medtake og ödlest þad / sem þu hefur mier fyrerheited. DROTTEN minn Styrkur/mitt Øruggt Vigge/mijn Hlijfd/min̄ Gud/ og minn Frelsare/ minntu mig æ þad/ huad eg æ ad hupa vm þig / kiendu mier ad akalla þig/ og gief mier þau Verk ad giöra sem eru þægeleg/fyrer þin̄ Heilaga Anda/vegna þijns Elskulega Sonar vors DROTTins JESV Christi/ AMEN.

I X.

Ein huggunarsamleg Bæn j huorre ad Packlatt Hiarta gledur sig vid oseigian̄lega Ast og Elsku Gudʒ/sem̄ han̄ hefur oss synt i sijnum elskulega Syne.

1. Joh. 4. J þui byrtest GVDs Kiærleike til vor / ad GVD sende sin̄ eingietenn Son i þennan̄ Heim / so ad vier mættum lifa fyrer hann. Þar

inne er faleñ Kiærleikurenn / ecke þad ad vier hofū elskad Gud / helldur þad hañ elskade oss / og sende siñ Son til Forlijkunar fyrer vorar Synder.

Augustinus.

O Huilijk ofeigianleg Giæska z O umræðeleg Elska er slijkt? Þinn Son hefur þu / GUD Fader og DROTTENN utgiefed / til ad endurleysa þiñ Þræl. GUD er ordeñ Madur / so ad su tynda Manneskia leyst og frelsud yrde fra Diøfulsins Vallde. Vor GUD / huorsu hiartanlega hefur þinn Sonur Manneskiuna elskad? Hann liet sier ecke nægia ad audmykia og lijtelækka sig / og fædast Madur af Jomfru Maria / helldur þa hefur hañ lided Pijnu og Dauda a Krossenum / og hefur uthellt sijnu Bloode vegna vor / og vorrar Sæluhialpar. Sa Millde og Myskunarfulle GUD er komeñ / hann er komeñ epter Giæsku og Goodgirnd sinne. Hañ er komeñ upp ad leita / og Sæluholped ad giøra þad sem fortapad var / hann leitade epter þeim tynda og tapada Saud / og hefur fundeð hann / og hefur lagt hann a sijnar Herdar og bored hann aptur til Saudahussena / sa gode GUD og Trufaste Hirder.

Oh hulijk Elska / hulijk Giæska er slijkt? Huør hefur slijkt heyrt eda sied? Huør vill

lata

læta soddan Hiartanlega Myskun ecke gang ga sier til Hiarta ? Hvør vill slyktt ecke stor lega þurda ? Hvør vill ecke þagna og vera gladur / af soddan Ast og Elsku / sem þu hefur synt oss ?

DROTTINN GVD vor / þu hefur sendt oss þinn Son / so ad hann tæke a sig Mynd syndsamlegs Holds / til ad fordæma Syndena / þuiad hann er þad rietta og saña blecklausa Lamb / sem burt hefur tekid ver alldarennar Synder / og hefur med synum Dauda vorn Dauda ad øngvu giørt / z þyrer syna Vpprisu gefur hann oss Lyfed aptur.

Vor GVD / hvørnen gietum vier þier so stora hæleita Velgiørninga endurgolldid ? Hvad byrer Lof og Packargiørd kuñum vier ad veita þier ? Þo vier hefdum Visku Heilagra Eingla / þa gietum vier alldrei soddan Giæsku og Myskun þier bitalad / ad vysu / þott aller vorer Lider og Limer kynne ad tala / þa þaum vier þo alldrei fullþackad / þuiad þyn Ovmrædeleg Ast og Elska sem þu hefur synt og veitt oss overdugum / af þinne Giæsku / hun yfergiengur allt an vorn Skilning.

IV. Capitule

Hefur inne ad hallda Bæn er og Þackargiørder til Guds Sonar/ sem er Herran Jesus Christus.

I.

Ein Bæn til Herrans Christum/ j huørre Hiartad Mañsins miß kieñer sijna Synd/ og bidur vm Syndañs Frrergiefning.

Psalm. 103. Hañ breyter ecke vid oss epter vorum Syndum / og ecke endurgielldur hañ oss epter vorum Misgiørningum.

Augustinus.

HErra JEsu CHriste/ miñ Trufaste Lausnare/ Eg jata og medgeing miñ Misgiørning/ fyrer þynu Guddomlegu Majestatis Auglite. Sia þu DROTTeñ/ j Syndeñe er eg Gieteñ z

Fæd-

Fǽddur/ og þu hefur þuieged mig og Kreis nsad/ en þar epter æ hefe eg Saurgad mig aptur ad nyu/med meire og stærre Syndum Þuiad j Oppruna Syndene er eg Fæddur/ en j Giøranlegum Syndum hefe eg mitt allan Alldur aled.

En þu DROTTenn Jesu Christe/mínæst æ Myskim þijna/og tookst mig wr Hwse mis ns holldlegs Fǽdurs/ og wr Selskap Syndugra og gafst mier þad j Hiarta ad fylgia þier/ æsamt med þeim ødrum sem leita þijns Andlitis/z ganga æ riettu Veige.

En fyrer suoddan Velgiǿrninga/hefe eg vered Oþacklatur. Eg hefe giǿrde marge Illt/og framed þiølda Synda/ Og j þann stad eg hefe att ad betra mitt Lifnad/ þa hefe eg Syndum z Glæpum auked z safnad.

Auvý Herra Jesu/ Eg hefe Syndgast/ Jaa/ Eg sem þu skapad hefur epter þinne Mynd/ eg hefe þig Vanheidrad/og saurgad sialfan mig med Mietnade/ Siergirnde/Saurugletka/og fleyrum ødrum Syndum/med þui ørium mijn Auma Saal er þyngd/ þijnd og plægud.

Sia þu Herra Jesu/mijnar Synder gants ga mier vpp yfer Høfud/ suo sem ein Ob byrrleg Byrde/ eru þær mier ofþungar/Og þar sem þu hiellder mier eke vid Magt med hægre Hende þinar Dyrdar/þu sem ert af Nattúru til Myskunsamur / þa munde eg aumlega Fyrerfarast.

Minstu DROTTenn þar æ/ ad þu ert sa sem

sa sem mig hreinsar/ og Helgar. Siaa þu/ hueꝛsu min̄ Oꝛvinur han̄ hæleſt vm vid mig/ og seiger/ DROTTen̄ hefur yfergiefed hn̄/ Ellted hn̄ og grypped / þuiad þar er eingen̄ sem hialpar hønum. Snu þier vid Drottenn min̄/ og Frelsa Saal mijna/ Hialpa mier vegna þinnar Myskunar.

Herra Jesu/ Siaa þu aumur a þiſſe Barnskiepnu / huøria þu hefur aled med storre Kvøl og Pijnu/ og lyt ecke so grandvarlega a mijnar Illſkur og Synder/ ad þu þar fyrer gleymer þiſſe Myskun. Hver er sa Fader ad han̄ hialpe ecke Barne synu? Huør er sa Sonur/ sem ecke þarf Hyrtingar vid?

O Herra Jesu/ Elſkulege Fader/ þo ad eg sie Syndugr/ þa er eg þo þin̄ Sonur/ þuiad þu hefur ſkapad mig og Endurleyſt. Eg hefe Syndgad og jlla breytt/ Fyrergief þu mier þad. Og þo so sie/ ad þu Ager og Typter mig/ þa yfergief þu ecke Barnſkiepnu þyna. Kan̄ uøckud Mooduren̄ ad gleyma Barne synu svo hun siaae ecke aumur a synu Afkuæme/ sem hun hefur bored fyrer syns Hiarta? Nu þo hun gleyme þui/ þa hefur þu Himneſke Fader tilsagt og lofad ad gleyma mier alldrei. Herra Jesu Chriſte/ Styrk þu Hiarta mitt/ med þeſſu þynu Huggunar Fyrerheite / allt til mina Afſeloka fyrer Krapt og Hiaſtod þyns Heilaga Anda/ AMEN.

2. Eiñ

II

Ein Huggunarsamleg Bæn/

J huorre Madur hugleider og klagar huørsu hañ med sijnum Syndum/ sie Søk og Efne til Pijnu og Pijslar Jesu Christi/ og huggar sig þo vid hans Nad og Myskun.

Esa. 53. Ad sonu þa bar hañ vorn siukdoom/ og vorū Mrygdum hlood hañ a sig.

Augustinus.

Herra JEsu/ huad hefur þu vñed til/ þu Elskulegaste Guds Son/ ad þu ert suo útleikeñ? Huad hefur þu þess misgiørdt/ ad so er sárgrætelega med þig farid? Huad hefur þu Synndgad? J huøriu hefur þu misgiørt? Huar er Søk og Efne til þijns Dauda? Hu ørnñ kiemur þad til/ ad suoddañ Afelliß doomur er yfer þig felldur?

Eg/ Eg er Søkeñ og Efnid þar til/ ad þu ert so Pijndur: Hia mier er Søkenn þijns Dauda. O Herra Jesu/ þad þu ert Lijf latenn/ þad er myn Skulld/ þad þu ert Pijndur og Kvaleñ/ þad hef eg Verkad/ Eg er hañ/ sem þig hefur Særdt og Sleiged/ og hier Ervide giørdt med mijnum Syndum.

Mīñ Lausnare/ Huørsu furdulegur og

fra heyrdur

Þadeyrdur Vrskurdur er þetta? Huad Mi-
ymradelegur Leyndardoomur er slykt? Sa
Ranglæte Syndgar/eñ hiñ Riettlæte lyd-
Refsingena þar fyrer/sa Seke vinur til Re-
fsingariñr/ eñ hiñ Saklause ber skulldena/ z
verdur Refstur/ Sa Ogudlege hefur vppby-
riad þad Vonda/ eñ sa Heilagaste þær æfell
is Doom þar fyrer. Huad sa hiñ Vonde
hefur Forskulldad/þess verdur sa Riettlæte
ad gialda. Huad Þrælleñ misgiørde/ þar
fyrer verdur Herrañ ad betala. Huad Mañ-
neskiañ hefur broted/þess verdur sialfr Gud
ad gialda.

Oh þu Elskþur Sonur Guds/Huad myk-
el er þyn Audmykt? Huørsu breñande er
Aast og Elska þijn? Huad rykugleg er þyn
Myskun? Huørsu yfergnæfanleg er þyn
Giæska? Huad Dyrdleg er þijn Goodvilld?
Huørsu hiartanleg er þyn Medaumkan og
Myskun? Eg hefe Syndgast/ eñ þu tekur
Giølldeñ þar fyrer/ eg hefe Jlla giørdt/ eñ
þu verdur Refsadur/ eg hefe Broted og mis-
giørdt/eñ þu verdr þar þ Pijndr. Jæ eg vr
Drambsãur eñ þu verdur Lytelækadr/ eg
var Ohlydugur/ eñ þu hefur med þinne Hl-
ydne betalad Refsingina minar Ohlydne/ eg
hefe lifad j ofnøytslu Matar z Dryckiar/ eñ
þu leidst Hungur og Þorsta/ myn vond Gyr-
nd hefur drifed mig til Synda og Ølæpa/
eñ þyn Hiartanleg Aast og Elska kom þier
vpp a Kr ossen/ mīna vegna/Eg æt af þui

sem mier var bañad / eñ þu verdur pÿndur
þar fyrer/ eg hefe neitt þess Krossfelega og
lystuga/eñ þu leidst þa beysku Kuøl a Kr
ossenum / eg hefe lifad i Vellyst og Sælg
ære/ Enn þu liest þig med Jarngødduñ
negla a Krossen/ eg dreck þad sem er Sætt
og Lystelegt/eñ þu smackar þ sem er beyskt
og Surt.

Sia þu Kongur Dyrdareñar/ Sia þu/
hier er myn Synd/ eñ þar er Naad þyn og
Myskun. Sia þu Jesu miñ Kaufmare/ þe
tta er myn Ohlydne/ eñ þar lidomar þitt
Riettlæte. Miñ Kongur og miñ Gud/ Hu
ørneñ a eg ad betala þier allt þad gott sem
þu hefur veitt mier? Hialpa mier Herra
Jesu Christe/ad eg mætte med stødugre Tru
Loka og Dyrka þig hier stundlega / enn
annars Heims eilÿflega.

III

Ein Hugarlætleg Bæn/ til
Herrans Christum/ vm Fyrergefning
Syndaña/ z vm nytt Christelgt Frampferde.

Psal. 143. Drotteñ / Kiendu mier ad
lifa ept' þÿnum Vilia/ þui þu ert miñ
Gud/ Lat þiñ gooda Anda leida mig
a riettañ Veg.

Augu

Auguſtinus.

JESV CHriſte/ þu Eilijfa Ord Födurſins/þu ſem kominn ert j þeñañ Heim/Sæluholpna ad giøra þa ſyndugu/eg bid þig fyrer þijna hiartgroona mykla Myſkun/ bæt þu miñ Lifnad / og endurnya mig mijnu Lijfe og Frañferde.

Miñ Gud/tak fra mier huad mier er ſkadlegt/og þad ſem þier ecke þocknaſt/ og gief mier þad ſem þier er þægelegt/ og mier er gagnlegt. Huor kañ ad hreinſa þañ ſem getenñ er af ſyndſamlegu Sæde/ vtañ þu alleina? Þuiad þu Almaatkugur Gud ert Dumrædelega mykell og Goodur/ þu ſem Riettlætañ giører þañ Oguðlega/og lijfgar þañ ſem vegna Syndaña er daudur/ Þu ſem ad ſnyr þeim Synduga fra hans rongum Veige/ ſuo ad hann ſyndge ecke framar meir.

Miñ Lauſnare/ tak burt fra mier allt þad ſ þier er ecke þægelegt/ Þt þu ſier miñ vanmætt/og þu veitſt miñ Breſt allañ. Riettu ad mier þijna Myſkunar Hønd/og ſnypt fra mier øllu þui ſem fyr

er þijnum Myskunar Augum er ecke þæ gelegt. DROTTen/ þyrer þier er huørtueggia Heilbrygde mijn og min Van mattur / Eg bid þig/ halltu mier vid Heilsu mijna/ og lækna min Siukdom. Lækna mig Drottenn/ þa verd eg Heilbry gdur/ Hialpa mier/ þa er eg Hoolpenn/ Jæ/ þu DROTTenn sem læknar þa Siuku/ og hellour þeim vid Heilsuna sin Heilbrygder eru. Þu alleina mz Orde þijnu einu/ rietter þad vid ē þalled er ꝛ fordiarþad/ Þuiad ef þu villt nidur sæ þijnu gooda Sæde j Akur mijns Hiarta/ þa hlijtur þu ædur ad rijþa j burtu Þyrn ena mina Synda/ med þinne Myskunar Hende.

Þu hin Sæte/ Elskulege/ Goode og Giæskuþulle/ Millde og Myskunsame/ þu allra liuþaste Lausnare/ Herra JEsu Christe/hellltu j Hiarta mitt Aast og Elsku þine/ so ad eg hafe ei gyrnd nie Gied þeckne æ nockru þui sem er Holldlegt ed ur Jardneskt/ Helldur ad eg Elske þig alleina/og haþe þig alleina j mijnu Hiar ta og j mijnum Munne. Skriþa þu med

Fijngre

Yngre þijnum, a Hiarta mitt/ Aafſam lega Miñing þijns ſæta Naphns/ ſo ad eg gleyme þui ecke/ og ad ecke verde nock urn tijma aþmead Miñing þijns Nafns wr mijnu Hiarta.

Uppteudra og kueik mitt Hugſkot miñ GUD/ med Ellde þijns Anda/ ſuo ad eg kunne ad Fornþæra þier med heitum Tarum/ Hrÿgdarfullañ Anda/ eitt kleckt og ſunðurknoſad Hiarta. Skrifa þinn Vilia a þijn Riettinde a Spiøld Hiarta mijns/ ſo ad eg þig DROTTENn/ þijna Giæſku/ þijn Bodord mier jafnan fyrer Augum hafe/ AMEN.

IIII.

Ein Good Bæn / i huørre

Madur bidur hugarlæglega/ ad hans Hiarta/ ſem er Steinenum hardara/ mætte vegna Aaſtar og Elſku JEſu Chriſti klo ckt verda/ og græta af Hiarta ſijnar Synder.

Auguſtinus.

HEr hinn goode og Giæſkurijke Herra JESU Chriſte / gieþ mier ſo ſem eg af øllu Hiarta girneſt ad eg

kunne ad bera fram fyrer þig heilaga Aast / og hreinferduga Elsku / ad hun mig eignest/og allann uppfylle/ og veit mier þad/ ad eg til eins vissulegs merkis um æst og Elsku til þijn/mætte beisklega græta/ og med saknade / so ad Taar mijn mætte bera Vitne um þad/ad eg elske þig af Hiarta/og ad þau audsyne hvørsu kærann Saal mijn hefur þig/m3 þui hun kan ecke anad/ vegna þeirrar Aastar þinnar/ enn ad græta.

GOode Herra/ eg minnest þar a/ hvørsu ad su gooda Kuina Anna/ 1. Sam. 1. Kom i Mustered/ bad þig um eirn Son/ um hvøria skrifad stendur/ ad þa hun hafde lofed sinne Bæn med grætande Taarum / þa vär hun ecke leingur Sorgfull. Þegar eg nu hugleide soddan Sijne/og soddan Stgreng leik/ þa hrelles eg og skammast mijn / ad eg Vesæll Madur er suo alldeilis eckert/og ad mitt Hiarta þad er so kallt hia þui sem hennar Hiarta hefur vered. Þuiad ef ein Kuinna kunne so hiartanlega ad græta/ og liet ecke af / hun sem ecke bad nema um eirn Son/ hvørsu myklu framar mætte mijn Saal ad græta vaflæatanlega/ hun sem leitar ad þier / og þeigen villde koma til þijn ? Oh hvørsu miøg ættu þær Saaler ad græta og andvarpa / sem GUds sijna leita

Mott

Nott og Dag/ og ecke elska annad en JE-SUM Christum? Sannarlega þa ætte Tarenn ad vera þeirra Fæda bæde Nott og Dag.

Þar þyrer minn GUD / Myskuna þu þig yfer mig/ þuiad eg hefe stoora Ku ol i mijnu Hiarta/giefz mier þijna Huggū afz Himnum ofzan/ og þyrerlyt ecke þessa Synduga Sal/ þyrer huoria þu ert dæ enn. Veit þu mier/ad eg afz øllu Hiar ta kunne ad græta so eg verde laus vid Synder mijnar/og ad Sal mijn yrde full afz himneskum Fognude. Og þo ad eg kunne ecke mz þeim hrausstu Truarstyr-kou Forfzedrum (huorra Fotsporum mier er omøgulegt ad næ) ad bidia sem vera ætte/ þa lat mig þo med þeim Gudhræddu Kuinum fa og ødlast mitt lijted Hlutskipte i þijnu Rijke.

EG hyra og eirnen vm eina adra Kuinnu/ vm huøria skrifad sten dur/Johann. 21. Hugsru hiartanlega hun hefur þig elskad HErra JESU / og afz godfzysre Aast epter þier leitad i Grøfenne. Þui þa Lære sueinarner sneru heim aptur / þa veik hun ecke fra Grøfenne/ sat þar Hrygdar full og Sorgbitenn/ og griet storlega/ stood vpp jaf-

þnþramme og leit jnn i Grøpena/ ep ad skie
mætte/ ad hun þeinge ad sia þig/ huørn hun
so hiartanlega elskade/ þuiad optar enn eitt
sinn hefur hun geinged i Grøpena/ vt og jñ
og hefur skygnst epter þier/ enn vegna þeirr
rar myklu Elsku sem hun haþde til þyn/ þa
liet hun sier þetta ecke nægia þuiad þad ei
na giører huørt gott Verk gott og þæget
legt/ ep Madur er stadfastur i þui enu sa
ma. Nu med þui hun elskade þig meir
enn adrer/ og griet af Aast og Elsku þiñe/
og leitade þyn med Grætande Tarum/ og
var stadføst i þui ad leita þyn / þar þyrer
hefur hun þig allra þyrst þunded og sied/ &
vid þig talad. Ad ryſu / þu openberader
þig þyrer henne/ecke alleinasta þyrst/helldur
þa hefur hun allra þyrst Lærestueinum kuñ
giørt og bodad þyna gledelega Vpprisu/ þui
þu baudst henne þad/ seigiande / þar þu og
sieg mynum Brædrum/ ad þeir þare i Gali
leam/ þar munu þeir sia mig.

So sem ad þesse Kuinna hun griet / og
liet ecke af/ og leitade þess Liþanda hia Da
udum/ æhrærde þig med Truarennar Hön
dum/ Skyllde myn Saal þa ecke oaflaatanle
ga græta/ hun sem truer a þig/sinn Endur
lausnara ? Og þig medkienner/ þu sem ert
a Himnum vppe og stiornar øllum Hlutū?
Skyllde myn Saal þa ecke græta og Andv
varpa sem þig elskar af øllu Hiarta/ og
stora þorleingıng heþur ad sia
þig og skoda.

Ø þu

Ó Þu einka Von allra þeirra enu Aumu/ og þeirra Skiool og Hæle/ þu sem þijna Myskun ecke af seiger nockrū þeim sem þig bidur / vnn mier þinnar Nꝫdar/vegna þijns Heilaga Nafns/ so ad eg hyre alla Tijma til þijn/tale vm þig/ skrife og lese vm̄ þig / og ad mijn Ræda sie vm̄ þig / og ad eg sie jafnañ minnugur þijn / kome jafnan fyrer þitt Auglit med minne Bæn / og fære þier mitt Lofgiørdar Offur / so ad mijn Augu þelle Taar vegna þinnar Elsku/og fyrer þier Hiartañlega græte/af þeim Fognude/ sem eg hefe i þier.

V

Ein Agiæt Bæn/ j hvørre

ad Hrygdarfullur Ande hladeñ af þizlda Syndaña/huggar sig vid Jesu Christi Naad og Myskun.

Psalm. 143. DROTTEN gack þu ecke j Doom vid Þræl þiñ/ Þui ad fyrer þier er eingeñ Lifande Madr Riettlaatur.

Augustinus.

JEsu min̄ Endurlausnare/ Sia þu/ Eg ækalla þig og þu bænheyrer mig ecke. Eg lyd Kuøl og Angist/ og þu huggar mig ecke. Huad skal eg seigia? Huad skal eg Aũur Madur til giøra? Mitt Hiarta er Huggunarlaust/ og eg er wtreken̄ fra þynum Augum.

Vei mier Vesælum: Huørnen̄ er eg þa fleen̄ j fra þeim hæsta Heidre/ og er komen̄ j stærstu Neyd og Hørmung? Huørt æcla ade eg mier? Huørt er eg komen̄? Huar er eg? Eda huar er eg ecke? Epter huørium forleinger mig? Og huar er eg med mi- ne Veinan og Andvarpan? Auvo/ Auvÿ.

Eg meinte eg hefde heyrdt þad hid Goot da/ en̄ sia/ þar er ecke nema skadsemd. Sia nu verd eg ad deyia/ og min̄ JEsus er ecke med mier. Ach og Auvÿ: Betra være mier ad vera alla ecfert/ en̄ ad hafa ecke JEsum med mier. Betra er ad vera ecke lifande/ en̄ ad lifa an hanns/ sem er Lyfed/

O Herra JEsu/ Huar eru þinar gømlu Myskunsemder þuar? Villtu æfenlega vera Reidur? Vertu mier vm syder Naadugur/ Myskuna þu mier/ og snw ecke Auglite þinu fra mier/ Þui þu snerer ecke fra þeim sem skyttu og hraktu æ þad / þa þu endurleyster mig.

O Jesu

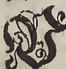
O JEsu minn Lausnare/ minn Hialpare Eg medkiene og Jꜳta þyrer þier/ eg heþe syndgast/ og mijn Samvitska heþr ur Fyrerdæmingena þorþient/ og mijn Ydran er ecke noogleg þar þyrer. Enn þar a moote/ þa er þad vijst og satt/ ad þijn Myskun er stærre enn allar Heimsins Synder. Goode Herra JEsu/ gack ecke j Doom vid Þræl þinn/ helldur aþmꜳ og vtslieтт mijnar Synder/ epter Stærd þinnar Myskunar/ Amen.

VI

Ein øñur Bæn/ j huørre ad

Mannsins Hiarta Syndanna vegna/ er mijøg skialþande/ þyrer stranga Guds Riett læte/ enn huggar sig þo vid Jesu Christi Tradn/ og bidur vm gott og gudlegt Framferde.

1. Tim. 1. Þad eru vissuleg Sañende/ og eitt Dyrmætt Verdugt Ord/ ad Jesus Christus er komenn j Heimenn til ad giøra Sæluholpna þa Syndruga/ a medal huørra eg er hiñ hellste.

EI/ Vei mier Vesælum/ þegar dagur Doomsins kiemur/og Bx-kur Samvitskunanna verda vpplat-nar/ þegar sagt verdur til myn/ Giæd þar Mañ og hans Verk. Herra min Gud/ Huad mun eg þa segia? Pegar Himnenn opeñbera mynar Misgiørd-er/ og Jørdiñ stendur mier ᴊ moote? Sia þu/ eg mun ecke geta suarad einu Orde/hel-lldur mun'eg med skialþta og Hrædslu stan-da ḃyrer þier/ skamast myn/og ecke þora ad vpplypta mynu Augũ/eda ansa einu Orde.

Vei mier Vesælum/ Huad skal eg giøra? Eg vil Hroopa og kalla til Guds myns Dr-ottens. Huiad/ hvar ḃyrer skal eg þeigia ꝫ kordiarḃast? Nu þo eg vilie tala/ þa mynst ar ecke myn Pyna ad helldur/ Eñ ep eg þeig-ie/þa hef eg hid jñra stoora Hiartans Rvøl og Angist.

Oh myn Saal/Græt þu so sem ein Ekia sem mist hefr Brwdguma sin/ Græt þu þin Auma Saal/ Huiad þiñ Brwdgume/þad er Christur/hañ hefur yḃergiefed þig. O þu Reide hins Almattuga Guds/ hall þu ecke yḃer mig/ kuiad þu ert mier Obæreleg og Olydanleg. O JEsu min Lausnare/Myl-skuna þu mier/ hialpa þu mier so eg ørum-lest ecke / helldur ad eg mætte þressast vid. O; þo eg hafe forskulldad eilyḃan Dauda ꝫ Fyrerdæmingena/ þa hefur þu þo lofad ad hialpa mier / kuiad ecke gyrnest þu Dauda hins Synduga/og ecke hefur þu Gledeſkne

æ nockurn Mañs Fordiæðan, Ad visu/þu ert Daenn vppa þad/ ad þeir Daudu mætte lika/ og fyrer þinn Dauda heþur þu deydt Daudañ þins Syndugа/ og fyrer þiñ Dau da erum vier Lifande orduer.

Minn GVD og HERRA / eg bid þig/ lat mig ecke forderfast i mijnum Syndum/ þuiad þu ert Lijfed / riett þu Hønd þijna af Hædenne ofañ/og frelsa mig fra Syndū mijnum / suo ad Andskoteñ fagne ecke yfer Offørum mijnum/og seige/ eg hefe hañ vppi suelgt og sigrad. O goode JESV/ huor vill nøckurn tijma hafa Efasemd eda Mistraust a Myskun þinne? Þuiad þa vier vorum i Oviuskap vid þig / þa leyster þu off med þijnu Bloode / og sætter off vid GVD/ sia þu / vnder Skugga Myskunar þinar er eg hoolpeñ og eg fly til Nadarstol sins þinnar Dyrdar / og bid vm Nad og Hialp / eg kalla og klappa a Dyrnar / allt þangad til þu sier Aumur a mier/og lætur vpp fyrer mier. Þuiad med þui þu kallader off til Nadarennar/þa vier leitum hennar ecke/ huad myklu fremar muñ vier nu Nad ødlast/ef ad vier girnunst hāa og leitum hennar af Hiarta?

Þu milldе og Myskunarfulle JESV/ huka ecke vm þitt Riettlæte v.d mig Syndu gañ / helldur minnstu a Myskun vid mig Skiepnu þijna. Minnstu ecke a Reide na vid þañ Seka/ helldur a Myskun þijna vid þann Auma, Gleim þu Drambsemie

þess

þess sem þig moodgad heþur / og allt þann Auma sem þig akallar. Huad er Jesus? Er hañ ecke Lausnare/ Frelsare/ Hialpare? Þar byrer hialpa þu mier JESV byrer sial han þig/ og seigdu so til Saalar minnar/eg er þyn Hialp. HERRA JESV/eg bot læt mig vissulega vppa þig/vppa þyna Giæsku / huad þu heþur kient mier ad leita/ bidia og æ ad klappa. Og med þui ad þu sialþur aminner mig/ þa vil eg leita og bidia og beria. DROTTENN þu sem skipar ad bidia / lat mig þad fa / þu sem kienner mier ad leita/lat mig þad finna/þu sem byduer mier ad beria/ lat þu vpp byrer mier. Styrk þu mig/ huad eg er Veykur/ hialpa þu mier huad eg er tyndr / vppvek þu mig huad mitt Hiarta er Daudt.
Styr og stiorna ællum mijnum Skilningarvitum/ Ordum og Hugsnum/og Giørdū/ epter þijnum Vilia / suo ad eg nu hier epter þione þier / elske þig / og geþe mig þier i Valld. DROTTENN/eg veit vel/ eg er þier skylldugur vm sialþan mig/huad þu heþur skapad mig. Eñ med þui þu ert ordeñ eirn Madur byrer mig/þa er eg meira skylldugur þier eñ vm sialþan mig / vær þ møgulegt/ ia ad vijsu/ eg er þier vm so mijkid skylldugur/so sem þ þu ert meire eñ eg/ byrer huorn þu heþr þig sialþañ vtgieþed.
Enn miñ Lausnare / lijttu þar a/ ad eg ad eins þormaa og megna ecke/ helldur og ecki neitt/ ef eg þormegna nockud / þa giet eg
þad

þad ecke aun þinnar Hialpar giørt. Þar fyrer tak þu mig ad þier / drag þu mig til þijn/so ad eg verde þinn/og elske þig af Hiarta/og epterfylge þier. Þuiad eg er þiñ/ vegna þess ad þu hefur skapad mig/og endurleyst mig/þu sem lifer og ryker eilyflega/ A M E N.

VII

Ein Gømul good Bæn vm Nafned JEsu/ J huorre Christens Mans Hiarte/hyggar sig vid Nafned JEsu/ og bidur vm alla gooda Hlute.

Act. 10. Þessum bera aller Spamen vitne/ ad fyrer hans Nafn skulu aller þeir Syndaþa Fyrergiefning/ þr sem a hañ trua.

S. Bernhardus.

O Goode Jesu/ O sæte Jesu/ O Jesu sonur Mariu Meyar/ fullur Myskunar z Sañleika. O sæte Jesu/ Myskuna þu mier epter mykeleik Myskunar þiñar. O millde Jesu/eg bid þig fyrer þitt Dyrmæta Blood/huort þu uthelltir a Krossens Tre/ fyrer oss Auma Synduga Meñ/

Meñ/ tak þra mier allt mitt Ranglæte/ og fyrerlyt ecke mijna Bæn.

Sia/ Eg ækalla þig audmiuklega og tilbid þitt allra Heilagasta Nafn/ JESUS. Oh: sæte JEsu/ Huorsu huggunarsamlegt er þitt Nafn? Oh: Millde JEsu/ Huorsu Dyrdlegt er þitt Heite? Huiad JESus er ecke añad enn Lausnare/ Frelsare/ Sæluhialpare. Þat þyrer þu Goode JESu/ sem mig heþur skapad/og mig heþur med þijnu Dyrmæta Bloode Frelsad/ læt mig ecke Fordæmast/huern þu af engou Efne skapoder. Oh: Goode JESu/ læt ecke mijnar Misgiorder glata mier/huorn ad Almatt lig Giæska þijn giorde hier.

Oh: Goode JESu/Afijttu þad med mier sem þitt er/ eñ afmæ og burt tak þu þra mier allt þad sem illt og añarlegt er. Oh: millde JESu/ Myskuna þu mier æ medañ Myskunar tijmeñ er/ og glata mier ecke æ Tijma þijns Hrædelega Doomš. O Goode JESu/ Eñ þo eg aumur Syndare haþe þorþient og Verdskulldad med riettu eilijþa Kvøl og Þijnu/

nu/sokum miñ þungra Synda/þa Appellera eg nu fra Riettlæte þijnu/ og skyt mijnu Mæle til þiñar Omælelegrar Myskunar/ suo ad þu Myskuner mier/so sē Milldur Fader og DROTTeñ.

Þuiad/huert gagn hefur þu þar af DROttiñ/þott eg Fordæmest? Þuiad ecke lofa þeir Daudu þig/og eingeñ af þeim sem nidur fara til Heluijtis. O þu Myskunsamaste JESu/Myskuna mier aumum og Syndugum. O þu allra sætaste JESu/ frelsa mig. Oh Goode JESu/ Lyknsamur vertu mier aumum og Syndugum. O JESu/ læt mig koma j Tolu þiña vtvaldra Maña.

O JESu/ Hialpeñ allra þeirra sem vona a þig/ Myskuna þu mier. O JESu/ sem ert Lausnare allra þeirra sem trwa a þig. O JESu/ sem ert Fyrergiefning allra miña Synda. O JESu Mariu Son/ helltu yfer mig þiñe Nad/Speke og Kiærleika/Elsku og Hreinlijfe/Hlijdne og Lytelæte/so eg kuñe j ollum Mootgange/ ad hafa Þeilaga Þoleñmæde/ þig fullkomlega ad elska/og

J þier ad Glediast og fagna ad eilijfu/
AMEN.

VIII

Ein good Bæn til Guds son ar/ j hvørre ad madur jatar og vidurkienner Herrans JEsu Velgiørninga/og huggar sig hiartanlega vid þa.

Gen. 37. DRotten/ minne er eg allre þisse Myskunsemd/og allre Trygd/ sem þu veitt hefur Þræl þÿnum.

Narmagr. Jerem. 3. Myskun DROTTens er þad/ ad vier erum ecke aller eydelagder og hans Giæska hefur øngvan Enda.

Augustinus.

HErra JEsu Christe/ minn Lausnare og minn Gud/ Þu hefur skapad mig/ þegar eg var eckert/ Þu hefur endurleyst mig/ þa eg var Glatadur. Jaa/ af øngvø hefur þu skapad mig. Þu hefur ecke lated mig verda Fugl nie annad Ferfætt skynlaust Kvikinde/ helldur eina Manneskiu/og hefur gefed mier Lijf z Aund/skyn og skilningarvit.

Og þa

Og þa eg var tyndur og tapadur/ þa kom mistu aþ Himnum oþañ miña vegna/ þu Odaudlegr til hins daudlega/ og heþur teked a þig Hollð og Blood/eins og eg heþe/ ert þyrer mig Daeñ/og heþur sigrad ≠ yþerunñð alla mijna Ovine. Og med þessum hætte heþur þu giefed mier aptur Lijþ og Heilsu/ og alla Tijma heþur þu lated þijna Nad ≠ Myskun vera mier til reidu.

Þu heþur og einneñ j mørgum Hañkasemdum/ mig þødurlega verndad og vardueitt. Þu lætur eñ ecke aþ/ ad veita mier Mat og Dryck/ og alla Atvinnu/og ad lata kieña mier/ og Hugga mig. Þu synet mier þitt Hiaspræde/ og lætur mig vita huørneñ eg a Christelega ad Liþa og Deyia/suo eg Sæluholpeñ verde. Hier um ætte eg jaþnlega ad hugsa/ og hier þyrer ætta eg þier ad þacka aþ øllu mijnu Hiarta.

Miñ Gud/ Huørsu hæleiter eru þijner Velgiørningar mier til Handa? Eñ miøg lijtels hetþ eg þa ackrad/og ecke eina Þøck þier þyrer þa gollded.

Þu heþur skapad mig þagrañ ≠ þurdulega agiætañ/ eñ huørsu añarlegur og Herþelegur er eg vordeñ. J Syndeñe er eg Gieteñ og Fæddur/ Eñ med þijnu Bloode hetz þu mig hreinsad og þueiged og helgad / eñ eg heþe vered Athugalaus/ og heþe daglega saurgad mig og þleckad mz mijnum Ivolum Syndum.

O þu Synd/ Huørsu audvelldlega kiem

ur þu' jñ? Synd/ Synd/ Huørsu sæt ertu eitum Sæl ausum Mañe? Eñ huørsu Andstiggeleg/Guðvirdeleg ertu þyrer Gude? Huørsu aumleg eru þyn Ætpelot? Huad þr' ædelegt verdur þitt Hegndarstraff.

Aurq mig aumañ Syndara/ Huørt skal eg þara? Huar vil eg blyþa? Huør vill þrelsa mig? Huør vill þuo og hreinsa mig aþ øllum mynum Syndum?

O Herra Jesu Christe/ þu allra liuþaste Lausnare/ til þyn vil eg þara/ þyrer þier jata eg allar mynar Synder/og hyl ecke myt nar Misgiørder.

Ad vysu miñ Herra JEsu/ Huar þyrer ertu komeñ j þeñañ Heim? Huad heþur þu vid Heimeñ giørdt? Huar þyrer ert þu dateñ? Þu ert dateñ ad søñu vegna vorra Synda/ og ert komeñ ad giøra alla auma og Syduga Sæluhoolpna/ æ medal huørra eg er hiñ hellste og stærste.

O Jesu þu Heimsins Lausnare/ verktu og eirneñ miñ Lausnare/Þar þyrer heitter þu JEsus/þad er Frelsare/ Sæluhialpare. Hialpa mier aumum Syndugum/og þyrergieþ mier allar mynar Misgiørder. Þu ert myn Hialp/ og þu heþur ecke Gyrnd a miñe Glötun. Drottneñ græd þu myn Samvitsku Sær/ og hugga Sorgþulla Sælu myna. Þu ert ad vyssu

ad vÿssu miñ Endrlausnare/ a þier er allt mitt Traust/ oll mijn Von/ þier a hend ur þel eg alleina Lijþ og Sal/ j Lijþe og Dauda. Miñ Gud/ giør vid mig epter þiñe mykellre Myskun/ bæde nu og ad Eilijþu/ A M E N.

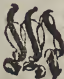
IX

Eñ ein Agiæt Bæn/ til ad

hugleida Herrans Jesu Christi Vel giørninga/og ad vppueckia sig til Packlætis og tilreida sig ad jñganga med Christo j eilijþañ Føgnud.

Psalm. 103. Lofa þu DROTTenn Sæla mijn/og gleym ecke þui gooda sem Gud heþur giørdt þier/ Hañ sem fyrergieþur þier allar þijnar Synder/ og læknar allañ þiñ Siukdoom. Hañ leyser þitt Lijþ fra Gløtuneñe/ z krynner þig med Nad og Myskun.

Augustinus.

yn Sal/giæt ad og Hugleid huþ ersu Vegsamleg þu ert. Sia þu/ DROTTeñ miñ Gud heþr skapad þig epter siñe Mynd og aþ Nad siñe heþur hañ utval

ed þig sier til Barns. Jesus Christus hefr þig med synu Bloode endurleyst/og bundid Tru vid þig. Gud Heilagur Ande/ hañ er þier gieffeñ/til ad vera þier sañarlegt Merke og Pantur eilyffs Lyffs.

So hæleitlega hefur DROTTeñ þinn Gud prydt þig/ So Dyrdlega hefur hann giørdt þig/so ad þu munt a þeim Deige lyk vera hans heiløgum Einglum.

Þar fyrer Sæl myn/snu þu þier ad hønum/ sem þig hefur suo elskad. Leita hañs sem epter þier hefur leitad. Þioona þu hønum/ sem þier hefur þioonad/ Elska hann sem soddañ ast haffdt hefur til þyn/ hann hefur elskad þig fyrre/ og tilbwed þitt Hiarta suo þu mætter Elska hañ. Jaa/ hañ er Upphaf og ender þinnar Velferdar.

Astunda þu og eirnen Sæl myn/ad hafa Kiærleik til Naungans/ ber Harm med Sorgfullum / vertu hrein med þeim Hreinu/ Heiløg med þm̃ Heiløgu. Þuiad so sem DROTTENN GUD þiñ finnur þig/ so mun hann dæma þig. Hann er godur og Giæskufullur og þolenmoodur/ og vill syn Børn hier a Jørdu sieu og eirnen vingiarnleg/ good og Giæskuryk og Hoogrær / og Myskunsam. Myn Sæl / haf þyna lyst i DROTTNE / sem þig leyst og frelsad hefur / fra eilyfre Eymd og Glötun/ haf þu hann og hallt fyrer þiñ besta Vin/ so leinge sem þu lifer / þuiad þa þu hlytur ad skiliast vid alla Hlute / þa mun hann vera

vera hia þier. Einkanlega at þinne Dandastundu/ þegar aller þijner Viner eru langt fra/ þa yfergiefur hann þig ecke/ hañ mun geyma þyn fyrer þui grenianda Leon ne/sem þig vill þa vppsuelgia/ og hañ mun leida þig inn i þa himnesku Jerusalem/ og setia þig fyrer sitt Dyrlega Auglit/ þar e d þu munt med heilögum Einglum hönum ef lyflega lofsyngia / seigiande/ Heilagur/ Hei lagur/ Heilagur/ er DROTTEJNN GVD Zebaoth/öll Jørdenn er full hans Dyrdar.

Minn GVD / huilijkur Fagnadar saung gur mun þar vera? Huad stor Vnadsemd z Fagnadar hliomur mun þar heyrast? Huør su fagurlega og sætlega munu Menn þar GVD lofa og vegsama og syngia eilijft Halleluja. Huor kañ vt ad skyra edur tal la þa ovmrædelegu Glede/ þann oseigianlet ga Fögnud þa yfergnæfanlega Himeryk is Dyrd. Huør kann ad mæla edur meta þa yfergnæfanlegu Vnadsemd / Lyst og Glede eilijfrar Farsælldar sem þu munt þar fa og ødlast/ min Sæl.

Minn HErra JESV hialpa þu mier/ so ad Sæl mijna lange oaflæetanlega epter soddan Glede/ og ad hun daglega æstundan hafe inn ad komast i þa himnesku Jerusa lem/huor ad suo er Heilög og Dyrleg/ i hu orre ad eilijf Fagnadar Hatijd hallden verd dur/ oendanlega.

Minn GVD/vpplys og kendra Niar-

ta mitt/suo eg tregiest ecke nie lekiest/hell
dur upphefie Hiarta mitt af Fognude mo
ts vid þig/ og ad eg i Huganum sie i þe
irre Himnesku Jerusalem/ leite þeirra
Heilogu Forfedra og Spamanna / og ad
eg meige heilsa þeim Heilogu Postulum/
og skoda Fioldan allra GVds Pijslar-
uotta og Utvaldra/ og sia Dyrd allra þin
na Heilagra. Minn GVD ꝛ Her-
ra/ hialpa þu mier þar til/ad bæde Hime
nenn og Jorden / og allt þad sem þar er
inne/giefe mier Ordsok og Tilefne dag-
lega ad elska þitt dyrdlega Nafn/ ꝛ i þier
einum ad hafa mijna Hugguu og Glede/
AMEN.

X

Ein Huggunar Bæn j huør-
re ad Rietttrwads mans Hiarta yper-
vegur og hugleider Saar og Vnder Jesu Ch
rist og huggar sig þar vid.

1. Corinth. 2. Eg hiellt mig fyr-
han ydar a midle/ sem eckert vissé vtan
alleinasta Jesum Christum þan Kro-
ssfesta.

Augu

Auguſtinus.

JESU Chriſte minn DROttenn/ huad mykel er þyn Elſka / huoꝛſu oſeigianlegr er þinn Kiærleike til vor Aumra Syndugra Manna ? Þuiad ſu Aaſt og Elſka ſem þu haꝑder til vor / hun kom þier til þſſ/ ad þu vorra vegna ert oꝑan ſtiꝑ genn aꝑ Himnum/og ert ordenn ſannur Madur. Ja ad vyſſu/ þyn mykla Aaſt og Elſka heꝑur neydt þig og þuingad til þeſſ / ad þu Eilyꝑur oſeigianlegur GVD ert ecke alleinaſta orden lykur oſſ Aumum Þrælum þynum / helldur þa heꝑur þu einnenn læted þig vorra vegna ſo hryggelega pyna og ſæra. Minn Lauſnare/ huad elſkulegann/ hiartanlegann Hugldarſtad heꝑur þu mier Aumum Syndara tilreidt og bwed i þynum Vndum og Sarum/ Huørſu rykuglega Huggun finn eg þar inne/ i giegn øllum mynum Syndum ? Huørſu ꝑagurlega liomar og leiptrar þadann þyn Hiartans Aaſt og Elſka til vor.

Jaa ad vyſſu minn Lauſnare/ allt huad helſt eg þarꝑ til Huggunar minnar Saalu/ þad tek eg wr þynum Heiløgum Saarum og Vndum. Þu heꝑur læted opna þyna Heiløgu Sydu mynna vegna/ſo ad þitt aſtryka Hiarta oped være ꝑyrer mier Aumum Syndugum/ þuiad j Saarum þyns Bleſſada Lykama ꝑinn eg Naadog Rixſku Hiarta þyns. Vt aꝑ þinne Sydu ꝑlytur mitt Hialpræde/ og vt aꝑ

þynu heiløgu Hiarta myn Huggun. J þyn um Sarum og Vndum skyn og liooma þt artanleg Myskun vors Guds/ j huørre þu heþur vitiad vor vpprunen j Hædum.

Ja Herra JEsu Christe/ Þyn Heiløgu Saar z þyn Vnder eru þullar med Naad z Myskun/ þullar med Giæsku og Goodgyrnd þullar med æst og Elsku. Þeir haþa þynar Hendur z Fætur j giegnum stunged/og þyna Sydu j giegnum lagdt med spioote/so ad eg þar ut aþ þære ad smæcka huad Sætur/Lyst ugur z Liuþur þu ert/ minn Herra z minn Gud.

O JESu Christe/ þu sem ad ert suo hiartanlega Goodur og Aastædlegur øllum þeim sem þig aþ Hiarta akalla/ so Sætur og Liuþur øllum þeim sem þyn leita/so audmiukur og Giæskurykur vid þa alla sem þig aþ Hiarta elska. Gieþ þu Naad og Hialpa þu oss/so vier aumar Mañeskiur medkieñum/ huørsu Dyrdar lega vier erum þyrer Saar þyn og heila gar Vnder endurleyster og frelsader/ suo vier mættum þinna þar yþergnæþanlega Huggun þyns Sætleika/og Nægd þinn ar Naadar/ og þyna heilogu Bmgeingne haþa ætyd þyrer Augum/Amen.

XI. Ein

XI.

Ein ønnur Huggunarþull

Bæn/ j huorre Kietttruadur Madur huggar sig vid Saaren JESu Christi/ j øllum Freystingum og Mootgange.

Act. 4. Þar er ecke Heilsugiøf j nockrum ødrum/ og ecke er þar nockurt annad Nafn Monnunum gieped/ j huørtu vier kuñum ad verda Sæluhol pnen/ nema Nafned JESVS.

Augustinus.

HERRA JESu Christe/ þýnar heilagˠ Vnder eru mitt Athvarf og Hæle j øllum mýnum Neydum og Freystingum. Þuiad so opt sem jllar Huxaner vppkoma j mýnu Hiarta/ þa huxa eg vm þýn Saar og þýnar Vnder/allt þangad til þær Huxaner lýda j burtu. So opt sem mitt Holld og Blood klagar mig/ hugleide eg þýna Pýsl og Pýnu/ þangad til mitt Holld og Blood lætur mig vera aptur j Fride.

So opt sem Sathan þreystar mýn med sýnum Aræsum og Vielum/ þa set eg fram fyrer hañ Guds Hiartanlga Naad og Miskun þangad til hañ flyr fra mier. So opt sem Heimur þesse lockar mig til Ohreinna

Sýn

Synda/þa set eg mier þyrer Hugskot þijna Saaru Pijsl og Pijnu / allt þangad til su vonda Girnd lijdur i burtu.

Ad vijsu minn Lausnare / huad mikid sem mier kann at ad liggia/þa heþ eg ecke og ecke veit eg nockra betre Lækning enn þijnar Heilagar Vnder/eþ eg næ heim/og þaar eg ad þela mig i heim/ þa er eg holpenn.

Minn HErra JESV Christe / þu sem dæen ert þyrer mig/og Daudans Angist hefur smackad þyrer mig / hialpa þu mier at minne Daudastundu/og burt dríþ Beiskleik Daudans med Sætleik þinnar Huggunar.

Þu veist DROTTENN ad eg sit alla mijna Von/ allt Traust vppa Verdskulldan og Forþienustu þijns Dauda/sialþur heþe eg engua Forskulldan/veit eg og ej helldur nockra hia ødrum / og ei heþ eg nockurt Athuarþ/Hæle eda Hialp/ vtan þorþienustu og Verdskulldan þijns Dauda. Þijn Naad er mijn Forþienusta/þyrer þijna Giæsku heþ eg Vpprisuna og Lijþed. Nær eg ad eins heþe þig þu DROTTENN allrar Naadar og Myskunar / þa heþe eg nooga og gooda Forþienan / þuiad so rijkur sem þu ert ad Myskun / so rijkur verd eg ad Forþienan/ þuiad vt aþ Naad og Myskun heþur þu mier þijna Forþienustu giefed og veitt.

O HErra JESV Christe / þu sem Almattugur ert til ad hialpa/og Sælu holped ad giera/hialpa þu mier/ suo ad

og hafe i þier Frid og roolega Samvi-
sku alla Tijma/og hafe mijna Huggun i
þijnum Heilogum Undum og Sarum/
allt til Ævelofa/ Amen.

XII.

Ein good Bæn/ i huørre ad Hiarta Mañsins huggar sig i giegn Syndaña fiølda og felur sig i Sarum Jesu Christi.

1. Tim. 1. Pad eru vissuleg Sañ
ende/ og eitt Dyrmætt verdugt Ord/
ad Jesus Christus er i Heimeñ komeñ
til ad giøra Saluhoolpna pa Synd-
ugu/ a mal huørra eg er hiñ hellste.

Augustinus.

HERRA JESu CHRiste/ minn
Gud/ Huørsu hunglega hefe eg
misgiørdt? Eg veit og viðurkie
nne huad margt Illt eg hefe giø
rdt/ og huørsu sarlega eg hefe
þig moodgad og til Reide reitt/ so samt vil
eg ecke ørvænta nuer þinar Myskunar/ Þui
ad þo mijnar Synder sieu margar & myklar
þa er Myskun þijn DROTTeñ eñ myklu
meire. Ja ad vijsu DROTTEnn
HErra

HErra JESV Christe / huør hann regna Synda sinna øruxnter sier Nadar / sa af-neitar þinne Myskun. Enn huor hañ efar þijna Myskun/hann giører þa allra stærstu Synd. Þuiad huør hann efar Myskunseme þijna/hann efar og eirnen þar med þinn Sannleika/ i huørium þu hefur so stadfastlega tilsagt og lofad þinne Myskun/ hann efar og eirnen þinn Ríkleika / i huørium þu fyrer huørn þu hefur giørt oss ad þijnum Samarfum/ hann efar og eirnen þitt Almætte / fyrer huørt þu hefur oss leyst og frelsad fra Diøfulsins Vallde.

Og þo ad Sathan vilie med sine slægd soddañ Huxunum skioota mier j Hiarta/og seigia/ Huør ert þu aumur Madur/og huad ert þu? Huar er þiñ Heilagleike? Huar eru þijn Goodverk med huørium þu villt forþiena Lijfed? Þa Andsuara eg hønum med fullu Trauste og seige so/ Eg veit a huørn eg true/ Eg er og eirneñ viss þar vppa ad hañ sem er eirn Almattugur Gud hefur fra ĩmbodid mier sijna Nad/hñ hefur teked mig sier til Barns/af skiære Nad og Myskun/ og hañ er so Almattugur/ ad huad hellst hañ hefur lofad mier og fyrerheited/ þad kañ hañ og vill vissulega hallda.

Og þo ad Synder mijnar være eñ nu fleyre og meire enn þær eru/þa skielfest eg ecke/þui ad eg forlæt mig / og true og treyste vppa Dauda mijns Lausnara JESV Christi/ huør ad i allann mata er kræftugre eñ allar

mijnar

mijnar Synder/ ja ad vijsu/ Naglarner med hvørium hann var a Krossen neglldur/ og Spioted hvøriu lagt var i hans Sijdu / eru mier Vitne ad eg er sannarliga i Sætt komenn vid GUD fyrer JESUM Christum/ a hvørn eg truc/ og i hvørium eg heffe alla mijna Glede og Huggun. Eirn af Strijdsmønnønum hefur fyrer mig opnad Sijdu mijns Lausnara/ hangad fer eg/ og har vil eg fela mig / og har er eg obrædddur fyrer hui øllu sem mig kann ad æstrijda og offækia. Huør hañ er enn nu hrædddur/ Trwlarvcykur og Efasamur vegna sinnaSynda/ sa hugge sig vid had sæta Nafned JEsu/ z ha mun hann far og finna Føgnud i sijnu Hiarta.

MInn HErra JESU Christe/ huør su opt freistar Andskoteñ mijn/ med Vellystingum þessarar Veralldar/ mijna Sæl þar med ad suijkia. Enn þar a mote hef eg ongua Lækning / nema þessa eina/ ad eg hugleide DRotteñ JESU Dauda þinn og Pijnu þijna.

Miñ Lausnare þu sem a Heilegum Krosse hefur vtbreidt þijnar badar Hendur og þijna Arma/ til þess ad taka vid oss aumum og Syndugum/ og draga oss ad þier. Sia/ Eg gief mig og legg mig

allann

allan þier i Fadm og Nendur/og eg vefþ mig i þijnu Skaute/ þar vil eg Lifa og Deyia/og gladlega syngia og seigia/ suo sem stendur Psalm. 107. DROTTEN/ eg Pryse þig/þuiad þu hefur Upp hafed mig/og hefur læted Ovine mijna ecke glediast yfer mier. Miñ Frelsare/ þu sem a Heilogum Krosse varst med nidurlæotuñ Hofde bramblodande þiñ ástar og kiærleikans Koss ollum þeim sem þig Elska. Hialpa þu mier DROTTEenn/ ad eg aptur a moote Miñest vid þig/og hafe mijna Lyst og Glede alla tijma i þier/ AMEN.

V. Capitule

Hefur Iñe ad halldá nockrar Bæner til Guds Heilags Anda.

I

Ein good Bæn til Heilags

Anda/ad hañ vilie til vor koma/ og med synum Nafgiøfum hia oss blyfa.

Zach. 12.

Zach. 12. Yper Hws Davids/ og yper Borgarmen j Jerusalem/ vil eg hella AndaNaadareñar og Bænareñar.

Augustinus.

DROTTEeñ Gud Heilagur Ande/ þu Almætkuge Huggare/ þu sem ad ert logande Aastar Elldur/ j Einfølldū Guddome/ og þad Heilaga Samband Guds Fødurs Almættugs/og hans elskulega Sonar. Þu verduge Huggare þeirra Aumū/ Kom þu med þijnum Dyrdar krapte j Hiarta mitt/tak þad ad þier/ og bw þu þar. DROTTEeñ upplys þu og gled þeñañ dimma og ohreina Bwstad/ ꝧ er mitt Hiarta/med Liooma þiñar Dyrdu vitia þu hans/ vøkua hañ med þiñe Reyniu/ og lijꝧga hann med þijnum Krapte/ þuiad hañ er þurt og viseñ. DROTTEN enn æþrær Leyne hins jñra Mañsins med þijnum heilsusamlegum Aastar hita/ þuiad hañ er tregur og soꝧande/ Upplijs þu hañ med Ellde þiñar Heilegu Aastar/ ꝧ breñ j burtu þa jñre Illsku miña hollldlega

ra gyrnda. Gieþ mier ad drecka aþ Upp sprettu þijns Fagnadar/ suo ad mig meige ecke þyrsta epter þvanytum Gyrndum og Wellystingum þessrar Veralldar. Jeg veit/og eg true þui/ ad þar sem þu byr/ þess mans Hiarta gierer þu Bustad Gude Fodur og hans Syne. Sæll er sa/ huers Giestur ad þu ert/þuiad þyrer þig mun Faderenn og Sonurenn sier Vistar veru hia honum giora. Kom þu nu goode Huggare forgþullra Salna. Kom og vert vor Huggun i Neydeñe/ og Hialp i Normungunne. Kom og hreinsa aþ oss Synder vorar/og lækna vor Sar. Kom og styrk þann Veyka/hialpa þeim Fallna. Kom þu og leidrett þann Auma/og sun durdreyþ þu þeim Drambsomu. Þu Goode Fader Fodurlausra/ Kom þu og Hialpa þeim Vesolu/ og Lyþga þa Siuku/ Kom og leid a riettañ Veg þa sem villter þara/og hialpa þeim Aumu ur þeirra Neyd. Kom og pryd oss med þijnum goodum Gaþum a medañ vier lifum/ę vert vor einka Hialp og Huggun i Dauðanum. Kom þu goode Heilage Ande/ Kom

Kom og Myskuna þig yfer oss.

Tilreid þu mitt Hiarta handa þier/ 2 hneyg þig til mijn Myskunsamlega/ suo ad eg kuñe ad þiña til þijn j þijnu Orde/ þu hiñ mykle og Mattuge Gud/ hialpa þu mier/ so ad eg j mijnum veika Vanmætte kuñe ad þocknast þier/ epter mykellre Myskun þiñe/ fyrer JEsum Christum miñ Lausnara/ sa sem med Fodurnum og þier lifer og rijker ad Eilijfu/ Amen.

II
Ein oñur Bæn til Guds Heilags Anda/ ad hañ villde hreinsa vort Hiarta/ uppfylla þau med Huggun JEsu Christi/ og hallda þeim vid riettā Tru/ og eitt nytt og gott og Gudlegt Framferde.

Psalm. 143. DROTTenn/ kieñ þu mier ad giora þad sem þier er þægelegt/ þutad þu ert minn Gud/ þinn goodur Ande leide mig a rettan Veg.

Augustinus.

DROTTENN Gud Heilagur Ande/ kom þu og hreinsa mitt saurugt Hiarta/ og fyll

þad med þinne heilsusamlegre Vøkuan/ huør ad vt er runnen af Sijdu mijns Lausnara JESV Christi/ giørdu traust og stadfast Kier Hiarta mijns i giegn allre Æfstrijdu/ so ad eg spylle ecke Sætleik þinnar Huggunar/ nie helldur Vyne Fagnadarens. Minn DROTTEn/ minn allra beste Huggare/ huørnenn kann þad go da ad koma i mitt Hiarta/ æ medan þad Vonda er enn nu þar fyrer? Sia þu/ mitt Hiarta hefur enn nu lyst til Syndarennar / og gledur sig i fagæthgelegum hlutum/ þar af saurgast Kier mijns Hiarta/og þui spillest opt Sætleike þinnar Huggunar. Minn GVD/hreinsa þu mitt Hiarta af øllum syndsamlegum Girndum / og giør mig stadfastann til ad standa æ moote øllu þui sem mier kann ad snua fra Gude mijnum. Hreinsa þu mig af øllu Illu/og fyll mitt Hiarta med þijnum Heiløgum Giædum. Afmaa þu Beiskleik mina Synda/og gled mz Sætleik þinnar Huggunar. Þu DROttenn ert sa sem vppuekur i vorum Hiørtum Huggun og Fagnadar Aast og Elsku til

Bæn. O Helge Ande/ ek bid mier þa Bondu Anda/ O þu goode Ande/ veit þu mier Styrk ad standa i mote ollum verallðlegum Girndum/ þegar Ohreinn Ande vill flecka mitt Hiarta mz Syndenne/ þa hreinsa þu mig aptur mz Blodenu mijns Lausnara JEsu Christi. Þegar Heimur þesse lockar mig til Frandstra Girnda / þa halltu mier vid riettañ heilagañ Veg. Hialpa þu mier/ so ad eg giore mig ecke lykañ þessu Heime / og Fordiarfest i Syndum mynum. Varðveittu mig fra allskyns Tileþnum sem locka mig til Syndarennar / tak ad þier mitt Hiarta O HErra/ mijn Hialp/ muñ Styrkur/ og veit þu mier myskunsamlega/ ad eg hafe mijna Girnd og Glede i Gude mijnum alleina/og hugge mig i mijnum Lausnara JESU Christo/og Elske hann alleina/oppa þad ad øll Lyst og Glede og Girnd þessarar Verallðar mætte mijnka med mier/ og ad eingeñ Synd Drottne feingut i mier / læt mig ecke elska þeñan Heim/ þuiad hañ villet og suijkur mig/ hialpa mier/so ad eg hafe

allar Synder/ huiad þeirra Laun er Daudeñ. Eñ tendra þu og kueik i mier þinn heilaga Aastar Elld/ so ad eg elske miñ GVD og DROTTenn / og ad eg læte mig þyrsta epter þiñe Mysktun.

O þu þinn Sætaste og allra besteHuggare/ veit þu alla Tijma Huggun mijnu veyka Hiarta/ upplys þu mitt Hugskot/ hreinsa Samvisku mijna/ gled Sæl mijna og hialpa mier / suo ad eg alla mijna Daga hafe miñ GVD mier fyrer Augum/ A M E N.

III.

SEQVENTIA a Huitasunnu Veni Sancte Spiritus.

Er ein miøg god Bæn til GVds Heilags Anda.

Luc. 11. Nu ef þier sem erud Iller/ kunned ad giefa goodar Giafer ydrum Børnum. Huad myklu framar mun minn Fader a Himnum giefa Heilagañ Anda þeim sem hann bidia ?

Kom

Kom GUD Heilage Ande hier/
Og aß Himnum hingad ber/ Lios
sed pad sem lioomer aß hier.

Kom Voladra Fader þws/Kom Giefande Gaßur oss / Kom Helgasta Hiartanna Lios.

Huggarenn sem hialpar best/ Heill fær Saaleñ aß þeim Gest / Endurnæring Miuk og mest.

J Erßide erfu Huñld / J Oßhita Stilling Milld / J Harmenum Huggun gilld.

Blessad Lios / þig bidium nu/ Brioöst innra ad ßyller þu / Hia þeim vid þig hallda Tru.

Sie oss þitt Fullinge ßra / Finst ecke ert Gott Monnum hia / Ei maa nockud Saklaust ßea.

Lauga þad sem Saurugt sier / Vokua þad sem visnad er / Lækna þad sem Lemstur ber.

Myk þu Styrnad mieg og Spillt/ Verm þad sem er Froste ßyllt / Greid þess Veg sem geingur villt.

Veit þeim sem þier vel trua / Von

allre til þijn snua/ Signada Gieþ Gie-
pallda.

Gieþ Dygdanna gledeleg Rof / Gieþ
hialpsamleg Aþe þrot / Gieþ Fognud
um Allder Allda/ AMEN.

VI. Capitule

Hefur inne ad hallda miøg goodar og huggunarsamar Bæner/og Truarennar ydkaner/um sanna Kynning Guds/ hans Løpgiørd og Almættuga Myskunsamlega Stiorn.

I.

Agiætleg Amiñing og Bæn

þar iñe ad Mannsins Hiarta upphuel ur og vekur sig til ad loþa og prijsa Gud/ og biður um Nad/ad þad kunne ad loþa Gud e elska hañ / hier stundlega eñ annars Heima eilijflega.

Psalm. 117. Loþed DROTTenn aller Heidingiar/ og prijsed hañ allar Þiooder/ þuiad hans Nad og Myskuñ varer yþer oss eilijflega/ Hallelujа.

Augu

Augustinus.

DROTTEn vor GVD/ þu goode Gud/ þu Almættuge Gud/ þu Ofeigiǽlege z oumrædelege Gud. Gud og Skapare allra Hluta/og Fader vors DROTTens JEsu Christi/þu sem þinn elskulegann Son sendt hefur wr af þijnu Skaute/ öss øllum til Hialpar/og hefr lated hann taka æ sig vora Náttúru og Lijf til ad giefa oss Lijfed/ og ad vera fullkom enn Gud af synum Fødur/ og fullkomenn Madur af sine Blessadre Moodur/ sannur Gud og sannur Madur/enn er þo einn Christur/ sa ed var fyrer alla Eilijfd/ enn er þo fæddur æ synum Tijma Odaudlegur/ enn þo Daudlegur/ Skapare allra Hluta/ og þo skapadur/ Sterkur og lijka Veykur/ sa ed Lijfgar og nærer allar Skiepnr/z hefur þo vered Nærdur/ einn Hyrder/ og so lijka Lambhorned / sa sem Dauenn er hier stundlega/ enn lifer þo mz þier fra Eilijfd til Eilijfdar/ sa sem Lijfenu hefur lofad þeim sem hann elska/og sagde hefr til sijna Læresueina/ Hui ad þier bidied Fødurenn i mijnu Nafne / þad mun hann giefa ydur.

Fyrer þenann vorn sanna Hofudprest og þann gooda Hyrder/sa ed sig hefur sett til Foornar/ og sitt Lijf hefur ut giefed fyrer sijna Saude. Ja/ fyrer þennann

 sama

sama vorn Endurlausnara sem situr til
hŭar hægre Handar / og er vor ærnadar
Madur / Fyrer haň bid eg og ækalla þÿ-
na Næd og Myskun / þu Nædarþulle /
Giæskurÿke goode Gud / sem Meňena el-
skar / med þÿnum Syne og Heilogum An-
da. Giefþ þu og veit mier ad eg j ollum
Hlutum loþe og prÿse þig med hrygdar-
fullu Hiarta / med Grate og Tarafollū
med Otta og Hrædslu. Eň med þui þe-
sse hiegomlegur Lÿkame þÿnget Salena /
þa bid eg ad þu vppueker mig af mÿnu
Saleyse / med Krapte þÿnum / og giefþ þu
ad eg jafnlega hyxe uň þÿn Bodord / og
hallde mÿked af þeim. Lat þu Hiarta
mitt breňa af ástar Ellde þÿnum No-
ott og Dag / so ad eg j þisse Elsku e-
astseme Breňande verde / þegar eg hyxa
til þÿn. Og af þui ad þiň Elskuleg
ur sonur / vor einka Frelsare heþur so tal-
ad / Eingeň kaň ad koma til mÿn / nema
ad Fadereň drage haň / sa sem mig sendt
hefur. Og enn j ødrum stad / Eingenn
kann ad komast til Fodursins / nema þyrer
mig. Þar þyrer þa bid eg þig audmiuk-
lega

lega/og af øllu Hiarta/ drag þu mig til hans/so ad hann leide mig til þijn/ þar hann er/og þar hann situr til þinnar hæ gre Handar/þar sem er eilijft Lijf/ fullko menn Elska og Hlijdne algiørd/ þar sem er eilijfur Dagur/og eirn Ande j ollum/ þar sem er eingenn Hrædsla/ helldur Frid ur og Hvijld/Sæla og eilijf Saluhialp/ þar Menn fa ad sia og lijta/ og Lofa þig Oaflatanlega/ þar þu med þijnum Syne og Heilegum Anda/ Lifer og Rijk- er sannur Gud fra Eilijfd til Eilijfdar/ A M E N.

II

Ein onnur Agiætleg og Hiar- tnæm Truarjatning og Þdkan j riett re Kyñingu Guds.

Psalm. 33. Fyrer Ord DROTT- ens eru Himnarner giørd / z allur her- itra Her/fyrer Anda hañs Muñs.

Augustinus.

Hvar er giøre eg þier/DROTTeñ mitt Ljoos/ þyrer þad þu vppl yser mig/ og hefur komed mier til þiñar heils- sam Kyñingar. Eñ huar og hvilykt er su Kyn

su Kyñing? Hun er þesse/ ad eg veit þad/ þu alleina ert eirn sañur lifande Skapare Himins og Jardar/og allra Hluta synlegra/ og osynilegra/ eirn sañur Almættugur Gud/Osegianlegur og Osynelegur/ Oumskiptelegur z Eilijfur/ Oumrædelegur og Orannsakanlegur/Omælanlegur og Oendanlegur/ hvør ad er Bruñur og Uppspretta allra Hluta synelegra og osynelegra / fyrer hvørn aller Hluter og allar Høfudskiepnur vid Magt halldast.

Eg Jata og medkiene/ad þu alleina ert eirn sañur Gud/ eilijfur Fader/ Sonur og Heilagur Ande/ þriar Personur/ eñ eirn i Guddoomsins Veru/hvør ad er mz øllu Andleg og Oadskilianleg / sem er Fadereñ sem af ønguñ er/ Sonureñ sem er af Fødurnum alleina/ og Heilagur Ande/ sem er af Fødurnum og Synenum Æ og æ Enda.

Eirn sañur Gud/ hvør ad er Þrefalldur i Personunum / enn þo ecke utan eirn eilijfur sannur Almættugur GUD/ þu sem af þijnu Almættis Vellde/i Upphafe hefur af ønguø Efne skapad bæde Andlegar og Lijkamlegar Skiepnur / sem er Einglana og Heimenn / og þar epter Manneskiepnuna/ hvør ad bæde er Andleg og Lijkamleg / haf ande Sal og Lijkama.

Eg þecke og jata GUD Fødur / sem af øngrū ødrum er skapadur eda Fæddur. Eg þecke og jata GUdo Son sem af Fødurnū er fæddur. Eg þecke og jata GUD Heila

San Anda Huggaran/ sem af Födurnum Synenum er framfarande. Þesse er oadskilianleg Þrenning/ i þrennur Persónum/ og einum eilyfum Guddóme. Slijku true eg af Hiarta/ so ad eg verde Riettlatur/ og jata þad med Munnenum/ so ad eg verde Saluhoolpenn.

Eg þeckie og jata þig vorn HErra JEsum Christum/ ad vera sannañ GUD/ og ad þu sierd eingieten Sonur Guds/ eirn Skapare/ Lausnare/ Frelsare minn og alls Mannkynsins. Eg jata og true/ ad þu ert af Födurnum Eylifvarlega födur/ fyrer alla Eilyfd / Gud af Gude Lios af Liose / Sannur GUD af Gude Sönnum/ ecke skapadur/ helldur fæddur/ eirnrar Veru og Vnderstødu/ og jafn Eilyfur Födurnum og Heilögum Anda. Eg true stadfastlega/ og medkienne sannarlega/ ad þu Drotteñ JESV Christe/ þu eingieten Sonur Guds ert vegna vor Mannanna/ og vorrar Heilsu og Saluhialpar saker/ af Heilagre Preminngu sendur i þennañ Heim/ og ert Madur ordeñ/ i Lijfe Jomfru Mariu fyrer Kraptog yferskygging Heilags Anda gietenn/ sañur Madur m3 Saal og Lykama.

Þu Eingieteñ Guds Sonur/ ert epter þijnum Guddoome/ ecke nockre Þijsl eda Pijnu undergefeñ/ helldur Odaudlegur. Eñ epter Mañdomenum hefr þu eilijfr Sonur Guds lided Pijnu og Dauda/ af stoorre ast og Elsku til vor.

Þu

Þu eingieten̄ Sonur Guds/ hefur vegna Sáluhialpar alls Mañkynsins láted festa þig a Krossen̄/ og hefur lided Pynu og Dauda/til þess ad Leysa oss fra eilyfū Dauda.

Þu Herra Lioſſens hefur nidur styged til Helvijtis/þar vorer Forfedur sátu j Myrkrunum fangader. A þridia Deige hefur þu dyrdlegan̄ Sigur vñed/ og ert af Daudanū vppreisen / og hefr þin̄ heilaga Lykama vpp vaked og lifande giort / sem fyrer oss var daren̄ og i Grøfena lagdur/og ert vppstigen̄ til Himna/ og situr til Fødursins hægre Handar. Þu hefur endurleyst/ og med þier hafet til Himens þad Herfang/sem hin̄ gamle Ormur Mannlega Kyns/hafde og hiellt hertekinn i Helugte/og ert so sem eilyfur sañur GVds Sonur med voru Hollde/þad er/ med Sálu og Lykama vppfaren yfer alla Himna/ og vpphafen yfer alla Eingla Chora / þar þu ert sitiande til Hægre Handar þijns Eilyfa Fødurs.

Þar er Vppsprettn brun̄uren̄ Lyfsins/ þar er Lioosed / til hvers eingen̄ fær kōest/ þar er Fridur Guds/sem hæve er allre skyn̄seme/ vpp þangad hefium vier vor Hiertu/ og tilbidium þig vorn DROTTen̄ sañan̄ Gud/og sañan̄ Man̄. Og vier truum z játum ad DROTTen̄ Gud sie þin̄ Fader/z vier vitum og væntum þess/ad þu muner a sier nesta Deige Heims þessa/ koma aptur eirn Doomare/ til ad dæma Lifendur z Dauda. Þa muntu giefa og giallda sierhuørium eirnū

epter

epter synum Tilverknade/ annadhuørt eilyft Lyf/ eda oumdanlegar Pyster/ so sem huer hefur Forþienad.

Þviad æ þeim Deige munu fyrer Kraft þinnar Raddar/ af Daudanum upprysa aller Menn med sømu Saal/ og sama Lykama/ sem þeir hafa haft hier i Heime / uppa þad ad þeir meige bæde æ Saal z Lykama faa z ødylast syn forþient Laun / annadhuørt eilyfa Glede og Himneskann Føgnud/ ellegar eilifar Kualer og Pyster. Þu DRottenn ert vort Lyf/ og vor Upprisa/ æ þig vonum vier/ vorn Frelsara JESVM Christum/ ad þu muner vora fanyta Lykame forklara/ og giøra þa lyka þynum Dyrdarfulla Lykama. Þu Heilagur Ande DRotten/ eg jaata og medkienne þig ad vera sannan GVD/ af Fødur og Syne framfarandi/ eirnrar Veru og Vnderstødu med Fødurnum og Synenum / vor Huggare / vor Tulkur / þu sem birtest i Mynd eirnrar Dufu / yfer vorum HERRA JESV Christo/ og yfer hans heiløgum Postulum/ i Mynd elldlegra Tungna.

Þu sem alla Guds Heilaga og Utvalda mentar og frædar/og upp hefr lated Muñ heilagra Spamanna/ so ad þeir hafa bodad og i liose lated Leyndardoma Guds Rykis.

Þu sem med Fødurnum og Synenum verdur tilbedeñ og Dyrkadur af Guds Heiløgum/ æ medal huerra eg er eirn/ sem er Sonur Ambattar þiñar/ huør ed af øllu Hiarta lo-

far

kar og dyrkar þitt Heilaga Nafn/ þuiad þu
hefur Vpplyst mig.

Þu ert þad sanna Lioos/ Lioos Sannleik-
sins/ Elldur Guds sem oss kiener Sannleikan.
Þu ert Ande Sannleiksins/ æn hvørs eingenn
gietur Gude þocknast. Þuiad þu ert Gud
af Gude/ Lioos af Lioose/ framgangande
af Fødurnum Liossins Oumrædelega/ og
af hans Syne/ vorum DROTTne JEsu
Christo. Þuiad þu ert jafn þeim/ og eirn
rar veru og Vnderstødu med þeim/ Þu ert
þeim eins Eilyfur j eirnre veru og Vnder-
stødu heilagrar Þrenningar/ og æsamt med
þeim verdur þu Lofadur og Dyrkadur/ og
med þeim Lifer og Ryker.

Eg jata og vidurkienne þig/ þu Lifande
sannur Gud Fader/ Sonur og Heilagur An-
de/ ad þu siert þrennur j Personum/ enn eirn
j veru og Vnderstødu/ þig jata eg og medkie-
ne/ þig Lofa eg/ og þig Prysa eg af ollu
Hiarta/ þu sem alleina ert minn Gud/ Eilyf-
ur/ Heilagur/ Odaudlegur/ Osynelegur/
Dasamlegur/ og Oransakanlegur.

Þu ert þad eilyfa einka Lioos/ eilyf ein-
ka Sool/ einka Brand Lyfsins/ og þad ei-
lyfa einka Lijf. Þu ert Brunnur og Vpp-
spretta allra goodra Hluta/ Þu ert sa DR-
OTTenn hvørium aller Hluter þioona/ ein-
ka Skrare Himnenns og Jardar. Fyrer þig
eru aller Hluter Lifande/ þu styrer og stior-
nar ollum Hlutum / þu vid Magt hellrur
ollum Hlutum / þu vid Magt helldur og
lifant

lifande giører allt þad sem er a Himnum og a Jørdunñe/ og under Jørdunñe/ enn þyn er eingenñ Gud/ hvørke a Himnum nie a Jørdu.

Med þessum hætte þecke eg þig minn Gud/ og þetta er myn Jatning um þig. Eg þecke þig fyrer Truna/ þa þu hefur giefet mier/ þviad þu ert mitt Lioos/ þu ert Lioos minna Augna/ þu ert Von allra Manna a Jørdunñe/ þu ert Fagnudur/ sem mig gledur j mynum Æsku tyma/ þu ert sa eilyfe Gud/ sem mier hialpar j minne Elle.

J þier DROTTENN gledia sig Øll myn Bein/ seigiande. DROTTENN/ hvør er þinn Like? Hvør er þier jafn a medal Gudanna? Þviad mannanna Hendr hafa ecke giørdt þig. Enn Afguder Heidenna Manna eru Silfur og Gull/ og Verk mannanna Handa/ Enn hann sem Mannesk[i]una skapad hefur/ hann er ecke so.

Aller Hiaguder Heidingiann[a] eru Diøflar Enn DROTTENN hefur skapad Himnana DROTTENN er sialfur vor Gud/ Skurgodenn skulu verda afmaad under Himnenum/ og af Jørdunñe/ Enn vorn Gud sem skapad hefur Himen og Jørd/ hann skulu Himnarner og Jørdenn Heidra/ Amen.

III

Ein Agiætleg Truarjatning/

j þrettre og sanne Kynningu Þeirrar Þrenningar.

Joh. 17. Þetta er þad eilijfa Lijf ad menn þecke þig/ þad þu alleina ert sannur Gud/ og Jesus Christus sa sem þu hefur sendt.

Augustinus.

ALmættugur Gud z DROTTEN/ þu hin eilijfa Heilaga Þreñing/ Eg ækalla þig/ med feirre Tru/ huørja þu af þinne Nad og Gæsku hefur mier gefed til minnar Sæluhialpar. Þui ad fyrer Truna lifer Riettruud Saal/ og bijdur med vissre Von/ epter þat sem hun mun fa og ødlast hia þier.

Eg tilbid og elska þig minn Gud/ med hreinre Samvitsku/ og brennande ast og Elsku minnar Truar/ Þuiad þu hefur leyst mig vr Myrkrunum/ og komed mier j skilning Sannleikans. Eg ækalla þig þu Heilaga Þreñing/ med Maale mijns Munns/ og med hreinre Aastarelsku minnar Truar/ huørre þu hefur vardueitt mig alla tyma fra vng doome mijnum/ og þu hefur vpplyst mig/ z stadfastann giørdt/ fyrer Lærdom og Kienning j Christelegre Kyrkiu/ sem er Moder vor allra. Eg ækalla þig/ þu hin Sæla/ hæleita og heilaga Þreñing/ Gud Fader/ Gud Sonur/ Gud Heilagr Ande/ Vor Gud/ Vor DROTTenn/ Vor Huggare.

Gud Fader sem sinn Son/ af sier Oum

rædelega

eroelega þadt hepur pyrer alla Eilyþd. Son ur Guds/sem pyrer alla eilyþd Faddur er aþ Fødurnum. Gud heilagur Ande/ sem Størtuñ Mañana ad nyu endurþæder.

Gud Fader/huør ad er þad fañarlega Lios. Gud Sonur/ sem er aþ þui fañarlega Liose enu. Gud Heilagur Ande/ huør ad er søñ Vpplysing allra Riettruadra.

Gud Fader / huør ad er uppspretta bru nur allrar Gizsku/ Guds Sonur sem aþ Fø durfins Hiarta kom/ pyrer alla eilyþd z alle Vpphaþ. Gud Heilagur Ande/ þu sem ly ſgar z endurnærer Riettruadra maña Hi ertu med Vatne fañrar Huggunar.

Gud Fader/ aþ huørtum einum aller Hl uter eru/ Guds sonur pyrer huørn aller Hl uter eru/ Gud heilagur Ande j huørium et num aller Hluter eru/ þutad aþ hønum/ og pyrer hann og j hønum eru aller Hluter/ Rom. 10.

Gud Fader þu sm sialþur ert þad fañalip anda Lyþ. Guds Sonur/ sem ad ert Lyþe ed aþ þeim Liþanda. Gud Heilagur Ande/ þu sem liþande gi⁊rer þa ed Liþa.

Gud Fader/ huør ed alleina er aþ sialþum sier. Guds Sonur/ sem er aþ ødrum/ þad er Fødurnum. Gud Heilagur Ande/ sem er aþ tueimur/ þad er aþ Fødurnum z Syn enum. GVD Fader/huør ad er sannarleg gur. GVDs Sonur sem er Sannleikurenn. GVD Heilagur Ande sem oss leider i allañ Sannleik. So er nu Føderenn / Sonu

 renn

renn/ og Huggarenn/ ein einka Vera og Vn bersskada/ einn einka Kraptur/ ein einka Gi æska/og ein einka Sæla og Sæluhialp/ aþ huørium/og fyrer huørn/og i huørium aller eru Sæler þeir sem Saluholpner verda/. A M E N.

IIII.

Ein ꝥaord og agiætleg Bæn/ i huørre Mannsins Maria prijsar GVD. fyrer alla siijna Velgiørninga.

Psalm. 13. Eg vil syngia Drott ne Lof / þuiad þann er mier so godur.

Augustinus.

Dyrd sie Fødurnum sem oss hefur skapad/ Dyrd sie Syneunm sem oss hefur endurleyst / Dyrd sie Heilogum Anda sem oss hefur helgad. Dyrd sie Heilagre Drenningu/huørrar Verk ad eru sam eigenleg / og huørrar Magt og Vallð et oendanlegt. Þier sie Dyrd og Heidur/ Prijs og Æra/ Lof og Dackargiørd/þijn er Kraptur enn/ og Styrkurenn/og Ryked / vor GVD ad ei- lijfu/ Amen.

VII. Capi-

VII. Capitule

Hefur ad hallda Agiætar daglegar Bæner / i huørium ad Christenn Madur jdkar sijna Trú til Guds / og huggar sig hiartanlega i Neyd og Motgange þessa auma Lijfs.

I.

Ein god Bæn / i huørre Mañ siñs Hiarta slær fra sier Jardlegum Hlutum / huggar sig med vissre Von / og bidur ad Gud vilie auka Truna / og myskunsamlega varðveita sig til Æfeloka.

Psalm. 42. Mijn Sæl / þui erttu Hrygg / og þui skurlar þu mig / Vona þu uppa DROttenn / þuiad eg mun ecŕ þacka hønum / fyrer þad hann hialp mier med sijnu Auglite og er miñ Gud.

Augustinus.

Blydur GUD/ Elskulegur Fader/ giefþu ad Saal myn hure um þig alla tyma/ og late þinn Sætleika sier til Hiarta ganga/ snu þu henne fra synelegum Hlutum / og til Osyneles gra / fra Jardneskum og til Himneskra/ fra Stundlegum til Eilyfra/ so ad hun smacke Dasemdar Dyrd þyna.

Oh þu Eilyfur Sannleikur/ oh þu sannar lega Elska/ þu ert minn GUD/ til þyn andvarpa eg Nott og Dag/ þig æstunda eg/ epter þier forlenger mig / til þyn langar mig. Hvør hann þeker þig/ sa þeker Sann leikann/ og sa þeker eilyfa Saaluhialp. Þu ert Sannleikurenn/ þu styrer og stiornar øllu/ þig nunum vier þaa ad lyta/ og siaa þig so sem þu ert/ þegar þetta auma stundlega Lyf er wte / i hvørriu nu verdur til vor sagt/ huar er þinn GUD ? Eg seige og einnenn/ minn GUD / huar ert þu ? Enn eg hugga mig aptur vid þetta / ad eg vthelle mynu Hiarta fyrer þier mz Glede og Þackargiørd/ æ medal þess sagnadarens/ sem þyna Hatyd helldur.

Enn alla tyma er eg Hryggur/ þuiad eg finn minn Veykleyka/ eg fell og hrasa audvel lldlega/ og mitt Hiarta er skielfdt og ostød ugt.

ugt. En Truen (hvørla þu hefur vpptend-
rad j mier) hun seiger til myn/ Þui ertu
hrygg myn Saal/ og þui sturlar þu mig?
Vona þu a DROTTeñ/ þuiad hans Ord
er Lioos miña Foota. Vona þu og vertu
Þidlundargood/ til þess Tootten er vmlidiñ
til þess ad Reide Guds er hia lidiñ/ hvørra
Børn vier vorum Fordum/ þuiad vier vor-
um ecke añad eñ Myrkur/ þangad til Vat-
nsflooded er burtruñed/ þuiad vier lifum j
þessu Lyfe eñ nu/ hvørt ad ei er añad enn
Daude/ vegna syndañа.

DROTTeñ/ eg vona vppa þig/ ar-
la vil eg koma fram fyrer þig/ og
merkia þyn Ord/ og eg vil alla Tyma
þacka þier. Ja/ Arla vil eg gieþa mig
til þyn/ og taka vara a mynum Gude/
hvor ad er Njalprœde myns Auglitis/
hvør vorn daudlegann Lykama mun Lyfg-
ga/ vegna þess/ ad hans Ande byr med
oss/ so ad vier siaum Lioosed/ þuiad vier
erum Hoolpner/ eñ þo j Voneñe/ og erū
born Lioosſins og Dagsins/ eñ ecke Næt-
ureñar nie Myrkranna. Þuiad fyrr
meir vorum vier Myrkur/ eñ nu erum vi
er vordner Lioos j þier/ Drotteñ Gud vor/
og þad erum vier j Truñe/ eñ ecke er þad

en framkomed huad vier munum verda.
Eñ þangad til bid eg þig DROTTenn
mi i Gud/og grætbæne þig aþ Martans
gruñe/ auk þu mijna Trw auk þu mijna
Von/auk þu miñ Kiærleika. Veittu mi-
er Styrk/so ad eg þ þijna Nad/sie stod-
ugur i Trwñe og goodum Verkum/ suo
ad eg þyrer þijna Nad og Myskun/ mæ-
tte med rietttre Trw/og sõnum Trwareñ-
ar a vexkum sñganga til eilijfs Lijfs/og
sia þar þijna Dyrd so ß hun er/og prijsa
þitt dyrdarlega Vellde ad Eilijfu/Aiñ.

II.

Ein Agiæt Bæn / i huerre

ad Sorgfull Sal Mannsins hugar
vm sijna Heimferd/og snyr Hugþerde sij
nu þra Jardneskum Hlutum.

Hebr. 13. Vier hoþum hier eckt
blijfande Samastad/hellldur leitum vi
er hiñs Okomna.

Augustinus.

DROTTeñ JESV/þu gode
JESV/ þu millde JEsu/
þu sem vaeñ ett vegna vorra
Synn-

Synda/og ert upp aptur risen oss til Riett lætis. Eg bid þig þyrer þýna glederlega Vpprisu / vek mig vpp af Syndagrøf minne/ og veit mier þad/ad eg mætte daglega Hluttakare verda þeirrar þyrstu Vpprisu/ suo ad eg mætte eiga hlutskipte i þinne Vpprisu.

O þu gode og Millde / O þu Elskulege og Dyrdarlege/ O þu Lisþe ꝛ Naadarfulle/ O þu Huggunarsamaste/og allra sætaste HErra JESU Christe/ þu ert i Himeneñ vppfaren med dyrdarlegum Sigre/ og situr til Fødursins hægre Handar / þu Volldugur Kongur / tak mig vpp til þijn so ad eg hlaupe med þier i Ilmande Sætleik þinna Smyrsla/ suo ad eg hlaupe og verde ecke þreyttur þegar þu leider mig. Leid þu Saal mijna til Himneskra Vatna/ þau ed vtsleckva þañ eilijfa Þorsta/ja/ drag þu mig ad þier þu lifande Lijfsins Brunnur / so ad eg mætte Drecka af þier/ minn GUD og mitt Lijf/ og lifa so eilijflega. Þu hefur so talad med þijnum Heilaga Bleßada Munne/huern sem þyrster/kome hia til

mijn og Drecke. O þu lifande Lijfsins Brunnur / gief minne Sælu alla tyma ad þa ad Drecka af þier/ so ad vier af mij nu Lijfe epter hlioodan þinnar sannrar Loфunar / mætte framflioka Lifande Vatn. Þu Lifande Lijfs Brunnur/ vokua þu Hiarta mitt med Fagnade þijn um / skeink fullt a fyrer þad af þinne huggunarfullre Aaftar elsku / so ad eg gl eyme øllum Hiegoma/ og øllum Jardlegum Hlutum / enn hafe þig i Hiarta og Hugskote alla Tijma/ so sem skrifad sten dur/ þa eg er hryggur/ þa hura eg til Guds gief mier þinn Heilaga Anda / huør ed merkest fyrer þad Vatned/ sem þu hefur lofad ad giefa þyrstum. HErra JEsu/ hialpa þu mier/ so ad mig af øllu Hiarta mætte forleingia þangad sem þu foorst a fertugasta Deige epter þijna Vpprisu/ so ad hier i þessum Eymdardal sie ad eins Lijkamen (Kroppurenn) en Hiartad og Hugurenn sie hia þier/ læt mitt Hiarta vera þar sem þu minn Fiesiodur ert/ epter huørium mig langar/ huørium eingen er Kære og elskulegre.

Þulad

Þuiad i myklu Vatsfloode þessa synd-samlega Lijfs plagunst vær med morgū Hormungum/so þar er ecke ad finā Hujld nie nockuru stad/þar Dwfan meige Foot sinn hujla/ þar er eingenn Fridur/eingenn Roo/hid ytra er Strijd og Baratta/ hid innra er Otte og Hrædsla/ og þesse Eymd denn liggur bæde a Sal og Lijfe.

DROtten/giæt þar ad/minn Vinur/ e minn Lagsmadur er mitt eiged Hiarta/ þad er orded þreytt og lued af Reynsu þ...ss ara Lijfsdaga / Hiegome þessa Heims hefur þad plagad og illa vtleiked/ þad hu ngrar/þad þyrster/enn eg hefe ecke par ad leggia fyrer þad/þuiad eg er sialfur Au-mur og Vesall. Enn þu minn Gud ert Audugur ad ollu goodu/þu kant ad veita Yfersliotanlega þa Himnesku Fædūna/ gief þu þeim þreytta ad eta/og lijfga þu þann Þurfuga.

Sia þu DROttenn GUD minn/ hinn Aume stendur vte fyrer þijnum Dyrum og klappar a/eg bid þig fyrer þijna Hiar-tans Nad og Myskun / af huerre þu hefur vor vitiad/ opprunnenn i Hædum/

lat

læt upp Dyrnar med þinē Nadar Hende þyrer þeim Auma og Vesala sem á klappar/og læt hann koma inn til þijn/ so hann fæe Nuꝥld i þier/og verde endurlijfgadur fyrer þig/ þu sem ert þad riek ta Himna Braud/upp þad/ad þa hann er nu hreff orden/og komeñ aptur til sijns Styrkleika / þa kynne hann ad upphefia sig til þeff sem þar er uppe a Himnum hia þier/ og læta sig langa þar epter/ vr þessum Eymdardal fliuga med sijnum Hiartans Vængium til þijns himneska Rijkis. Læt minn DROTTenn Sæl mijna og Anda uppfara med Vængium/ suo sem adra Aurn/læt hañ fliuga og ver da ecke þreyttañ/ og komast so til þijns Hnss/ og til þeff Stadar sem þijn Dyrd byr og bygger / so hñ mætte Bordsettur verda med þijnum himneskum Borgurū/ og neyta þinna Leyndra Doma i hia þijnum fleskum Vötnum og þijnu Græenu lystelegu Haglende eilijflega/
A M E N.

III. Eñe

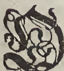
III

Eñ ein dagleg Bæn/ j huørre

ad sorgfull Sal Mañs Andvarpar/ og lætur sig forleingia ad fara vr þessare Vondre og aumre Verølldu.

2. Cor. 5. Á medañ vier bwum j þessu Hollde/ þa erum vier j Fiarska vid DROTTenn.

Augustinus

Þu Goode/ Sæte/ Millde z Myskunarfulle. O þu Agiæte og allra beste/ þu þiñ allra Mædarrykaste og elskulegaste Herra JEsu Christe/ Nær mun su stundeñ koma ad eg fæ ad siaa þig? Nær mun eg koma fyrer þitt Auglit? Huønær skal eg saddur verda af þiñe Fegurd? Nær villtu leida mig vr þessare Myrkuastofu/ og vr Eymd og Neyd þessarar Verålldar/ so ad eg meige þacka þijnu Nafne? Huønær skal eg flytia mig j þitt dasamlega Fegurdar Hws/ þar ed heyra maa Fagnadarens z Gledeñar Saung/ j Tialldbwdum Riettlatra?

Sæler eru þeir sem bwa j þui eilijfa Hwse/ þeir lofa þig eilijflega. Sæler eru þeir. Ad vijsu eru þeir Sæler sem þu wt velz og þeir sem þu hefr medtekeð til þessrar hi mneskrar Arfleifdar. Sin þu DROTT

enn/

enn/ þyner Heilager bloomgast fyrer hier/ so sem Roos og Lilia. Þeir verda Druckner af rykre Giæsku þyns Hwss/og þu Dryckiar þa med Føgnude/ so sem mz Straum Vatne/ Þuiad hia þier er vppsprettañ Lyfs sins/ og j þynu Lioose sia þeir Lioosed. Þu vpplyser þa/ so ad þeir liooma sem Soolenn. O huørsu Dasamlegt/ huørsu lysteleg/ huørsu ægiætt er ad bwa j þynu Hwse þu Almattuge Gud? Myna synduga Saal langar þar epter. DROttenn/ eg elska Staden þyns Heimilis/ z þann Stad/ þar ed þyn Dyrd bygger.

DROTTenn/ eins Hlutar bid eg þig/ þ þæge eg giarnan/ ad eg mætte bliffa j Hwse DROTTens eilyflega. Þuiad so sem Hiørtenn langar epter fersku Vatne/ so langar Saal myna DROTTenn til þyn. Huønær mun eg þangad koma/ so ad eg meige lyta þitt Andlit? Nær mun eg sia minn Gud/ epter huørium myna Saal þyrster? Nær mun eg fa ad sia Landed lifande Manna? Þuiad j þessu Lande þeirra Daudlegu kann einginn þad ad sia med daudlegum Augum.

Huad skal eg nu giøra/eg aumur Madur sem er bundenn og vafdur med þungum Dauþans Bøndum/ Huad skal eg giøra? A medan vier lifum hier j Heime/ þa erum vier j fiarlægd og wtlegd fra DROTTne/ og høfum hier ønguann stadfastann Samastad/helldur leytum vier þess Okomna / vor Bwstadur/ vort Heimele er a Himnum.

4. Ein

IIII

Ein ønnur Dagleg Bæn og Forleingjng/ z Andvarpan Christens mañs Sælar epter eilijfu Lijfe.

Psalm. 42. So sem Hiorteñ længar epter ferſku Vatne/ so længar Sæl mijna DROTTeñ til þijn.

Auguſtinus.

Ey mier ad eg er framande j bl and Mïeſech/ og bijr ad bwa a medal Tialldbwda Kedar. Pad þyker Sælu miñe hellſt til langt þar ad bwa/hia þeim sem Frideñ hata. Oh hefde eg Vænge sem Dwfa/ og mætte eg fliuga og vera annarſtadar / mier er ecfert kiærara enn ad vera hia mijnum DROTTne / ecfert liufara enn vera hia mijnum Gude.

EJn a medan eg er i þeſſu daudlegu Hollde/þa gief þu mier DROTTenn GVD minn/ ad eg ſie ſamteingdur þier/ so sem ſkrifad ſtendur/huer hann er ſam-teingdur vid DROTTenn / ſa er eirn Ande med hønum. Eñ med þui ad allt huad ſyndſamlegt er/ þ miſlijkar þier þa vardueittu mitt Hugſkot / so þad falle

ecke i Dirp Syndanna / og þordiarþess ecke i Myrkranna Dal/ lat þad ecke fyrer Skugga Iardneskra Hluta skiliast fra þier/ þu sanna Sool Riettlætesins / og ei helldur i Þoku Myrkranna hindrast/ ad sia og skoda himneska Hlute.

Þar þyrer DROttenn/ sny eg mier upp til þijn/ til Fagnadar Fridarens/ og til Blumarsemdar þijns Ljoss. Halltu Ni atta mijnu þier i Neude / þuiad an þijn hefur þad ecke Girnd til þess sem þar uppe er/ þangad stunda eg/ þangad langar mig sem sa rietke Fridurenn rijker/ og su eilijfa Hujlldenn. Styr þu Hugskots Anda mijnum epter þijnum Vilia/ so ad eg med þinne Hialp uppfare i þad kostule ga Landed/ þar þu þijna Blualda seduur og gledur ad eilijfu/ i þui Himneska Nag lende þijns Sannleika/ og ad eg mætte þar fina þig med aluarlegu Hiartgroenu Aa star þele/ þu sem ert su eilijfa Spekenn/ huor ad er og blijfur yfer ollum Hlutum/ og yfergeingur alla Hlute / og ollum Hlutum styrer og stiornar.

DROttenn/ þu veist huad margt eina

auma

auma Sæl hindrar /þa hun vill gieþa sig til þijn. Hialpa þu DRotten/ad all er Hluter sieu fyrrer/ og hindre mig ecke/ mijn Sæl hallde og fyrru þyrer/og hindre ecke sialþan mig/ briooteft hun fram og heþie sig vpp yþer allar skiepnur/so hun kome þyrer þig/ashte þig Skapara allra Hluta med riettum Truar Augum/ haþe Gyrnd til þijn stoduga/ tale og hure vm þig/ haþe þig þyrer Augum/og j Hiart-anu/þu sm ert Nadsemd ꝛ eilijþ Glede.

Ja Drotten m^r gt ma gleðia eina Truada Sæl/ nær hun hurar þar vm. Eñ eckert er þad huar aþ Sælen heþur soddan Lyst sin aþ þier/ j huørtu hun er so vel til Frids/ einkañlega þa eg hura til þijn DROTten. O huad mykell er þin Sætleike? Huad Dasamlega audsyner þu þig j Hiørtum þeirra sem þig elska? Huad þurdu særur er þinn Kiærleike? Huør ad þa lijþgar sem ecke elska añad/ ecke gyrnaft añad/ og ecke hura annad eñ vm þig alleina.

Sæler eru þeir sem sitt Trunadar Traust setia alleina til þijn/og sin Alldur ala med Bænahallde. Sæler eru þeir sem med god re Samvitsku vackta sitt Embætte / eru Kyrlæter og athugasamer vm sig Nott ꝛ Dag. Slykur madur þo hañ sie eñ nu j þessu auma Lyþe/ þa þinnur hañ þo j synu

Hiarta nockurSmeck þyns eilijþa Sætleika.

Huorj DROTTEn/ eg bid þig þyrer þijnar bloodugar Under/og fyrer þaug Saren/sem þu vorrar Sæluhialpar vegna liezt veita þier a Krossenum/ huadan ad vær erum rñed þad Blood/med huorju vier erum endurleyster. Eg bid/ Sær þu mijna syndugu Sal/þyrer huoria þu ert Daen/Sær þu hana med brennande ast þyns Kiærleika/ þitt Ord er lifande og kroptugt / og huassara enn nockud tvieggiad Suerd.

Þu Drottenn JEsu/ ert fu hreina pijlan og þad huassa Suerd/ sem steinhord manana Hiortu kan gegnum ad ganga/ skioot þu mitt Hiarta j sundur/med Pijlu þinar Astar/so ad mijn Sal meige seigia til þyn/ þu heþur sæingad Hiarta mitt med þine Ast/ so ad Taren mætttu Dag og Noott miuklega rena vr þui Astar Sare. Særdu DROTTEnn/ Særdu mitt hardsinad Hiarta/med kroptugre astar Pijlu þine/ og graþ þad j giegnum med Krapte þynum/ so ad nogleg Vatn og noog Tar meige renna aþ

Nepde

Nøþde mijnu og Augum mijnum/ vegna þiñar ástar og Elsku/ og þeirrar Gyrndar sem eg heffe/ ad sia þijna Dyrdar Fegurd.

Minn Gud / daglega er eg hryggur/ og j þessum Heime heffe eg øngua stadfasta Huggun/ allt þangad til ad eg fæ ad sia þig/ þu minn Vin/ minn hiartkiærasste Brwdgume j Himerijkis Fagnade/ nær eg verd þar skodande þijna Dyrd/ þijna Prijde/ þitt Blijda blessada Auglit/ sem fullt er Nádar og Myskunar/ ad eg þa Frammfallande med øllum þijnum wtvøldum tilbidie þitt Dyrdar Vellde.

Þa þar kiemur/ ad eg verd fullur af himneskum Fagnade ꝫ eilijfre Glede/ þa vil eg ásamt med øllum þeim sem þig elska/ kalla vpp, og segia/ Siæed/ nu sie eg þad eg hefe gyrndst/ nu hefe eg/ huar vppa eg hefe vænt og vonad/ nu er eg vorden eigande ad þui sem mig hefur epterlangad / Þuiad nu er eg hia hønum j Himnenum/ huørn eg elskade á Jørdunne / hann vil eg lofa og dyrka heidra og vegsama/ sa sinn lifer og rijker eirn sann ur Gud fra Eilijfd til Eilijfdar/ Amen.

V

Ein Dagleg Bæn/med huørre Madr befalar sig vnder Guds Naduga Vernd og Vardveitslu.

 Psalm.

Psalm. 139. Ransaka þu mig Gud og reyn mitt Hiarta/ proofa þu mig/ og reyn huad eg megna/ z sia huort eg er a vondum Veige/ og leid mig vpp a þañ eilijfa Veigeñ.

Augustinus.

AMattugur Gud/ elskulege Fader/ kieñ þu mier ad giora þad þier er þægelegt/ þui þu ert miñ Gud. Gief þu mier al giört Siñe og stöduga Tru/ so ad eg meige af Hiarta hendla og medtaka þijna grꝛ uñlausa Giæsku. Vñ mier DROTTeñ þessem eg bid/ og huad þier lijkar/ og mier er fyrer Goodu. Veit þu mier ad eg aꝫ Hiarta græte mijnar Synder/ suo eg verde laus vid þær. Heyrdu miñ Gud og miñ Herra/ heyrdu Lioos Augꝛ gna miña/ heyr þu huad eg bid/ og veit mier þad eg gyrnest/ þuiad eꝫ snyr þu fra mier/ þa er eg ræfgiordur/ eñ eꝫ þu lyt ur til mijn/ þa liꝫe eg. Ef þu ransakar mig og mitt Riettlæte/ þa er eg Daudur og jlla lucktande. Eñ eꝫ þu alijtur mig

med

med þijnu Myskunar Auglite/þa lifnar þin Daude/þa rijs vpp sa sem tokenn var og þwen. DROttenu min GVD/huad þier mislijkar vid mig/ þad sama lat ve ra langt ꝼra mier. Gieꝼ mier Anda Hrein lijꝼis og Sidsemdar / hialpa mier so ad eg ecke stygge þig med mijnum Syn dum. Tak burt ꝼra mier allt þad sem er skadsamt / og gieꝼ mier þad sem mier er gagnlegt. Gieꝼ mier þa Lækning Dr otten sem græde mijn Sar/ gieꝼ mier ad eg otteꝼt þig/gieꝼ sannarlegt Jdranar Au gur i mitt Hiarta/Hoognard i mitt Aug skot/ og eina hreina Samuisku.

Gieꝼ þu mier DROTTENN / ad eg jaꝼnann haꝼe brodurlegan Kiærleika/ ad eg gleyme ecke mijnum Syndum/ enn giæte ad Misꝼerlum annara. Hlijꝼ þu DROttenn minne Sælu / vægdu Syn dum mijnum / vægdu Misgiordum mij num. DROttenn min Lækner/vitia þu mijn/þuiad eg er veykur/Lækna þu mig/ þuiad eg er sar og siukur. Vppvek þu mig/ þuiad eg er Daudur/gieꝼ mier þad Hiarta sem þig ottast/ þad Augskot sem

þig elſkar / þann Skilning ſem æ þier tekur vara/þau Eyru ſem þier vilia hlyda/ og þau Augu ſem ad þier giæta vilia. Myſkuna þu mier / GUD vertu mier Myſkunſamur/ og lyt til mijn ofan af þijnu Velldis Sæte/og upplys mitt myrkva Hiarta med þijnu Nædar Lioose.

Veit þu mier þad DROttenn / ad eg utvelie þ goda / enn forlegge þad illa/ lat minn Skilning vera hreinan og ſkiæran. Eg bid þig DROTTENN um Fyrergiefning allra minna Synda. Lat mig i Neydenne finna Nad og Huggun hia þier. Eg fel þier æ Hendur i Dag og alla Tijma Lijf og Sal / Syn og Heyrn / Ilm og Atekning / og oll mijn Skilningar Vit/ allar mijnar Kuxaner/ Ord og Giørder/ hid ytra og innra/mitt Minne og Hugſkot / allt þetta fel eg i þijnar almattugar Hendur/og bid ad þu allt þetta vilier vardveita Nott og Dag/ og alla Tijma. Bænheyr þu mig/ þu Heilaga Þrenning/ og vardveit mig fyrer ollu Illu/fyrer allre Hneykſlan/ fyrer haudlegum Syndum/ fyrer ollum Vie-

sum og Svikum Dioꝼulsins/ og ꝼyrer ølluꝛ
mijnum Ovinum synelegum og osynele-
gum/ A M E N.

V I.

Ein dagleg mgiært Bæn/ um
almeñelegar Naudsyniar Guds
Christne.

Num. 6. DROTTeñ blesse þig
og vardveite þig/ DROTTeñ læte
sitt Auglit lysa yfer þig/ ꝛ sie þier My
skunsamur/ DROTTeñ snue sijnu
Andlite til þijn/ ꝛ giefe þier Frid.

Augustinus.

HERRA JESu Christe/ þu
Nadareñar ꝛ Fridarens Høꝼd
inge/ Eg bid þig aꝼ øllu mij-
nu Hiarta ꝼyrer allre Christe-
legre Kyrkiu/ veit og gieꝼ Samþycke a
medal þeirra sem ødrum kieña. Gieꝼ ꝛ
Frid a medal allra Christelgra Konga ꝛ
Høꝼdingia. DROTTeñ/ eg bid
þig ꝼyrer øllum þeim sem eru j Andleg-
te og Veralldlegre Stiett/ fyrer øllum

Christelegum Valldsmonnum/ og ollum
þeim sem a þig trua. Veit og gieþ ad
þeir otteſt þig og elſke / og ſie truer j ſij-
nu Kalle og Embætte/og ſtoduger j god
um Verkum. DROTTeñ þu eilijþe
Kongur/ gieþ þu Vngdoomenum ad hn̄
ſie hreinþerdugur/ og vareſt allañ Saur-
ugleika. Gieþ ollum þeim ſem eru j
Hioonabandsſtietteñe/ ad þeir ſieu From
er og Erleger. Vertu Lyknſamur
ollum þeim ſem ydraſt ſiña Synda. Naþ
vmhyggiu þyrer fatækum Eckium og þod
urlauſum Bornum. Hialpa þeim Au
mu og fatæku. Gieþ þeim heilbrygdū
heim ad koma/ ſem eru a þeirra Reiſu.
Huggun geþ þu þeim Harm þrungnu.
Hialpa þu þeim ſem eru j Siaþarhaſka
ſtadder. Veit og gieþ ollum Truudum
epter þetta Lijþ/ eilijþa Hugn̄o ⁊ Glede.
þeim Heilogu veit þu/ad þeir ſieu og
bliþe ætijd ſtadþaſter j þui eun Gooda.
Gieþ ollum goodum Moñum ad þeir auk
eſt og eſleſt j allre Gudrækne. Hialpa
ollum Syndugum/ a medal huorra eg er
einn/ad þeir j Tijma giore Ydran ⁊ Yf
erboot.

erbook. Herra JEsu Christe/ þu hun Millde og Myskunarfulle/ þu Sonur lifanda Guds/ þu Heill og Hialp allrar Veralldarennar/ eg jata og medkienne f þier/ ad eg er Syndugre enn aller Mern adrer. Enn þu Nadarfulle ꝛ allra hæd ste Fader/ þu sem myskunar þig yfer alla/ lat mig ei forsmidenu uie forskilenn verda þinne Myskun. DROTTenn/ þu Kongur allra Konga/ þu sem giefur mier Stund og Tijma til Ydranar/ gief þu ad eg ydrest alvarlega/ vppuek þu i mier slijkt Hiarta ad eg leite þijn/ lange epter þier / elske þig og ottest þig yfer alla Hlute/ og ástunde ad giera þad þier er þægelegt. Einkanlega þu DROttenn heilagur Fader / sem ad ert Lofadur og Blessadur ad eilijfu/ bid eg þig fyrer øllum Monnum þeim sem fyrer mier bidia/ lijka eirnenn sem eg á ad bidia fyrer/ þeim sem mier hafa giort nockud til gooda/ þeim og sem mier eru skyllder eda teingder/ eg bid þig fyrer øll um þeim sem nu lifa/ fyrer ollum Siuk um og þeim sem á Banasænguum liggia/

gia / styr þeim og stiorna myskunsamle
ga/ so þeir fyrerþarest ecke.

Hialpa ollum Christnum Monnum/ og
gieþ ollum Riettruudum sem skiliast vid
þennañ Heim Fyrergiefning Syndanna/
og eilijfa Sæluhialp.

DROTTEN sem ert sa þyrste og sij
daste/eg bid þig aþ ollu Hiarta mijnu/ad
þegar mijn Daudastund kiemur/og þegar
eg a ad skiliast vid þessa Verolld/ þa ver
tu mier Nædugur og Milldur Doomare/
i mote þeim illa aklagara Dioþlenum/
Vardveittu mig þyrer Vallde og Vie
lum þess gamla Fianda / og lat mig
blijfa og vera i Selskap þinna Eingla
og allra þinna Heilagra/i eilijfum Para
dijsar Fognude/þu sem ad ert Loþadur og
Blessadur ad Eilijfu/ AMEN.

VII.

Ein Bæn / i hvørre Riettru adur Madur þackar Gude fyrer milld elega Verndan og Vardveitslu þyrer Dio þlenum/og bidur eñ framar meir um Hialp og Hiastod Guds.

1. Pet. 5.

1. Pet. 5. Vered ſparneyſner og vakande/ þuiad ydar Motſtandare Dioſullen geingur vm kring ſem grenianda Leon / og leitar ad þeim ſem hann kann ad ſuelgia.

Auguſtinus.

Erra Almættugur Eilijfe GVD / huørſu opt hefur þu mig myſkunſamlega vardveitt fyrer Dieflenum / og ecke leyft hønum ad giøra mier Skada? Oh huørſu Oſialldan hefur hann ſem eitt grimmt Leon geinged i kringum mig/ og leitad vid ad ſkada mig? Enn þu hefur vardveitt mig/ ſo hann hefur ecke frammkomed ſijnum Freiſtingum og Skadræde.

Opt hefur hann komed ſo ſem eirn Ande Myrkranna/ enn þu hefur ſtyrkt mig/ ſo eg hefe ecke hrædſt hann. Opt er hann komeñ ſem ſterkur Herropnadur / enn þu hefur gefed mier Krapt og Styrk ſo hann hefur ecke yfverbugad mig / opt hefur hann læted ſig merkia ſem hañ være Eingell Lioſſens/ og hefur viliad ſuykia mig/ enn þu hefur vpplyſt mitt Hugſkot / ſo eg hefe þeckt hann/ þuiad hann er ſa ſtoore raude Dreke / ſa Gamle Høggormur ſem kallaſt Dioful og Andſkote/ med ſijnum ſiø Høfdum/ og Tiju Hornum/ huør ed viller allañ Heimeñ. Þeñ

nañ

nañ lætur þu Drottna yþer þeim mikla Slo þessarar Verålldar. Þar eru og med fleii re Olm Dyr smaa og stoor/ sem ecke verda vpptalenn þad eru allra Handa iller Ant dar/ sem alldrei giøra annad enn ganga vm kring og leita ad þeim sem þeir meige vppsuelgia/ eþ ad þu DROttenn hamlar ecke.

Hann er sa Gamle Høggormur sem kom wr Paradys/huør ed med sijnum Hala dregr epter sier þridia part Stiarnanna aþ Himne/ og kastar þeim a Jørdena/hann eitrar Vøtn.Jardareñar/ so þau verde bañvæn/ þañs Ande er Lions Loge/ og vt aþ hañs Munne geingur breñande Elldur/ hañ dreck ur i sig Vatsstraumeñ/ og þyker þad einskis vert/og hann lætur sem hañ vilie Aana Jordan vpp dreeka/ og hann er skapadur so hñ hræddest eckert.

Huør er nu sa mig kañ ad þrelssa þra hñs Grimd og Valldi/og leysa mig wr hñs Klœrum? Einge neina þu DROTTeñ miñ Gud/Þu heþr þeñañ mykla Dreka med hñs sijø Høþdum yþerunned/ og j sundur marcd hans Høþud. Hialpa þu oss DROTTenn vor Gud/ breid yþer oss skiol Vængia þiña/ so ad vier mættū ørugger og obræddir vera þyrer þessum Dreka sem oss oþsæker/ þuiad þad er hañs ætlundan og stærsta Gyrnd/ ad suelgia þær Saaler sem þu heþur endurleyst.

Þar þyrer køllum vier til þyn DROTTeñ vor Gud/Frelsa oss þra þessium vorum

mootstandara Døfflenum/ sem daglega stiur vm oss/ huørt vier røkum eda soffum/ etum eda dreckum/ edur huad helst vier giørum/ þa situr hañ vm oss Nott og Dag med syn um vielum og Suikum/og skytur ad oss syn- um eitrudum Pylum/stundum heimuglega/ stundū opēnberlega/ so ad hañ kæe myrdtar vorar Saaler.

Eñ sia þu DROTTeñ/og Nada þu þ/ huad Hetmisker og Skilningslauser erum vier. Vier vitum þad og siaum þad/ huørsu Diøfullenn vppsperrer sitt grimdar Gin j moote oss/ til ad suelgia oss/ samt erum vier Athugalauser og Sofande/ og ecktum þad ad ønguo þo hañ daglega leite vid ad suelg- ia oss. Ad vysu DROTTeñ/ vor Ou- uinur sa oss fordiarfar/ hañ er ærvakur og reidubwēñ alla Tyma/ hañ þeyleft alldrei/ eñ vier erum later og syofande til ad hiat- lpa vorre Saalu. Siaa/ æ alla vega/ og j øllum ættum eru hans Net/Snorur z Vie- lar/og liggia oss j veige/ Huør kañ þar vid ad siaa? Hañ situr vm ad snukia oss med Rykdoome/ stundum med Fatæckt og Eymaleise/ stundum med Velgeingneñe/ med Mootgange/med Ordum z Verkum/og ølluu vondu Athæfe og Framferde. Þar fyrer DROTTeñ frelsa þu oss fra hñs Snørum þa vilium vier glader lofa þitt Nafn/ og seigia/ Lof sie Gude sem kad ei gaf/kær hañs Teñur oss myrde/ eins sñ Fuzl Snøru sluptur af/ Saal vor þar fra leyst yrde/

Braft

braſt Snaran̄ en burt ſtuppum vier/ Bleſſ ad Guds Nafn vor Adſtod er/ ſem Himmen̄ og Jørd giørde.

VIII

Ein þagurleg Packargiørd/ þyrer þad ad Gud gieþr oſſ ſijna Heilaga Eingla til Verndar og Vardveitſlu.

Ebre. 1. Einglarner eru aller þion uſtuſamer Andar/ wtſender til ad þion na þeim ſem Erþingiar ſkulu verda Sæluhialpareñar.

Auguſtinus.

Allmattugur Gud/ Hvørſu hæleitt lega heþur þu elſkad mig/ ædur enn eg elſkade þig nockurn tijma. Þu heþur ſkapad mig epter Mynd þiñe/ og ſett mig Herra yþer þijnar Skepnur/ ſo ad eg ſkyllde þeckia og vidurkienna þitt Nafn/ þuiad vegna þijns Nafns heþr þu ſkapt ad mig. Og oþañ a allt þetta /heþur þu ſkapad þijna heilaga Eingla miña vegna og heþur byþalad þeim ad vardveita mig a øllum mijnum Vegum/ ia ad bera mig a Høndum ſier/ ſo eg meide ecke Fætur mijnar a Steine.

Þeſſer þijner Einglar eru þeir Heiløgu Vardhallds meñ og Vacktarar/ a Mwrveggium

sem þeirrar nyu Jerusalem og æ þeñar Hær Dum þar vm kryng/ad þeir vake z vardveiti þyna Christne Daga og Nætur / suo ad Diøfullen̄ sa gamle Høggormur og Mooto standare sem vm kryng geingur sem grenian̄de Leon/kome ecke og grype vorar Sæler/ ep eingeñ er sa sem þær vardveiter.

Þyner Einglar eruBorgarar þeirr* him neßku Jerusalem / sm̄ þar er vppe/hu sm̄ er vor Mooder/ Og þeir sendast wt/ ad þiona þeim sem Sæluholpner skulu verda/ suo ad þeir vardveite þyn Børn pyrer Diøflenum/ og geime þau æ øllum þeirra Vegum/styrke þau og æmiñe/ og flytie þeirra Bæner þyr er þitt Dyrdar Auglit/Þuiad þeir elska oss so sem vorer Medborgarar/ og taka vara vppa oss/so vier mættum med þeim þar og eignast Himerijke/ huadañ þeir ,llu Andar voru wtreküer. Þar þyrer vardveita þeir oss vandlega/og eru ȷ kryngum oss alla tyma og allstadar/ Þeir hialpa oss og þion̄a oss ȷ øllum vorum Naudsynium/þeir þar ra iafnlega vpp og ofañ/ þra þier DROtt; eñ til vor/ og þra oss til þyn / og flytia þy rer þig vorar Bæner og Andvarpaner/ so vær þaum þyna Vinattu/ og ad þeir þære oss þyna Nad og Blessan.

Þeir eru med oss æ øllum voru Vegū þeir ganga med oss wt og ȷnn/ og þeir haþa syna Glede þar aþ/ þegar vier skyckum oss vel og Christelega ȷ þessare vondre Verølldu og æ

sundū

stundum ad leita Guds Rykis og hans Riett-
tlætis/ þegar vier og kionũ þier med Otta
og Hrædslu/ og lofum og dyrdkum þig af
gladværu Hiarta. Þeir hialpa oss þa vier
erfidum/ þeir varduelta oss þa vier sofum.
Þeir standa hia oss þa vier berium vid vot
ra Ovine. Þeir glediast og fagna þa vier
fættum Signir/ þeir eru fagnande þa vier erũ
Glader j þier. Þeir eru Hrygguer med oss
þegar vier fyrer þyns heilagasta Nafns sa
ker lijdum Neyd og Pijnu.

Þeir hafa stoora Umhyggiu fyrer oss/ og
hafa oss hiartanlega Kiæra/ og þetta giø-
ra þeir oss/ af þui ad þu elskar oss/ þuiad
þeir elska þa sem þu elskar/ og vernda þa
sem þu varduelter. Eñ þa sem þig fori-
læta/ þa yfergiefa þeir/ og þeir elska ecke
þa Ogudhræddu/ þuiad þu Drotteñ hatar
þa alla sem Illt giøra/ og fyrerfer øllum
Lygurum. Þegar vier erum Gudhræ-
dder og fromer/ þa fagna heilager Eng-
lar yfer oss/ eñ Diøflarner hryggiast/ Eñ
þa vier Syndgust og giørum Illt/ þa fag-
na Diøflarner/ eñ Guds Einglar verda
Hryggver. Og so sem Einglarner glediast
yfer einum Syndugum sem Ydran giører/
so fagna Diøflarner/ nær eirn Riettlatur
fellur aptur j Syndena.

So veit oss nu og gief Himneske elsku-
lege Fader / ad vier lifum heilaglega
og Riett-

og riettferduglega/ so þeir hafe alla tyma Glede af oss/ og ad þitt heilaga Nafn verde fyrer þa pryſad. Leid þu oss asamt mz þeim j þitt eilyfa Sauda-hus so ad vier med þeim lofum þitt heilaga Nafn/ þuiad þu ert Skapare bæde Einglaña og Maññaña.

Þetta tel eg fram DROTTen miñ Gud/ og þetta Hugleide eg/ so ad eg meige helldr vppvekiaſt til ad lofa og dyrka og vegsama þig/ þuiad slykt er eirn hæleitur Velgiørningur/ og stoorlega Pryſande/ ad þu hefur þynum Einglum/ þeim heiløgu Aundum oss æ hendur faled. Allt hefur þu oss veitt þad vnder Himnenum er/ þo hefur þu ecke læted þad nægiaſt / helldur hefur þu oss giefed og eirneñ þad/sem er vpp yfer øllum Himnenū/ sem er þyna heiløgu Einglá. Hier fyrer lofa og Pryſa þig aller þyner Einglar/ þig vegsama øll þyn Verk/ þier þacka aller þyner Heilager. Oh huad mykell er vor Heidur/huørn þu Drotteñ Gud hefur oss veitt/ DROTTeñ/Huørsu dyrdlegt er þitt Nafn j øllum Løndum?

Þuiad/huad er Mañeskiañ þess/ad þu acktar hana so mykels/ z hefr sodrañ Hiartagrooed Gied til heñar? Þu hefr sagt/ Myna Lyst hef eg hia Mañaña Sonum. Enn huad er Mañeskiañ/er hun ecke Madkur? E Mañsins Sonur er hañ ecke Ormur? Eru

 ecke aller

ecke aller Mefi fyrer þier Hegome? Og þo hefur þu þyn Augu jafnafi yfer þeim/ z hefur syndt og veitt þeim slyka Naad og Myskun. Þynu Nafne sie Lof og Heidur ad eilyfu/ A M E N.

IX

Ein miøg good Bæn vm riett a og saña Ydrun/ og verduga Medtekning z Berging þess Heilaga Sacramentis Drottens Kuøldmaaltydar.

Syrach. 1. Sian þu til/ ad þyn Gudrækne sie ecke Hræsne/ og þiona ecke DROTTNe med følsku Hiarta.

Joh. 6. Mitt Holld er sañ Fæda/ og mitt Blood er sañur Dryckur/ huør hañ etur mitt Holld z dreckur mitt Blood/ sa er med mier/ z eg mz hønū.

Augustinus.

Mīn allra Elskulegaste og liufaste Lausnare/ Herra JEsu Christe/ eg bid þig fyrer þitt heilaga blessada Blood / sem þu wthellter a Krossens Trie/ med huøriu þu hefur mig endurleyst. Gief

mier

mier riettta og saña Ydran/ Hialpa þu mier so ad eg þioone þier daglega med hrygdarfullu Hiarta/ og sundurknosudu Anda. Gief ad eg Daglæfanlega og riettelega þig ækalle/ þitt Nafn lofe og Dyrke riettelega/ og af Hiarta hugleide og i Minne hafe þinn allra heilagasta Dauda og þijna Pijnu/ af huørre ad mera fra mæ þijna Nad og Myskun til vor. Einkanlega þegar eg skal ganga til Allt aris/ og til þijns heilaga Bords/ ad taka til mijn þa himnesku Sælar Fædu/ þa veit þu mier ad eg vidurkieñe miñ Overdugleika/ og verde sañarlega Hluttakare þijns heilaga Hollds og Bloods/ huørt þu hefur dæsamlega hyrer oss i Foorn æfgiefed/ Þuiad þetta hid heilaga Sacramentum hefur þu miñ Gud og Herra/þu allra helgaste Kieñemadur sialfur jnsett/ oss til ad eta e drecka þar af/ og þar mz ad seigia þier Lof og Þackargiørd/og ad miñast æ þijna myklu æst og Elsku/og æ þiñ blessada Dauda/og þijna heilogu Pijsl med huørre þu hefur ætvegad oss eilijft Hialpræde/ og eydt allre vorre Eymd.

O minn Lausnare/ þu sem ad sialfur ert nalægur j þia Bergingu þess'a Sacraments/ styrk þu mitt Hiarta/ og mijna Trw/ m3 Sætleika þinar Huggunar / so ad eg kroptuglega finne þijna Nalægd/ og vel de Gladur j þier. O goode JEsu/ þu eilijflega brennande Elska/ og su ast s̄ alldrei slocknar. O sæte JEsu/ þu eilijfa Lioos/ upplys og helga þu mitt Hiarta/ hreinsa þad af allre Illsku/ og upp fyll þad med Nad og Sannleika.

O JEsu/ þu hid sanna himna Braud sem oss alla sedur/ og minkar þo ecke þar fyrer / daglega lætur þu neyta þijn/ enn blijfur þo med ollu Oskierdtur. Gief þu mier/ ad eg þessa Fædu þijns blessada Holldz og Bloods meige so medtaka/ ad þad verde Sælu minne til Huggunar og Hialprædis/ og ad eg þar med verde af þier daglega Endurnærdur/ og af þier/ & fyrer þig odlest Lyfed/ komest til þijn/ og verde niootande þinar eilijfrar Hunlldar.

O allra sætaste Herra/ Lat mig fa ad smacka huersu goodur og Sætur/ Liufur og astudlegur þu ert/ so mitt Hiarta upp fyllest af Sætleik þinar Aastar/ og ad

Ande miñ loþe og dyrke þig. Minn Gud huorn eg elſka/ þu ert ſætare enn Hunang/ miukare eñ Mioolk. Minn Lausnare/ þu ſem ſedur þa alla ſem þig riettelega þeckia/og ſig ſialþa proþa/ Lat mig þiña Huggun þÿna jafnañ/ og ad eg meige þeſſarar himneſku Fædu verduglega neyta. Miñ Gud og Herra/ þyrer huorn eg liþe / æ huorn eg vona/ epter huorium mig aþ Hiarta forleinger/ halltu mÿnu Hiarta vid j Sañleikanum/ ſtyrdu mÿnu Hugſkote/ upplys þu minn Skilning/uppvek mÿna aſt og Elſku til þÿn/ ſtyrk þu mÿna Sal/ gieþ þu heñe ad drecka þad liþanda Vatn/ þuiad mig þyrſter epter þier. O miñ Lausnare/ Hialpa þu mier ad ſigra og yfervinna mitt Holld og Blood/og lat mig ongvañ hlut villa huorke a Himne nie Jordu/ecke j Loptenu/edur Vøtnunum/edur nockurſtadar. Varduelt þu mig þra allre Skielþingu/ allre Adſokn vondra Anda. Varduelt þu mig þra følſkum Tungum/og þra ollu þui ſem mig j þeſſare forgeinge legre Verolldu hindra og ſkada kañ/uppa

mijna Sæluhialp. Minn Hiꝛlpare/ gieß þu ad Sæl mijn ville sig ecke sialß/ nie plæge sig mz onytsomum Hugrenning um/ helldur huxe ad jaßnade til þijn/ z haße þig alla Tijma fyrer Augum / þu sem ad ert minn DRottenn og minn Gud mijn Von / og mitt einka Adhuarß/ A M E N.

X.

Ein Agiæt Bæn / um nya Hlydne / og eitt gott og gudo legt Frammferde.

1. Timoth. 1. Jdka þu godan Rid daraskap / so þu halldir Trunne og godre Samuisku.

Auguſtinus.

Almættugur GUD Himneskur Fader/ upptendra og kueik mitt Hiarta alla Tijma/ med Aast og Elsku þinne/ so ad eg i þier alleina hafe alla mijna Lyst og Glede.

Minn GUD hneygdu Hiarta mitt til þijn/ so ad mig alla Tijma forleinge epter þier

þier og ad eg ecke skeyte vm þessa Ver-
olld/ helldur haſe mijna Aſtundan a þui
ſem Eilijſt og Oſorgeingelegt er.

Minn DRottenn/þu veiſt ad mijn Gyr-
nd er ad ſaa og odlaſt eilijſt Lijſ / mitt
Hiarta andvarpar og þyrſter epter þui ſm̃
þar er vppe/ huort helldur eg ſit edur ſte-
nd/ſeſ edur vake/og hurad eg giore/ þa er
mitt Hiarta hia þier. Oh/ Gud giæſe/
ad aller Men̄ elſkudu þitt Nafn/ og hiell-
du þad ſyrer hin̄ beſta Fiesiod / og heſdu
alla ſijna Glede og Gyrnd i þier/ Gud
giæſe ad þeir hugudu þar vm / huorſu
Illt og einſkis vert þad er ad elſka þeſſan̄
Heim/ſo ad þeir helldur mætttu elſka loſa
og dyrka þig med Hiartanu/Ordunum &
Verkunum. Minn GVD og minn
DROttenn/ gieſ þu oſſ ad vier ſieum for
ſialer/og ſorøcktū Metnad þeſſa Heims.
Vardveit oſſ ſyrer allre onytſamlegre
Bwkſorg og Ahyggiu og Agyrnd/ og læt
oſſ ecke ſetia Trauſt a þad ſem ſorgein-
gelegt er. Vpplys þu þa blindu og au-
mu Menn/ſem ad ſtunda þennan̄ Heim/
og huga ecke nema vm þetta Lijſ.

GUD giæfe ad þeir villdu hyra sig riettelega um / og snua sijnu Hiarta fra jardneskum Hlutum enn elska þig / þu sem ert sa allra Næste beste og Agiætaste. Minn Hialpare,/gief ad vier aller saman̄ hofum þig fyrer Augum sinum vorum Hiortum til þijn/ og ad vier hofū vora daglega Gyrnd i þier/ og Glede alleina. Veit oss ad vier betur og betur lærum ad þeckia þig/og elskum þitt heilaga Nafn meir og meir/og ad þijn Elska verde oss sætare og sætare. Lat þu oss eckert feigensamlegar giora/eñ ad elska þig vorn GUD og DRottin̄ af ollu Hiarta/og lofa þitt Nafn ꝛ prijsa þijna mykla Naad og Myskun/ AMEN.

XI.

Auñur Bæn um hidsama Efne.

Ephes. 5. Vered ecke Skilnings litler helldur skilied huad ad sie vilie DROTTENS.

S. Vincentius.

DRottenn JESV hialpa þu mier so ad eg alla tijma otteſt þig af Hiarta/og elſke þig af øllu Megne. Gief ad eg aluarlega vandlæte vm allt þ ſem þijna Dyrd ahrærer / og ef eg heyre þitt Nafn laſtad/þa lat mier þad af Hiarta miſlijka/ ſierdeilis ef ad eg ſialfur vanheidra þitt Nafn/edur ef þad kan minna vegna/ af minne illre Breytne til/ ad verda vanheidrad/þa gief þu mier min GVD/ ad mig angre þad af Hiarta/og ad eg aluarlega þeſſ ydreſt. Veit þu mier ad eg Skiepna þijn þecke þig DROTTENN min riettelega / og akalle þig med allre audmykt. Lat mig af øllu Hiarta vera þier þacklætan fyrer alla þijna Velgiorninga/og lofa þig fyrer allt þad gott ſim þu hefur mier veitt. Gief ad eg ſie Gladur i þier alla Tijma af Hiarta/og i øllum hlutum dyrke og vegſame þitt Nafn. Lat mig vera hlydenn øllum þijnu Bodordum og lat mig alla tijma þra og þinna Sætleik þinnar Huggunar.

Og þo eg ſie Overdugur og Oþacklatur/ þa lat mig þo koma og ſitia vid þitt Myſkunar Bord/ſo ad eg med þynum heilögum Einglum og Utvolldum verde eilyflega ſaddur og Saluholpen/ þu ſem med Fodurnum og þem Heilaga Anda lifer og ryker eirn ſannur GUD ad Eilyfu/ AMEN.

XII.

Ein dagleg naudſynleg Aminning / ad huer Chriſtenn Madur vackte ſitt Kall og Embætte/og ad hann yfer alla Hlute framm leite GUDs DRottens / og take vara vppa ſinne Saaluhialp.

Matth. 6. Leited fyrſt epter Guds Ryke og hans Riettlæte/þa mun ydur allt annad tilleggiaſt.

Auguſtinus.

HU Madur ſkylldet merkia þad z hugleida/ad þa riettu Huggun og Huglo Saalar þinnar / finnur þu alleina i Gude Drottne þynum / og a huørn þu att ad treyſta / huørn þu att af øllu Hiarta ad elſka. Þar fyrer hallt þier faſtlega vid hann/ og ſkeyka ecke/ þa muntu faa

ad

ad sia z smacka huørsu Godur og Giæsku, fullur hann er/ og huad sætlega hann kann ad gledia þitt Hiarta. Og þo so sie ad þu verder ad vmgangast med Veralldlegar Søndlaner/ þa haþ gæt æ þier/og flyt þier þad mest þu kannt aptur til godra og gud legra Hugrenninga/ þui huørge er þier betra ad vera enn hia DRottne Gude þijnum/ og lijka so sem þu mætt ecke æn Sælarhæsska nøckurn Tijma missa þad gott sem GVD gie fur/ so ber þier æ øllum stundum ad hugsa til hans/og haþa hann þyrer Augum.

Hugleid þu huorsu stoor synd þad er/ad þegar þu talar vid GVD i þine Bæn / þa er þinn Hugur langt þra hønum. Giet þu giætur hier ad/ þu talar vid GVD Almætt tugan/ þann allra stærsta Herra/þar þyrer læt Hiarta þitt ecke vijkia þra hans Auglis te/þuiad hann sier og heyrer alla Hlute.

Huoq/DROTTEGNn þu þecker vorn Veykleika/þu veitst audvelldlega þad kan ad bera til/ad j Mañsins Hiarta koma añarlegar Hugsaner þa hañ er æ Bænene huad snart/ og aþ litlu eþne sturlast vor Bænrækne. DROTTEñ/ gieþ oss eirn nyan stadþastañ Anda/ Læt oss ecke hrærast so sem Siaþar Bylgiur/þær ed aþ Vindenum verda driþnar/ helldur hia

lpa

ſpa oſſſo ad vier hoꝛum hig ȳyrer Augū alla tijma/ hig vegſomum/ hig prijſum vorn Skapara og Lauſnara/ og hig ott- unſt og hrædunſt/hu allrar Veralldarenn- ar Doomare.

Hier Mañaña ſyner æ Jørduñe/vpplypted ydar Augum til Himens/lijted vm kryng æ Jørduñe/huiad Himnarner munu ȳorgan ga ſo ſem Reykur/ og Jørdenn ȳyrnaſt eins ſem Klæde/og heir har bwa/heir munu bui ꝛt deya/eñ mitt Hialpræde (ſeiger DROTT- teñ) blijȳur eilijȳlega/ og mitt Riettlæte mū eylauſt vera.

Þar ȳyrer hu Madur/ſtunda ecke ſo mi- ꝺg vppa had Stundlega/ ad hu ȳorſmæer had Eilijȳa. Varaſt hu ad læta Hiartad hitt hyngiaſt med Sorg og æhyggiu heſſa lijȳs Næringar/ſo hu verder ecke ȳordæmdt ur med heſſum Heime. Hugſ hu hig litla ſtund aȳ hiñe mæduſamlegre Ahyggiu/ og hioona Gude hijnum/ſo hu meiger ȳar Hvijl ꝺ eilijȳs Lijȳs.

Miñ Gud og DROTTeñ/hialpa hu mier/ſo ad eg akalle hig med alvar- legu Hiartans hele. Tilluckt u Hiarta mitt/ og jñſigla had med heilogum An- da/ ſo ad ȳænytar Huxaner ſturle mig ecke. Gieȳ hu ad Hiarta mitt ſtunde

alla

alla tijma epter Nuijld/ og elſke þig DROTTenn af ollu Hiarta. Minn Gud/Hiarta mitt ſetr þyrer þig þijn Ord Þier ſkulud mijns Andlitis leita/ þar þyrer leita eg nu DROTTTenn þijns Andlitis. Minn Gud kienn þu mier huorn enn eg ſkal leita þijn/vijſa þu mier huer nenn eg ſkal þinna þig / Amen.

XIII

Ein ſærleg Kløgun hins ſæla

Bernhardi/ yfer þeim høfud Ovinum Sælareñar/ ſem er Hollded/ Heimurenn/ og Diøfullenn/vid huøria Chriſtenn madur heþur daglega ad beriaſt hier i Heime.

Pſalm. 40. Otelianleg Harmkuæle hafa umkryngt mig/ mijnar Synder þær gripu mig/ ſo eg gat ecke ſied/ fleyre eru þær enn Hæren a Hoþde mijnu/ og mitt Hiarta þad heþur yþergieþed mig. DROTTenn/ lat þier lijka ad þu frelſer mig/ flyttu þier DROTTenn mier til Hialpar.

Bern

Bernhardus.

Hjálpa þu mier DROtten minn GUD/ þuiad mijner Ovinet vmkryngia mijna Sál / sem eru þesser / mitt Holld og Blood/ Heimurenn og Andskotenn.

MJtt eiged Holld og Blood kann eg ecke ad forđast/ eda frá mier ad reka / z eg er þad vidbundenn/ og eg hlyt þar med ad dragast. Deyda ma eg þad ecke/hclldur hlyt eg ad næra þad og fostra/alt eg þad vel/þa el eg minn daudlegann Ovin. Þuiad þeg ar eg helld þad frækelega/ og eg læt allt ep ter þui / þa verdur þad mier yfersterkara/ og stryder i moote mier. Heimur þesse er vmhuerfis mig/ og er alla vega i kringum mig. Þar eru fimm Dyr edur Gluggar/i gie gnum huøria hñ bryst inn at mig / sem eru myn fimm Skilningar vit/Syn/Heyrn/ Smeckur / Jlman og Atreckt. J giegnum þessa Glugga eda Dyr / skytur Heimurenn sijnum Pylum/ til ad deyda mijna Sal.

Augun̄ sia giarnan z mlyta Hiegoman̄/ og Framferde þessarar Verallđar / og villa Hugskoted. Eyrunn heyra Athæfe Mann/ nanna Sona / og villa Hiartad / þar epter hegdar Manneskian̄ sinne Rædu / og fer og lyka villt. Jlman og Atekningenn hindra allar godar Hugrenningar / og vppuekur af

litlu Epne illar Gyrnder. Og ep Madur stendur ecke jafnsnart heim ad mote/ tendra þar allan Lykamann. Fyrst kiemur Gyrndenn edur Lystingenn/og þangar Hug skot Mannsins. Þar næst kiemur hun t Skartad / saurgar þad og lockar þad med sier/ þangad til þad samþycktst Syndenne/ og verdur so Skyn og Skilningur Mannsins þangenn og hertecken. Ad eub þessa kiemur Andskotenn framm/ hvørn eg kan ecke ad sia nie fordast/ hann spannar sin Boga/ leggur Aur ad Streing/og skytur sijnum Pijlum/ og særer Sal myna / fyrer enn hun ve it af. Hann leggur sijnar Snørur fyrer mig/og seiger hvør þar þær sied? Hvør kan ad sia vid þeim? Han situr um ad sueikia mig/med øllum þeim Hlutum sem hann veit ad vier misbrukum / og huar vier erum til hneygder. Hann leggur ecke vt allein nasta sijnar sman Snørur/og Net fyrer oss/ helldur ønnur stærre Vielabrøgd/sem er Agyrnd/og Astundan til Eigna og Audæfa/ ad fa Metord/Vølld og Størf/z ad hafa gooda Daga / med þessu verdur Mansins Sal fangenn/ og verdur best lyka sem Fugl i Snøru / og kann ecke ad vpphefia sig med sijnum Vængium / og nä þeirre himnesku Jerusalem. Enn Pijlz Andskotans eru þess ar/ Drambseme/Agyrnd/ Reide/ Aufund/ Ohneytsla/ Ofdryckia/ Lete/Saurlijfe/ og allar adrar daudlegar Høfudsyndir / med hvørium hann særer Saler vorar. Hvør

kann hans elldlegar Pylur vt ad slöckua?
O HErra GVD/ huørsu opt verdur Christ
stens Manns Sal særd / nu soddan hans
Pylum og Skeytum.

Minn Gud/ huørt skal eg snua mier? Hui
ørt ad eg flya? Allstadar er Voden z Obrid
uren/allstadar pluuga Pylur hans z Skeyte/
allstadar er Neyd og Vode. Huørt sem eg
sny mier hier j Heime/ þa er eingenn Fridur/
eingenn Huyld/ og eg mꝫ alldrei Vgglaus
vera vm mig nie Obrædđur/ ecke ad eins j
Neyd og Mootgange/helldur og eirnenn þa
Vel geingur. Þad gilldei eins/huørt eg er
Vakande eda Sofande/huørt eg er Mettur
edur Hungradur/huørt eg er Rdiulaus eda
giøre nøckud / eg hlyt alla tyma ad vacka
mig. Eg hlyt ad sia mig vm kryng/
bæde j Gamne og Alvøru/ so eg ecke giefe
Hneyxlan af mier. Geingur mier vel/ þa
er Luckan kallvelle/og giører mig Athugar
lausann. Sie Kross og Mootgangur
ad Herdum/ þa er hann beiskur og þungur/og
madur geingur Naudugur þar vnder.

Þær Synder sem hier heimuglegar eru/eru skad
samare enn hinar sem openberlega skie/ Þui
ad Nær nockur syndgar heimuglega/ þa er
eingenn sem hann avytar/ Enn þar sem ecke er
Straff nie avytan/þar hefur Freistarenn lid
ugann framgang/so ad Syndenn drygest þar
epter. Þannenn er nu Vode ad Herdum vppa
allar Syder.

Þetta er ei olgꝫt/og þa Obridur er j nor

éru Lande/ þar hlioota men ad hafa gooda Giætne a sier/ so ad þeir verde ecke af synū Ovinum yfirfallner/ þar Ottast menn naꝛ lega hvørt Laufblad/ z eru alldrei Ohrædd er/ Þanneg er hattad fyrer oss Christnum mønum. Holld og Blood lætur locka sig til vondra Gyrnda/ Heimuriñ leider til Synd samlegra Hluta/ Diøfullen lok til Gløtun ar. Þuiad þegar j Hiartanu vppkuikꝫ nar nockur Hugreñing og þuxan/ þad kie mur af Hollde og Bloode. Eñ þegar Hiar tad þær gyrnd til Drabseme z til Metnadꝛ/ þa kiemur þad af Heimenum. Eñ huør hañ lætur vppvekia sig til Reide z Haturs/ og Ohlydne og añra Synda/ þad er Diøful sins Jñblæstur. Eñ allt þetta eigum vier ad fordast so sem sialfañ Diøfuleñ/ og þa eilyfu Fyrerdæming.

Þad er Diøfulsins dagleg Jdia/ad blasa Jllu j mañsins Hiarta/ eñ vier skulum j ꝫng vañ maata þui samþyckiast. Þegar vier ftøn dum a moote slykum Jñblæstre/ og vondū Hugreñingum/ þa yfervinum vier Andskot anñ/ þa gledium vier Guds Engla/ þa heid rum vier Gud DROTTeñ vorn. Þuiad DROTTeñ hañ amiñer oss ad standa Diø flenum a moote/og hañ hialpar oss ad fa Sigur/ og þegar vier berum oss mannlega ad/ þa hefur hañ Lyst ad sia til vor/ þegar vier veikiunst/þa hialpar hañ oss/ og þegar vier høfum Sigureñ feinged/ þa Kronar hañ oss. Holld og Blood er af Jꝛrd

 unne/

unne/ þar þyrer koma vpp hia þeim holldleg ar Lyxaner/ huørtar ed Manēn vppveckia til Vellystinga. Leimuren æstundar ecke añad en Legooma/ Diøfullenn er eirn bølv adur Ande/ þar þyrer lætur hann ecke aþ ad jnblaasa j Manñsins Hiarta þordæmanlegum Lyxunum. Þesser þryr eru myner dagleger Høfud Ovuner/ sem mig daglega at stryda og ofsækia. Þetta giøra þeir/ stundū openberlega/ stundum heimuglega/ og leita vid ad þordiarþa mig. Eñ einkannlega treyster Diøfullen þar vppa/ ad miñ gamle Adam er hønum medþylgiande/ þuiad hann veit/ ad sa Ovinur sem er Leimulisþaſtur/ hañ kan meire skada ad giøra enn hinn sem j Fiarlægd er/ þuiad mitt eiged Hollld og Bl vod þylger hønum til ad skada og þordiarþa mig/ þui þad er ecke alleinaſta j Syndenne þædt og vppaled þra Barndoome/ helldur er þad aþ jllum daglegū Vana spillt ꝫ þordiarþad vorded. Þetta er Søt og Eþne/ huar þyrer þad stendur so miøg og strydcr j moote Andanum/ daglega murrar þad og møglar/ og vill haþa siñ Vilia/ kann ecke ad lyda Aga nie Umvøndun/ Þad eggiar jaþn añ og þyser æ þad sem jllt er/ þad nidurkiæ þer og brytur allar goodar Lyxaner/ og vill ævallt vera sialþradt.

Þar þyrer kiemur Andskoteñ þar til/ sa gamle og slæge Høggormur/ ꝫ stidur ad mȝ Hollde og Bloode / og þiggur lid aþ þui. Þesse gamle Høggormur er Argaſtur Ovin-

ur mañ

ut manlegs Ryns/ huør ed allt kapp og an stundan leggur þar a/ og þar epter leitar ad bordiarþa vorar Sæler. Hañ stand ar daglega vppa vora Olucku/ er kiærn og klookur/ bæde ad vppbyrta þad ed Vonda/ z so ad fullkomna þad. Hañ blæs j hiartad j llum Gyrndum/og vppkueiker j þui syndi samlegar Hugrenningar. Hañ vppuekur Girnd z Styriølld/hañ klemur aß stad Hat re og gßund/ hañ lockar til Ofneytslu z Of drykiu/ til Saurlyfis og añara hollðsins Gyrnda/ hañ gieþur sieð og epne til Synd anna. Hañ er þusund viela Smidur/ til ad sugkia mañsins Hiarta/ so ad hann For diarfe þad. Med þessu moote slær hañ oss med vorum eigeñ Vopnum/ og mødt rar oss med vorum eigeñ Bøndum/so ad vor rt eigenlegt Holld og Blood/ sem er oss til Styrka og Hialpar gieþed aß Gude/þad ver dur oss til skada/Falls og Fordiørpunar.

Þad er møg þungt ad beriast vid heimils ispastañ Fiandmañ/ þo er eñ þyngra ad stan da j moote Andskotans Vielum og Sukkum og standa aß sier hans vielaþullar og brøgd ottar Aræser. Þuiad hañ er eirn Ande/ ecke alleinasta klookur og slægur/hlldur og eirn eñ Forsoktur og fullreyndur j allre jllsku og Hreckvysse.

Auvij Herra miñ Gud/Frelsa þu mig fra m nu Ovinu/ z fra ollu þeim s mig hata/ þt þeir eru sterkare eñ eg.

VIII. Capitule

Hefur ad hallda Agiætar og huggunarsamar Bæner / j huørium madr bidr vm heilsusamlega Dauda stund/og huggar sig med vissi re Von eilijfs Lijfs.

I

Merkeleg Huggun/ ad Riett truadur Madur skule ecke vera miøg hræddur fyrer Daudanum.

Book Spekeñar 3. Capit. Sæler Riettlætra eru j Guds Hende/ og eing eñ Pijna snertir þær.

S. Ambrosius

NAr Joseph og Maria hofdu Barn ed JEsum j Mustered/ kom sa gamle Simeon þar/huør ed Ando suar hafde þeinged af Gude/ad hñ skyllde ecke sia Daudañ/ fyrr eñ hañ hefde ædur sied Christum DROTTens. Og hañ took hañ med fagnade a sijna Arma/ og sagde/ Lætt þu nu DROTTeñ þiñ Pioon

Pioon þara j Fride. Þessara Orda mein=
ing er/ so sem hafe hañ allt þangad til ord=
ed ad blyfa j þessu Lyfe/ þo hann hafe ecke
villad/ eñ bidur nu/ad Gud vilie giefa sig
lausañ/eins og hañ hefde ædur vered bund=
eñ/og fyrer løngu gyrndst ad verda fry og
laus. Þvilad/ þegar Sælen skilst vid Ly=
kamañ/og fer burt wr þessum Eymdardal/
þa hid fyrsta er hun fry og laus/ og hefur
sijna Verkan meir eñ ædur/ þvilad hun giør
er og Verkar þad heñe vidunkur/æn Lykam
ans/hvør ed Sæluñe er hier j Lyfe ecke ne=
ma til Þyngsla og hindrunar. Riettlatañ
manne er Daudeñ jñgangur til Hujldar.
Þeir Fawijsu ottast Daudañ/ so sem þann
vesta hlut/eñ þa vijsu længar epter hønum/
so þeir meige komast fra Eymd og Armædu
þessa Lyfs/til hujldar/og leyster verda fra
øllu Illu. Þvilad þegar vier føruñ af þess
um Heime/ þa verdur ender æ allre vorre
Neyd/og allar vorar Synder/ vor Veiklei=
ke/ eymd og Erfide/og allur Mootgangur/
verdur þa med Lykamanum jardadur og i
Jørdu lagdur. Enn Sæler Riettlæ=
tra eru i Guds hende/ og kenña til øngra
Pijna/Sap. 3. Þad er ad sia fyrer Fawijso
dum so sem þeir deye/ og þeirra Afgangur
verdur fyrer Pijnu reiknadur/ og þeirra
Burtfør fyrer Fordiæfu t/ enn þeir eru i
Fride. Þeir verda burt ryckter vr þessu
Lyfe/ æ midal Syndugra. Sap. 4. Og
þeim verdur burt svipt/so Hreckuijseñ vm=

breyte ecke þeirra Skilninge/ og ad Balskur Lærdomur sticke þa ecke. Þeir voru Gud di kiærer/ þar fyrer took GVD þa so brad lega vr þessu Lijfe. Þar fyrer skulū vier ecke kuyda vid ad fara heim til vors Endurlausnara / til Samnadar Heilagra / til Selskapar Riettlætra. Lætum oss med Fögnude fara til vorra Fedra/ og til þeirra sem oss hafa kiennt rietta Tru.

En vier høfum øngua goda Forþienan/ þa høfum vier þo sanna Tru a JESVm Christum/ a huørn vier alleina forlæcum oss. Lætum oss fara til þeirra sem med Abraham/ Jsaach og Jacob til Bords sitia/ þar fæum vier ad sia alla Guds Heilaga i Himinrijkis Fögnude/ þuiad þar er Paradys Fridar og Fagnadar / þar er huørke Hregg nie Ovedrætta/ ecke Skruggur nie Reidarþrumur / ei Nott nie Myrkur/ ei Sumar nie Vetur/og ei Frost nie Hite/þar mun hu ørke vera Sol nie Tungl nie Stiørnur til ad lysa/ helldur mun Birte GVds vera all eina vort Lioos. Þar fyrer/þegar vier skulum deyia / þa lætum oss af øllu Hiarta z med brennande Aast falla fram̄ fyrer vorn HErra Christum / hallda om hans Fætur/ trua hañs Ordum og Fyrerheitum/ til bidia hann so sem þær heiløgu Kuinnur giørdu a Paskadageun / þa mun hann seigia til vor/Sæler. vere þier / vered ohræddet/ þad er/ ottest ecke ydar Synder/ þuiad eg er SyndannaFyrergiefning/ hrædest ecke Myrk reun/

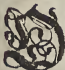
kēn/þuiad eg er Lioosed/hrædest ecke Dau⸗
dañ/ þuiad eg er Lysed/huør sem kiemur til
myn/ sa skal ecke Daudañ siaa ad eilÿfu/ Amē.

I I.

Ein gudrækeleg Bæn vm saluga Daudastund.

Luc. 21. JESVs kallade hærre Røddu og sagde/ Fader i þijnar Hendr fel eg minn Anda. Og Act. 7. Kallade Stephanus og sagde/ HERRA JESV medtaktu minn Anda.

Dionysius.

Sæte HERra JEsu Christe/ þu eilÿfur Geisle Fødursins Dyrdar / þu hin sama Sool Riettlætisins / þu sem fyrer mig Aumañ Mann hefur lided þa smæ⸗ narlegu Krossens Kuol og Pijnu/ og vt gafst þitt Lijf øllum Heimenū til Endur lausnar/ eg bid þig miñ Endurlausnare/ hialpa þu mier fyrer þijna Naad og My skun/ so ad eg læte alldrei mier vr Miñe falla þijna beisku Pijnu/og bitrann Dau

da / helldur ad eg daglæaklanlega deyde og nidurþrycke Syndsamlegar Gyrnder mijns Holldo/ og daglega med þier deye/ vppa þad/ ad eg æ minne Dauda stundu mætte i burt fara i Fride/ og med þier inn ganga med Fögnude / i þa eilijfu Paradijsar Dyrd og Sælu. DROTTEN JESV Christe/þu sem æ þinne Dauda stundu kallader til þijns Fodurs / og bijfaladir hönum þijna Sæl/ vertu hia mier þegar eg skal deyia/ og hialpa mier til ad sigra og yfer vinna minn Ovin Dauðann/Frelsa þu mig fra Ovinum Sælar minnar/ leys mig fra allre Kuol og Pijnu. Hugga mig þa eg anduarpa til þijn/styrk þu mig þa eg er Hræddur/Lijfga þu mig þegar eg er veykur/og medtak mijna Sæl til þijn þegar eg andast.

Veit þu mier ad eg ende mitt Lijf med þeim sömum Ordum sem þu þitt Lijf endader æ Krossenum. Og þo eg giete ecke talad þaug Ord med Munnenum/þa virdstu ad heyra þau/ þegar eg med Hiartanu Anduarpa til þijn/seigiande til þijn/Fader/ i þijnar Hendur fel eg Anda minn/

þu

þu hefur mig endurleyst / minn GUD og DROTTENN Sannleiksins / AMEN.

I I I.

Ein ønnur Bæn a Sottar Sængenne og i Daudans Neyd.

Apoc. 14. Sæler eru þeir Framm-lidnu s i Drottne deya/ nu heidan af.
Luc. 23. Sannlega seige eg þier/ J Dag skalltu vera med mier i Paradijs

Augustinus.

Minn GUD/ miñ GUD/ mijn Myskun / mitt Hæle og At-huarf/ O JEsu min Endur-lausnare/ epter þier Andvarpa eg/ i þier er oll mijn Von i Daudans Neyd/ vertu mier Myskunsamur og hi-alpa mier æ minne Daudastundu/ sialfur kann eg þad ecke ad giora/ DROTtenn hialpa þu mier/ og sia Aumur æ mier. Eg forlæt mig ecke uppa mijn Verk/ mijnar Gierder/ helldur uppa þijna Nad

og Myskun/ eg vona uppa þijna Giæsku/ enn læt þara øll mijn Verk sem til einskis eru. DROttenn minn GVD/ þu ert mijn Von/ i mote þier einum hefe eg syndgad og illa giørt/ eg er sekur og Syndugur/ enn þu hefur suo elskad mig/ ad þu kostader þijnu Blode ad þrelsa mig þra Syndenne og eilijþum Dauda.

Þar þyrer kiem eg nu til þijn DRottenn/þu sem ønguann hefur þorsmad nie þyrerlited/aþ þeim sem treyst hefur uppa þig/ yþergieþ þu mig ecke helldur / og læt mig ecke i Daudanum fordiarþast.

Eg gyrnest ad skilia hier vid / og vera hia þier/i þijnar Hendur þel eg Sæl mijna / hialpa þu mier til ad eg sofne og hviilest i Fride/þu sem med Fødurnum ꝛ Heilogum Anda / liþer og rijker sannur GVD ad eilijþu / Amen.

IIII.

Enn Ein Agiætleg Bæn/

þyrer Hrygdarþulla ꝛ siuka Manesku huøria ed langar epter ad sia Son GVds.

Phil.

Phil. 1. Eg hefe Girnd ad skiliast hier vid og vera hia Christo.

Augustinus.

MInn Gud/ þu sem mig hefur skapad/ endurleyst z lijfgad/ epter þier þyrster mig/ z hungrar/ epter þier þorlenger mig/ til þijn Andvarpa eg/ þig girnest eg. Og lijka sem eirn Fødurleysinge sem mist hefur sinn gooda Fødur/ grætur og æper Oaflaatanlega og huxar med større Forleingingu/ um sijns elskulega Fødurs Auglit. So huxa eg nu/ ei so sem eg ætte/ helldur so sem eg kann og giet/ um þijna Pijsl og Pijnu um þijn Høgg og Sløg/ um þijna Hudstrijking/ og þijnar bloodugar Beniar/ og hvørsu þu varst hyrer mig Krossfesten/ og j Grøfena lagdur. Eg huxa og lijka um þijna dyrdarsamlega Upprisu z dasamlega Himnafør.

Aullu þessu true eg stadfastlega/ z eg græt nu mijna saara Neyd/ j þessum Eymdardal/ Enn eg vona og vænte epter þinne huggunarfullre Hingadkomu/ og eg hef hiartans Girnd ad siaa og skoda þitt dyrdarsamlega Andlit/ A M E N.

V

Ein hiartanleg Forleinging sorgfullrar Saalar/ epter Jerusalem sem bar er uppe.

Philipp. 3. Vort Heimkele er a Himnum

nuñ/ huadañ vier væntum Lausnarans Jesu Christi/ sa ed vora fænijta Lijkame mun forklara / so þeir verde lijker hans forklarudum Lijkama.

Augustinus.

JERusalem vor Mooder þu heilaga Borg Guds/ og elskulegasta Brwdur Jesu Christi/ eg hef þig kiæra j mynu Hiarta/ og mitt Hugskot langar epter þiñe Fegurd. O huørsu føgur/ huørsu Dyrdarleg/ huad Prydeleg ertu? Þu ert Soomasamleg æ allañ hatt/ og hefur ønge va Fleckan. Fagna þu Sæl myn og vert glød/ Drottеñ hefur þocknan æ þier/ hñ muñ fedia þig Dasamlega / so þig mun huørke Hungra nie Þyrsta ad eilyfu. Sæl ert þu þa Sæl myn/ Sæl ertu þa z ad eilyfu/ þeg ar eg fæ ad siaa og skoda þyna Dyrd/ þyna somasamlega Prydе/ þyn Port/ þyna Mwrvegge/ þyn Stræte/ þyn Hwsakyñe/ þyna Borgara og Bæia meñ/ z þiñ allra dyrdlegasta Kong/ j sinne fegurdar Prydе/ Þuiad þyner Mwrvegger eru af Gimsteinum (Apoc. 21.) Þyn Port af kostulegum Perlum þyn Stræte af klaru Gulle/ þar oaflaatañlega sunged verdur þ sæta Halleluja. Þyn Hwsakyñe eru af ferskeyttum Steinum/ og þakeñ med Gulle. Þar geingur eingeñ jnn nema sa sem er hreirn/ og eingeñ ohreirn fær þar ad bwa. O huad soomasamleg z dyrdleg

leg ertu vor Moder Jerusalem / i þinne Sælu og Pryde. Þar er eckert af þui sem vier hliotū ad lyda eda sia hier i Heime. J þier er eckert Myrkur / eingenn Noott / eingenn Tymaskipte / þar skyna hvørke Stiørnur / Sol ne Tungl / helldur GVD af Gude / Lios af Liose / og Solenn Riettlætesins vpplyser þig ad eilyfu. Þad blesłada Lamb er þitt skiæra z fegursta Lios / Andlit þyns allra fegursta Konungs ad hvørt þu horfer eilyflega / er þyn Sool / þiñ Fegurdar Liome / og øll þyn Vnadsemd. Ja ad vysu / sia Kongureñ allra Konga er sialfur hia þier / og hans Þionar eru alla vega i kringum þig. Þar eru Englanna Chorar sem lofa GVD / þar er Selskapur Himneskra Borgarmanna / þeir ed komner eru vr Eymd og Anaud þessarar Verølldar Inn i þiñ Føgnud / og hallda þar eilyflega z gledelega Hætyd. Þar eru Chorar heilagra Spamanna / þar eru tolf Guds Postular / og otelianlde fiølde Guds Pyslarvotta / þar er Søfnudur heilagra Forneðra / þar er Fiølde Heilagra Manna og Kuenna / sem sigrad og yfervnned hafa Gyrnder þessa Heims / og sinn Veykleika / þar eru vnger Menn og Meyar sem Alldur sinn lifad hafa med heilagu Frammferde. Þar eru þeir sem stopped hafa vr Snørum þessa Heims / og eru allersaman Glader i þeirra eilyfu Fosturlande. Þeirra Dyrd er ad sønnu oþ-

jøpn/enn aller haba þeir eina Fögnud. Þat er pullkomlegur Kiærleikur allra ad mille þuiad GVD er þar allt i øllum/huøra þeir oapläntanlega siaa og lyta/ ꝛ ap Hiarta elska og loba/ oapläntanlega og aan Enda.

Sæll er eg/ j.n/ sæll er eg ad eilýpu/ þegar eg epter þetta Lýp þæ ad heyra þa himneskü Loþsaungva sem sungner eru ap heilögum Einglum/ og Borgar mønnum þeirrar heil løgu Jerusalem/ eilýpum Konge til Lops ꝛ Dyrdar. Oh: Sæll er eg þa/ þegar eg ad samt med þeim þæ ad sia og lyta minn Gud og DROTTenn j sinne Dyrd/ so sem hann hepr sialpur lopad mier/ þa hann sagde (Joh. 17.) Fader/ eg vil ad þeir sieu hia mier þar sem eg er/ hvøria þu gaþst mier/ so þeir siae mjna Dyrd/ huøria eg hapde hia þier/ ꝛdur enn Heimurenn var. Og j ødrum stad. Sa sem mier vill þioona/ hann pylgie mier/ ꝛ huar eg er/ þar skal og vera minn Þienare.

VI

Ein gudrækeleg Bæn/ j huør re hryggdarfullt hiarta huggar sig af Fögnude eilýps Lýpsins/ og hepur hiartanlega Forlenging epter þui.

1. Corinth. 2. Ecfert Auga hefur þad sied/ og eige hefur þad Eyra heyrt/ og eige er þ komed j nokurs manns Hiar-

Hiarta / sem Gud hefur fyrer bwed þeim sem hañ elska.

Augustinus.

SO sem Hiörturen̄ gyrnest þerskt Vatned / so gyrnest myn Saal þig minn Gud og DROTTeñ. Myna Saal þyrster epter Gude / epter Lifanda Gude. Nær mū eg þangad koma so ad eg siaeGuds Andlit? Oh: þu lyfsins Bruñur / þu uppspretta lifanda Vatns. Nær mun eg þar ad dreckа af Vatne þiñar Huggunar.? Nær mun eg komast wr þessum Eymdardal / j huß rium ad er eingen̄ Endurlyfgan? So ad eg siae þyna Dyrd / og nære og lyfge myna þyrsta Saal med Vatne þiñar Myskunar.

DROTTeñ / miøg er myn Saal þyrst / Dryckia þu hana med þiñe Myskun. Þu lyfsins uppsprettu Bruñur / nuøg er myn Saal mædd og þreitt / miøg þyrster hana epter þier. Miñ Gud og DROTTeñ / Nær skal eg koma z byrtast fyrer þynu Auglite?

Lattu mig siaa þañ Dag eilyfrar Vnad semdar / þann Gledennar og Halprædesins Dag / sem þu DROTTeñ hefur giørdt / a huørium vier skulum fagna og glediast. Oh þañ klaara og biarta Dag / Huørsu fagur z gledelegur mun sa Dagur vera / sa ed varer eilyflega / og eckert Aptan hefur / þa mun heyra glede og Føgnud og fagra Parkargiød.

Gack þu myn Saal jnn j Føgnud

þyns Herra/ Gack þu jñ j hans Eilyfa Sælu j Hws DROTTens Guds þyns/ þad fullt er af myklum dyrdarlegū z Oumrædelgum Føgnude/sem øngvañ Enda hefur. Gack jnn j hans Føgnud / þar alldrei mun vera nockur Hrygd eda Sorg/helldur oendanleg: Føgnudur/þa þu munt þar og hafa allt þui ad þitt Hiarta gyrnest.

Þar mun vera þad lifanda Lyfed/ þad glederlega lystelega Lyfed/ sem ad Eilyfu er og varer; Þar er eingeñ Ovinur sem oss offæker/eingeñ vond Gyrnd sem oss til Illo eggiar eda lockar/ helldur nooglegur Fridur og Føgnudur/ Kyrd og Speki/ og gledeleg Vnadsemd/stoorleg Dyrd/eilyfSæluhialp/ su heilaga Þreñing/ eirn Guddoomur j þrem Persoonum/og þriar Persoonur j einū Guddoome/ huørn vier munum sia og lyta ad Eilyfu og gledia oss j DROTTNE Gude vorum/ þar er sa Føgnudur sem geing ur yfer allañ Føgnud/ su Vnadsemd og gle de/ vid huøria ønguø er jafnande. Nær mun eg þar koma so ad eg siae minn Gud? Eg vil fara þangad og skoda þa myklu dyr dar Sælu. Eñ eg hlyt fyrst nockra stund ad lifa hier j þessu Hollde/ og vera langt fra DROTTne. O DROTTeñ/ huad leingi æ mijn Sæl ad bwa hier? O! DROTTenn/ Huørsu leinge skal eg heyra þar vppa/ka þeir seigia/ Huar er nu þinn Gud? Huørsu leinge skulu þeir seigia til mijn? Bijd þu/ Bijd þu/ Vona þu/ Vona þu. Jaa

þu. Jæ DROTTenn minn Gud/ þu ert mijn Von/ þyn byd eg/ þuiad vier vonum z væntum vors DROTTenns og Lausnara Jesu Christi/ sa sem vora vaþeingelega Lijkame mun forklæra/og giøra þa lijka sijnum forklærudum dyrdar Lijkama. Jæ ad vijsu/ vier væntum vors DROTTenns/ og villdum ad hañ kiæme og tæki oss til sijn.

Kom þu DROTTeñ/kom þu z dvel ecke/ Kom Herra Jesu/kom og tak oss med þier j Fride. Kom þu og leid oss herteknu og Faungada vr þessare Myrkva stoþu/ so ad vier mættum oþ Hiarta verda glader og fegner. Kom þu DROTTeñ vor Endurlausnare. Kom þu Drottenn huggare allra Neidingia/ Lijtktu Nadarsamlega yþer oss/ so vær mættum verda Saaluholpner. Kom þu DROTTenn mitt Lioos/z mig upplyser/ leid þu mijna Saal vr fiotrum og Faangelse/ so ad eg mætte loþa og prijsa þitt heilaga Naþn.

Huad leinge villtu læta mig vera og velkiast j þessum Eymdardal/ og þu heyrer mig ecke? Bænheyr þu mig DROTTenn sm kallar til þijn vr þessare Eymdar Hørmungu/ og læt mig komast til eilyfrar Hugldar. O hugrsu Saler eru þeir sem frelst

 ader eru

ader eru fra þessare hæskasamlegre og vond re Verølldu/og komner eru til þyn DROttenn. Iæ/ ad vijsu eru þeir Sæler/ sem vr Bærum ꝛ Bylgium þessa Heims komner eru j Høfn eilijfs Lyfs/vr þessa heims Eymd til þeirra Fødurlands/ vr þessu Fængelse til eilijfs Frelsis. Sæler eru þeir sem þeinged hafa sijna Osk/ og nu hafa ødlast eilijfa Riettlætesins Koronu/huørrar þeir leitudu hier j Heime med mørgū Mootgange ꝛ Hørmungum. Nu eru þeir glader og ad eilijfu Sæler/ þuiad þeir eru frelsader j fra øllu Illu/og hafa ødlast rijke Dyrdarēnar.

O þu hid eilijfa oforgengelega og himneska Rijke/ j þier er eilijft Lioos/og Fridur Guds sem hærre er øllum Skilninge. I þier hafa Sæler heilagra eilijfa Hugyld og Glede og Vnadsemd/ øll Eymd og Neyd/Pijsl og Pijna er længt fra þeim. DROTTenn minn Gud/ huad dyrdarsamlegt er þitt Himnarijke / i huøriu aller Heilager rijkia med þier/ skrydder med Lioose og Lioma himneskrar Dyrdar / hafande gullegar Koronur æ sijnum Høfdum. Pad er Rijked eilijfrar Sæluhialpar. Drottenn þu sem ert Vonenn og Koronan þinna Heilagra / þar þu lætur þa þig lijta / Auglite til Auglitis og gledur þa oaflætanlega med þijnum Føgnude ꝛ Fride/ huør betre er enn nockur Madur kunne ad huxa eda skinia.

Par er eilijf Sæla / enn Sorg eingenn/ þar er eilijfur Føgnudur æn Hrygdar/ þar

er

er eilijfft Velferd / an alls Motgangs/ eilijft Vnadsemd an Mædu og Erfides / eilijft Lios fyrer vtan allt Myrkur/ þar er eilijft Lijf an alls Dauda/ þar er allt gott ad eilijfu/ enn eckert Illt/ þar er Æska fyrer vt an Elle/ þar er Lijfed fyrer vtann Enda/ þar er øll Fegurd og Prijde/ so eckert bre stur/ þar er jdel Kiærleikur an Haturs/ þar er jdel Heilsa an alls Siukdoms / þar er Føgnudur og Glede/ so alldrei linner/ þar veit eingenn ad seigia af nøckre Pijnu/ þar er hugrke Hrygd nie Harmaklogum/ þar leikz allt i Fride og Føgnude/ og þar þarf ecke ad ottast nøckud Illt / huiad þar er allt gott/ huiad þar er ecke annad enn ad þeckia DROTTENN / og lyta hñ Auglite til Auglites. Saler eru þeir eilijflega sem ley ster og frelsader eru fra Eymdum z Hørmunga semdum þessa Lijfs/ og kommer eru i þann Søgnud / AMEN.

IX. Capitule

Hefur inne ad hallda hugar- lattiegar Bæner/ vm Nørmungar þes sara Lijfsdaga / i huorium ad Christens Manns Hiarta skal hugga sig vid Von eilijfs Fagnadar / i øllum Neydum og Motgange.

I.

Ein Agiætleg Vnderuijsan

i huørre Niartad Mannsins opphvetz og brÿner sig til ad bera JESV Christi Kross med Fagnade / og huggar sig vid eilijfann Himmarijkis Føgnud.

Rom. 8. Huør vill skilia oss vid Aast og Elsku Guds ? Hørmung/ Moigan gur eda Ofsokn? Hungur/ Kulde/ Nauðsemd/ Suerd? So sem skrifad sten dur / Þinna vegna erum vier daglega deydder/ enn i ollu þuilijku ha yfervin num vier / vegna hans sem oss hefur elskad. Þutad eg veit þad fyrer vijst/ ad huørke Daudenn / eige Lijfed/ ecke Einglarner edur Høfdingiar/ ecke Of rijke ecke þad Nalæga nie þ okomna/ ecke þad hatt eda lagt er / og ecke nockur Skiepna onnur / gietur skiled oss fra Elsku Guds / sem ad er i Christo JESV / DROttne vorum.

Auguſtinus.

Eren holeñmod Sala myn/ þegar DRottenn leggur nockud þungt vppa þig / og ber þu hans Kroſſliuflega. Þut ad þo þu lijder daglega Kuol + Pijnu eige litla/ jæ ad vijſu/ þo þu ætter i þeſſum Heime ad ſmacka Helviſtis Angiſt / er þad ekert ad reikna i hia eilijfre Dyrd/ þegar þu ſtar ad ſkoda þinn Lauſnara og glediaſt med ǫllum GVDS Vtvǫldum. Ad vijſu myn Saal / vor Motgangur er ſtundlegur og liettbær/ enn hann leider epter ſig eina eilijfa ovmræde lega myẏla Dyrd / oſſ til Handa / ſem ecke hugum vm þad ſem ſynelegt er/ helldur oſſ neſegt. So lat nu fram koma huad vera vill / ſie þad Andſkotenn med ſijnum Freiſtingum/ ſie þad Hungur eda Þorſte/ſie þad Eymd og Fatæẏt / ſie þad Elldur eda Kullde/ edur huad hellſt þad er lat þad pijna og plaga oſſ/lat þad geyſa/ſpotta og hæda ad oſſ ſem þad vill. Og þo ad mitt eiged Hiarta ſturle mig/ og myn eigenn Samuiſka nage mig / þo mitt Holld ſie hulſt af Siukdom:/og myner Lider og Limer pijneſt og kueliſt af Verkium / þo mitt Andlit ſie dapurt/ og allur minn Lijkame ſie kualeñ + pijndur/ þo mitt Lyf ſtytteſt af Hrygd/og mijnar Lijfs Stunder af Harme / þo myn Bein viſne og allur minn Lijkamans Krap

tur ßare minkande/og hvørsu Aumur/Sill-
kur og Sær og Sorgßullur sem eg er/ eda
verda kann/ þa veit eg þo/ minn HERRA
JESV Christe/myn Huggun/ad i hia þier
mun eg ßaa og ßinna Roo og Hvijld/æ þeim
Deige þegar eg ßer ad ganga inn i þinn Føg-
nud. Oh myn Saal/ Hvilijk Dyrd mun
þar vera/ hvilijkann Føgnud munum vier
þar haßa/þegar vor Andlit munu skyna so
sem Soolen/ þegar DROttenn lætur oss in
i sitt Ryke/ og lætur i tie vid oss syna him-
neska Friesiodu/ og ßorklærar vora ßaßeinge-
lega Lykame/og giører þa lyka sier sialßum.

Þa ßærum vier þad Himneska i staden þess
Jardneska/ þad eilijßa i stadenn þess stund-
lega/ þad mesta i stadenn þess minsta.

Minn GVD/ hvørsu hæleitlega stoor
mun þa vera vor Vegsemd/þegar HERrans
JESVS ßær oss sijna Heilaga/Gude sijnum
Fødur i Hendur/og vier ßærum ad eignast þ
himneska Rijked/þar GVD mun vera allt i
øllum. O hvilijk Glede/hvilykur Føgnudr
mun þar vera þegar vier ßærum ad sia þa
Heiløgu GVDs Vtvalda/og erum æ medal
þra/og erum sialßer Heilager med þeim/ iaa/
þegar vier siaum GVD og verdum hia hm
eilijßlega.

Hialpa minn Gud/hialpa þu oss/ so ad
vier jaßnan og idulega sieum hyxan-
de um þessa himnesku hæleita Dyrd/ og

lætum

lukum off langa þar til aþ Hiarta/ hana
bytt eñ feirna ad þaa og odlast/ Amen.

II

Ein annur agiæt Bæn j huør

re riettruad Hiarta yferuegr alla þessa
heims Glede/ z þiñ: ad hun er Hiegoome/
og alls eckert ad reikna j hia Føgnude og Gl
ede eilijþs Lijþs.

Tob. 2. Vier erum Børn heilra Heilogu/ og væntum þess Lijfs/ ß Gud mun giefa þeim ed j Truñe sier vid hñ fast og stoduglega Hallda.

Augustinus.

O Madur / Huad æstundar þu? Epter huøriu leitar þu? Huør er gyrnd þyns Hiarta? Gyrnest þu aud æþe þyrer Sal þyna og þad gott er? Gyrnest þu Gæþur þyrer þinn Lykama? Siá/ DROTTeñ þiñ Gud hañ er alleina Eilyþur og oendanlega Goodur/ stunda þu þar epter/legg kapp a ad þaa þad og ødlast þa heþur þu Nægd hyns Gooda ad eilyþu. Huad villtu þa haþa meira/þu Hollð og Blod? Huad gyrnest þu þramar myn Sal/ Haþ þyna Glede j Gude/ z stunda epter hñs Himerijke/ þa heþur þu allt þad þig gledia

kañ/ bæde hier ſtundlega/ enn annars heims eilijſlega. Gyrneſt þu ad vera þag: og þrydur/ Siaa/ añars heims ꝑa munu þeir Riettlætu ſkyna ſem Soolcñ j þeirra Fødurs Ryke. Villtu vera Liettþær/ſtyrkur/ þrij og þriaals/ og ohindradur j øllum Hlutum? Siaa/ þad þærdu annars Heims/ þui þa munum vier verda lyker Englum Guds. Nu legſt j Jørdena vor holldleg ur Lykame/ enn þa mun hann uppryſa eirn andlegur Lykame/ huør ed vera mun til alls ſtyrkur/ Krøptugur/ Liettþær/ Lidugur/ ſo ſem eiñ Eingell/ eñ vera þo ſamt natturlegur Lykame. Gyrneſt þu langa Lyþdaga med Heilſu og Heilbrygde? Siaa þu/ añars heims er oendanleg Eilyþd/ og eilyþ Heilſa og Heilbrygde/ þuiad Riettlæter munu/ eilijþlega Lifa/ og DROTTenn er þeirra Heill og Hialpræde. Gyrneſt þu ad verda ſadd: og Mettur z hafa alls nægt? Siaa/ añars heims munum vier aller verda ſadder / þegar vier upprøknum og erum Gude lyker vordner Gyrneſt þu ad vera gladur og Druckeñ? Siaa/ añars heims mun vor Drotteñ giøra oſſ glada og Druckna af noglegum Audæfum ſyns Hwſſ og Himnaryk[i]s. Gyrneſt þu ad heyra lyſtelega og fagra Saungua? Siaa/ þar muntu heyra Englañs Lofſaungua/ og þu munt z eirneñ med þeim og jafnframt þeim/ lofa og vegſama Gud DRotteñ eilijflega.

Gyrneſt þu gooda Daga? Siaa/ þar mũ

DRott

DRottens Gud vor yfferhella offnægd good-ra Daga og Vellystinga/ suo sem med ødrum Vatns straume. Ep gyrnest þu Dirsku og Dijrdoom? Sia/ þar muntu þa og hreppa þa eilijfu Dirsku/ huør ad er Gud sielfur. Ep gyrnest þu ad þar gooda Von? Sia/ añars heims munum vier elska Gud/og off jnbyrdis lijka sem sialfa off/ þui ad Gud sem ad er Kiærleikurenn/hañ verdur med off øllum/ og j off øllum/ z vier munum j eilijfum og Oadskilianlegum Kiærleika æst og Elsku vid Gud og off sialfa jnnbyrdis bundner og samteingder verda.

Gyrnest þu æ Eining og Samþycke/ sia þu/annars Heims þa munum vier aller vera da sambugader og eins Sinnader / þui eins genn vill þa annad enn alleina þad GVD vill. Gyrnest þu æ Magt og Styrkleik? Sia/ þar munum vier verda Gluttakarar Guds Almættis. Puiad lijka sem GVD i sialfum sier gietur allt huad hann vill/ so munum vier og gieta þyrer hann giørt allt huad hellst vier viltum/enn Viliemi vor hñ verdur eckert annad enn huad Guds Vilie er/ GVD hann mun og vilia allt þad sem vier viltum/ enn huad GVD vill/ þad hlytur ad skie. Gyrnest þu æ Rykdom/ stor Metord/Magt og Heidur/ og Herradæmer? Sia/annars Heims mun GVD vor Drottenn setia off (ep vier erum hans truer Pionar) yþer nogleg Audæfe/ja/ vier verdum kalla der Guds Børn / og verdum Guds Erþingiar

P v

giar/ og Samarþar med Christo JESV.

Gyrnest þu Frid og ugglausa Von/og ad vera obrædður og okuydenn/ sua annars He ims verdum vier Ogglauser og obrædder/ei gande þau eilyfu oumbreytanlegu audæfe Guds/huør eingenn þær fra oss tekeð eilyf lega / þuiad sialfer munum vier ecke giefa þau fra oss/ GVD sa oss elskar/ hann mun ecke taka þau fra oss og þar mun ecke vera nöckur Hlutur/ sa sem oss kann ad skilia fra Aststeme Guds eilyflega.

Minn DROTTENN/og minn GVD/ huad Orimrædeleg og yperfliotaleg eru Aud æfe þyns Hwss? Huørsu agiæter og dyr mæter eru þyner Fiesioder ? Huør kañ yfer ad vega/meta edur mæla huad þyrer Fögn ud/ Glede og Vnadsemd vera mun ad eily fu/ i hia þessum þynum himneskum Giæ dum og Audæfum ?

III.

Ein hiartnæm Aminning/ hi ns Heilaga Bernhardi/ ad huør og ei

en Christeñ madur lifie so þessa Heims ad hñ meige añars heims lifa j eilyfre Glede.

2. Corinth. 5. Oss forleinger epter þeim Stad/ þar vier eigum ad bwa/ sem er a Himnum/ og gyrnunst ad vi mættum j þeim bwstad iklædast / þo so ad

ad vier verdum fundner klæder eñ ecke Nakter.

S. Bernhardus.

Avoñ minn Herra og Gud/ hvørsu aumlega hefe eg minn Alldur aled/ allt til þessarar Stundar. Eg hefe lifad so ad eg er mier sialfum vestur ordeñ.

Hialpa mier miñ Lausnare/fyrer þijna Nad/svo ad eg mætte nu taka til ad elska þig/ Sief ad eg hage so mijnu framferde j þessum Heime/ ad þegar miñ Lijkame hñ þer ad frœna og rotna j Jorduñe/ad mijn Sæl mætte þa fara j Himerijke/og vera þar hia Guds Heilogum j eilijfre Glede og Naadsemd. DROTTenn minn Gud/ veit þu mier þad fyrer þijna Mysk-un/ ad vor Hiertu stunde jafnañ epter þui Eilijfa/ þar sem vier eigum ad blijfa/ ad vier jafnañ þangad hugsum/ þar vier eigum eilijflega ad lifa/og þar sem vier þurfum Daudañ allðrei eilijflega framar meir ad ottast nie hrædast.

Hugleid þu Madur og fi..../ ef þu kant ad elska so mjøg þetta porgeingelega Lijf/ sem

sem ad ei er nema Eymd og Hiegome/ hvørt ad vid magt helldst alleina med nætturlegū Greþne/ Mat og Dryck/ Hvørsu myklu bet amar ætter þu ad læta þig længa epter eil-ysu Lyfe/ og elska þad/ huar ed hvørke mun vera Eymd ne Erfide/ helldr hæsta Glede/ oseigianleg Vnadsemd/ dyrdarsamlegt Frelse/ oendanlegur Føgnudur og eilijf Saluhialp/ þar ed vier munum verda Guds Eingl-lum lyker/ z þar ed Riettlater munu lioma sem Sool/ j þeirra Fødurs Ryke.

Og eþ ad Lykamer vorer munu þar ver-da skijnande sem Soolen/ Hvørsu þegre og dyrdarlegre munu þa vorar Sæler verda? þar verdur eingenn Sorg / eingen Harmr/ eingenn Pijna ne Plaga/ eingenn Otte/ ecke Eymd ne Erfide/ helldur hæsta Glede/ Oseigianleg Vnadsemd/ dyrdarlegt Frelse/ Oendanlegur Føgnudur / og eilijf Saluhialp/ þar ed vier munum verda Guds Einglum lijker/ eilijf Heilsa og Heilbrygde/ þar ver-dur ei Soott ne Siukdomr/ eingenn Neyd/ ecke Hungur ne Poste/ ecke Kullde ne Ofur Hite eige Danmædtur ne Veykleike/ og eige nøckursKonar Astryda aþ nøckrum Fiand-manne til/ edur Orilldarmanne.

Þar mun eingenn gyrnast ad syndga z ei gietur þar nøckur eina Synd drygt/ helldur verdur þar Hvørs Manns Hiarta fullt aþ Føgnude/ Glede og Vnadsemd. Þar þaunn vier ad verda lijka sem GVds Einglar / og munum med þeim / og hia þeim haþa vora

Umgeingne / en alls holldlegs Uerkleika/ Eilijfs hiartanleg oendanleg Glede mun þar vera og oftiotanleg Sæla og Sæluhialp/z hvør hañ hrepper hana einusinne/sa mun ad eilijfu hennar niotande verda.

Þar er Hugld hyrer vtan allt Erfide/þar er Fridur i øllum Aattum / þar er Vnadsemd og Glede/þar karf ecke neitt Illt eda oxfridsamlegt ad hrædast ad eilijfu/þa verdr su hellsta og stærsta Lyst og Glede ad sia z lyta GVD ad eilijfu. O Herra Gud/ huør er so Daupur og blindur/ ad hañ late sig ecke langa þangad/ þar sim ad er soddan Føgnudur/Glede og Vnadsemd ? Ad rijsu/ þar sim GVD lætur sialfur sia sig og skoda/ þar ad eingeñ er Vtlendur nie Framandi/ helldur aller þeir sem þangad komast/ þeir munu þar eilijflega byggia og bwa/ so sem i eilijfum Fride og Føgnude/ og glediast og kagna af Lioma og Birtu Guds Auglitis eilijflega.

Hvør hañ er nu hier af Hiarta Gude hlydenn/og astundar ad þioona hønum af Hiarta/ hann mun þar þui meire Laun annars Heims/z þui meir sem nockur vex hier i æst og elsku Guds/þess meire Lioos og Føgnudur mun hønum uppreñaf/ þangad til hñ kæt ad sia/þad hañs Hiarta lyster og girner.

O Herra Gud/ hvad eru mañsins Dagar hier a Jørdu nema Hrygd og Hiegoome/og so sem alls eckert? Hvørsu snøgt lijda þeir i burtu so sem Skugge? Og þegar voret Lijfs Dagar

dagar eru med stærsta Blooma/ þa eru þe̅ ƀo einskis verder. Huar þyrer saknar mad ur Maurum hier a Jørdu/ þar allt samañ bradlega burt ber og lydur/ bæde Maurar ner/ og Hañ/ sem þeim samañsaþnar?

Oh þu hin auma Manneskia/ Huad er þ̄ þu sæker eper hier a Jørduñe? Eda hvad þær þu hier? Allt er þad Hiegome/ þaanytt og borgeingelegt/ og Daudeñ hañ gióerer Enda a þui ǿllu.

O DROTTEeñ kieñ þu oss ad hyxa/ ad vier hlıootum ad deya/ so ad vier verdum forsialer/ Amen.

IIII

Enn ein hiartnæm Bæn og Forleinging epter eilijfu Lijfe.

Johañ. 17. Fader/ eg vil ad huar eg er þeir sieu þar hia mier sm̄ þu heffier giefed so þeir siaae mijna Dyrd.

Apoc. 22. Þar mun eingenn Nott vera/ og eige þurfa þeir nockurs Lioss vid edur Solar birtu / þuiad GUD DROTTEN opplyser þa z þeir muuu rijkia fra Eilijfd til Eilijfdar.

Augu

Augustinus.

O/ hvad sæl er su Saal sem leyst er ur þessu Veralldar Lyfe/ og komenn er i Himmarijke / þviad hun sier ad siaa fra Andlite til Andlitis / þann allra fegursta GVD og DROTTENN/ z þarf ecke lengur ad hrædast Daudann/ helldur fagnar hun og gledst af oforgengelegre Dyrd/ hun er med øllu ohrædd og ohuijdenn/og þarf ecke framar meir ad ottast nockurn Ovin. Þviad hun hefur þig/ og sier þig oaflæatanlega/ þu hinn allra dyrdlegaste DROTTENN / hvørn hun hefur i þessu Lyfe gyrnst og elskad.

Slijk ein Saal/hun samlagar sig þeim heilaga Einglachor/ og helldur med þeim eilijfa fagnadar Hatijd. Vor Gud/ hun Lofar þig oaflæatanlega/hun prysar þitt dyrdarlega Nafn / Þviad þu DROTTenn Jesu Kongur Dyrdarennar/ þu gjører hana druckna med rijkum Gixdum þyns Huss/ og dryckiar hana med eilijfre Sælu/ svo sem med Vatnsstraumne.

Oh: hvad ynnunarsamleg Selskapur er þad/ hvad dyrdleg Hatijd er þar halldenn? Þar ed samann kiemur allur himneskur Borgarmugur/ z gledur sig epter umlidnar þesse heims Eymder/Þeir eru þa fry og frialser fra allre Eymd og Neyd/ og hafa Fagnad og Glede/Heidur og Dyrd/ Æru og Vnadsemd ad eilijfu. Þeir eru upphafder til

hiñar

hinar hædstu Birtu/og ælyta þitt allra prij delegasta Andlit. Herra JEsu Christe/ þeirra Eyru heyra ecke añad en Glede z Vn adsemd/allur Harmur/ øll Hrygd er laangt þra þeim. DROTTeñ Gud/ hvør kañ nooglega ad hyxa um þa dyrdlegu Loþ saungva/ uñ þau þagurlegu Loþkuæde/ þær gledelegu Radder sem þar heyrast? Þar syn gia Engl^r ner/ þar heyrast allskyns lysteleg ustu Hlioodþære/ þar hlioodar og hlioomar allt med oumæcdelegum Sætleika/ hyiuu Ma kne DRottei miñ Gud til Loþs z Dyrdar.

Þar er land Liþande Maña/ þar kiemur einge Hrygd/ Sorg nie Sott/ þar er einguñ Synd/nie sa sem Syndena dryger/ þar er einger Ovinur nie Mootstandare/ þar er ei ngeñ vond Girnd nie Vellysting. Þar er ec ke Brestur ꝍ noꝛru Godu/ þar er eingenn Reide ei Hæd nie Spott/ eige Ryþ nie Hat ur/eingeñ Otte/eingeñ Oroor/eckert Straff/ eckert Væl/ eingeñ Orieettur/ eckert Osamt hyke/ Hellldur er þar hinn hædste Fridur/ þar er fullkomenn Kiærleikur/ þar er eilyþ Glede og Vnadsemd/ þar er eilyþur Føgnud udur i heiløgum Anda.

O hvad eilyþlega Sæll er eg þa/þegar eg er þar komeñ/ þegar eg þæ ad heyra þa hin nesku Musicam/ og þagnadar saung heilag ra Eingla/ hvørier æsamt med øllum hin neskum Herskara syngia þier Loþ og Dyrd miñ Gud og DROTTeñ/ og vegsama þig hid dyrdarligasta/ þu hin allra hædsta og loþlegasta

loflegasta Preñing. O hvad Sæll er eg þa sialfur/ þa eg kiem þar og fram/ z syng // og meñ liwfasta Herra Jesu Christo/ og prysa hans dyrdarsamasta Nafn/ Amen.

V

Eñ ein Bæn/ þar iñe Madur hugleider Himmarijkis Dyrd/ z læt ur sig lannga þar epter.

Psalm. 16 Kuñgiorder þu mier vegeñ til Lijfsins/ hia þier er nægd Fagnadar/ og ględeleg Vist til þiñar hægre Handar eilijflega.

Augustinus.

O: þad eilyfa Lyf/ Oh dyrdarsamlegt Lyf/ þad lifanda Lyf/ J þier er eilyfur Føgnudur/ enn eingeñ Hrygd/ eilyf Hreysld og eckert Erfide/ eilyf Dyrd æn Ottaslyfur Rykdoom: æn Skada/ jafnleg Heilbrygde æn Siukdooms/ J þier er allt þad sem Mañsins Hiarta kañ ad hafa Lyst æ/ z þar vantar eckert. O Jesu miñ Lausnare/ Hvad dyrdarsälegt er þitt Himerijke/ j hvøriu aller Heilager ryktia med þier/ med Lioose og skijnande Byrtu eru þeir skrydder/ og hafa gyllegar Koronur æ þeirra Høfdum.

dum. Þar er einsamallt Lijf an nock urs Dauda/ þar er eilijf Vnadsemd so alld rei þrytur/eilijf Sæluhialp an allrar Eymdar / þar eru þeir sǿnu Friesiooder og þan eilijfu Audæfen/ þar er pullkomen Kiærleikur. Þar munum vier sia og þeckia huør añan/ vier kaunum þar ad vita allt hvad vist er gyrnunst/og sia Audæfen DROTTenns þau eilijfu. Ad sǿnu min̄ Gud/ þar vegsama þig aller Heilager/ þui þu ert sa Lioome sem þa upplyser/ þar sia þeir og lyta þyna heilaga Maiestatis Dyrd/og þar af verda þeir sadder so þa hungrar alldrei nie þyrster eilijflega. Þeir skoda þig Caf lætanlega/ og verda þo alldrei sadder þar af/ þeir skoda þig med Fǿgnude/ og þeim leidest þad alldrei. Þar skijn þeim su saña Riettlætesins Sool/sem ert þu DROtteñ JEsu Christe/ og þu gledur þa alla mz þiñe dyrdarsamlegre Byrtu/ þu upplyser z þorklærar þa/ so ad þu giører þa lyka þijnum dyrdarsamlega Lijkama/ so þeir liooma og skijna sem Soolen/ og eru skiærare enn Stiǿrnurnar. Min̄ liufe Lausnare/ þeir eru ad vijsu Odaudleger vordner/ eins og þu/ og aller hafa þeir odaudlegann og Andlegañ Lijkama/ so sem þu sialfur sagt hefur/ Fader eg vil/ ad huar eg er/ þar sieu og med mier/ þeir sem þu hefur giefed mier/ so þeir siæe myna Dyrd/ so þeir sieu aller eitt/ lyka sem þu Fader ert med mier/ og eg med þier. Oh huad dyrdarlegt Lijf/ huad

huad þarfællt Ryke er þad/þyrer vtan Dau
da og allan Enda/ j huøriu eingen umbreyt
ing Stunda z Tijma verda mun/ helldur er
þar eilijfur Dagur og uþriootande/ æ hvør
tum ad þeir sem hier haþa bareft og Sigur
þeinged/ þeir munu þar og ødlaſt oþorgeinge
lega og eilijfa Lijþſins Koronu.

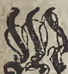
Minn Gud/ Fyrergieþ mier mijnar Syn
der/ og laat mig þinn lijtelmootlega-
ſta Þienara þyrr enn ſeirna meiga leggia
af Byrde þeſſa auma Syndſamlega Hol-
ds/ ſo ad eg mætte komaſt og jnnganga
til þijns Fagnadar / i þijna Himneſku
Borg/og ødlaſt þa riettu Nuijld. Og Gud
giæþe eg mætte vera hia þem H. Eingla
Chor/og mætte mz þeim Himneſku Vn-
dum þramganga og loþa / prijſa og vege-
ſama minn Skapara og lijta hans allra
heilagaſta Andlit. Þa verd eg þrij aþ
øllum Daudans Otta / þa mun eg þagna
og glediaſt i eilijfre Farſællð/ þa mun
Ender verda a minne Fauiſku/og ſa allt
veit/ han mun mig Almentann giora. Þa
mun eg leyſtur verda þra Sorg og Mædu
Jardneſkra Hluta / og þa mun eg ecke
þramar meir minnaſt a Eymd og Ve-
ſollð þeſſa auma Eymdar Lijþs.

VI.

Ein Agiæt og hugarlætleg Vnderuijsun/ huornenn ad sierhuørs Christens Mans Hiarta skal hugleida Dyrd og Fognud eilijfs Lijfs og stunda þar epter.

1. Joh. 3. Mijner Elskanleger/ vier erum nu Guds Børn/ enn þad er ecke enn augliost orded huad vier munum verda. Enn vier vitum/ ad nær hann byrtest/ þa munum vier verda hønum lijker/ þuiad vier munum sia han̄ so sem han̄ er. Og huør eirn sem soddan Von hefur til hans/ hann hreinsar sig/ so sem hann er hreinn.

Augustinus.

ijn Saal tak þig vpp/ þorsca þig ecke/ þo̅ þu ꝛ gøngu̅ vid til Guds Borgar/ til þess eilijfa Lijfs/ j þui griu ad vier þ Jesum Christu̅ eru̅ alla reidu ordner Jn̄byggiarar i Voncnne/ og vor Nøfn eru þar innskrifud i Lijfsins Bok. Þuiad/ enn þo þad sie enn ecke fram̄komed / myn Saal/ huad vier verda munum/ þa erum vier þo Saluholp

ner

ner vordner allareidu i Voneniñe/vier erum Heimilis Menn og Heilager Borgar Menn vors Guds/ vier erum GVds Børn og Erfingiar / og samarfar med vorum HErra JESV Christo/ þar fyrer latum oss hugsa um/ huad Dyrdarsamleg ad er vor Borg/ hugleid so myked sem mœgulegt er / hversu dyrdarlega/ gledelega og oendanlega Vist og Veru vier munum þar fa og ødlast.

Huad Dyrdarleg ertu eilyfa GudsBorg/ J hverre þeir himnesku Saungvarar synggia/ og aller glediast og fagna sem þar inne byggia? J þier gledur sig øll Jardarkrin glann/og aller þr sem vona uppa þig/ þuiad i þier er eingenn sa sem er Veykur/ Vanmegna/ Halltur eda Krumur/ Obrydur eda Afskaplegur/ helldur eru þar aller fullkom leger/epter hæltte fullkomens Alldurs JESV Christi. Huør kann ad Hugsa/ Mæla edur meta Glede og Fögnud þess Lyfs? Þuiad þar er ecke Sott eda Siukdomur/ ei Fatœkt nie Fyrerlytning/ecke Hatur nie Reide/ ecke Aufund nie Hefndargyrnd / þar er ecke Hungur eda Þorste/ þar er ei Mœknadz nie Metord / þar þarf ecke ad ottast Andskotann nie hanns Asttrydu/ecke Helugte edr nockud Jllt. Þar er eingenn Daude/huørke a Sælu nie Lykama/helldur eitt Fagnadar rykt Lyf i eilyfu Odaudleglelka. Þar er eingenn Synd nie Tuidrœgne / helldur bua þar aller GVds Heilager til samans med storum Fride og jafnlegum Vinskap og eilyf

þu Samþycke. Þar er ein eilijf oforgeingelegt Birta / ecke so sem ad er Lioos þessarar Veralldar/ helldur Þusundsinnum klarara og skiærara / þuiad þesse Borg þarf øngrar Soolar vid/ ei helldur Tungls/ so ad þau skijne þar/ þuiad Dyrdenn GUDs upplyser hana/ og Lambed er hennar Lioos/ og Kiennefedurner munu skijna þar so sem Himensins Birte / og þeir sem mørgum hafa vijsad á Riettlæte/ so sem Stiørnur ad Alldre og ad eilijfu. Þar fyrer þa verdur þar eingenn Nott/ ecke Myrkur/ ecke Frost nie Kulde/ ecke Regn nie Snior / ei Sumar nie Vetur/ helldur mun þar vera suo dyrdarrijk og fagnadarsamleg Vist og Vera/ ad slijkt hefur alldrei Auga sied/ og alldrei Eyra heyrt/ og alldrei hefur þad i nockurs Manns Hiarta komed / sem GUD hefur fyrerreidt og bwed þeim sem hann elska/ og epter þessum Føgnude stunda/ huørra Nøfn ad eru skrifud á Lijfs Bokenne.

Ja ad vijsu / þar komum vier til þeirra heiløgu Eingla / þar umgaungunst vier mz Høfudeinglønum/ þar høfum vier Selskap eilijflega mz øllum himneskum Aundum/ þar siaum vier og lijtum þa heiløgu Forfedur/ Spamenn/ Postula/ já/ vora elskulega Forfedur alla GUDs Heilaga.

Þetta er allt samann miøg mijked og dyrdarlegt/ enn þo er þad myklu meira og dyrdarlegra/ ad sia og lijta DROTTENN GUD vorn/ þa Heiløgu Þrenning i skiæru

og

og ormædelegu Liose/og vorn Herra og all ra dyrdlegasta Lausnara i sinne Dyrd og Vegsemd/ huør ed vora fanyta fwla Lykame mun forklæra / og giøra fa lyka synum dyrdarfulla Lykama/ og verda so hia hønum sydan æ og ad eilyfu.

DRottenn vor GVd/ þu veist ad vier hofum hier onguan̄ stadfastan̄ Sama stad / hialpa oss so ad vier alla tijma og med Alvøru æstundum/ ad hreppa þann okomna eilijfa Stad/læt oss fæ og ødlast ad siæ þig þar i þiñe Dyrd/og þar ad lofa og prijsa þitt dyrdarlega Nafn/ ad eilijfu / AMEN.

X. Capitule

Eitt Sermon hins heilaga Cypriani/ huør ed var Biskup i Borgenne Carthago / og eitt Pijslarvottur/ Anno epter Guds Burd. 257. J huøriu Sermon hann stuttlega og fagurlega vtleg gr Lærdomen̄ vm Bænena/ sierdeilis þa heiløgu Bæn Fader vor.

Luc. XI. Cap. Þad bar til þa han̄ var i einum Stad/og badst fyrer/og er hann

 liet

liet af ad bidia / sagde einn hans Læresueinn til hans. HErra / kienn þu oss ad bidia / so sem Johannes kiende sijnum Læresueinum. Enn hann sagde til þeirra/ þegar þier bidied/þa seiged suo.

Fader vor sem ert a Himnum. Helgest þitt Nafn. Tilkome þitt Rijke. Þinn Vilie verde so a Jørdunne / sem a Himnenum. Gief oss i Dag vort daglegt Braud. Og fyrergief oss vorar Skullder/ so sem vier fyrergiefum vorum Skulldunautum. Og eigi leid þu oss i Freistne. Helldur frelsa oss fra Illu. AMEN.

HEilaga Ritning er SkooleGuds/ i huerium hann kienner oss þann rietta Veg til Saluhialparennar.

Mijner kiærustu Brædur/ su heilaga Evangeliska Ritning er ecke annad enn Heilagur Skoole Guds/ i huerium oss verdur nooglega kiendt og vndervijsad/ huar uppa vor Von sie bygd og grundvøllud/huar med vor Tru styrkest/ og vort Hiørtu huggast/ huar epter vier eigum ad hegda oss/og þar og ødlast þad eilijfa Lijf.

Þuiad

Þuiad þegar eirn Riettruadur madur Stu-
derar dyggelega ȷ þessum Skoola hier a
Jørdune/ þ sama bærer hañ og leider til ei-
lyfrar Saluhialpar.

Nu hefur Gud ad sønu læted syna kien-
ara og Spamen̄ predika og kien̄a mǫg mar-
ga og merkelega Hlute. En̄ hnørsu dyrdlegi-
ra og merkelegra er þad sem Guds Son sialf-
ur hefur predikad/ sa ed var þ eilyfa Ord
Fødursins/ huert ed var med Spamøn̄unum
og hefr sialfur med synum eigen̄ Mune vott-
ad? Þuiad hañs Kienning var ecke ū̄m syna
tilkomu ȷ Holldeд/ ecke hrǿrnen̄ Menn ætti
hønum Veigen̄ til ad bwa/ helldur kom hañ
sialfur/ og opnade og vysade oss a sannan
Guds Veg/so ad vier sem ædur vorum rafi-
ande ȷ Myrkrum Daudans/ og Blinder og
Skilningslauser/ mættum nu fyrer Byrtu
hans Myskunar upplysast/ z finna þañ san̄a
Lyfsins Veg / og a hønum ganga/ fyrer
Hialp og leidslu vors DROTTENNS z
Lausnara.

Vor DRottẽn̄ Jesus sa oss hefr Lifed gi-
efed/hn̄ hefr sialfr kendt oss ad bidia.

Þesse vor DROtten̄ og Lyfgiafare Jesus
hefur ȷ bland annara syns heilnæ na og
Guddoomlega Lærdooms/sm̄ hañ hefr fram
sett fyrer Folked / þui til Saluhialpar/
þa hefur hn̄ sialfur sett oss fyrer eitt Form/
og eirn Bænahatt/ og vnderrysad oss um
huad vier eigum Gud ad bidia. Sia/sa oss

hefur Lijded gleped og wtvegad/ hañ kiener oss eirnen̄ ad bidia/ og allt þetta giører hañ af sierlegre Nꝛad og Giæsku/ af hųørre hañ giefur oss og eirnen̄ allt annad Gott/ so ad Faderen̄ bænheyrer oss helldur / þegar vier komum fram fyrer hann med þeirre sǿmu Bæn/ sim hiñs elskulegꝛ Sonꝛ hefꝛ kiendt oss.

Hañ hefur ædur talad Joh. 4. Sia/ sa Tijme kiemur/og er nu alla reidu/ad þer søñu Tilbidiendur munu tilbidia Fødurenn j Anda og Sañleika. Huad hañ hefur ædꝛ til forna lofad / þad hefur hañ nu endt ꝛ uppfyllt/ þuiad med þui/ ad vier fyrer hans heiløgu Arnan og Forþienustu høfum nu feinged hañs Anda og Sañleika/ þa eig um vier ad læra þad/ad ákalla hañ/og bidia hñ bæde j Anda og Sañleikanum.

Þa heiløgu Bæn/Fader vor/eigum vier ad hallda fyrer þa bestu og agiætustu Bæn/ med þui ad DRotteñ sialfur hefur hana upckad og samsett.

Huar kañ nockur Madur ad fiña þa Bæn sem so er krøptug og Hiartnæm/ so sem þesse Bænen̄ er/ hųøria Christur sialfur hefur samsett/ og eirnen̄ þar ad auk gieꝼed oss sinn heilaga Anda? Huørnenn kann nockur Bæn helldur ad verda bænheyrd af þeim Himneska Fødurnum enn su/ sem hans Son ur Sañleikurinn sialfur hefur samsett/ og med sijnum Muñe mællt og talad? Þar fyrer eꝼ ad

ek ad nockur villde med ødrum hætte bidia/ eñ hañ hefur oss kiendt/ þad er ecke ad eins Heimska/ helldur og eirneñ Synd/ med þui ad Herrañ sialfur hefur oss þar um̃ Viðvar an giørdt/ segiande/ Hvar fyrer brioote þier af Guds Bodordum vegna ydar Setn-inga? Par fyrer/ mijner allra kiærust-stu Brædur/ Lærtum oss so framkoma med vorar Bæner/ so sem vor DROTTenn og Meistare hefur oss kiendt. Vissulega hlytur su Bæn ad vera Gude DROTTne þægeleg og giedþeck/ þegar Madur talar til hanns z bidr med hañs eigeñ Ordū/ og kiemr fyrer hans Eyru med þa Bæn sĩ Christr hefr sialfr oss kiendt. Faderenn þecker sañlega ord sijns Son^r / þeg^r vier lesū þa Drotteñlegu Bæn Fader vor. Þuiad/med þui ad þesse Drott-eñ sialfur fyrer Truna byr med oss j vorum Hiørtum/þa vilium vier og hafa hañs eigeñ Ord j vorum Muñe. Og med þui hñ er vor Mærnadar Madur og Medalgøngumá dr hia Føduruñ / og forlijkun þ vor^r Syn der/þa er vel falled / ad þegar vier bidium um̃ Syndaña fyrergiefning/ ad vier komum þa fram̃ med Ordeñ og Bænena vors Med-algangara og Marnadar mañs/ Þuiad med þui hañ seiger. Hvad hellst þier bidied Fødureñ ũ j mijnu Nafne/ kad mũ hañ veita ydur/ Þa muñum vier þui fyrr fæ og ødl-ast þad vier j Christi Nafne umbidium/ þeg ar vier bidium med þeirre Bæn og þeim Ordum sem Christur sia p.r hefur kient oss.

ÞEgar vier vilium bidia/ þa eigum vier ad koma fyrer Guds Auglit med Audmykt og Lijtelæte / og allre godlætlegre Hegdan.

ÞEgar vier giørum vora Bæn/ þa eigum vier ad giøra hana med allre Sidseme og Hæversku/ bæde til Ordanna og allrar Hegdanar/ ad vÿsu/ vier skulum hufa/ ad þar stønd um vier fyrer Auglite Guds Drottens/ og eigum þar fyrer ad sia so til/ ad Gude meige þocknast bæde Ordenn vor og øll Hegdanen/ og allt vort Athæfe. Þuiad lyka sem þeir Heimsku plaga optast ad vera margmælter þa þeir bidia/ og hafa øngua gooda Hegdan a sier. So þar a mote þa er Hræsnur skinhelgra Manna / ad hegda sier i Bænenne siðsamlega/ og læta Bænena skie af Alvøru og af Hiarta.

BÆn sijna skal huor Madur giora i heimuglegum Stad/ þar han er ohindradur/ so ad Bænen verde af Hiarta.

EFterdlega hefur vor HErra bifalad oss i synu Orde/ ad giøra vora Bæn i heimuglegum Stad þar Madur er alleina / og fær hvørcke hindran nie Tælman af nøckrum/ so sem hann ad Orde kuedur/ þar hann seiger. Matth. 6. Gack i Suefnhwß þitt/ þuiad soddan hæfer og soomer vorre Tru/ suo ad vier skulum vita/ ad GUD vor DRottenn

hann

hann er i öllū Stødum nalægur/ hann heyrer allt/ hann ser alla Hlute/hans Magt z Vellde er i øllum Stødum/ huxrsu heimugleger sem þeir vera kunna/suo sem skrifad er.

Jerem. 21. Er eg ecke sa Gud sem nalægur er? Seiger DROTTenn/ og ecke sa Gud sem er fiarlægur? Meinar þu ad nockur kune ad fela sig so heimugslega/ad eg siae hn̄ ecke? Seiger DROTteñ/ Er eg ecke hañ sem uppfyller Himenn og Jørd? Seiger DROTTeñ/ og j ødrum stad stendur skrifad/ Augu DROttens sia um̄ allar Aatter/bæde jlla z Gooda.

So og lyka / þegar vier komum til samans j Christelegre Samkundu/og vilū med Prestenum eda Guds Þienara / frambera vorar Bæner fyrer Gude / þa skulum vier þad giøra med allre Æru og Virdingu/ ecke med flaprande Ordum hleypa Bænenne fram/edur þvætta margt/helldur setia vor ar Bæner fram fyrer Gud vorn DROTT enn lytelætlega/ sidsamlega og med allre Virdingu. Þuiad DROTTeñ vor Gud/ hañ acktar ecke Ordeñ ein/ helldur Hiartad/ Engeñ þørf er fyrer hønum ad hroopa eda kalla hatt/ þuiad hann er sa sem Hiarten̄ þecker/epter þui sem hañ sialfur seiger.

Matth.

Matth. 9. Cap. Þui hugse þier svo Illt j ydrum Hiørtum? Og j ødrum stad seiger hañ/ Og allar Samkundur skulu vita/ ad eg er sa sem ransakar Nyruñ ⁊ Hiortuñ.

Med þessum hætte giørde su hin goda Kuinna Anna syna Bæn/ so sem þar stendr skrifad/ i fyrre Samuelis Book. Hun bad til Drottens/ecke med Hroope nie Kalli/Nlū eda Skrækium/ helldur var hun med Þøgn/ ⁊ badst fyrer med sialfre sier i Hiarta synu/ hun giørde syna Bæn i hliode/ enn hafde þo openberlega Tru/ hun Ylde ecke nie kallade med Munnenū/ helldur med Hiartanu/ þui hun visse ad GVD villde soddan Bænar hætt hafa.

Þar fyrer fieck hun og syna Bæn/ þuiad hun bad af riettruudu Hiarta/ so sem Ritningeñ vottar um̄ hana/og seiger. ANNA taladej synu Hiarta/ og heñar Varer hrærdust ad eins/⁊ heñar Ord heyrde eingeñ Madur/ Eñ Gud DROTTeñ heyrde þau.

Eins lesum vier j þeim 4. Psalme. Taled vid ydar Hiortu j Sængum ydar og hafed Bidlund. Eins kieñer oss Gud hia Spámañenū Jeremia seigiāde/ Ef þier leited mijn af ollu Hiarta/ þa vil eg læta ydur finna mig.

Toll-

Tollheimtaren̄/hvør ed gieck upp i Must ered med þeim stollta Phariseara han̄ giefur oss eitt agiætt epterdæme/ huørnen̄ vier skulum riettelega koma fram m̄z vorar Bæner fyrer Gud.

Myner kiæruſtu Brædur/ hvør han̄ vill nu riettelega giøra syna Bæn/ han̄ huxe vm Tollheimtuman̄en̄/ og lære af hønum hvørnenn han̄ hegdade Bæn sin̄e j Musterenu hia Phariseeranum / Hann upplypter odiarf- lega synum Augum til Himeins / hann vpp- hefur ecke synar Hendr hatt nie hofmoodug- lega / helldur ber hann þeim a Briost sier/ Audsynande þar med / huørsu Synderdernar særdu og kreinktu han̄s Hiarta hid innra/ z ad GVD villde fyrer syna Myskun koma hønum til Hialpar. Og þar Phari- seerenn treyste a sialfann sig/ og þottest ve- ra Riettlatur og Fromur/ þa hegdar Toll- heimtumadurenn so sinne Bæn ad hann fer heim til syn Riettlætare og Heilagre en̄ hin̄. Þuiad hann sette syna Hialpar von eke vppa syn eigenn Verk/ edur sitt Saklevse/ med þui eingenn er saklaus/ helldur medkiende hann synar Synder/ og bad til GVDs med allre Audmykt/ þar fyrer Bænheyrde og eirnenn DROttenn han̄/ huør ed giarnann fyrergief- ur þeim sem sig af Hiarta fyrer hønū aud- mykia/ og er þeim Myskunsamur. Þetta allt auvijsar DROttenn sialfur i Gudspiall- enu þar hann seiger.

Tuelk

Tveir Meñ geingu upp j Mustered ad bidiast fyrer/ eirn var Phariseus/ añar var Tollheimtumadur. Pharisearen̄ stood og badst fyrer med sialfum sier a f eñ añ hællt. Gud/ eg þacka þier/ ad eg er ecke so sem adrer Meñ/ Ræningiar/ Rang låter/ Hoorkallar/ edur so sem þesse Tollheimtumadur. Eg fasta tvisvar j Viku & gief Tijunder af øllu þvi eg a. Og Tollheimtumaduren̄ stood langt þar j fra/ villde ecke upplypta sijnum Auguñ til Nimens/ helldur barde sier a Briost/ og sagde. Gud vertu mier Syndugum Myskunsamur. Eg seige ydur/ ad þesse gieck Riettlåtare heim j sitt Huus eñ hiñ/ Þviad hver hañ upphefur sig sialfur/ hañ skal lækkast/ eñ hvor hañ lækkar sig/ sa skal Upphafenn verda.

Hvad hellst vier skulum bidia Gud/ þad er allt fałed og foolged j þeirre heilogu Bæn (Fader vor)

Med þui kiærustu Brædur/ ad vier høfum nu heyrdt af Guds Orde/ hvernen̄ ad vier eigum ad hegda oss riettelega j Bæna akallenu/ þa låtum oss nu fyrer vorn DROTtens lære þad/ hvad vier eigum ad bidia/ so skulu

Svo skulu þier bidia seiger DROTTenn.

Fader vor sem ert a Himnum. Helg-eist þitt Nafn. Tilkome þitt Rÿke. Þiñ Vilie verde/ so a Jordu sem a Himnum. Gief oss j dag vort dag-legt Braud. Og fyrergief oss vorar Skullder/ so sem vier fyrergiefum vor-um Skulldunautum. Leid oss ecke j Freistne. Helldur frelsa oss fra Illu/ AMEN.

DROTTeñleg Bæn kieñer oss ad bidia eins fyrer oss og øllum ødrum Guds Christnum Moñum.

Hier er fyrst og yfer allt fram merkiande skad/ ad vor DROTTeñ sa sem Fridenn plantar/ og samþyckelega Eining kieñer/ hañ hefur ei viliad ad Madur skyllde bidia all-einasta fyrer sialfum sier/ þui hañ seiger ecke/ FAder miñ þu sem ert a Himnum. So seigium vier og ecke/ Gief mier j Dag mitt daglegt Braud. Þanneñ a eingenn fyrer sialfum sier ad bidia alleina/ helldur hefur DROTTeñ so samsett/ og dyckad Bæn-ena/ ad hun heyrer jafnt øllum til/ so ad þegar vier bidium/ þa bidium vier ecke fyr-er oss alleina/ helldur fyrer øllum Moñum/ allre Christneñe/ þuiad vier erũ aller eitt.

So vill nu Gud Fridarens / Meistare Kæ

 ærleikſins

ærleikſins/ ſa ſem Sampyckeð hefur kieudt/ og þad elſkar/ hann vill ad hvør eirn ſkule biðia fyrer øðrum almeñelega/ þuiad vier êrum hañs Limer/ og hañ ber oſſ alla at ſij num Lijkama. Þaðan baðu þeir þrijr Vn gu Meñ ſem kaſtader voru j loganda Elld⸗ ſins Ofn j Babylon/ þeir hliodudu aller eitt og hid ſama/og voru eitt j Andanum. Slij kt Epterdæme er oſſ j hellagre Skrift/ ſett epter ad fylgia/ uppa þad ad vier mættum verda ſlijker Tilbiðiendur ſem þeir voru/ þuiad ſo er þad ſkrifad. ÞA tooku þeſſer þrijr ad ſyngia hvør med øðrum/ prij ſudu og lofudu Gud j Ofnenum.

Var ſlijkt ecke Vndur? Þar hafðe hvør ſømu Rødd med øðrum z tøludu aller eitt/ ſo ſem af einum Muñe/ eñ þo Herrañ Chri ſtur hafðe þa þegar ecke kiendt þeim þeſſa Bæn. Þar fyrer var þeirra Bæn krøptug og Gude þægeleg/ Þuiad med þui þeir voru ſamhlioodande j Bæneñe/ og baðu af eini Hug z einu Hiarta/ þar fyrer þrelſaðe Gud þa. So leſum vier lijka af þeim Hei løgu Poſtulum og Chriſti Læriſveinum/ſem hia þeim voru epter Chriſti Vppſtigning/ ad þeir hafa j ſama mata ſo beðed.

ÞEir voru aller jafnañ til ſamans med Bænum og ækalle/ æſamt med Kvinnunum/ og Herrans Moodur/ z hñs Bræðrum.

Hier ſiaum vier/ad þeir hafa ecke allein aſta vered jdner j Bæna ækallenu/ helldur hafa þeir beðed hvør med øðrum/ Þuiad

Drottenn

Drottenn Gud/ſa ed Samþycka lætur j ſijnu Hwſe bwa/ þann vill j ſijnu andlegu eilijffa Hwſe ecke þa haffa/ og ecke þa bænheyra ſem ecke giøra Bæner ſamþyckelega hvør mz ødrum.

Nu kiemur Vtleggingenn yffer Fader vor.

Hvad ſtooran̄ Leyndardoom meine þier/ Elſkuleger Brædur/ ad þeſſe Bæn haffe med ſier/ og hvad dyrdleg og mykel hun ſie? Hun er med faaum Ordum ſamſett/ enn er þo ſo Vijd og Breid/ ad þar er ecke neitt epter ſkiled/ og ecke verdur j nockrum Bænum fad frammſett / ad þad ſie ecke jnneluckt og faled j þeſſare lijtellre Himneſkre Bæn/ Med þeſſu̅ hætte ſku þier bidia/ ſeiger Drottenn/

Jnngangur til Bænarennar.

Fader vor ſem ert a Himnum.

Sia hier/ ſu ny Manneſkia ſem fyrer Guds Nad z hans Anda er nu endrfædd z er komenn aptur til ſijns Guds / hun ſeiger hier allra fyrſt/ FADer/ Huiad hun er nu tekenn til ad verda Guds Barn aptr ad nyu.

Huiad ſo ſeiger Ritningenn/ HAnn kom til ſinnar Eignar/ og þeir ſem hans voru/ þe medtooku hann ecke/ enn ſo marger ſem hann medtooku/ þeim gaff hann Valld ad verda Guds Børnum/ þeir ed trwa a hns Nafn/ huør ſem nu truer a hans Nafn/ og er vor denn Guds Barn/ hann ſkal ſo byria ſijna

Bæn/ uppa þad hañ sie ei alleina þacklætur synum Fødur/ j þui hañ medkieñer sig Guds Barn ad vera/ og hroosar þui/ ad GVD DROTTeñ a Himnum sie siñ Fader/ helldr og so eirneñ / ad hañ giefe þar med til Avysunar/ j þui fyrsta Orde/ ad hann hafe ecke Traust a nockrum Jardneskum holldlegum Fødur/ og vite og vidurkieñe nu hierann af/ alleina þeñañ vera siñ riettra Fødur sem a Himnum er/ so sem skrifad stendur j Evangelio. Þier skulud ecke nockurn kalla Fødur a Jørdunñe/ Þuiad eirn er ydar Fader sem er a Himnum. Og til Læresveinstins sagde hañ/ sem bad hañ um̃/ ad hañ mætte jarda Fødur siñ. FYlg þu mier epter (sagde hañ) og læt þa Daudu jarda syna Daudu. Þuiad Lærisueirneñ sagde/ siñ Fader være Andadur. Enn þeir Riettrudu hafa añañ Fødur sem eilyflega lifer.

Eñ vier elskuleger Brædur/ skulum ecke alleinasta merkia þetta/ ad vier seigium so FADER a Himnum/ helldur eigum vier og so ad leggia añad Ord korn þar til og seigia/ FADER VOR/ þad er Fader Riettruadra/ Fader þeirra sem fyrer hañ eru Helgader/ og fyrer Nad heilags Anda endurfædder/ z þeir sem vorduer eru Guds Børn.

Þetta litla Ord/ FADer VOr/ straffar og ævytar Gydingana/ z dæmer þa/ hueriet Herrañ Christum af Spamønnunum fyrer heiteñ/ og af Gude sendañ/ ecke ad eins forsmædu/ af eigennlegre Vantru/ helldur og

eirnñ

eirnen lyþlietu þeir hann / med þeim grimma
sta Dauda/ þeir kuna nu ecke ad nefna Gud
DROTTen þeirra Födur/ Þuiad sialfur
DROtten bar þad aptur ad þeir sieu Guds
Börn/ þar hn seiger/ Joh. 8. Cap. vid. þa/
Þier erud aþ Fodurnum Fianda/ og epter
ydar Fodurs Gyrndum vilie þier giora/
Han same er eirn Mordinge fra Upphafe/
og ecke var han stodugur j Sannleikanū
Þuiad Sannleikuren er ecke med honum.

Eins kallar Gud upp miog þunglega
hia Spamanenum Esaia. 1. og seiger.
Eg hefe uppaled Börnen/ og upphafed
þau/ enn þau eru vikenn fra mier. Eirn
Uxe þecker sin Lavard/ og eirn Asne þecker
Jotu sijns Herra/ enn Jsrael þecker þad
ecke/ og mitt Foolk skyniar þad ecke. Oh
vei þui synduga Foolke/ þui hreckvijsa
Sæde/ þeim skadsomu Börnum/ sem yfer
ergiefa DROTTen/ lasta han Heilaga
j Jsrael/ og vijkia til Baka.

Um þetta allt bryxlum vier Christner Gy
dingum/ og köstum þeim þessu j tærafer
so opt sem vier seigium/ FADer VOr/ þui
ad Gud han er nu vorden vor Fader/ enn
Fader Gydinga er han ecke leingur/ þeir sin
han hafa yfergiefed. Ecke kuna hellð
ur noskrer adrer ad reiknast enn medal Guds

Barna/sem lifa og liggia j synnum Syndum helldur þeir einer sem hafa Fyrergiefning Syndañа/ þeir nefnast Guds Børn/ z þm er lofad eilijfu Lijfe/ so sm Drotteñ seiger sialfur. Hvør Syndena giører/ sa er Þræll Syndareñar/ Þrælleñ blijfur ecke æf enliga j Hwseinu/ enn Sonureñ blijfur þar æfennlega. Siaed nu þa mijner elskanleger/ hvørsu stoor ad er Giæska Guds vors/ z þu ad Dyrdarleg er hanns Nad og Mijskun/ hvøria hañ hier opnar og j Kiooske lætur/ fyrer oss/ j þui ad hann vill ad vier skulum med soodd añ Bæn framkoma fyrer Guds Auglit/ j hvørre Bæn vier køllum Gud Drotteñ Fødur vorn/ Þuiad lijka so sem Christur er Sonur Guds/ svo verdum vier og lijka nefnder Guds Børn/ og ef ad Drotteñ sialfur hefde ecke skipad oss ad bidia med sooddañ hætte/ þa hefde eingenn Madur verid so diarfur ad hañ hefde þorad ad seria þetta mykla Nafn FADER i syna Bæn/ edur ad nefna GVD med þessu Nafne/og kalla hañ sinn Fødur. Þar fyrer/mijner elskanleger Bræður / þa skulum vier jafnframt þessu/ vel merkia og læra þetta / ad med þui vier nefnum GVD DROttenn vorn Fødur/ þa hæfer ad vier lifum og hegdum oss suo sem Guds Børnum hæfer/so ad hañ hafe Glede og Þocknan a oss/suo sem vier høpum Glede og Fagnad af vorum Fødur.

Latum oss nu þar fyrer haga voru Lijfe og Framferde/so ad vier sieum mañnger alla

Tijma

Tijma þess/ ad vier erum Herberge og Mu⸗
stere Guds/ so ad vier vitum þad/ad GVD
hann bygger med oss/ ja/ og vort Framfer⸗
de skal ecke vera ødruvijs/ en so sem Heilagt
Ande kienner/sa sem med oss byr. Og med
þui ad vier erum ordner Andleger/og Gude
þægeleger/ þa eigum vier ecke ad hyxa nøckv⸗
urn Hlut annan og ecke annad ad stunda enn
þad sem er andlegt og Gude þægelegast/ þui
suo seiger GVD/ huør han heidrar mig/ þan̄
vil eg heidarlegan̄ giøra/enn huør han̄ pyrer
lytur mig/ han̄ skal pyrerlitenn verda. Og
S. Pall seiger so/ þier erud ecke sialfs ydr/
þui þier erud dyru Verde keypter/ þar pyrer
þa prijsed GVD i ydrum Lijkømum.

Nu seigium vier suo. Fyrsta Bæn.

Helgest þitt Nafn.

ÞEsse Ord hafa ecke þa Meining/ suo sem
ad skylldum vier bidia og oska ad GVD
yrde helgadur pyrer vora Bæn / eda han̄s
Nafn. Helldur bidium vier þess af hønum/
ad han̄s Nafn mætte heilagt verda hier med
oss/ vor a medal. Þuiad huørnenn kann
GVD DR Ottenn/sa sialfur er alleina Hei⸗
lagur/ og adra helgar/ ad verda heilagur gi⸗
ørdur af oss Mønnunum? So sem han̄ sei⸗
ger sialfur/ þier skulud vera heilager/ þuiad
eg er Heilagur. Þar pyrer bidium vier i
þessare Bæn/ad vier sem i Skijrnenne erum
helgader/ og til Nadarennar teckner/mættū

halldа þui framm/ sem vier hǿfum vppte / ked/ og blyfa ſtǿdnger þar inne / þad er ſo myked ſagt / vier bidium / ad med þui vier daglega ſyndgum / þa mættum vier og ſo daglega verda aptur heilager/ſo ad vier fyr rer daglega Helgun/ mættum verda lauſer z kvitter vid vorar Synder.

Nu huad fyrer Helgun ad þetta er/ſem oſſ verdur giefenn af ſkiærre GVDs, Nad og Giæſku/þad kiener oſſ S. Pall. þar hañ ſo ſeiger / huorke Frillulijfes Menn/ ecke Afgudadyrkarar/ ecke Hoor⸗ doms Menn / ecke Sælgiæꝛingar/ ecke þeir ed leggiaſt med Kallmonnum / ecke Þiofar/ ecke Agiarner / ecke Ofdryckiu Menn/ecke Laſtarar/ecke Rans Meñ ſku lu erfa Guds Rijke. Og ſlijker hafa no⸗ ckrer vered af ydur/ enn þier erud þueg⸗ ner/þier erud Helgader/ þier erud Riett⸗ lætter ordner ꝥ Nafned Drottens JESu/ og fyrer Anda vors GVDs. 1.Cor.9.

Hier ſeiger Poſtulenn ad vær ſieum heilager ordner fyrer Nafned Dr ottens JESu Chriſti/og fyrer Anda vors GVDs / þar fyrer bidium vier nu i þeſſare Bæn/ ad ſoddann Helgan mætte blyfa i oſſ. Og med þui ad DROttenn vor GVD og

Doma⸗

Domare/hañ seiger til hins Siuka/ sem 38. Aar hafde karlægur vered / Joh. 5. Cap. og hvoriar hønum epter þad hann hafde læk, nad hañ/ og varar hañ vid ad hañ skule ecke framar meir syndga/ so hann hende ecke an nad verra / so skulum vier opt og ofialldañ bidia þessa Bæn/ ad vijsu/ linna ecke ad lesa hans Natur og Daga/ so ad vier mættum æ meir og framar verda helgader og lifande/ fyrer Nad Guds og hañs Myskun.

Nu kiemur framveigis i Bænenne. Aunnur Bæn.

Tilkome þitt Rijke.

SO sem vier høfum bedid ad Guds Nafn mætte heilagt verda i oss/ suo bidiū vier nu frammveigis/ad hans Rijke kome nu eir, nen til vor/ edur oss opinbert verde. Huad nu? (mæ einhuor mæla) nær hefur GVds Rijke kroted? Edur nær hoofst þad? Var ret þad ecke æ og æ og frytur alldrei? Jæ ad vijsu. Enn vier bidium i þessare Bæn/ ad þad vort Rijke sem GVD hefur fyrer, heited oss/ og Christur med synu dyrmæta Bloode hefr wtvegad oss/ ad þad mætte ko, ma til vor / vppa þad / ad vier sem allt til þessa høfum þionad og þrælad i þessum Her, me/ mættum vær þad Rijke med vorum Herra Christo/ sem hann hefur lofad oss/ vm huert Rijke hann talar/ þar hann seiger.

KOmed þier Blessader mijns Fødurs/ & eignest þad Rÿke sem ydur er fyrerbwed fra Vpphafe Veralldar.

Meñ meiga og eirneñ skilia og understand da fyrer þetta rÿke Guds/ Christum sialfañ huørn vier daglega bidium ad hañ vilie koma/ og vier oskum oss ad hañs tilkoma verde sinarlega opeñber/ Þuiad med þui hann nefner sialfañ sig vora Vpprisu/ af þui ad vier muñ j hønū og fyrer hañ Vpprÿsande verda/ Svo man hañ & sialfur nefnast Guds Rÿke/ med þui ad vier munum j hønum og fyrer hañ eilÿflega Rÿkiande verda. Enn þetta er miøg fagurlegt/ og huggunarsamlegt/ ad vier bidium um̃ Guds Rÿke/ þad er um̃ Himerÿke/ þuiad hier a Jørduñe er ecke añad eñ jardneskt Rÿke. Huør hañ hier nu afneitar Veralldareñar Rÿke/ sa hefur ad vænta betra Rÿkis/ og myklu meire Æru og Dyrdar. Þar fyrer/ þeir sem sig hafa Gude giefed/ og Lausnaranum Jesu Christo/ þeir skulu ecke huxa uppa Rÿke þessa Heims/ helldur uppa þad himneska Rÿked.

HERRA þar liggur Magtenn a/ ad vier daglega bidium þar um̃/ ad vier ecke førum a mis vid þetta himneska Rÿked/so sem ski edur Gydinga/ huøium þad var fyrst fyrer heited/ enn þeir mistu þad þo/ so sem DROTTENN sialfur vottar og seiger.

Marger munu koma fra Austre og vestre/

ftre/ og ſitia til Bords med Abraham/ Iſaach og Jacob/ enn Rýkeſins Syner munu verda wtrækner j hin yſtu Myrkur/ þar vera mun Oop og Tannagnyſtran.

Hier avyſar Drotten/ ad Gydingar voru þyrr meir Rýkeſins Børn/ ſo leinge ſem þeir villdu vera Guds Børn. Enn þegar Gud villde ecke leingur vera þeirra Fader/ þa miſtu þeir þetta Guds Rýke. Þar þyrer/ nær og þegar vier Chriſtner menn i vorre Bæn nefnum Gud vorn Fødur/ ſvo opt og þar mz bidiū vier ad hñs Rýke kome til vor.

S Ramveigis bidium vier ꝫ ſeigiū ſo.

Þridia Bæn.

Þinn Vilie verde ſo a Jordunne/ ſem a Himnenum.

Hier bidium vier ecke ad GVD giøre þad þaun vill / helldur ad vier kunnum ad giøra þad ſem GVD vill. Þui huor vill hamla Gude ad giøra huad hann vill ? Enn med þui ad Diøfullenn ſtendur oſſ i mote dagleg a/og hindrar oſſ/ ſo ad vorar Hugſaner Ord og Giørder gieta ecke þared þramm ſaknan epter þui ſem GVD vill/ þar þyrer bidium vier og Oſkum i þeſſare Bæn / ad Guds Vilie mætte ſkie i oſſ.

Enn vppa þad ad Guds Vilie meige ſkie i oſſ/ þa liggur oſſ Magt a hañs Vilia/ þad er/ vier þurþum vid hanas Hialpar og Hiaſ ſtodar

stodar. Huiad vt aþ fialþs eigenn Mætte ꝫ Styrk/ er hier eingenn braustur til ad fram̄kuæma Guds Vilia so sem næger/ þar hlytur ad koma til Guds Nad og Myskun/ eþ ad vier skulum giera stadest/ ꝫ ecke þurþa ad os tast. Enn huørsu stoor og myƙell ad sie mannlegur Veykleike/ þad auglÿsar Herran̄ sialþur med synu eigen̄ Epterdæme/ med þui hann haþde og eirnenn sanna man̄domlega Natturu / þar hann so seiger.

FAder/sie þad møgulegt/þa lÿde þra mier þesse Kaleikur. Og vppa þad ad hn̄ giæþe gott Epterdæme synum Læresueinum/suo þeir skylldu ecke giora sin̄ eigen̄ Vilia/helldur Guds/þa leggur Christur þesse Ord til/ seigiande. Þo verdi ecke huad eg vil/helldur hvad þu villt. Og i odrum stad seiger han̄ so/eg er ecke komen̄ aþ Himnum til þess ad giora min̄ Vilia/ helldur hn̄s sem mig sende.

Og þyrst þad Guds Sonur sialþr heþr vered so hlyden̄/og heþur giort Vilia syns Himneska Fedurs/ huorsu myklu þramar ber þa Vrælnum Hlydne ad syna/og giora Vilia syns Guds ? Med sama mote aminner oss hin̄ Heilage Johannes/ (1. Joh. 2.) Ad giora ætijd Guds Vilia/

seigi

ſeigiande. Elſked ecke Heimeñ/ nie noc-kud þad ſem i Heimenum er. Eꝥ nockur elſkar Heimenn / i þeim Manne er ecke Elſka Fodurſins. Þuiad allt þad i Hei-menum er/ ſem er Holldſins Lyſt/ Augn-anna Skiemtan og Metnadur / þad er ecke af Fodurnum/ helldur aꝥ Heimenum/ og Heimurenn med ſijnum Lyſtingū hann ꝥorgeingur / enn huor hañ giører Vilia Guds ſa blijꝥur ad eilijfu / þar ꝥyrer eꝥ ad vier vilium med Gude og hia Gude/ eilijflega vera og blijꝥa/ þa verdum vier ad giøra Vilia GVds og honum alla Hlydne ad veita.

Enn þetta er vilie Guds/ ſo ſem Chriſtur heꝥur ſialꝥur kiendt oſſ og ſem hañ heꝥur giørdt/ ſem er ad vera ſtødugur i Chriſteleg re Tru/ Goodſamur i allre Vmgeingne/ Hei lagur i Ordunum/ Riettlætur i øllum Giør dum / Myſkunſamur i Verkunum/ Hellagr i øllu Framꝥerde og allre Hegdan/ ad giøra øngvum Mañe rangt til/ helldur ad lijda O riettende/ og vera Fridſamur vid huørn einn Mañ/ Gud ꝥyrſt og ꝥremſt ad elſka aꝥ øllu Hiarta/ med þui hañ er vor FADer/ og ad ottaſt hañ/ med þui hañ er vor GVD. Ad hallda vorn Herra Jeſum Chriſtum ꝥann allra dyrdarſamlegaſta Fieſiood/ þuiad hñ

heꝥur

hefur vered oss bestur / og vid hañ eigum vi
er ad hallda oss / og alldrei fra hønum ad
vykia/ bera hañs Kross friðgeñsamlega. Og
ef þad ber til/ ad vier lydum nockud fyrer
hañs Nafns saker/ þa verum Poleñmooder
Vier skulum vera stødugar j Ordum/ þa vier
jatum hañ og medkieñum/ og greider And
svar ad gefa þeim sem oss spyria ad vorre
Tru/ og vera Poleñmooder j Kvølleñe/ svo
vier mættum ødlast lyfsins Koronu. Hver
hañ vill nu vera Samarfe med Herranum
Christo/ hañ skycke sier med soddañ moote/
og þetta kallast ad uppfylla Bodorden/ og
giøra Fødursins Vilia.

Eñ vier bidium/ad Vilie Guds skule skie
eiña hier og a Himnum. Þetta hvørtv
eggia saahlioodar uppa vora hialp z velferd/
Þuiad med þui vort Holld þad er af Jørd
uñe/ eñ Sæl vor og Aund er af Himnum/
þar fyrer þa erum vier bæde Jardnesker og
Himnesker/ og bidium ad Vilie Guds mætte
skie/ bæde j voru Hollde/ og so eirneñ lyka j
vorum Anda og vorre Sælu. Þui
ad þar er jafnañ Stryd z Osamþycke a mil
le Holldsins og Andans/ og hvørt stendur
þar øðru a moote/ svo vier skulum ecke giø
ra þad sem oss sialfa lyster/med þui ad Sæl
eñ leitar þess sem ad er Himneskt z Gudlegt
eñ Hollded hefr Gyrnd til þess sem er Holld
legt z Jardneskt / Þar fyrer bidium vier
so alvarlega/ og naukvæmlega hier/ ad fyrer
Guds Nad og Tilhialp mættu þesser hvørtu
tvegi

tveggiu verda sampycker og hlioodaa eitt/so ad bæde i Lykamanum og Sælunne/ mætte skie GVDs Vilie/og ad Sælenn sem af Gudde er/ nu endurgietenn nylega / mætte verda Sæluhoolpenn.

VM þessa Ovinattu Hollds og Andans talar S. Paall liooslega / þar hann seiger/Hollded gyrnest i mote Andanum/ og Andenn i mote Holldenu/hier er huort i mote ødru/so þier skulud ecke giora huad ydur lyster. Og litlu þar epter þa seiger hann so/Auglios eru Verk Holldsins sem eru þesse. Hoordomur/ Saurlijfe/ Frillulifnadur/ Hatur/ Ofund/ Reide/ Þrætan/ Osampycke/ Agg/ Fiandskapur Mord/ Ofdrycckia/ Ofneytsla og þessu lijkt/af huoriu eg hefe ædur sagt ydur/ z seige ydur enn nu/ ad þeir sem þuilijkt hafast ad/ þeir erfa ecke Guds Rijke. Enn Avøxtur Andans er Kiærleike/ Fridur/ Fognudur/ Þolenmæde/ Godgyrne/ Giæska/ Tru/ Lijtelæte/ Hreinlijfe.

ÞEssa Hlutar vegna bidium vier nu dagleg/ ad bæde æ Himnum og æ Jørdunne skule skie Guds Vilie/ad þad Jardneska skulle læta vndann þui sem er Himneskt/og huad Andlegt er z Gudlegt/þ sk hafa yfirraaden.

Þesse

Þesse Bæn maa og (Kiærer Brædur) f
þann mætta skilenn verda/ Ad med þui Gud
hn̄ skipar oss ad elska vora Ovine/og ad bid
ia fyrer þeim sem oss offsækia/ þa eigum vi
er ad bidia fyrer þeim sem enn nu eru jardleg
er/ og eru enn nu ecke himnalega sinnader/ so
ad j þeim mætte skie Vilie Guds/ huørn vil
ia Christur hefur fullendad Mønnum til goo
da og Sæluhialpar. Þuiad med þui
Christur kallar syna Læresueina ecke jard-
lega/ helldur nefner hann þa Sallt Jardar/
Matth. 5. Og Postulenn seiger/ ad sa fyrl
ste Madur sie af Jørdu/ enn hinn annar sie
af Himne/ Þa eigum vier/ sem vilium lyk-
iast Gude vorum Fødur/ hvør ad syna Sool
lætur upprenna yfer Illa og Gooda/ og rign
na lætur yfer Riettlaata og Ranglaata/ vier
skulum so haga vorre Bæn/ ad vier bidium
umm allra manna Heill og Velferd/ uppa þad
ad lyka sem j Himnenum (þad er j oss) er vo
j denn Guds Vilie/ fyrer rietta Tru/ ad vier
erum vordner Himnesker/ og Andleger/ svo
mætte z eirnenn Guds Vilie verda a Jørdun
ne/ þad er/ j þeim ødrum sem jardlega eru
sinnader / ef ad þeir verda Truader/ So ad
þeir sem epter synum fyrsta Burde holldleg
um/ eru enn nu Jardnesker/ þeir mættu fyr
er Vatn og heilagann Anda fædast ad nyu/ z
verda Himnesker og Andleger.

Þar næst førum vier Aframm leingra
i Bænenne og seigium.

Fiorda

Fiorda Bæn.

Gief oss j dag vort daglegt Braud.

Þesse Bæn maa verda skilen bæde um̃ Andlegt Braud/ so lyka eirnen̄ einþalldlega um̃ Lykamlegt daglegt Braud/ og hvørutveggie þesse skilningur er þyrer Guds naad þe nauðsynur og gagnlegur.

J þyrstu er Christur Lyþsins Braud/og þetta Braud er ecke allra/ hellldur vort Braud/ og lyka so sem vier neþnum Christum vorn Fødur/ med þui han̄ er HErrer allra Kietttuadra/ so neþnum vier hann og vort Braud/ þuiad han̄ er vor allra Braud/ so uiarger sem neytt høþum hans heilaga Hollds og Bloods. So biðium vier nu j þess are Bæn/ ad Gud han̄ vilie giefa oss þetta Braud daglega/ Vppa þad ad vier sem ertum j Christo/ og høþum j heilagre Kuølldmaaltyd medtekid hanns Holld þa Lyþsins Fædu/ ad vier ecke verdum vegna vorra Glæpa og Synda rekner þra Borde DROTtens og Samneyte þess himneska Brauds/ z lyfium so ad verda skilder þra Christi Lykama/ So sem Herran̄ Christur sialþur kienner og seiger.

Eg er þad liþanda Braud sem kom oþan̄ aþ Himnum/hvor han̄ etur aþ þessu Braude/ sa mun lifa eilyflega/ og þ Braud sem eg gieþ/er mitt Holld/huart eg mun vtgieþa Heimenū til Lyþs.

Hier mæler hañ liostlega/ad hvør hañ etur ❘ af sijnu Braude/ sa skule lifa eilijflega/ ❘ Þar fyrer/ med þui ad er nu Augliooft/ ad þeir sem neyta hañs Holldo/ og medtaka þ heilaga Sacramentum j Christelegre Kyrkiu/ þeir hafa Lijfed/ Þar fyrer skyllde hv ør og einn vera vel athugasamur um sig/ og bidia jduglega/ og sia vel til/ ad ef hañ hellde sier fra Guds Borde og Sacramentenu / ad hann verde þa ecke fraskilden Christi Lijkama/ og misse so eilijfa Sæluhialp / so sem Christur sialfur hootar og seiger.

Ef þier eted ecke Hollð Mannsins Sonar/ og drecked hañs Blood/ þa hafe þier ecke Lijfed j ydur. Þar fyrer bidium vier j þessare Bæn/ ad vort Braud/ þad er Christur/ veitest og giefest oss daglega uppa þad/ ad vier sem erum j Christo/ og lifum j hønum/ missum ecke hañs helgañ Anda og hañs Kiærleika.

Annañ mata ma Madur skilia þesse Ord so/ Ad med þui vier høfum nu afneytad Heimenum/ og forordtum hañs Lærdoom og Mennad/ og erum nu fyrer Guds Nad vordner Andleger/ þui skulum vier nu ecke bidia nema alleina um daglega Fædu og Næring/ so sem sialfur DRottenn kiener oss seigiande.

Hvør af ydur sem ecke afneytar øllu þui sem hañ hefur/ hañ kañ ecke vera minn Lære sueinn/ Þar fyrer/ hvør hañ er nu vorden

Christi

Christi Lærefveirn/og hepr epter sijns Meist-
ara ordum aftneytad øllu ødru/ hañ skal
ecke gyrnast lanngvarande yfersflootanlega
nægd Matar z Mäura/so sem Herrañ sialfur
ut tiener offennt apeur/ seigiande.

Vared ecke Ahyggiu fyrer Morgun-
deigenum/ þuiad Morgundaguren mun
Ahyggiu bera fyrer sialfum sier. Pad er
noog ad hvør dagur hafe sijna Pianing
og Vmmhyggiu.

Nu aþ þui ad Christi Lærefeinum er fyr-
erboded ad hafa Ahyggiu fyrer Morg-
undeigenum/ þa er tilheyrelegt ad vier ecke
bidium uñ meira/eñ uñ daglegt Braud/ nie
framar gyrnunst/ Þuiad eþ vier gyrnunst i
Heime þessu myket Audæfe/edur langa Lyþ
daga/ þa værum vier i mote oss sialfum/þui
vier hæfum ædur beded ad Ryke Guds skule
koma snarlega. Med sama hætte ad-
minner oss hinn heilage Paall Postule/ z styr-
ker og vidriettir vora Tru og Von/ seigiande.
Ecker høfum vier med oss hapt i þennan
Heim/þar fyrer er þad augliost/ad vier mu-
num eckert med oss i burt hafa / enn þegar
vier hæfum Fæde og Klæde þa latum oss þ
nægia/þuiad þeir sem ryker vilia vera/ þeir
falla i Freistingar og Snørur / og margar
faunstegar og skadlegar Gyrnder / þær ed
Manne sockua i Fordiørfun og Fyrerdæmn-
ing. Þuiad Agyrnd er Root alls Jlls/ til

huørrar sumer hafa haft Lyst/ og eru fra
Trunne fallner/og giøra sier margar Mein
semder. J þessum Ordum kienner oss Po
stulenn ad vier skulum ecke alleinasta forack
ta Audæfenn þessarar Verralldar/ helldur
eirnenn vita ad þau eru hæiskasamleg Sæ
lum vorum / suo þad kann audvelldlega ad
skie/ad þeir falle þar af i Agyrnd/huør ad
er Root alls Jlls / og kann ad forblinda
Mannsins Hiarta/ fyrr enn hann veit af.

Vegna þessa straffar GVD hann Ryka
Heimska Mann i Gudspiallenu / huør ed ecke
huxade nema vm syn stundleg Audæfe / og
hroosade þui hann hefde Nægd Auagsta og
Jnntekta/ og seiger GVD so til hans. Þu
Gyckur/ æ þessare Nott tekst þun Sæl fra
þier/huør verdur þa eigande ad øllu þui sem
þu hefur safnad samann? Sannarlega var
hann eirn Gyckur/þuiad hann hafde syna Sæl
ede og sinn Fægnud i Audæfum og synum
Maurum/ þar hann vard ad deya æ þeirre
sømu Nottu / hann hroosar sier af synum
myklum Jnntektum/ þa hann kunne ecke lei
ingur ad lifa?

Hier þvert æ mote/setur HErrann Christi
fram annan Lærdom/ad huør sem vill vera
riettelega alsæll/ þa skule selia allt þad
hann æ og giefa Fatækum / og þar þar med
Fiesiood æ Himnum. Slykur eirn seiger hn
sier kunne epter ad fylgia / og med Hroosan
ad bera Krossenn epter sier/ þuiad hann sa
same er hindrunarlaus / og hefur ei Sorg
nie

nie Kuǯda þyrer sinne Vægdu/ huad med þui hans Fiesiodur og Andæþe eru alla reid eu Gude gieþenn/ þa gietr hann þesa helldr Gude enn hindrunar eptterþylgt og þionad.

Og oppa þad ad eirn og sierhuor aþ oss meige bwa sig riettelega hier til/þa skal hañ læra ad bidia so/ad hañ jaþnþramt sinne daglegre Bæn merke og lære huilijkum hønum bere ad vera/ huiad þañ Riettlæta kann ecke ad bresta daglegt Braud/so sem skrifad er/ecke lætur Drottenñ Sal hins Riettlæta aþ hũgre deyia. Og i ødrum stad stendur so. Eg var Ungur/og er nu ordeñ Gamall/og sa eg allðrei Riettlætann Mann yþergieþen / eda hanns Sæde Braudz leita. Þessu hinu sama lofar DRottenn sialþur/ og seiger/ þier skulud ecke haþa Ahyggiu/ seigiande/huad eigum vier ad eta ? Eda huad eigum vier ad drecka ? Huar med skulum vier oss klæda ? Epter þessu øllu leita Heidner Menn / þuiad ydar himneskur Fader hann veit ad þier þurþed vid alls þessa. Leited þyrst Guds Rijkis og hanns Riettlætis / þa skal ydur allt sodda tilleggiast.

SJa þar/hier loƒar DROttenn/ad þeir ſem fyrſt leita Guds Ryk!s og hañs Ri ettlætis/ þeir ſkule þar ⁊ ødlaſt allt annad. Þuiad med þui GUD DROtten heƒr allt/ og hann megnar øllu / þa kann ecke þañ not ꝛkud ad vanta/ ſiñ heƒur GUD DROttenn med ſier / ſo ƒramt og ſo leinge ſem hann ƒellur ecke ƒra DROTTNE.

HAnneñ liet GUD hann gooda Daniel ƒaa Morgunverd/ þar hañ epter Kong ſins Skipan var inne byrgdur hia Leonū/ og þanneñ vard ſa Gudhrædde Madur ſaddur/ mitt a mille hungradra Leona/og þau giordu hønum eckert Mein/ ſo fæde GUD og Eliam Spamann þa hann ƒlyde/ þuiad Hraƒnarner þionudu hønū i Eydemorkenne/og Fuglar ƒærdu hønum Fæðſlu / og er ecke aumlegt ad hyxa vm ſlijkt/ ad Menn ſkylldu vera ſo Myſku narlauſer ? Þui ſiaa þu / ad bæder þeir Guds Aaſtviner vrdu aƒ Moñonum oƒ ſokter og plagader / eñ Villudyreñ hlyƒdu þeim ⁊ Fuglarner ƒærdu þeim Mat.

Frammveigis þa bidium vier vm Fyrergieƒning Syndaña ſeigiande.

Fimta

Fimta Bæn.

Og fyrergief oss vorar Skullder/ so sem vier fyrergiefum vorum Skulldunautum.

MED þui ad vier høfum beded Gud um̃ daglegt Braud/ þa bidium vier og eirn eñ um̃ Fyrergiefning vorra Synda/ Vppa þad/ ad vier sem vordner erum sadder og metter af Gude/ mættum og eirnenn lifa med Gude/ so ad vier þaum hier ecke alleinasta stundlegt Gagn/ helldur og so eirnenn eilijft Lijf/ til hvørra ad vier kunnum ad kom ast/ ef vier faum Syndaña Fyrergiefning.

Enn Syndena kallar Drottenn Skulld/ so sem hann seiger i Evangelio / Alla þa skulld gaf eg þier vpp/af þui þu badst mig.

Enn þetta er miøg harla naudsynlegt og er miøg vijslega til skyckad / ad DROttenn minner oss þar a/ ad vier erum Aumer Ar mer Syndarar / i þui hann skipar oss ad bidia vm Syndaña Fyrergiefning/vppa þad/ ad þegar vier bidium GUD vm Nad og Syndanna fyrergiefning / þa skulum vier þar jafnframt ransaka vorar Samuiskur/ so eingenn hallde sig Saklausann / øngrum þyke so vænt vm sialfañ sig/eda vpphefie sig til meira Falls og stærre Fordiærfunar. Þar fyrer verdum vier hier aminnter/ ad dagleg a Syndgum vier / med þui oss er skipad ad bidia daglega vm Syndaña Fyrergiefning.

I Sama Maata aminner oss eirnen S. Johannes i sijnum Pistle/ seigande/ ef ad vier seigum oss ecke hafa Synd / þa svijkium vier sialfa oss/ og Sannleikurenn er ecke med oss/ en̄ ef vier vidurkiennum vorar Synder/ þa er han̄ trur og riettvijs til ad fyrergiefa oss Syndernar/ og ad hreinsa oss af ollu Ranglæte.

Þessum Ordum inne felur S. Johannes Thuørtueggia/ sem er/ ad vier skulum bidia um Fyrergiefning Syndanna/ og þad an̄ad ad þa vier so bidium / þa skulum vier fáa Naad og Myskun. Þar fyrer kiemst hann so ad Orde/ ad GUD sie Trur Syndernar ad fyrergiefa/ med þui han̄ hefur ecke alleinasta kiennt oss ad bidia um Fyrergiefning Syndanna/ helldur og eirnenn lofad ad hn̄ villde af skiærre Naad og Myskun fyrergiefa Syndernar.

En̄ DROTTenn̄ hefur lagt hier til eitt sierlegt Ord/ og so sem Skilmaala eda nockud Forord/ þuiad han̄ vill vier skulum bidia/ ad oss verde vorar Synder fyrergiefnar/ so framt og j þan̄ maata sem vier fyrergiefum vorum Skulldunautum/ svo ad vier vitum þad/ Ad nema þuiad eins ad vier fyrergiefum vorū Skulldunautū/ þa fáum vier ecke fyrergiefning vorra Synda/ hia Gude.

Þar fyrer talar han̄ so j einum ódrū stad

med

med hvørium Mæler sem þier ødrum mæled / þa skal ydur aptur mællt verda.

Þetta sama ma siaa og merkia a dæme Þienarans / hvørium hans Herra gaf upp alla Skulldena / En aß þui han ecke villde fyrergiefa sijnum Medþienara / þa miste han þad sem adur fyrre hafde honum aß sijnum Herra giefed vered.

Þetta vottar DROTTen eñ lioslegar j sijnu Orde / og seiger. Þegar þier standed og bidied / þa fyrergiefed / eß þier hafed nockud a moote einhvørium / so ad ydar Fader a Himnum / han fyrergiefe ydur og ydar Misgiorder / En eß þier villed ecke fyrergiefa / þa mun og ydar himneskur Fader ecke fyrergiefa ydur.

Þar fyrer þu Madur / hefur þu ængva aksøkun a deige Doomsins / þegar Gud tekur sitt Dooms Atkvæde wr þynum eigen Barme / og fordæmer þig med þynum eigen Ordum / og þu verdur þa ad lyda sialfur slikt sem þu hefur ødrum giørdt / Þuiad Gud DROTTen han vill ad fridsamer og samþycker bwe j sijnu Lwse / en ecke adrer. Og so sem hann hefur oss fyrer sinn Anda tilreit og bwed i þeirre Andlegre Fædingu / so vill hann og cirnenn / ad vier skulum framm hallda þui hinu sama / suo sem þeir ed endur

bæder eru/ og blyfa stadfaster z støduger/ vppa þad/ ad vier sem ordner erum GVDs Børn/mættum i Fride Guds saman bwa/ z so sem vier erum eins Anda hluttakarar ordner/so eigum vier og aller ad vera eins Sinnes/ og med einu Hiarta og Hugarferde.

Ad vysu/ DRottenn GVD vill ecke þiggia Foorn edr Gafu af nøkrum þeim Manne/ sem ecke vill vera forlykttur vid annan/ þuiad hann skipar / ad sa sem er nuffættur vid sinn Brodur/ hann skule snua fra Alltarenu/og forlyka sig vid sin Naunga/ so hn meige med fridsømu Hiarta Gud akalla/ z ad Gud verde hønum Nadugur. Þuiad slykt er Gude DRottne þægelegt Offur/þegar vier lifum til samans med Fride / og brodurlegum Kiærleika/ og Hiørtunn Safnadarens eru eitt/so sem þad GVD Fader/ Sonur og Heilagur Ande eru eitt.

Þuiad þa þeir Abel og Cain færdu fyrst Foorn DRottne/þa leit GVD ecke a Gafnar/ helldur a Hiørtunn og huørs Hiarta Gude lykade vel/ þess hins sama Foorn og Gafa var hønum þægeleg.

Abel var Fridsamur og fromur/og færde Gude sitt Offur af hreinu og riettu Hiarta. Þar af lærum vier þetta/ad þegar vier vilium gefa vora Gafu til Alltares / þa skulum vier koma þar fram i sønnum Guds Otta/sem er/med einfølldu Hiarta/i Riettlæte og fridsamlegu Samþycke/og med þui Abel skickade sier so fyrer Gude DROttne

synum

ſiṅnum / þa er hañ ſialfur ordenn Foorn og Offur/og var ſa fyrſte Pyſlar vottur. Og med þui hann var fromur og fridſamur/þa er hañ ordeñ nu ſiṅnu Bloode fagurleg Myndan JESV Chriſti Pyſnu og Dauda.

Sia/þeir ſem þuilyker eru/þeir verda en delega af DROttens Koronader / enn huør hann er Grimmur/ Ofridſamur/og vill ecke hafa brodurlegann Kiærleika/ ſa ſame Maður (þott hann læte ſitt Lyf fyrer Chriſti ſaker) þa fær hann ecke Syndanna Fyrergiefning/ ſo ſem Poſtulenn vottar / og øll Ritningen. Þuiad ſuo ſtendur.

I. Joh. 3. Cap. Huor hann hatar ſinn Brodur/ſa er Mañdræpare/ eñ Mañdræpare kiemur ecke i Guds Ryke / og kann ecke ad fæ eiliſſt Lyf med Gude. Þuiad huor hañ vill helldur fylgia Suikaranū Juda/ eñ Chriſto/ hañ kañ ecke med Chriſto ad vera nie lifa.

HJalpa oſſ GVD / huad ſtoor Synd er þad ſem ecke kann med Skyrn Bloodſins ad verda af þuegenn ? Huilyk Miſgiørd er þad ſem ecke verdur fyrer nockra Pyſl nie Pyſnu bætt og forlykt ?

Frammveigis er ſtoor þørf a þui ſem Herrann Chriſtur ſkipar oſſ ad bidia a þennann hatt.

Siøtta Bæn.

Leid oss ecke j Freistne. (Eda svo)
Lat oss ecke leidda verda j Freistne.

HJER med verdur oss æviſad/ ad vor Mootstandare Diøfullen formær ecker nie megnar j moote oss/ vtan so sie ad Gud tilstedie og leyfe hønum þad. Og þetta er þvi so sett/ad vor sonarlegur Otte/ vorar Hugrenningar og Bæner/vor Hlydne og Heidran/og allt annad/ þad skal horfa til Guds/ og hann alleina fyrer Augum hafa/ Þviad sa jllur Ovinur hann gietur vor ecke freistiad/nema svo sie/ad Gud leyfe hønum þad/ svo sem Ritningen vottar/ þar hun seiger.

Nabucodonosor Babylonis Kongur kom fyrer Jerusalem og vann hana/ þviad DROTTENN gaf hana j hans Hendur. DROTTENN Gud vor giefur Andskotan um stundum vallð yfer oss/ vegna vorra Synda/ so sem skrifad er. Hvør hefur yfergiefed Jacob/ so hann skyllde verda ræn dur/og Jsrael ad hann skyllde fiefletttast? Hefur ecke DROTTENN giordt þad? Ja/ moote hverium vier hofum syndgad/ og þeir hafa ecke viliad ganga a hans Vegum ei helldur hlyda hans Bodordum/ þar fyrer hefur hann lated koma yfer þa Grimd

sinnar

sinar Reide. Eins verdur og talad um̄ Kong Salomon/ þa han̄ hafde giordt illt og syndgad a moote Gude/ og viked fra hans Løgmaale/ þa seiger Ritningen̄ svo/ ad DROTTEn̄ uppvakte han̄ sem reyste sig upp a moote honum.

Nu eru tvær Greiner til/ hvar fyrer DROTTenn Gud giefur Andskotanum Valld yfer oss. Su fyrre/ ad vier skulum straffader verda fyrer þad/ ad vier høfum syndgast a moote Gude. Su önnur/ ad han̄ vill þar med giøra oss dyrdarsamlega/ þegar han̄ hefur reyndt vora Tru.

Svo gieck þad til med þn̄ sæla Job/ so sem̄ DROTTEn̄ sialfur avysar/ seigiande so til Sathan.

Sia þar er allt hvad Job hefur/ þad gief eg þier j Valld/ en̄ eige skalltu koma Hende vid han̄ sialfan̄. Þetta sama hefr DROTTEn̄ avysad/ þa han̄ var Pynndur/ þa han̄ sagde vid Pilatum. Þu hefur ongva Magt yfer mier/ nema hun være giefenn þier ad ofann.

Nu med þvi vier bidium / ad Gud. han̄ læte oss ei falla j Freistne/ þa verdum vier þar med aminter a vorn Veikleika/ so eingenn uppblæse sig / edur treyste oframmarked uppa sin̄ eigin̄ Matt og Mettnad. Edur

svo/

ſvo/ þegar nockur jatar og medkieñer Nafñ
ed Chriſti/ og hlytur þeſſ vegna ad lyda no-
ckud/ þa ſkal hañ ecke leita ſiñar Loþdyrd-
ar þar med. Þriad DROTTeñ ſa oſſ kieñ
er Lytelæted/ hañ ſeiger ſo. Vaked
t bidied/ ſo ad þier falled ecke j Freiſtng
Andeñ er reidubueñ eñ holdeð er veikt.

Þegar ad vier lytelækum oſſ nu ſo j þeñañ
mata fyrer Gude/ jatum og vidurkieñū
vorn vanmætt og Veikleika/ treyſtum og
trwum alleinaſta uppa Gud DROTTenn
vorn/ þa giefur hañ oſſ af Nad og Myſkun
allt þad ſem vier bidium hañ uñ/ med aud-
miukre Gudhrædſlu. Þa vier hǫfum
nu bieded uñ allt þetta/ þa fylger epter Nid-
urlaged Bænareñar/ j hvørriu allar vorar bæ-
ner og Beidſlur eru jñe faldar og foolgnar
ſo ſem j einu Orde.

Þvi ſeigium vier ſeinaſt ſvo.

Siøunda Bæn.

Helldur frelſa oſſ fra Illu/ Amen.

I þeſſum Ordum er faled og folged/ og ſo
ſem i einu Orde bunded allt þad Vonda
og Motſtædlega ſem Andſkoten kañ i þeſſu
Heime oſſ i mote ypp ad vekia/ fyrer hvørių
vier erum þa ohrædder/ þegar GVD frelſar
oſſ þar i fra/ og syner þeim Hialp og Hia-
ſtod/ øllum þeim ſem hann akalla.

Nu þegar vier ſeigium ſvo/ frelſa oſſ fra
Illu

Jllu/þa er þad allt wte og endad/þa er ecke
þar epter / þad sem vier þurþum ad bidia.
Þuiad hier bidium vier med einu Orde / ad
GVD hann giæte vor þyrer øllu Jllu. Vær
GVD veiter oss nu þetta/þa erum vier þrys
lauser z lidnger þra øllu þui/huar med Ands
skoten og Heimurenn kunna oss Skada ad
gioera/þuiad eingenn Olucka kann ad skada i
þessum Heime / þañ sem GVD sialþur i
Heimenum vardveiter.

Þesse Bæn FADER Vor er ad sönu
þæord og stutt / enn þar inne eru komnar
allar vorar æliggiande Naudsyniar.

EJ þarþ vndur ad þykia kiærustu Bræder/
ad þesse Bæn er so vel og merkelega samt
sett og samenn / þuiad GVD sialþur hefur
hana dicktad/og med kæum Ordum/ þo heil
susamlegum/miøg meistaralega i eitt saman
bunded og þest / allt þad sem oss mæ verda
til Fridar og Farsælldar. So sem þetta er
laungu ædur þyrer þram sagt og þyrerspæd
af Esaia Spamanne/ þar hann þyrer Heila
genn Anda so talar vm Dyrd og Giæsku
GVDs.

SJa/seiger hann/þat er eitt Ord/hu
ert ed i stuttu Mæle allt inne binder/
þad til Riettlætis heyrer/ þuiad DROt
tenn mun i øllu Landenu giora soddan ser
ta Rædu. Þuiad med þui ad GVD

sem er ORDED / vor HErra JEsus Christur/ er komenn ollum Monnum til gooda / þa kallar hann og samansafnar ollum Lærdum og Olærdum/ og þm̃ sijn Ord i Munn leggur/ Kollum og Kunnum/ Vngum og Gomlum/ og allt hvad hann kienner/ þad hefur hann mieg merkelega i þeim Orda Atkuædum iñe luckt/ so ad vier i hanś Vngunar Skola kunnum þui þess helldur ad bijhallda/ ꝛ þad allt sem er Naudsynlegt/ þess fliotara og snarara med einfalldre Tru ad læra.

So giører hañ einneñ/ þa hañ villde kieña oss hvad eilijfr Lijf være/ þa byndur hann hañ dyrdlega Leyndardoom samañ i prabærlega stutta Ordagrein/ segiande.

Þetta er þad eilijfa Lijf/ ad Meñ kiemkelega þecke þig/ ad þu siert alleina sañ Gud/ ꝛ sa þu hefr sendt Jesus Christus.

Sømuleidis þa hañ byndur i eitt þau tvø stærstu Bodord i Løgmalenu/og Spamañ Bookunum/ þa seiger hann.

Heyrdu Jsrael/ DROTTEnn Gud þiñ er eitn Gud. Og eñ aptur/ þu skallt elska DROTTEeñ Gud þiñ af ollu Hiarta þijnu/og af allre Salu þiñe/ og af ollum Kraptum þijnum/ þetta er þad
Fyrsta

Fyrsta og hellsta Bodord/ þad Añad er þessu lykt/ Þu skallt elska þiñ Naunga so sem sialfañ þig. J þessum tveimur Bodordum er iñebunded allt Logmaaled & Spaamennerner. Og enn i ødrum Stad/ Hvad þier vilied ad Meñerner giore ydur þad sama þa giored þeim/ þvi þad er Logmaaled og Spaameñerner.

HERRañ hefur sialfur beded/ og giefed oss þar mz gott Epterdæme.

Nu hefur Herrañ ecke alleinasta dycktad & kiendt þesse Bænar Ord/ helldur og eirnenn med Verke avysad oss/ hvørnenñ vier eigum ad bidia/ þviad optsiñis hefr hañ bedest fyrer/ og giørdt syna Bæn/ & vottad svo mz sialfs syns eigeñ Epterdæme/ ad hñ vill Bænena af oss þiggia/ þviad so stendr skrifad. Og þad skiede/ ad hañ var einsamall/ og badst fyrer. Og i ødrum Stad stendur eñ/ Hañ gieck uppa Fialled ad bidiast fyrer. Item/ hañ var æ Bæn alla þa Noott.

Siaa þu hier/ ef ad Herrañ bidur (sa þo er æn Syndar) Hvad myklu framar byriar oss ad bidia/ vier sem erum Aumer arm er Syndarar? Jaa/ hafe DROTTeñ vakad alla Noott j gegnum æ siñe Bæn/ Hvad myklu framar hæfer ad vier sieum vakande og iduer j Bænaakallenu Noott og Dag?

Enn þar DROTTenn bidur/ þa bidur hann ecke fyrer sialfum sier/ þviad hann þurfte ecke ad bidia fyrer sialfum sier/ sem alldeilis var Syndlaus/ Helldur bidur hann fyrer oss aumum Syndugum/ so sem hann vottar/ þa hann seiger til Petrum. Sjaa/ Andskotenn hefur gyrnd a ad sælda ydur sem Hveite/ enn eg bad fyrer þier/ ad þijn Trw skylde ecke skeyka. Lijka eirnin þa hefur hann beded Fodurenn fyrer ollum odrum/ þar hann seiger/ Eg bid ecke alleinasta fyrer þessum/ helldur og eirnenn fyrer þeim ollum sem fyrer þeirra Ord og Predikan a mig verda Trwande/ so ad þeir sieu aller eitt/ lijka sem þu Faderenn ert med mier/ og eg j þier/ ad þeir sieu eitt j ockur.

SLijkt maa vel heita miøg myckel ast og blijdleg Vinatta/ hvøria DROTTenn hefur syndt og j lioose lated oss til gooda/ og einlijfrar Saaluhialpar/ j þvi hann hefur ecke alleinasta leyst oss med sinne eigenlegre Bæn/ helldur og so alvarlega fyrer oss beded. Enn hvad hiartgrooenn vered hefur hans Bæn fyrer oss/ þad skulu þier merkia þar af/ ad lijka so sem ad Faderenn og Sonurenn eru eitt so bidur hann ad vier skulum vera og blijfa eitt j þeim. Og hier meigum vier merkia og læra / hvad stoor Synd þad er/ ef nockur hann er Þrætusamur og sundur slijtur Kiærleik/

Kærleikans Band/med þvi Guds Son: hefr sialfur beded/ad Frid: og Samþycke skyllde halldast. Þviad han̄ vïsse vel ad Ofridur og Osamþycke heyrer ecke til Guds Rijke/ þar fyrer vill han̄ med þessare Bæn kiendt hafa/ ad hans Folk skule hafa Samlynde syn a midle.

Bænen̄ skal vera Hiartgrooen̄ og hvarfla ecke hingad og þangad.

MJner allra kiærustu Brædur/ þegar vïer nu gøngum til Bænarenar/ þa skulum vïer siaa til/ad vïer bidium af Hiarta. Þvi ad þa skulu þeir verallдlegu og holldlegu Þankar vijkia j burt/og Hiartad skal ecke̅rt hugsa an̄ad en̄ þad sama sem þad bidur um̄ j þad sin̄. Þar fyrer er sa Sidur/ þeg ar Guds Ords Þienare vill giøra Bæn med Safnadenū/ þa am̄in̄er hn̄ Men̄ ad:/ad þr tilreide syn Hiørtu þ Drottne þ^v hn̄ seiger. Surfum Corda, Upphefied ydar Hiortu/ þar til svarar Søfnuduren̄ og seiger/ Habemus ad Dominum, Vïer hefiū þau upp til DROTTens. Þar med verdur hvør og eirn am̄inntur/ ad j Bænen̄e skal man̄ ecke̅rt an̄ad þeinkia nie hugsa/ ut an̄ alleinasta a DROTTen̄. Hiørtun̄ vor eiga og eirnen̄ ad vera tilluckt z apturbyrgd. fyrer Diøflenum/ vorum Motstandara/ en̄ fyrer Gude DROTTne vorum alleina opin̄/ so ad vïer j Bænen̄e ecke̅rt Rwm giefum

Diøflenum hia oss/ þviad hann er slægur og porsocktur/ og kann æ Augabragde ad villa Hiartad j Bæneñe/ svo þad hyxe allt annad/ enn hvad Munnuren mæler/ þar vier þo ættum ad tala vid Gud af Alvøru og af øllu Hiartaþele / enn ecke ad eins med Ordunum.

Hugsed nu um kiærustu Brædur/ Hvad Gæalauslegt z Ovidurkvæmelegt þad er/ þeg ar nockur vill ækalla Gud/ad læta þa ver alldlegar Huxaner og onytsamlegar Hugrenn ingar sigra sig og yfervinna/lyka so sem være nockur Hlutur sa æ Jørdunne sem Naudsyn legre er/og oss meira æliggur enn þad/ ad tala vid Gud Skapara vorn. Hvørnenn kann en ad vera so Dælskr/ ad þu gyrnest ad Gud vilie bænheyra þig / enn sialfur veitstu ecke huad þu seiger. Soddan Bæn hlyfer ecke fyrer Diøflenum / þui þad er ecke Bæn ad bidia mz Munnsins Flapre/ og stygia Gud mz Galeyse synu. Þetta er ælyka svo sem þa Madur hefur open Augunn/ enn sefur i Hiartanu/þar þo Christenn Madur ætte ad vera i Hiartanu vakande/þo Augunn sofe/ svo sem skrifad stendur i Lofkuæde Salomonis/þar ed Guds Samkunda seiger so.

EG sef/ enn þo vaknar mitt Hiarta· þarfyrer æminner oss Postulenn miøg trulega og aluarlega/seigiande/vered stø duger iBænaæfallenu/z vaked i þui enu sama. J huorium Ordum hann kienner

oss/

oss / ad þeir einer fæe sÿna Bæn hia Gude / sem eru idner og vakande i Bænakallenu.

Eb vier vilium ad vor Bæn verde heyrd / þa hlytur Madur ad koma fram fyrer GUD / ecke med syndsamlegu Jdranar lausu Hiarta / helldur med Angre og riett re Jdran.

Nu þegar vier vilium giøra vora Bæn þa hliotum vier ad sia so til / ad vier komū ecke framm fyrer GUD med toomum Ordum / æn allrar nyrrar Hlydne / eda godra Verka. Þuiad soddann Bæn sem ecke er nema Varaskrap eda Munnflapur / hun er ecke þeck nie þægeleg Gude. Þuiad lyka so sem þad Tried sem ønguan Avøgst bær er / verdur Upphøgged og brennt / so kann su Bæn ecke Gude ad þocknast / þar Madur setur sier ecke fyrer ad læta af þui Vonda / ꝛ giøra þad gooda. Þetta kienner oss Heiløg Ritning / seigiande. Slyk Bæn med Aulmusu og Føstu er betre / enn ad safna stoorū Fiesiood. Þuiad med þui DROttenn sialfur hefur lofad ad launa god Verkenn og Aulmusur a Doms Deige / þa vill hañ og naadarsamlega og daglega bænheyra alla þa sem hann a kalla / þeir ed setia sier Gude ad hlyda / og eru idner i goodum Verkum. Þui ad so stendur skrifad i Postulanna Giørningum

gum um þann Høþuds Mann Cornelium/ þa hañ giørde Bæn syna.

HAñ gaf Folkenu myklar Aulmusur/ z bad daglega til Guds. Honum byr-test Eingell DROttens a nijundu Stundu Dags/ þa hann badst fyrer/ og gaf hønū Vitnisburd um sijnar Aulmusugiorder/ z sagde so/ Corneli/ þijnar Bæner og Aulmusugiorder eru uppkomnar til Minnes fyrer GVD.

OG Bæneñ hun kiemur jafnsnart fyrer GVD/ þegar hun skiedur af riettre Jdran/og med goodum Christelegum Verkum. Par um ber Vitne Raphael Eingell fyrer þeim gamla Tobia/ sem jafnlega var GVD ætallande/ z jafnlega var æstundunarsam: i goodum Verkum/og seiger so.

Guds Verk skal Madz stoorlega prijsa z vijdfrægia/ þuiad þa þu varst grat-ande heitum Tarum / og badst fyrer/ stoodst upp fra Maaltijd þinne og jardader þa Framlidnu/ z geymder Lijk þeirra ley-nelega i þijnu Huse/og jardader þau um Natur/ þa flutta eg Bæner þijnar fyrer DROtteñ. Og med þui þu varst Gude kiar/ þa mætter þu ecke vera fyrer utann Freisting/so þu yrder reyndur/og nu hefur

GVD

GUD sende mig / ad eg skule lækna þig / og burt reka þañ illa Anda / sem var hiä þinne Sonar konu Saru. Og er eg Raphael eirn af sio Einglum sem framme standa fyrer DROttne. Þetta hid sama tienner og vottar GUD fyrer Muñ Esa ie Spamañs / seigiande. Lat lausañ þañ þu hefr orietteleg a fangad / lat frialsañ vera þañ huorium þu ofþyngir. Tak i burt alla Aufund / briot þu Hungrudum þitt Braud / uñleid þa sem Volader eru i þitt Hws / ef þier þu nockurn nakenn þa klæd þu hñ / z yfergief ecke þitt Holld / þa mun þitt Lios frambriotast sem morgun rode / z þiñ Forbetran mun fliotlega vaxa / og þitt Riettlæte mū ganga undañ þier / og Dyrdeñ DROttens mun taka þig til sijn. Þu munt þa kalla / z DRottēñ mun ansa þier / og þegar þu kallar þa mun hañ seigia / hier er eg.

J þessum Ordum lofar og fyrerheiter DrOtteñ / ad hañ vilie vera hia þeim / bænheyra og frelsa þa / sem lata vilia af Rangletenu / og Gustukagiarner eru vid Fatæka epter Guds Skipan. Þviad med þvi þeir eru Hlydnger / og giøra þad Gud vill / þar fyrer þa vill Gud þar i staden bænheyra þa.

Þegar S. Paall j sinne þreyngiande Naudsyn hafde medteked peninga styrk og Gaafu af synum Brædrum/ Philp. 4. Þa seiger hañ/ad soddañ goott Verk sie eitt þæ gelegt Offur fyrer Gude. EG er (seiger hañ) saddur vordeñ/ þa eg fieck af Epaphrodito þad sem fra ydur kom/sæt-ann Ilm/ þægelegt Offur / Gude þack-næmt. Þviad hver hañ giefur þeim Faa-tæka/ hñ lanar DROTTENe sitt uppa A-viñing/ seiger Salomon Proverb. 19. Og hver hañ giefur Gaafu þeim enum Minsta/ sa giefur hana Gude/ og foorn-færer honum þacklætis Ilm epter and-legre Vÿsu.

Um Bænar Stundena edur Tijmañ aa hv orium þeir Gomlu fordum hafa bedest fyrer.

So myked sem ahrærer þær Stunder/ aa hvørium Guds heilager Astviner hafa giørdt þeirra Bæner/ þa fiñum vier/ad þr Sveinar j Babylon asamt mz Daniele hafa haft þar til þriar Stunder Dags/ sem er þa Þridiu/ Siettu/ z Niundu Stund/ efalaust epter Leyndardoome heilagrar Þreñingar/ hvør ed sig opeñbera villde aa sydustum Tij-mum klaarlega/ Þviad þegar madur reikn fra fyrstu Stundu/ og til hiñar þridiu/ þa

er tielt

er riett fullkomenn Preñing/ fiurar Stunder/ sømuleidis þegar mañ reiknar fra Pridiu Stundu/ til hinnar Siøttu/ þa finst þar ein Eñur Preñing/ alljka og eirneñ fa mann telur fra siøttu Stundu til níundu/ þa er þar og þridia Preñing. J þeñañ máta eru þrisvarsiñum fiórar Stunder/ Merking full komlegrar Preñingar. Med því nu ad Guds Tilbidiendur fordū/ merktu í Anðanum soddañ sundurgreindar Stunder/ og hafa hagad sinum Bænarhætte þar epter/ þa er sýnelega opeñbert/ ad þeir hafa hugleidt Leyndardoom Guddoomlegr Preñingar/ og því hafa Guds Heilager alla tijma haft og hallded þañ Bænahætt/ Þviad um þridiu Stund/ kom Gud heilagur Ande ofañ yfer Lærisveinana af Himnum/og endte þad sem Christur hafde lofad. Um siøttu Stundu stie Petur uppa Loptsaleñ ad bidiast fyrer/og fieck ávyſan af Gude bæde med Ordum og Teiknum/ad hañ skyllde predika Evangelium / fyrer hvørium Manne/ þar hann ádur var i Efasemd um Heidingia/ hvort þr ættu ad fa og ødlast Synðanna Fyrergiefning edur ecke. So ʒ lyka var DROttenn JESVS Krossfestur/ um siøttu Stund. Um níundu Stund utgaf DROtteñ sitt Siðu Blood oss til Endurlausnar/ og lijfgade oss og endurleyste fyrer siñ Dauda og Pijnu.

Vier Christner erum ecke bundner vid Stunder eda Tijma/ helldur eigum vier ad bidia jafnlega og oaflatanlega.

EKKI vier (Elskuleguftu Brædur) erum ecke bundner vid þessar Stunder/ huøriar þeir Gømlu haþa haþt og hallded til þeirra Bæna ækalls/ vier þurþum og ei vid þad ad giøra. Þuiad GVD heþur þleire adra Leyndardoma openberad og þyrerfett/ z heþur oss kiennt og ævijsad ad giøra vorar Bæner optar. Þuiad þyrst hæþer oss ad giøra Bæn vora ad Morgne Dags/ i þa Minning/ ad vor Lausnare JESVS Christus er ærla Dags þra Dauda Vppriseñ/ huar vm ad Helagur Ande haþde laungu ædur þyrer spaad i Psalmenum z sagt/ Psalm. 5.

MJnn Kongur og miñ GVD/ snemma Morguns muntu heyra mijna Rausi Aarla vil eg koma þyrer þig og merkia þijn Ord. Oz eñ i odrum stad seiger hiñ þyrer Spamañenn/ Aarla Morguns mu nu þeir sig vpptaka/ koma til mijn z sei gia so/ komed/ latū oss ganga þyrer Gud DROTTEN vorn.

GØmuleidis skal Madr z giøra sijna Bæn a Kuølldeñ/ þegar Soleñ geing vnder/ og Dagurenn tekur ad endast. Þuiad þesse Sol þegar hun skijn oss ecke leingr/ z Dagurenn heþur siñ Enda/ þa er samt Christur

vor

vor rietta Sool/ og sa tilsyse Dagur. Þar kyrer þegar vier bidium ad Kuølldenn/ad Gud vilie lata Liosed skyna oss aptur/ þa bidium vier og eirnenn lyka þar jafnframt med/ vm þa seinustu Hingadkomu vors DROttens/ huør oss giefa z veita mun þ eilyfa Lioos.

Þetta vottar Heilagur Ande i Psalmet num/ ad Christur nefnest Dagur/ þar hann seiger. Sa Steirn/ huørium Byggingar Menn burt køstudu / hann er ordenn ad Hornsteine/ þad er so skied af Drottne/ og er þurdulegt fyrer vorum Augum. Þesse er sa Dagur huørn ed DRottenn hefur giørt/ Latum oss fagna og glediast a hønum. J sama mata nefnest vor HErra Sool/so sem Spamadur enn Malachias vottar/ seigiande. Enn þier sem otteft mitt Nafn/ ydur skal vpprenna Sool Riettlætesins / og Hialprædc vnder hennar Vængium.

Nu med þvi ad Herrann Christur epter Rit ningarennar hliodan/er su rietta Sool z sa sanne Dagur/ þa skal hia oss Christnum mønnum eingenn Stund og eingenn Tyme hia lyda/ so ad vier giorum ecke Bæn til Guds/ vppa þad/ad vier sem erum j Christo Jesu þad er vier sem komner erum til þeirrar sønnu Soolar/ og til þessa rietta Dagsins/vier skulum med Bæn z Andvarpan til Guds allann dagenn wernda. Ja ad vysu/sro opt sem Mortenn kiemur yfer oss/ þa kunna Myrkurenn oss ecke ad skada/ ef vier biduum Gud jafnlega. Þviad huør hann er sonur

eñ Kiossens/ hañ hefur og hañ rietta Dageñ
æ Noottuñe/ Þriad hvørneñ kan sa madur
ad vera an Kiooss / eda hvørneñ kan hann
ad vera j Myrkrum/sem hefur Kioos j sijnu
Hiarta? Ellegar svo/ Hvørneñ kan sa mad
ur ad vera an Soolar og Dags/ sem hefur
Jesum Christum med sier/ hvør ad er su san
na Sool/ og sa riette Dagur. Nu
med þvi ad vier gøngum j aßnañ og alla tij
ma j Christo/ þad er j Kioosenu/ þa skuluñ
vier ecke helldur æ Noottuñe lata aß ad bid
ia til Guds og Andvarpa. So lesum vier
uñ þa Eckiuna Aunnu/ad hun hafe Oaflat
tanlega bedid Gud/ þviad so stendur skrif
ad/Hun kom alldrei wr Musterenu/og þioo
nade Gude med Føstum og Bænahalldi/
Dag og Noott. So latum nu Heidin
gia hafa Sorg og Kvyda/ þeir ed enn nu
eru ecke komner til þessanna Kiooss. Gyd
ingar meiga og so vera Ottaslegner og hræd
der/ þeir ed eñ nu eru j Myrkrum/ og yfer
giefed hafa þad saña Kioos. Enn vier
(gooder Brædur)sem daglega gøngum j Kio
se DROTTens/ og vier sem vitum ad vier
erum pyrer Guds Naad vørdner Kioossinns
Børn/vier skulum og lyka æ Næturnar vak
ande vera j Bæneñe/ trua og vidurkieña/ad
Noott og Dag/ þa erum vier og gøngum vi
er j Kioosenu/ Þar pyrer skulum vier ecke
lata Myrkreñ villa oss/ wr hvørium vier
erum komner. Vered jdner j Bænenne
og Bænakallenu/ lated þar ecke aß Noott
og Dag

og Dag/ vered ecke treger nie feiner nie latez þar til/ og lated Bænena allldrei bregdast. Þviad vier erum nu þyrer Naud og Myskun og þyrer Anda Guds vors/ ad nyu endur fæddir/ þvi latum oss haþa astundan a þe im eiliþa Deige/ þar vier jaþnan verdum j Ljooſenu/ j ryke Guds/ þar ed vier munum hvørke ſia Noott nie Myrkur. Þar þyrer verum nu vakande/ og alla Tyma ſparneyt ner/ halldande ſaſt a Bænaaukallinu/ Gud ad tilbidia/ loþa hn̄ z dyrka Oaþlatanlega/ ſo leinge ſem vier liþum hier j Heime.

XI. Capitule

Hefur ad hallda Sermon hins Heilaga Bernhardi/ Pad er eina litla þo miøg Huggunarſama umþuxan/ og ſo ſm̄ ſtutta Yþerferd/allrar Herrans Jeſu Chriſti Lyþſøgu og Hiervistar a Jørdunē/ eñ þo helſt hans Pyņu og gledelegrar Uppriſu/og ſigurſælu Uppſtig ningar.

Eſa. 53. Hañ ſprettur upp fyrer ho num/ lijka ſem Vidarrunur/ og ſo ſem vñur Root wr þurru Lande/ hañ heþur ongvañ Frijdleika nie Fegurd. Vi er ſaum hñ/ og þar var eckert ad ſo ad vier

ad vier hefdum mætt gyrnast/ hañ var sa hiñ allra fyrerlitlegaste/ og hinn forsmænarlegaste/ pullur af sorg og Siukdoome. Svo var hann porsmæ dr/ ad Meñ byrgdu sijna Asionu fyrer hønum/ þar pyrer ecktudum vier hañ einskis. Sannarlega þa bar hann vorn Siukdom og vorum Hrygdũ hlo ꝺ hañ vppa sig/ eñ vier hielldum hañ þyrer þann sem plægadur var / og af Gude slegeñ og pijndur/ eñ pyrer vor ra Misgiorda saker er hann særdur ꝛ fyrer vorra Synda saker er hann lemi stradur. Hegningeñ liggur a hønum/ vppa þad vier hefdum Frideñ/ ꝛ fyrer hañs Beniar erum vier Heilbrygder ordner. Vier poorum aller villt sem Sauder / huør eirn þa ræfade sijna Gotu/ enn DROTTenn lagde allar vorar Synder vppa hann.

Þa hañ var straffadur ꝛ Pijndur/ la uk hañ ei upp sijnum Muñe/ lijka sem Lamb þad til Dræps er leidt/ og svo sem sæ Saudur er þeiger/ pyrer þeim er Kyer

er tyer hann/ og upplykur ei sijnum Munne. Eñ wr þeirre Angist og þeim Doome er hañ j burtu numeñ/ Hvør vill telia leingd hañs Lijfdaga?

Ein mgiæt Aminning til allra Manna/ ad þeir hugleide af Hiarta vors Herra Jesu Christi Pijnu og hanns Upprisu.

Upp/ Upp aller vier sem høfum vort Nafn af Christo/ og lofum GUD DROTTeñ vorn hæleitlega/og prysum hañ af ollu Hiarta/sem er JESus af Nazareth/hvørn Gydingar saklausañ til Dauda dæmdu/hvør ed Krossfestur var af Heidingium. Aller vier sem erum Christner/ lætum oss siaa og skoda/ og af Hiarta umhuxa og hugleida hañs allra stærstu Audmykt og Miskun þar wti/ og þar af vilium vier hafa vora Lyst og Glede/og þar jñe hønum epterfylgia/ þviad slijkt er riett og tilheyrelegt / slijkt er gott og heilsusamlegt/ og þad er vor Christeña manna Heidur og Hroosan. Þviad þesse hañs Myskun og allra mesta Hlydne/ eru þau ovilande Vopneñ hvar med hañ/ so sem med sijnum Almattugum Kraptt/ og ovmræde

legum

legum Guds Vÿsdome/ hefur dasamlega eitt durleyst mannlegt Kyn / og volldugleg a verkad Mannkynsins Sælu og Sæluhialp/ og enn nu verkar. Vor HErra JESVS hann er Krossfestur vorra Synda vegna/ og þar med hefur hann allann Kross og allann Motgang/ lietthærann og sætann giørt (huør su þungur sem hann er) fyrer alla þa sem hn̄ elska. Christur vor HErra hann er Daen̄/ z hann hefur Sigur vnned a Daudanum/ og þa þad ad vier hefdum Lyfed fyrer hann. Huør er sa sem ecke vill elska HERRANN JESVM Christum ? Huor er sa sem ecke vill hans vegna lyda nøckud ?

Ad vysu vor Drottenn JEsus Christus er fyrer Krossens Smaan z Brixle inngenginn j syna allra hæstu dyrd og Vegsemd. Og m3 þvi hann var Hlyden̄/ þa er hønum af synum Fødur giefed allt Valld/ bæde a Himnum z a Jørdunne/ og hn̄ hlioota aller Guds Englar ad tilbidia/ og j Nafne Jesu verda øll Knie sig ad beygia/ þau sem eru a Himnum og a Jørdunne/ og vnder Jørdunne.

So heyrdu nu (þu Christenn madur) j hvør riu ad komenn er þyn Hroosan/ hvar jnne ad stendur þyn hæsta Æra og þinn Heidur/ sem er j Nafnenu þyns Drottens Jesu Christi/ sem fyrer þig er Krossfestur/ j þvi nafne sem er upp yfer øllum Nøfnum/ j hvøriu Nafne hier a Jørdu Blessader verda aller þeir sem nockurn tyma hafa Blessan ødlast eda fei nged. So gledied ydur nu/ þier Guds

Børn/

Børn/ og hrooſed Nafne ydars Lauſnara pryſed han̄ hæleitlega/ hn̄ ſem er vor Endurlauſnare/ ſa ſem ſo mykla Hlute hefur oſſ veitt/ Vegſamed han̄ med mier og lofed hn̄s Nafn/ og ſeigium ſo.

Ein hiartnæm Packargiørd til vors DROTTens JESu fyrer hanns Endurlauſn.

Hier pryſum þig Herra Jeſu Christe/ þu Kongur Iſrael og heidnenna Þiooda. Vier lofum þitt Nafn þu Kongur allra Kounga/ og DROTTen̄ allra DROTTna. O Gud Sebaoth/ þu allra hædſte Kraptur Almattugs Guds/ Vier gøfgum þig/ þu allra helgaſta Lauſnarverd vorrar Endurlauſnar/ Vier heidrum þig hæleitlega/ þu Fridarens Foorn/ þu ſem fyrer þiń allra ſætaſta z koſtulegaſta Foornar Ilm hefur ſtillt og blijdkad þiń Fodur a Himnum/og hefur ſmæed hanſ Hiarta/ ſo ad han̄ æliјtur þa Veſolu/ og er Naadugur oſſ Reidenar Børnum. Jaa ad vijſu/ Herra Jeſu/ Vier heidrum og pryſum þiń mikla Kiærleika Aaſt þijna z Elſku til vor/ og vier hugum til þijn oaſlaſanlega

med Lyst ꝛ Fögnude. O Herra Jesu Christe/ Lof og Þackargierd færum vier þier j Foorn fyrer þyna margfallda Naad og Myskun/ sem þu oss aumum og syndugum fortöpudum Mönnum veitt og audsyndt hefur/ AMEN.

Um Lýtelæckan og Hollddgan Herranns Jesu Christi.

Sia þu minn Herra Jesu/ þegar vier vorum þyner Oviner/ ꝛ Daudens Drottnade yfer öllu Hollde/ og allt Adams Afkvæme/ vegna Syndarennar var under Lögmaalsins Bölvan/ þa minntest þu a Ord þyns naadarsama Fyrerheitis/og leitst af Himnum ofann nidur j þennann vorn Eymdardal. Ja/ þu leitst a Eymd þyns Lyds/ og liest þier hana til Hiarta ganga/ þu tookst þier fyrer Hendur ad hafa Þanka til vor/ sem var Þanke Fridarens og Endurlausnarennar.

Og þo þu værer Sonur Guds og sannur Gud/ jafneilyfur / eirnrar Vern og Vnderstödu med Födurnum og þeim heilaga Anda ꝛ bygger j þvi Lioose/til hvörs eingenn kann ad komast/ og þo þu bærer alla Hlute med þynu kröptuga Orde/ þa hefur þu þo ecke fyrerlited vora Eymd/ helldur komstu ofann til vor/og nidursöckter þinne Majestatis Dyrd/ j vorn auma Veykleika / so þu mætter smaka vora Hrygdar Eymd ꝛ ad þu tilreider oss ꝛ bygder ad nyu til eilyfrar Dyrdar.

Minn

Miñ Herra Jesu/ þu heþur ad sönnu mætt senda Cherubim/ Seraphim edur einhvørn aþ þynum Einglum/til ad fullkomna þetta Verk vorrar Endurlausnar/ Eñ þit er þotte þad oþlytted/ og þyn ast og Elska til vor var myklu heitare/ Þar þyrer komst þu sialþur/ og varst Slydeñ þynum Födur/ hvør ed siñ Oþergianlega Kiærleika til vor heþur so rykuglega og dyrdarsamlega opeñ berad og i liooste læted/ ad hañ þier/ synum eingetna Syne ecke hlyþt heþr vorra vegna.

Þu ert komeñ/ Herra Jesu/ ei so sem þar ande þra einum Stad til añara/ edur so ad þu haþer Himnana þorlæted/ helldur heþur þu a þig teked vort Holld/ og giørdt þig so ossi nalægañ/Jaa/ þu ert komeñ aþ Konunglegum Stoole þiñar Dyrdar/ og stiest nid ur i Lyþ eiinrar þyrerliteñar Meyar/ hvør ed þo var skyr og hrein/og ei haþde nockurn Mañ kiendt. J heñar Lyþe ertu aþ danssalegum Krapte Guds og Yþerskyggingu heilags Anda gieteñ / og aþ heñe Fæddur eirn saññur Madur/ þo so/ ad þyrer slyka hollðlega Fæding/ þa heþr þyn Guddoomleg Tign ecke Mynkan lided/ nie helldur M. ydoomur þiñar blessadrar Moodur skadrast.

Oh hvilyk þurduleg Naad/ Oh hvilyk oþergianleg Myskun er slykt? Miñ DRCT Ceñ/ þu ert Gud þeirrar allra hæleitustu Tignar og Dyrdar/ og þo þotte þier ecke Mynkun ad vera þyrerliteñ Madur. Jaa ad vysu/ eirn aumur Madkur, Jaa/ þu liest

þad ecke nægla ad vera vor Fader og DRot tenn / helldur villder þu og eirnenn verda vor Brooder.

Um Herrans Jesu Fatækt a Dög-um hanns Manddooms.

Minn DROTTenn og minn Gud/ þu ert Gud sa allt heþur j Hende/ og hvørn eckert skortar/ og samt heþur þu ecke þyrert lited vora Fatækt/ helldur jafnsnart sem þu varst Fæddr/ þa leidstu Neyd og Skort. Þvi so sem Ritningenn vottar/ þa var þad þyrsta/ þu þeckst eckert Rwm j Giestaherber genu/ helldur varstu vaþenn j Fatæklegum þornum Reyfum/og lagdur j eina þwla Jøtu edur Stall/ þu sem þo heþur alla Jardarkrynglunа þier j Hende/ Og med þessum hætte vard þijn liwþa Mooder j hia skinlausum Siepnum þier eina Vøggu til læns ad taka. Þier aller sem lyded Neyd og Fatækt/ vered med goodu Giede/ og glediedur/ þviad Gud hann er Fatækur vordenn med ydur. Sia/hun lætur ecke leggia sig nidur j eina þorkostulega Sæng/ ei vefia sig j Silkereyfum. Enn heyr þu Ryke og Megtuge/ hvar aþ Stærer þu þig? veitstu ecke ad þu ert Molld og Aska/ þo þu ligger a miukre Sæng? Sia þu/ Kongur allra Konga/ hann liggur hier j Heye og Grase/ og hun heþur hier med Vyrgdt og helgad Fatækra manna Flet/ og þyrerlitleg Legurwm aumra og Vesallra. Þar þyrer þorsmæ ecke þann

þinn Jatæka/liggiande j litlu Grase og a aumu Giæruskine synu/ Heldur uñ/ þvørfu ad Barnkorned JESus hañ villde helldur liggia j Halme og Heye/ helldur eñ j þvilykre miukre Sæng/sem þyn /c.

Vm Offsookn Barnsins JESV og uñ þ hrædelega Bʳnadræp Hero dis Kongs.

Enn þo þu værer eitt blautt Barn minn Herra JEsu/ þa varstu ecke ad helldur frij fyrer Sterde Opsoknaraňs/ Þviad þa þu varst eñ a Moodurbrioostc/ þa byrrest Eingell Drottens Joseph j Drañe/z sagde. Tak þig upp/ og tak ad þier Barned og þess Moodur/og flijdu med þad j Egypta land/og vert þar allt þangad til ad eg seige þier/ Þvi þad mun skie/ad Herodes leitar Barnsins til ad fyrerkoma þvi. O Herra Jesu/ Hvørsu miøg [illegible] tok til þiñ Kross og þyn Þijna? Þviad þu smackader og leidst ecke alleinasta Opsokn af sialfum þier/ helldur og eirneñ Daudañ a þijnum litlum Medbrædrum/ hvørja Herodes Kongur liet þiña vegna mor gum Þusundum samañ a þeirra mædra Brioostum grimlega deyda og Lijfl[illegible]

Vm Barndoom Herranns JESV z hañs Hlydne vid sijna Forelldra.

ÞA nu lideñ voru Aareñ þijns blauta Bar-
ndooms/ þa hefur þu j allre Audmijkt
og Lijtelæte giefed oss eitt ægiætt Epterdæ-
me/ hvernen vier eigũ ad ganga veigeñ Sañ-
leikans/ Þviad ecke lietstu hiña þig j Raade
þeirra Oguðlegu / hellður setter þu þig a
midle Kieñefedrañа j Musterenu / adspurd-
er þa og hlydder þeim/þar þu varst þo sial-
fr Meystare allra Lysta/ og Spekenn þijns
himneska Føðurs. Og hefur giefed oss Ep-
terdæme kiñar Hlydne/ j þvi/ þu foorst m3
þijnum Forelldrum/ og þo þu værer Herra
alls Heimsins / þa varstu þeim þo hlydug-
ur og vndergiefeñ.

Vm fullkomeñ Alldur HErranns JEsu og hanns Skyrn og Freisting.

Þegar þu varst nu komenn til þijns fullko-
mens Alldurs/ og þu skyllder uppbyria
þitt mykla Embætte/ þa gieckstu wt so sem
ein stoorhugud Kiempa/ til ad hialpa þijnu
Foolke/ og ad hlaupa veiguñ j gegnum allar
vorar Eymder og Hørmungar/ Og fyrst/
so ad þu yrder lijkur þijnum Brædrum j øl-
lu/ þa komstu til Johañem þijns Þienara/
hvør ed j þañ Tijma var ad skijra auma og
Synduga Meñ j Aañe Jordan/og þu gyrn-
test ad skijrast af hønum/ þu Lambed Guds
hid Saklausa/eins z værer þu eirn af þeim
stærstu

stærstu Syndabrota møñum/ sem vrdu ad støra Voran/ þar þu þo varst Syndlaus z obleckadur j allañ mata. En þu lietst skijra þig/ ecke ad þu villder þyrer Vatned/ skal þañ þig helga eda hreinsa/ helldur ad Vatned yrde þyrer þig tilreidt og helgad / oss til heilagrar heilsusamlegrar Skijrnar.

En strax epter þijna Skijrn/ gieckstu þyrer krapt heilags Anda j Eydemørku/ hvar þu med stoorre Þoleñmæde þastader j þiørutijger Daga/ og leidst sárt Hwngur og alls skyns Freistingar/ Hæd z Spott Diøfulsins uppa þad/ ad vier mættum hia þier þaa og og þiña vijst Traust og þullkomna Huggun/ þar uppa/ ad Gud villie og eirneñ giøra þæþelegar j þessare eymdar Eydemørku/ allar vorar Astrijdur og Freistingar.

Um HErrañs Christi Kieñingar og og Jardteikner/ Kallan Postulaña/ og hvø lerneñ hañ var j þessum Heime þorackadur og þyrerlitenn.

EPter þetta komstu Herra Jesu til þortapadra Sauda aþ hwse Jsraels/ og barst þram þyrer þa þitt Guddomlega Ord/so sim klaart skijnanda Lioos til ad upplysa Heimsenn/ med øllum þeim sem hlijddu þijnu Ordum/ þa bodader þu Guds Rijke. Þijnar Predikaner stadþester þu med stoorum Jardteiknum/Krapt þijns eilijþa Guddoms synder þu a øllum Veykum og Siukum/ z øllu

Mønnum veitter þu og gaþst þyrer ekert/ allt þad þeim var naudsynlegt til Sáluhial par/ suo þu þeinger þa til þyn lockad z lad ad. Enn þeirra Hiørtu voru þormyrkrud i sinne Heimsku/ z þeir þorðckudu þyn Ord og þyn Dasemdarverk / sem þu DRottenn giørder a mille þeirra / økkudu þeir ad øns gvu/ þo þiellst þu epter nøckrum þaum einū/ huøria þu utvalder þier aþ þeim Deyku/ sim þoraktader voru þyrer Heimenum / huørja þu haþder þyrerhugad ad vera skylldu þyn ner andleger Riddarar og Riempur / þyrer huøria þu asetter þier allt þad huad hætt z Micktugt var i Heimenum ad sigra/ z med undarlegum hætte ad yþervinna.

Enn Heimurenn hañ var ecke alleinasta o þacklatur/þyrer þyna Delgiørninga sem þu veitter hønum aþ skiærre Nad og Giæsku/ helldur hepur hañ þar oþan a bædt þig og spottad/ og giørt vid þig DROttenn allra DRottna/ allt huad hann lyste. Þuiad þa þeir sau Dasemdarverk Guds sem þu giørt der þeirra a mille / og vm alla Æpe haþde alldrei nøckur adur giørt/ þa søgdu þeir so/ ecke er þesse Madur aþ Gude/ item/ hañ ve rekur Diøfla þyrer Belzebub Diøfla høþdin gia. Item/hañ heþur Diøpulen / hañ viller Folked/ hann er Mathakur og Dynsuelgur/ hañ leggur lag sitt vid Tollheimtumenn og Bersynduga. Sia hier þu Christen Ma dur/ og merk þetta vel/ þui villtu illa lyda þad og lata þier mislyka þott Heimurenn ta le allt

se allt illt vm þig? Heyrer þu ecke huilijka Smaan þiñ Lausnare heþur orded ad lyda? Haþe þeir kallad Hwsbondañ Belzebub/ hu ad myklu framar munu þeir giøra þad vid hañs Heima Menn? Eñ þu hiñ sætaste Drotten JESV/ þu heþur øll þesse Smæmar Ord og Lastyrde med støre Poleñmæde lided/ z lijka þa þeir villdu gryta þig/ þa eru tu orden þyrer þeim so sem sa ecke heyrer/ z eckert Forsvar heþur i sijnum Munne.

Huørnenn HErrann JEsus vard aþ sijnum eigeñ Læresveine svikeñ/og huørsu vingiarnlega hann hiellt sig vid sinn Svikara.

NVm syder / DROtteñ miñ Lausnare þa þu varst aþ einum þijnum eigeñ Lærersveine/ þeim Glötunar Syne Juda forraadeñ / þa haþa þeir þitt heilaga dyrmæta Blood ecke meira virdt nie halldeð eñ þriatiju Silþur Peninga / og þig saklausann Lijfe suipt. Og þo ad Otteu og Illska þyns Suikara være ecke dulenn fyrer þier DRottteñ JESV samt lijka vel/ þa þu epter Kunølldmaltydena/ þvoder Fætur Lærersueinana/ þa hlioþstu ecke yþer hañ / helldur heþur þu kroped nidur fyrer hm/ beygt þijn Hnie/ og med þijnum allra heilögustum Höndum griped til hñs bølvadra Fota hvørier fliotir voru til Blods Uthellingar z heþur þa þu eiged og þurkad. Sia hier til þu Madur/ sem ert Molld og Aska/ lat þier ſtyrkt gañ

ga til Hiarta / huar þyrer metnar þu þig? Og þui drambar þu i þynum Meetnade/ z þui gietur þu vered so stor og Rykelatur/ eda Ðþolenmoodur/ þegar þier geingur nøk ud lyted a mote/ lyttu a Dæme DRottens/ sia/ huørsu Audmiukur Hooguær og Linur han er? Sia þu HErran JEsum Skapa/ ran allra Hluta/ sia þu han mykla Domara Lifendra og Daudra/ sia huørsu han beyer syn Knie þyrer einum Manne. Ja/ han lig gur þyrer Fotum syns Forrædara/ og þuar þa. Lyttu a þetta Dæme / og lær þu hier þu Christen Madur/ huørsu ad þin Lausna re. er goodur / og aþ Hiarta Lytelatur/ og skammast þyn ad vera Drambsamur z Ðþo lenmoodur. Þu heþur eirnen og so/ Her ra JESV Christe/ lated sia þyna liwþlega Hogværd i þui/ ad þenan otrua Suikara vill der þu ecke openbera nie a Naþn nefna þy/ rer Læresueinunum/ eda giøra han openber lega til Skamar hia hinum ødrum / helldur taladerþu til hans einsamlega / seigiande/ huad þu giører/ þa giør þad snart. En þy/ rer allt þetta minkade ecke hans Grimd vid þig/ helldr gieck han wt/ og huxade vm huør nen han skyllde koma þram þin stora skiem/ dar Verke sem han haþde i Sinne.

Huørnenn ertu aþ Himnum oþann fall en/ þu Fagra Morgunstiarna? Oh: Juda þu sem varst heilagur i Føgnude Paradys/ ar/ eirn hluttakare þess himneska Borgara skapar/ og Guestur vid Bord z Ord DRot/ tens

tena ? Hvǿrnen erru nu talenn ad medal Myrkraña Sona/ þu sem ædur varst neyt-ande af þui allra Lystelegasta? Þui hefur þu giefed þig til Skarns og Saurenda Viðbiulsins.

Um þa semustu Huggunar Predik un Herrans Jesu/ og þañ Sorgargang/ sem hañ gieck til Fiallsins Oliveti/ og um hans Dauda stríd og angist j Grasgardenum.

Þegar Judas hiñ ohreine var wtgeingeñ/ og HErrañ Jesus var epter med sinn hei laga Selskap. Oh: hvǿrsu liuflega uppla ukstu þa þynū Muñe? Hvad dyrdlega Ræ-du haſder þu til þiña Brædra? Þviad jafn snart sem þiñ Svikare var j burtu/ hvǿ-ei var verdugur ad hañ skyllde heyra uppa so liuflega huggunar Predikun. Sia/ þa liet stu þyna huggunarsama Rædu framfliota sem Vatnsstraum/ og lyfgader þar med og endurnærder þyna Lærdsveina.

Og þegar þu haſder lagt fram fyrer þy na Brædur allskyns heilnæm Ord/ um Christelegañ Kiærleika/ um saña Þolenmæde/og þad fleyra sem tilheyrde þyns Fǿdurs Ryke þa giecstu w'af Borgeñe Jerusalem/ til Oliu fiallsins/og komst j þañ Stad/ sem þiñ Svikare visse vel af/ med þvi þu visser allt hvad yfer þig ætte ad koma. Minn Herra Jesu/ Hvad hrygg var þyn Sal/ j þañ sama Tyma? Hvǿrsu stoor var þyn

Kvøl og Angist / i hvǫria þu gaft þig vel viliuglega / med þvi ad þyn Pyna var so uttalæg? Og hvad yfer þig kom / þad leidstu Þoleñmoodlega. Ei þotte þier Mynkun ad opeñbera þetta þynum Bræðrum / þa þu sagder svo / Myn Saal er hrygg allt j Dauðañ / Ja ad vysu / þu ftelldst fram at þyna Asioonu allt til Jardar / og j þiñe Daudans Hrygd og Angist badst þu þiñ Fødur / seig iande. Minn Fader / ef þad er møgulegt / þa lyde af mier þesse Kaleikur. Eñ hvad þung og beysk vered hefur þyn Hiartans Pyna / Kvøl og Angist / þad auvysar og vottar þiñ bloodugur Sveite sem rann wt af þynum heilaga Lykama / so sem Blooddrop ar a Jørdena nidur. O Herra Jesu minn einka DROTTenn / Hvadañ kiemur slyk Angist yfer þig? Og hvad merker slyk sorgarleg Bæn? Hefur þu ecke viliugur gefed þig j Daudañ? Og viliande af Hiarta þarðe þynum Fødur þessa Foorn? Ja ad vysu / Eñ vier høllldum ad allt þetta er skied oss þynum veykum Lidum og Limum til Huggunar / so ad vier skylldum ecke ørvilnast / þa vier verdum varer vid hollðsins Veykleika / ef Andeñ er reidubweñ til ad lyda / og er þoleñmoodur. Ja miñ Lausnare / þu hefur viliad læta oss siaa a sialfum þier þeñañ natturlegañ Hollðsiñs Veykleika / uppa þad / ad vorer Lykamer upptendrest j aast og Elsku til þyn / og vort þackla te mætte vara / Med þvi vier siaum hier i lærum

lærum/ad þu heþur bored vora Krøl/z heþr med stoorre hiartans Krøl og ængist endad þyna Pijsl/ Pviad so er ad siæ/ad þesse sor Garlegu Bænar Ord/sieu Ord Hollosins enn ecke Andans/ þvi þu taladet svo þar epter/ Andeñ er reidubwiñ eñ Holldeð er veykt.

Um þañ sutka Koss/ med hvorium Herrañ Jesus var þorrædeñ.

Hvørsu vililugur og reidubwiñ þiñ Ande (miñ Herra Jesu) verið heþur til ad þynast/ þad mat siæ og merkia þar æ/ad þe gar þeir bloodþyrstu Gydingar komu/z Svi kareñ med þeim uñ Nootteua/ med Lømp um og logande Blysum/med Støngum og Voþnum/til ad þanga þig/þa gieckstu sialþr vel vilinglega wt a mote þeim/ og so þar skyllde ecke mistakast til/ þa gieckstu þiñ opi nberlega vnder Auguñ. Og þa Suikareñ kom nær/ og villde miñast vid þiñ Blessada Muñ/þa snerer þu þier ei vndañ/ þo haun være nu otrurre og argare enn nøckur skinn lans Skiepna/helldr stodstu kyrr/ og lagder þiñ Muñ (i hvørium eingenn Suik nøckurn Tijma eru þundeñ) vid hañs Muñ þullann med Flærd og Illsku / O JESV þu Sak lausa LambGuds/huad haþder þu ad giøra mz þañ Vlþ ? Huad lag heþur miñ Herra JEsus med Belial ? Eñ Herra JESV/ þu heþur eñ nu i þessu siñe lated siæ og mer kia þiñ mykla Kiærleika i þui/ad þu liest ei epter liggia ad mykia þad Illa Hiarta Svi
karans

Karans / og Huxader vm yckar gamla Vinskap/ z minter hañ þar a/ segiande/ Vinur huar fyrer ertu komeñ? Ja / þu villder koma vid hañs ogudlega Hiarta / og snua hønum i fra hañs stoora skiemdar Verke / þa þu sagder til hñs / O Juda / suykur þu Mañsins Son med Kosse?

Hvørneñ ad HERRANN JEsus verdur gripenn og bundeñ.

SJa þu nuñ HERra JESV/ þu hiñ riette Samson/ huad flioter eru Philistei til ad grypa þig? Þuad eñ þo þu slæger þa mz þynum Almættugum Armlegg til Jardar/ þa lietu þeir þo ecke af. Eñ þu villder læta þad so vera/ ad syna þeim þitt Almætte þa þeir gripu þig / ecke þier til Hlyfdar edur Varnar/ helldur vppa þad/ ad þeir i sinuñ mañlegum Metnade mætte siaa/ huør su ad þr formættu eckert i mote þier/ ef þu hefder þeim þad ecke lofad/ og lated þad epter þeim. O þu Giæskufulle HErra JESV/ huor les þetta so hañ harme ecke / og huør kañ slykt ad heyra so hañ kløcke ecke? Huørnen ad þeir fara ad leggia sinar mann draps Hendur a þig a þeirre Stundu / þu liufa Lambed Guds sem eingeñ Motmæle hafder i þinum Muñe. Þeir bynda z reyra þig hid Omyskunsamlegasta / og suo sem Mordingia leida þeir þig til Daudans med Spie og Spotte / samt syner þu þeim þiña Myskun/ og þiñ Kiærleika/ i þui þu villder

ecke lijda / ad þeim være mote giøert / og hafader æ S. Petur/þyrer synia oþorsialega Vandlæting / þa hañ villde verla þig/z med Sueirde sla i hoopeñ til Ouinaña. Bøl vnd sie þeirra Reide / þui hun er so straung / z kann ecke ad sefast / huørke med þijnum Dasemdar verkum/og ecke med þijnum Ituþlegū Ordū.

Hvorneñ ad Herrañ Jesus var hæfd-ur þyrer Rieñemaña Høfdingiann og var þar hæddur og Spottadur.

Epter þetta varstu DROTteñ miñ Lauß-nare leiddur þyrer Rieñemaña Høfdingi-añ/og hæfdur þyrer Rad þeirra Ogudlegu/ þad samañ var komed j moote þier/ þyrer huørium þu giørder eina dyrdlega Jatning sem vera ætte um Sañleikañ. Þu allra liu-faste Lausnare Jesu Christe/ hvilyka Obey-relega Smæn og Myukun hefur þu orded þar ad lijda aþ þijnu eigeñ Foolke? Þeir spy-ta og hræfia j þitt allra heilagasta Andlit/ æ huøert Englarner gyrnast ad horfa. Jæ þitt allra blijdasta Andlit/ sem Himeneñ med Fagnade uppfyller / og huørt aller Hei-lager vegsama / æ þad hafa þeir med synum ohreinum Vørum hrækt / þad hafa þeir mz synum Ogudlegum Høndum sleiged / þad ha-fa þeir til Spotts og Hædne byrgt / og þig (þu sem ert DROtteñ allra Hluta) hafa þeir med synum Høudum bared so sem þañ leidasta Præl. Jæ / þeir lietu sier ec-ke þetta nægia/helldr hafa þeir þyna Sæl/

Heidnum

Heidnum mǫñum Gumſkornum j Hendur ſe inged. Þvi þeir leiddu þig bundenn ſyrer Pilatum/ og bædu ad hañ ſkyllde Kroſſfeſta þig. Ja Drottenn Jeſu/ þu ſem ecke viſſ er aff nockre Synd/ þig ſramſelia þeir j Handañ/ eñ Mordingiañ Barrabam bædu þeir lauſañ/ og tooku ſo Vlf ſyrer Lamb/ Ohreinindi ſyrer þad beſta edla Gull. O hvad aumt og Ovidurkvæmelegt var ſlijkt?

Hvad Herrañ hefur ſyrer Landsdoomaranū Pontio Pilato lided.

PIlatus ſa Ogudlege Doomare viſſe vel/ ad ſr hǫfdu wt aff Hatre z Aufūd framſellt þig nuñ Lauſnare/ þo liet hañ ecke aff/ helldur plagade hañ þijna ſaklauſa Sal/ med allſkyns Plagu og Oriette. Hañ tooſ vid þier (wr hǫndum Gydinga) hæddum og ſpottudum/og ſoor þo ſo med þig/ad þu ſlauſt ad lijda eñ meira Hæd og Spott/ Ja ad vyſu/þiñ allra heilagaſta Lykama hefur hann ſargræteleg a læted ſlaa og lemia med Vǫndum og Svipum/ og margfalldad ſro þijna Pijſl og Plagu/og fylgiad þijnar Hǫrmungar.

O ROttenn Jeſu/ þu liuffaſte Sonur Guds/ Hvad hefur þu ad hafft? Hvad hefur þu til ſaka/ ad þu ert ſo ſmanarlega vtleikeñ/ Pijndur og Plagadur? Ongva Skulld/og ſijdur eñ ongva hefur

þu.

þu. Eñ eg/ eg/ eg Aumur vesall Mad
ur er Sok og Espne til allra þiña Horm
unga og Pijsla/ eg hefe broted/ eñ þu
hlautst ad betala þar fyrer. Eñ sia/ mz
øllu þessu verdur illska Gydinga þa ecke
eñ nu sødd nie mettud.

Hvørneñ ad DROTTenn JEsus
vard Strijdsmøñunum j Hendur giefenn/og
af þeim hæddur/ wtleiddur z Krossfestur.

AD sijdustu varstu/miñ Herra Jesu/ þeim
Gumskornu Strijdsmøñum j Hendr feñ
geñ/ þeir ed þig attu med allra smanar-
legasta Dauda ad afljfa. Þesser hreckvijs
er Skalkar lietu sier ecke nægia þar med/ad
þeir skylldu þig Krossfesta/ helldur tooku
þeir þig og leiddu fraū uppa nytt/z veittu
þier þær allra stærstu Haduugar/ Puiad
svo stendur þar uñ skrifad.

Eñ Strijdsmeñerner kølludu samann
allañ Flockeñ/og tooku hañ af sijnum ei-
geñ Klædum/og løgdu yfer hañ gamlañ
Purpura Mottul/og fliettudu Koronu af
Þyrnum/og settu hana a hañs Hofud/og
gafu honum j hægre Hønd eirn Reyrsp-
rota/ bucktudu sig fyrer honum/ spottudu
hañ og søgdu/ Heill siertu Kongur Gyd-
inga. Og þeir sloou hann/ og hræktu a

hañ/og tooku Reyrsprotañ ꝛ hrocktu høn um um hañs Hoꝥud. Og þa þeir høꝥdu ꝥullspottad hañ/ ꝥærdu þeir hann apfur i hañs eigen Klæde/ og leiddu hañ burt/ so ad hañ yrde Krossꝥestur. Og hñ bar siñ Kross. Og þeir høꝥdu hñ til þess Stadar sem kallast Golgatha/gaꝥu hønu þar ad drecka Edik med Galle blandad/ Og þa hañ smackade villde hañ ecke drecka. Og þeir Krossꝥestu hañ þar/ og tvo Spillvirkia mꝫ hønu/eirn til hægre/ annañ til vinstre Handar/enn JEsum i mided. Þa sagde JEsus/ Fader fyrergiefꝥ þeim þad/ þeir vita ecke hvad þeir giøra. Þar epter æ/ þa hann visse ad allt var ꝥramkomed/so ad Ritningeñ upp ꝥylltest/sagde hañ/ mig Þyrster. Og jafnsnart hlioop eirn til/ꝛ ꝥyllte eirn Svamp med Edik/ og sette oꝥañ æ Reyrstöng/og riette ad hanns Muñe/ eñ þa Jesus haꝥde Ediked til siñ teked/sagde hñ/ Þad er ꝥullkomnad. Og hañ kallade med hærre Roddu/og sagde/ Fader i þijnar Hendur ꝥel eg miñ Anda. Og ad hneygdu Høfde andadest hañ. Epter þad gieck eirn af

eirn af Strijdsmönnunum þar ad/ og opnade hans Sijdu med Spioote/og jafnsnart rañ þar wt Blood og Vatn/ oss til Endurlausnar z eilijfrar Saluhialpar.

Vakna nu upp Saal mijn/og giæt ad/tak þig upp/ og lijt a þiñ Endurlausnara JEsum/ skoda þu hñ j Speigle syns Ords/ skoda þu hañ/ so sem stæde hañ nu nælægur fram̃e fyrer þier. Merk og sia myn Saal Hvør er hañ sem þar brunar fram̃/ so sem eirn Kongur/enn er þo hladenn med Spott og Spie? Hañ brunar fram̃ z ber eina Koronu/ eñ þesse Korona giører hønum Saar og Svida/og hefur særdt hans Høfud mjøg wr mata. Hañ ber eirn Purpura Kyrtel/ enn þar med veitist hønum eingeñ Heidur/ helldur hæsta Haad og Spott og Spie. Hañ hefur konglegañ Sprota sier j Hendi/ enn med hønum verdur hañs vetka Høfud bared og slegед. Þeir buckta sig fyrer hønum/ falla a Knie og kalla hañ Kong/ eñ jafnfrāmt þvi hrækia þeir j hanns Asioonu/z slaa hñ med Hnefum. Lyt hier til og skoda/ Saal myn/ Hvad mykel og stoor er Sman þyns DROTTeñs? Hvad hryggelega er heñ hæddur og spottadur? Hvørsu bog eñ og biugur verdur hñ ad ganga vnder þvi þunga Krossēns Trie? Ja myn Saal/þar ber DROTTeñ þyna eilijfa Sman/ sem þu atter ad bera eilijflega. Enn er þeir kōu

med hañ til Aptekustadarens/ þa gaabu þeir hønum jaþnsnart ad dreka Edik med Galle blandad/ og negldu hañ a Krossenn/ eñ hann bad þyrer þeim/ og sagde/ Fader þyrergieþ þeim/ þvi þeir vita ei hvad þeir giøra.

O miñ Herra JEsu / hvørsu Polenn-moodur/ hvørsu miøg liuþur heþur þu vered j allre þiñe Pijsl og Pijnu ? Þu heþur ecke einusiñe upploked þijnum Munne/ eige klagad nockurn hlut/ eige bored þig illa/ ecke þig aþsakad/ ecke hootad Þm ecke nockud vondt Ord læted aþ þier heyra/ j giegn þessum geldum Hundum/ hell dur heþur þu uñ sijder beded þyrer þijnum Fiandmoñum/ hvad alldrei haþde nockur Madur giørdt ædur þyrre.

Siaa þu Sæl myn/ Hvær heþur þu nockurn tyma heyrdt eda sied nockud miukara edr linþara enn þiñ Herra JEsus er? Skoda þu hañ vandlega/ hugleid þu hañ/ og læt þig hañ þorundra meir og meir/ og læt kier hañs Neyd/ Angist/ Kvøl og Pijnu til Hiarta ganga: Siaa þu/ hvørsu hañ hanger her og nakeñ. Siaa hvørneñ hañs allur Lijkame er albloodugur/ þullur Benia og Saara/ Siaa hvørneñ hañ er med Hæde og Spotte a Krossenñ þestur/ hvørneñ ad hann hangs er þar a midle tveggia Spillvirkia. Hvørneñ hønum verdur a Krossenum giefed Edik ad

ad drecka/ hvørnenn hū skilst vid þetta Lijf/ Hvørnenn ad hans Hendur og Fætur verda j gegnum grafnar/ hvørnenn ad hans Sijda verdur med Spioote opnud / hvørsu ad miuklega rennur Bloodet af hans þinn Saarum.

O mijn Saal/græt þu/og vert ei sem Stockur og Steirn/ legg þu þijnu þijns liufa Lausnara a Hiartad/ og hugleid med huilijkre stoorre Sorg Þijnu z Angist hann var hladenn.

Vm þau stooru z þurdulegu Teikn sem skiedu þa Drottenn var Krossfestur/ og um hūs naadarrijka Kiennemannikap.

Mijn Saal/so sem þu hefur nu j Hiᵛta þijnu hugleidt þa oumrædelegu Myndum þyns Herra og Lausnara/ so hugleid nu mz þurdande Hiarta hans Dyrd og Majestat. Giæt ad/ hvørnenn hann hefur læted sian sijna dyrdarlegu Magt med stoorum Dasemdarverkum/ heyr hvad Ritningenn segier. Fra siættu Stundu (þad er fra Hadeige) z allt til niundu Stundar (þad er til Noons) vard Myrkur yfer allt Landed/ og Sooleñ miste sitt Skyn/ og Fortiallded j Mustereñu rifnade j tvent/ fra Ofanverdu allt ofan j Falld/ og Jørdenn bifadest/ og Biørgeñ sprungu/ og marger Lijkamer heilagra sem svafu stoodu upp/ og etc.

Siaa þar mijn Sal/ þetta maa heita einn Herra/ sa sem m:d sinne Røøl og Þynu/ þann eñ hrærer Himenn og Jørd/ og med sijnū Dau

da uppvectur þa Framlidnu. Ja mijñ Sæl/ þad er DROTTeñ þiñ Gud/ Jesus Christus/ þiñ Sæluhialpare/ sa eingietiñ sonur Guds/ sañur Gud og sañur Madur/ hvør alleinasta vnder Sooluñe er fleckl aus og hre inn af øllum Syndum. Enn sia þu/ hann er a medal Illvirkia reiknadur/ og so sem einn Lyfþrær spillitur madur og sa allra Lytelmootlegaste halldeñ/ Ja/ lyka so sem einn oskaplegur Burdur er hañ utkastadur/ so heþur Gydinga Samkundañ sem ein ill Mooder/ kastad hønum þra sijnum Brioostum. Hañ var sa allra Frijdaste a mz al mannanna Sona/ Og sia þu/ hvilykur hann er vordeñ? Eñ þu skallt vita/ hañ er vegna vorra Misgiørda særdr & vegna vorra Synda er hañ lemstradur/ og er vordeñ su allra liuflegasta Brenneþoorn/ hvør ed þægeleg er og Ilmande þyrer þier/ þu Gud Fader eilijfrar Dyrdar/til þess ad snua þiñe Reide þra oss aumum Syndugum/ og gieþa oss þad eilijþa Himmaryke.

Lijt oþañ hingad þu Gud DROTTeñ aþ þijnum Helgedoom/ Lijt hingad herlage Fader aþ hædum Himensins/ og sia þetta allra dyrdar legasta Offur/hvert vor hinn riette og ædste Kiennemadur foornþærer hier/ hinn allra heilagaste Sonur vor DROTTenn Jesus Christur/ & hañ foornþærer hier þad þyrer Synder allra

sinna

sinna Medbrædra. O Gud vor Fader/ vert nu sattur vid oss auma Synduga menn/ og lat þalla þijna Reide/ hvøria vier med vorum margþølldum Syndum hofum uppvaked. Sia þu/Blooded vors Broodirs Jesu Christi/þad kallar til þijn vorra vegna a Krossenum. Lijttu til minn Gud/ Hvad hanger a Kross-enum? Eg seige enn nu/ Hvad hanger a Krossenum? Þvi þoott þetta sie þyr-er longu umlided/ þa er þad þo þerskt e nytt þyrer þier/og i þijnu Auglite. Sia þu Fader/ er þad ecke Kyrtell þijns So-nar Josephs? Ach og Auvij/ eitt Ol-mt Dyr heþur hañ riþed/og hanns Klæde grimmlega sundurslited/ og þad i Bloo-de kvolad. Sia þu / finnm hryggeleg stoor Saar heþur þad riþed þar a. Ja DROTTenn/ þetta er þad Klæded/þu ort ed þinn saklause Sóon liet epter i hondum þeirrar Egiptsku Hoorkonu/ þa hann villde helldur missa sitt Fat enn sijna Tuckt og Tru/og villde helldur ganga i Daudans Fangelse/eñ giora heñar Vil ia og hlijda heñar Ordum. Enn hvor

eru þau Orden? Þesse sem Nøþdingeñ heimsins sagde til hañs,/ Allt þetta mun eg gieþa þier eþ þu þellur þramm og tilbidur mig. Þui þad heþde vered so myk ed sem ad hlyda Ordum Noorkonunnar.

Agiætleg Huggun wt aþ gledelegre Vpprisu/ og sigursællre Himnaþør Herrans JEsu Christi.

OG nu/ GVD vor Fader / vitum vier ad þiñ Sonur liþer og Drottnar i øllu Egyptalande/ og i øllum Aattum þyns Herradæmis. Þuiad þu heþur leyst hñ vr Fiøtrum og Fangelse Daudans og Heluytes / og sett hañ eirn Herra i þynu Ryke. Þu heþr giørt vmskipte a hans Fangelsis Klædum/og sett vppa hañ oþorgeingelega Koronu/ þu heþur skrydt hañ med Odaudleika / og til Heidurs og Dyrdar heþur þu hañ vpphaþed. Þuiad þu heþur lagt vnder hañ Ryke Pharaonis/ og nidur broted verk Diøþulsins. Hañ heþur dyrdlegañ Sigur vnned a øllum synu Ovinum/ og er þyrer eigenlegañ Krapt vppfareñ yþer alla Himna. Med Heidre og Dyrd er hñ Koronadr/og nu byrtest hañ til hægre Handar þyns Tignar Velldis / þyrer þynu Auglite/ vorra vegna / þuiad hann er vort Holld og vor Broder.

Gud miñ Fader/Lyttu nu a og sia Andlit JESV Christi þyns elskulega

Sonar mijns Lausnara / huor þier var blydeñ / allt til Dauda. Snu þu ecke Au gum þijnum fra hañs Undum og Sarum / vertu minnugur huilijka fullnadar Bot z Bitaling hañ hefur giort fyrer vorar Synder. Ja miñ GUD / ef þu villt vega samañ vorar Synder / vid þa særu Kuol og Pijnu / sem þiñ saklause Sonur hefur lided vegna vor / þa verdur hanns Forþienan meire og stærre eñ allar vorar Misgiörder / þa munder þu læta þijna Reide falla og hañs vegna veita oss alla Nad og Mysk...

Hiartnæm Þackargiörd til Guds Fødurs / sa ed oss hefur gefed siñ Son / og til Guds Sonar / fyrer þa Aast og Elsku / sem hñ hefur audsynt oss.

GUD miñ Fader / eg þacka þier. Allar Tungur skylldu lofa og prijsa þig / fyrer þijna ofeiganlega mykla Nad z Giæsku / ad þu hlijfder ecke þijnum eingetnū Syne / þijnu eigennlegu Hiarta / helldur sockter þu honum nidur vorra vegna i þañ allra sniöpirdelegasta Dauda Krossens / uppa þad / ad vier mættum hafa einn truañ Medalgangara hia þier a Himnū.

Eñ huornen ꝏ eg ad þacka þier þu allra luþaste HErra JESV/þu sem þui lijkt heþur til mijn vñed? Og huornenn skal eg þier soddañ Aast og Elsku bitala noglega? Eg/eg sem er ein aum Mañeskia/Molld og Dupt/ og eitt veykt ꝛ vesallt Kier? Þuiad huorsu mætter þu meira giøra eñ þu giørt hefur mier til Sæluhialpar? Ja/þra Nuirþle ꝛ allt til Jlia hefur þu þier giørvollum nidur søckt i Flood þiñar Pijnu / og Vøtnenn Hrygdareñar þau eru geingeñ yþer Sæl þijna/so þu þeinger mig leystañ ur miña Synda Floode/og þra þeirre eilijþu Reide sem yfer mier var. Þui þu gaþst þijna heilogu Sæl i Daudañ/ so ad þu þeinger leyst og þrelsad mijna þortapada Sæl/og giæþer mier hana aptur. So er eg nu tuoþalldlega þier skylldugur. Þuiad einu siñe heþr þu ut ieþed þijna Sæl þyrer mig. J annañ Tijma þa heþur þu og so leyst mijna Sæl þra eilijþum Dauda. Mijna Sæl heþur þu ad søñu mier i tuær reysur gieþed/ þyrst þa þu skapader hana / i añad siñ þa þu endurleyster
hana.

hana. Þar þyrer veit eg eckert/ eg hefe ≈ eckert/þad eg kuñe ad gieþa þier / nema þessa mijna sømu Sæl aptur. Eñ huad skal eg Aumur Vesall Madur gieþa þier þyrer þijna Sæl/hüia þu gaþst i Pijnuna og Daudañ þyrer mig? Eg veit þ ecke/eg heþ þad ecke. Huiad þo eg ætte Himen ≈ Jord / og alla þeirra Dyrd/ og kynne ad gieþa þier þad/þa er þad alls ecke adre ikna i hia þiñe oseigianlegre Giæsku/≈ þijnum Velgiørningum / sem þu heþur mier veitt og audsynt.

Ein hiartanleg Aastgroenn

Anduarpan/ ad Madureñ Christenn kunne HErranum JESV epter ad fylgia i Trunne/Elskunne/Vonenne/ og verda hænum lykur i Krossenum allt i Daudann.

HErra JESV Christe/eñ þo eg giæ þe þier allt huad mier er mogulegt ad veita/þa skiede þad þyrer þijna Nad og guddomlega Veiting. Þar þyrer miñ Herra og minn GVD / vil eg þig elska og loþa/alla mijna Lijþgaga/og aþ ollu mijnu Hiarta/ allre miñe Sælu og aþ olluñ

mijnu

mÿnum Kroptum/ eg vil þylgia þÿnum Fotsporum/þu sam̄ dæmenn eit þyrer mig.

Eñ slijkt kañ eg ecke ad giora / nema þu gießer mier þad. Til þÿn DRottenn lÿtur Sæl mÿn/þt an þijn kañ hun ecke ert ad giora. Sia/eg bid þig miñ Drotteñ/ eg treyste a þig þu sañur GUD/ eg vona a þig miñ Lausnare/ eg bid þig med miñe Hiartans Grund og Andvarpan/statku hia mier z styrk miñ veykleika. Miñ Lausnare/ opt hura eg um̄ Vopnenn þinnar Pijnu/hvar med þu verkad heß ur mÿna Heilsu og Sæluhialp/ Herra Jesu Christe/j þÿnu Naþne heß eg mig vnder þad dyrdarsamlega Kroßens Merke/med hvoriu þu heßur Sigureñ uñed. Eg þeinke a þÿna Þyrnekoronu/sem sett var þier a Hoþud. Eg hugleide Naglana þa bloodugu sem þier j gegnum Hendur og Fætur voru keyrder/og hura um̄ þad mykla Spioot/mz hvoriu þÿn Syda var opnud. Ja Herra JEsu/ audmiuklega prÿsa og loþa eg þÿn allra helgustu Sær og þÿnar vnder/þitt allra helgasta Blood þinn heilsusama Dauda / þÿna veglegu

Greptran/þijna gledelegu Vpprisu og sig
ursælu Vppstigning til Himna/ þviad af
ollu þessu kiemur mier Ilmr ꝛ Sætleik
ur eilijfs Lijfs. Eg bid þig minn DROTT
Tenn/ lijfga þu Saal mijna med þijnu
Lijfsins Ilm/ so ad eg vakne af Svefne
Syndanna/ og uppbyrie eitt nyann Lifnad.
Vardveittu mig med Krapte þinar Pijnu/
fra ollum Vielum og Brogdum Andskotans/
styrk þu mig/ og gief/ ad Oked þinna
Bodorda verde mier liettbært/ og þungenn
þijns Kross/ sem eg a ad bera epter þier/
falle mier ecke þungt/ helldur sie hann
liettbær a mijnum Saalarþeidum/ þviad
eingenn Kraptur er med mier til ad bera
Mootgang og Angist þessar Verolldar/ ꝛ
þennar margfallda Mædu/ so þier meige
lijka. Svo heyr nu minn Gud mijna
Rodd/ og legg a mig Præl þinn þitt mild
ka O./ hvort ad er Byrde Lijfsins ollum
þeim/ sem þad bera þolenmoodlega med
Trunne. Eg vona eg mune med Glede
ganga þar undir/ og ofkielsdur bera epter
þier allt þad mier af mijnum Ovinum
verdur uppa lagdt. Enn minn Lausnare Je
su eg

ſu eg bid um̃ þann allra helgaſta Kroſſ/
hvørs Breidd ad er Kiærleikurenn/hvørs
Leingd ad er Eilijfdeñ/hvørs Hæd ad er Al
mætted/& hvørs Dypt ad er oranſakanleg
ur Vijſdoomur/þad er/ Eg bid um̃ ſialf
ann þig/ minn Lauſnare/ad eg mætte be=
ra þig j mijnu Hiarta/þo þad og verde mz
Neyd og Hormungum/á þennann Kroſſ/
þad er/á ſialfañ þig bid eg þu feſter mig
á Hondum og Footum/ſo ad eg þræll
þiñ mætte nockurn Part/ verda þier lijk=
ur j Pijnunne/ til þeſſ ad eg legge af øll
ſyndſamleg Verk Holldſins/þau þu hat
ar/og giøre Verk Riettlæteſins/huer þier
þægeleg eru/ ſo ad eg i øllu þeſſu leite
ecke miñar/helldur þiñar Lofdyrdar. Upp
lys mitt Hiarta og Siñe/ ſuo ad eg hafe
jafnañ Lyſt og Glede i þijnu Orde/& þig
alla Tijma hafe mier fyrer Hugſkots Au
gum. Sia þu DRotteñ JESV/þar
hefur þu mijnar Hendur og Fætur/tak &
feſt mijna vinſtre Hond med Nagla Sp
arneytneñar/ mijna hægre Hond med Na=
gla Riettuijſeñar á þiñ liufa Kroſſ/ og
á þitt Lijfſins Trie. Tak og miñ vin=
ſtra

fra Foot og fest hañ med Nagla saþarle=
gs Stodugleika / þañ hægra mz Nagla
Visku og Framsyne. Gieþ mier Nad
suo ad miñ Ande/mitt Siñe/mitt Hug=
skot sie iaþnañ statt og stodugt i þier/ miñ
GUD og DRottení / suo ad mig vmsteyp=
te ꝛ þelle ecke Medlæte nie Velgeingne
þessarar Veralldar til hægre Handar/
ecke helldur Neyd/ Kross og Motgangur
til hinnar Vinstre.

Og nu uppa þad/ad eg mætte þiña no=
ckud til þyrneforonu þijns Hoþuds/ þa
bid eg þig miñ Lausnare/ gieþ Nad/ ad
mitt Hiarta mætte fyrer sama ydran ver=
da sundurkramed og særdt/ Lat mig ha=
þa hiartanlega Medaumkan med olluñ Au=
mum og Naudstoddum. Viñ mier ad alla
Tijma haþe eg alvarlega Vandlæting til
ad giora þad/sem er riett þyrer þier/og j
allre Neyd og ollum Motgange halldе
eg mier alvarlega vid þig. þetta þrent lat
tu so sem adrar hvassar Þyrnur sñgaunga
j mitt Hiarta. Gieþ og þram miñ Lau=
snare Svampeñ og lat hann a Reyr ad
mijnum Munne/ þad er/ gieþ ad ed mætte

og lijka

og lijka smacka þad beiska Gall og Edik hvert þeir gæfu þier ad drecka. Veit þu mier þad/ ad eg ælijte og ackte þijna heilaga Pijrting riettelega/ so eg meige þar af læra og merkia/ad þo þesse Verolld syneſt blomgande og fögur/ þa sie hun þo ecke añad enn so sem toomur Svampur / og allar hennar Lystingar sieu Galle beiskare. Minn Fader lat mig vita og medkienna ad Kaleikur þessrar Verallder er bitur beiskur og banvænlegur j ollum Greinū / so ad eg verde ei fyrer hans Sætleika sukenn/so sem þeir ed hallda Myrkur fyrer Lioos/og Lioos fyrer Myrkur/ þad Beiska fyrer Sætt/og þad Sæta fyrer Beiskt og banvænlegt.

Hialpa mier miñ Herra Jesu/ ad eg Þræll þiñ verde lijkur þier j þijnum heilsusama Dauda/og gief ad allar holldlegar Gyrnder i mier/ mætttu i burt deya/ enn Andeñ lifna i sönū Riettlæte. Eñ yppa þad/ad eg mætte med ollu bera Myndþe ss Krossfesta a mijnum Lijkama/ so lat mig miñ Lausnare verda þier lijkañ j þvi ad þeir Gudlausu Strijdsmeñ (ad þier

Framlidnū

Framlidnum) særdu þijna Sijdu. So virdstu ad særa mitt Hiarta med þijnu kro ptuga lijþsins Orde/hvört skarpara er eñ nockurt Sverd edur Spiot vera kann/legdu mitt Hiarta og mijna Sæl þar med j giegnum/so þar vtrenne j stadenn Blods og Vatns/ein sannarleg hrein & ofølsk Elska/bæde til þijn Herra Jesu og til þin na Bræðra. Og ad sijdustu/ þegar su seinasta Stūd er fyrer Hende/þa sveipa þu Sæl mijna j sniohvijtu Lijne þinnar Hug gunar/ Lat mig þar jnne soþa sætlega/ og þara hiedann j Fride/og med Fegnude jnnganga j þær dyrdarlegu Tialldbvder eilijþrar Sæluhialpar/ og þela mig þar ā medann Reidenn geingur fram hia.

Hvörnenn eirn Christenn madur skal aþ Hiarta hugga sig vid gledelega Vpprisu Herrans Jesu/ og vid eilyþa Vist og Veru hia Christo/ & Dyrd & Vnadsemd eilyþs Lyþs.

Minn Lausnare Herra Jesu/ A þeim þridia Deige / þad er/ ā þeim seinasta Vpprisu Deige/þegar Dagar þessa aūa Lijþs haþa Enda/ & þesse Hörmungar Tijme er vte/ og þegar sa þyrste og

eilijþe Þvottdagur uppheffst / þa bid eg þig minn Lausnare / uppvek þu mig þræl þinn / asamt med ødrum Bornum þijnū sem soþa / og laat mig glødelega vakna af minne Grøþ / so ad eg j mijnu Holldе meige sia þijna Dyrd / og med Fognude glødiast þyrer þijnu Dyrdar Auglite.

Lat koma minn Lausnare / Lat koma þañ Tijma / a hvorium eg med Augum mijnum meige sia og skoda þad eg nu true hvad eg nu vona og sie / lijka sem j Speigle og aleingdar / lat mig þad þa þaa og ødlast / og þad meiga eilijflega eignast / þvi bihallda. Miñ Herra og Gud / hversu hiartanlega langar mig þar epter? Nær mun eg utbreida mijna Saalar Arma / og giefa þig j Fadm tekeđ? Minn Lausnare / Nær mun eg þaa ad biooda Foot um þijnum Kossen mijns Muñs / og þagna og glødiast af þinne yþerfliootanlegre aastar Elsku?

Miin Saal / loþa þu nu Drottеñ miñ Lausnara / og prijsa hañs Nafn / þuiad hañs Nafn er heilagt / og fullt Fagnadar og Unnarsemdar. Tho / huad æstwdlegur ertu miñ Lausnare JESU? Huad liuþur sætur og

Nug-

Huggunarsamur eru miñ Frelsare / øllum þeim sem þyn leita aþ Hiarta? Miñ Herra JESU/ þu ert Frelsare allra þeirra sm̃ þor tapader voru/ þu ert Lausnare allra Ende- leystra/ þu ert Voneñ allra þeirra sem Au mer eru/ og Styrkur þeirra Veyku/ þu ert þin allra hæsta Huggun allra sorgþullra Saalna/ og allra kostulegasta Lyþsan þeim øllum/ sem j Kvøl z Krosse aþ Hiarta þier eptersylgia. Þu ert su dyrmæta Ko rona allra þeirra sem Sigureñ vinna/ z einka Laun allra þeirra/sem med þine Hialp Sig renum hallda. Þu ert Vnadsemd og Fagn udur allra himneskra Borgara/ og ein ryk liþande Vppspretta allrar Naad^r z Gæsku. O þu Hæleitaste einka Sonur allra hæsta Guds/ jaþn og lykur Gude j Mætt og Dyrd. Allt hvad er a Himnum uppe z a Jørdu nidre/ þad lose og vegsame þitt Naþn. Mykell og Dyrdarlegur ertu/ Myked z Dyrdarlegt er þitt Naþn.. O þu eilyþa z ouumskiptanlega Pryde hins hæsta Guds/ þu skiæra og edla Byrte eilyþrar Dyrdar. Þu ert þad saña Lyþ/ sem alla giører Lifande. Þu ert þad sanna Lioos/ sm̃ allt upplyser. Frame þyrer þier standa mz g og tellande Hundrud Þusund lioomanda Lieff heilagra Eingla/sem þier synum Herra og Gude þioona æ og ad eilyþu.

O þu eilyþe / sanne / oransakanlege/ klære og sæte Brunur allrar Naadar og Myskunar/hvøz ad hulen er þyrer Augum

allra manna daudlegra. Þinn wtgangur og þinn Upprune hefur ecke Upphaf/ þijn Dypt er oransakanleg / þinne Hæd kan eingen ad naa/ þijna Vijdd og Breidd kan einginn ad grunda. Þu ert wtkomenn og fæddur af oumrædelegu oransakanlegu Hiarta hins allra hædsta Guds/ fyrer Eilijfd/ og ert Lijsed af Lijsenu/ Lioosed af Lioosenu/ sa Eilijfe af þeim Eilijfa/ sa Oumrædelege af þeim Oumrædelega. Þu ert Födurnum jafn og lijkur ad øllu/og af þinn Vegdyrdum vier aller nogleg Not þeingcd.

MJnn HErra JEsu/ med þui þu ert sa rijke uppsprettu Brunnur alls godS/allrar Giæsku/ þa læt þijna heilögu Nadar Giæsku fliooka og renna ofan til vor/og endurlijfga oss huggunarsamlega/ og gief Linan a Beiskleik vorrar hryggelegrar Eymdar. Hell yfer oss þijnu Gledennar Vidsmiøre/ lijfga oss med þinne dyrmætu Lijfgan / og styrk oss med þijnum Krapte.

AF hier og Födurnum er framfarande sa Heilagur Ande / huør ad er GUD jafnt hier og Födurnum. Hann vthellest og fer yfer alla Jardar Kringluna/uppfyller allt z vid Magt helldur øllu / hann er einn Ande af hier og Födurnum / af yckur badum framfaran-

barande / þad er þad eilijfa Samband millu
þijn og Fødurſins / huar med þu ert eitt mz
Fødurnum / z þo med ovmrædelegum oran
ſakanlegum Hætte. Ad vyſſu / minn
HErra JESV / þeſſe þin Ande hann er ſa
Nadar z Gledenar Vatns Straumur / huar
med þu oaflatanlega dryckiar og ryller þa
hiartkiæru edla Jeruſalem / ſem þar er vpþ
pe / og giører hana druckna med Føgnude og
Lyſt / ſo ad hun ſyngur hier Gledenar Lof
ſaung oaflatanlega og pryſar og lofar þig
med himneſkum Organſaung ad eilijfu.

OHErra JESV / huorſu þyrſter Sæl
er vorar i þeſſum Eymdar Dal / epter
Føgnude þijnum ? Huorſu ſtorlega lan=
gar oſſ þitt Folk daglega epter ſlijkum
Dropum þinnar Nadar / ad vor Hiortu
mætte endurliſna þar af ? Oh / min Fa=
der / vnn oſſ Aumum Hundtijkum þijnu /
ad ſmacka eirn Mola af þui ſem fellur
af Bordum DRottna þeirra. Þier Him
nar þar ÿppe og Skyen / lated þeim Riett
laata rigna yfer oſſ / eg meina HERra
JESV / þin heilaga Anda / hans Hug=
gaver og nad arfullan Fognud / ſo ad vier
Skepnuborn þijn / mættum finna z ſma
cka þann fyrſta Avoxt eilijfs Lijfs / ſo ſem

Vitnisburd eilijfrar Glede/og Pant vor ar himneskrar Arfleifdar. DRottenn/ vier bidium þig/aus þu wt yfer off bren nande æstar Ellde þyns Heilaga Anda/z hreinsa/endurnya/vpplys/verm og vekna vor Hiortu/og styrk þar med vorar Sam-uiskur / og læt Hiortu allra Truadra ver-da eitt med þier / suo ad vier aller sieum eitt/ og vilium eitt / og ad endalycktum mættum vier sia þig/og þig lofa z dyr-ka GVD og DROttenn vorn i Sioon ei lijflega / Amen. O þu Heilaga/ Dadskilianlega Þrenning / þier sie Lof og Packargiørd/ Dyrd og Heidur/ nu og ad Eilijfu / A M E N.

XII. Capitule

Er ein mgiæt Historia huør-su Christelega og gudlega sa heilage gamle Lærefader HIERONYMus

hefur farid ad deya/ og þessa Historiu hef-ur eirn hans Lærefreinn uppskrifad/ sa ed hiet Eusebius. Er eitt merkelegt Epter-dæme huørnenn madur Christenn skal skilia vid þessa Verølld/ z sofna burtt hiedann j Fride.

2. Corinth.

2. Corinth. 5. Vier erum jafnan med goodum Huga/ og vitum þad/ ad ꝏ medan vier bwum j þessu Hollde/ þa erum vier langt fra DROTTNe/ þvi vier gøngum j Trwnne enn ecke j Skodanenne. Vier erum med goodum Huga/ og høfum myklu meire Lyst ꝏ ad vera fiarlæger fra Lijkamanum/ og nalæger hia DROTTNe. Fyrer þvi kostgiæfum vier og eirnenn/ hvort sem vier erum nalæger eda j fiarska/ ad vier þocknunst hønum/ þviad vier hliootum aller ad openberast fyrer Dom stoole Christi/ z etc.

2. Timoth. 4. Eg verd snarlega foornfærdur/ og Tijme mijnar Burt- farar stendur til. Eg hefe goda Bar- attu barest/ eg hefe Hlauped fullkom nad/ Eg hefe Trwna geimt. Nu hiedann af er mier ytlud Korona Riett lætesins/ hvoria DROTTENN hinn riettlate Doomare mun ꝏ þeim Dei ge giefa mier/ enn ecke alleinasta

mier/ helldur øllum þeim sem elska hanns Tilkomu.

Hvørnen̄ hin̄ sæle Hieronymus hefur fagurlega og liuflega huggad sig fyrer sinn Dauda.

Mijner kiærustu Syn' (sagde han̄ til sin̄a Lærersveina) Eg mun ecke margt tala vid ydur hiedan̄ ÿ fra/ þviad su Stund kiemr til hvørrar eg er fæddr. Eg er med þessum Skilmaala komen̄ ÿ þen̄an̄ Heim/ ad eg skule yfergefa han̄ aptur. Ja ad vysu/ Eg være þa alldrei fæddur/ ef eg skyllde ecke deya aptr. En̄ Gud Drotten̄ hefr ecke hlyft synū eingietnū Syne / helldur gief fed han̄ fyrer oss alla ÿ Daudan̄ a Krossinū uppa þad/ ad vor Daude skyllde fyrer hans Dauda deyddur. og ad øngvø giørdur verda. Þviad eingen̄ vor lifer sialfum sier/ og eing en̄ deyr sialfum sier. Lifum vier/ þa lifum vier DROTTne/ Deyum vier/ þa deyum vier DROTTne/ so ad hvørt helldur vier lifum edur deyum/ þa erum vier DROTTenns/ Þar fyrer verdur Christur nefndur eirn Herra bæde Lifendra og Daudra.

Þviad/ med þui Christur han̄ er dæen̄/ þa þiorum vier og so ad deya/ þui ecke er Þræl len̄ meire sijnum Herra. En̄ med þui ad Christur vor HErra han̄ er vpprisen̄/ so ad

hann

hañ deyr ecke framar meir/ so munum vier og vissulega epter vora vpprisu ecke framar me ir edur optar deya/helldur hia hønum vera i eilyfre Dyrd. Þuiad Christur hann er dauðeñ og med hønū er vor gamle Adam deyd dur/ so þesse syndafulle Kroppur verde adønguð/ og ad vier skulum verda eiñ Lykame med Christo. Þar fyrer/ med þui Christur er vpprisen af Dauda / þa munum vier og vpprysa med hønum/ þuiad vier erum hañs Lider og Limer. Og med þui ad Christur deyr ecke framar meir/þa mun þad eins gan ga til med oss. Þar fyrer myner allra kiærustu Syner/med þui eg gief nu vpp miñ Anda/ þa veit eg og true eg/ad miñ Lausna re lifer/ og hañ mun mig hier epter a syda sta Deige vpp aptur reisa wr Jørduñe/og i þessu mynu eigen Hollde mun eg lyta minn Lausnara/þañ sama mun eg sia/ia/eg sialf fur/eg sem nu tala vid ydur/ og huørn þier sæed/ad nu deyr hier fyrer ydr Augū og ecke añar eda nøckur i miñ Stad / og þesse myn Augu/med huørū eg nu horfe a ydur þau munu hann sia.

Aminning hins sæla Hieronymi, er hañ giørde synum Læresueinum/sem stodu i kringum hañ/ad þeir skylldu glediast med hø num/af þui hañ ætte nu ad fara vr þes sare Eymd i eilyfañ Føgnud.

Þar fyrer myner sætustu Syner/ Sioed vel til/ ad þier ganged forsialega/ ecke so

 sem

sem ßaugsier/ helldur so sem vijsier. Ganged
ecke epter Holldenu/ þuiad eß þier ganged ep
ter Holldenu/ þa munu þier deya/ helldur li
ßed epter Andanum/ og deyded Verk Hollo
sins og ßagned nu med mier/ synged og vered
glader. Legged aß ydar Sorgar Klæde/ og
hryggest ecke/ helldur glediest og ßagned i Dr
ottne / Loßed hans Naßn og gießed hønum
Dyrdena. Siaed huørnen eg heße allt til
þessa geinged i giegnum Elld og Vatn/ gieg
num Eymder og Hørmungar þessa Lijfs/ en
nu lætur DROtten mig koma til Huijldar.
Eg/ vil inganga i Hws mijns Guds/ og loßa
minn GVD daglega. Soddann storann Avin
ing heß eg aß mijnum Dauda / þuiad Chri
stur mun hiedann i ßra vera mitt Lijß.

Siaed/ mitt jardneskt Hreyse þessarar
Tialldbwdar verdur nu nidurbroted/ uppa
þad eg ßae annad Hws nytt/ þad sem ecke er
med Høndum giørdt/ eitt Hws og eirn Bwr
stad/ sa eilijfaur er a Himnum. Siaed/ eg
aßklæde mig nu/ og legg aß þad Fat sem er
daudlegt/ og ßorgeingelegt/ enn jklædest þvi
sem er eilijßt og oßorgeingelegt.

Hingad til heß eg vered eirn Pilagrijmur
vegfaranðe/ z framande a Jørdunne/ nu mun
eg ßara heim j mitt rietta eilijßa Fødurland.
Siaed/ nu gießst mier þad Hnossed epter hv
ßein eg heße hlauped/ rendt og runned alla mi
na Daga/ Nu kiem eg wr myrkrann Dal til
Liooßsens/ wr Voda z Haska til Fridarens/
wr Fatæktenne til Rijkdoomsins/ wr Orustu
til

til Sigurvinningarennar/ wr Hrygdenne til Fagnadarenns/ wr Þorgeingelegu Lyfe/ til þess eilyfa Lyfs/ wr Ohreinendunum til Helgunnar. Hier er eg blindur og Skilningslaus/ enn nu kiem eg til Ljoossens. Hier er eg Kramkur/ Saar og Siukur/ enn nu verd eg riett Heilbrygdur. Hier hef eg verid j Sorg og Swt/ og j þungum Eymdum enn nu kiem eg til eilyfs Fagnadar. Hier hef eg vorded j lifandi Lykama ad deya dagle ga/ enn nu hid fyrsta hefst mitt riett a Lyf.

Enn framar hugleider og yfervegar S. Hieronymus/ Eymd þessa Lyfs/ og gledur sig vid þad eilyfa Lyf.

Hvad er þa þessa Heims Lyf? Ach og Vei/ þad mæ helldur heita Daude enn Lyf/ Þviad þad er eitt eymdarfullt og sukksamlegt Lyf/ fullt Eymdar og Hrygdar/ eitt vesalldar Lyf/ hvert fliootlega burt lijdur. O þu eymdarfulla Lyf/ hvad ertu svikksamlegt? Þu synest ad vera blomasamlegt og fagurt/ enn fyrr enn Madur veit af/ þa visnar þu. Þu ert eitt Lyf hladed med Dauda og allskyns Hæskasemder/ fullt Fæarit sku/ fullt Deyfleika/eitt Lyf sem fliootlega lijdur j burtu/ og skyndelega forgeingur.

O þu hid vesala og aumo Lyf/ þess leingur sem þu varer/ þess styttra ertu/ þess leingra þu wtrietter og fremur þig/ þess nær verdur þu Daudanu. O þu fallvallta Lyf/ og sunksamlega / hvad fullt ertu af Angtian og

Snørum/ j hvørũ Syner þessarar Veralldar lꜳta veida sig og fanga/ og verda fyrer syna fwla Lysting kastader j eilyfar Helvijtskar Kvaler og Pijster. Sæll er sa sem þecker Hreckvijse þijna og Prette/ sa þo enn sælle sem þar kañ vid ad siaa/enn sa Sælastr sem leystur er wr þessare þiñe Neyd z Eymd/og vel og Christelega er burtu dæenn.

Oh: Hvørsu sæl æstundan er þad/ ad kostgiæfa vid/ad þær eirn Christelegañ Dauda z Afgang? Þ er betra eñ Gull og Silfr/ þad færer med sier þañ allra besta z ægixtasta Avinning. Oh/huad liuflegur og sætur er slijkur Daude/Jæ/ þad er ecke Daude/og þad ma ecke heita Daude/ þuiad hañ stodar og hialpar til Lijfsins/hañ frelsar fra Sottum og Siukdomũ/ hañ avtekur Hungur og Þorsta. O þu Daude Daude/ hvørnn vier verdum aller ad lijda/ hvørsu vel giører þu til þeirra Gudhrædda? Eñ hvørsu illa giører þu til þeirra Ogudlegu? Þu nidurlæcker þa Drambsømũ/ Rijku og Volldsugũ/og vpphefr þa Aumu. Þu giører þad/ ad þeir Fatæku verda Metter/ og kiemur þeim Agiørnu i eilijfa Fatækt/ þu kiemur þeim Ogudlegu til strafs og Refsingar/ eñ þu Riettlætu til eilijfrar Dyrdar z Glede.

Ein hiartanleg Aduarpan z Gyrnd S. Hieronymi, epter siñe Dauda skundum ad hvørre hañ mætte komast til eilijfrar Glede og Vnadsemdar.

Kiære

KJære Daude/ kom þu/ kom þu med eina lukulega Stund. O þu luckusæla Stund/ mieg langar mig epter þier/ miøg kiær og velkomenn ertu mier/ O/ huørsu þorlengar mig epter þier? Kom þu og syn mier huørn myn Sæl elskar/ vysa þu mier huar minn Vinur er/ og huar minn HErra Christur hwyler. Kom þu hin sæla Stund/ kom z læt mig ecke lengur smacka Eymd þessa Lyfs/ GVD myn Vegsemd/ rys þu vpp og riett ad mier þyna Hønd/ og tak mig med þier. Stat þu/ mitt Hiarta er reidubwed ad fylgia þier/ i Sætleik og Ilm þinna Smyrsla/ allt þar til þu leider mig i Herberge Hwssins myns DROttens/ so ad eg verde gladur/ þa eg kiem fyrer þitt Auglit. Oh þa vil eg kueda og syngia/ og vera lystugur/ og lofa minn GVD. Oh/ huad fagur/ huad agiætleg z lystelig ertu hin goda Stund? Storlega lãgar mig epter þier/ kõ su^r e/ duel ecke lenge/ þuiad myner Lyfdagar hafa enda/ z myn Aar eru hialidenn sim skugge.

Kom minn Gud med eirn luckusælann Enda/ og lat mig finna eirn litenn Smeck þijns Fagnadar/ þuiad med Glede gyrnest eg þig/ og aþ þinne Hiartans Vnadsemd hef eg gladst alla mijna Daga. Tak mig upp/ minn Gud/ tak mig upp til þinnar Dyrdar/ so sem þu upptokst minn Herra JE-

tra JEsum/þyrer hvorn eg er alla reiðu Saluhólpenn og Liþande vordenn/ Lijt nædar Augum þijnum til mijn/ og hialpa mier/ leyſtu mig þra þeſſare maryþallore Neyd og Mædu/og fra Hende mina Ovina. Frelſa mijna Saal ur Fangelſe þeſſa Eymdardals/ og haþ hana vegna Mijskunar þinar/ þangad ſem minn luþe Lauſnare Herrann Jeſus er og rijker. Nu gad til heþ eg vorded ad bæa og byggia j Eymd þeſſare/ ſo ſem minn Fader Adam hapde þad þorþient. O Gud gæþe eg mætte eitt ſinn ſnganga j Jurtagard mijns Herra Jeſu/ z plocka þar þa edla Avoxtu hans Mijskunar. Mijner Liþdagar eru lidner j burtu ſo ſem Reykur/og mitt Hold er uppþornad ſo ſem Hey. Minn Gud/ſtm þu/ Tijme er til ad þu myſkunner mier/ dvel þu ecke lenge/ drag þad ei undann/ minn DROTTenn/ flyt þier ad Frelſa mig/ þviad mitt Hiarta er ſiukt aþ ſtoorre Eiſku/ og langar epter þier.

Minn DROTTenn / gieþ mier luckuſæla Burtþor/ſo ad eg þæe og ødleſt þad ſem eg true/ og ad eg meige ſiaa z þeckia

þijna

þijna Dyrd hvørrar eg vona/ þviad so lein ge sem eg er hier/ þa er su Kyñing mi og lijtel (miñ Gud) sem eg heþe a þier. Eñ þa eg er j burt hiedañ/ þa mun eg sia miñ DROTTEeñ so sem hann er.

Þu Daude/ þu ert ad vijsu Ognarlegur og grimlegur/ eñ þyrer mijnum Augum þagr og þrijdur/ hyr og helldur værn. Þu ert ad søñu hrædelegur/ og hvor kañ ad standa þier j moote? Kongar a Jørduñe hrædast þig/ þvi þu tekur Aughreyste þra Høþdingi um/ og þrelsar þa Vesølu/ þu j sundurbryt ur Valld hiñs Ogudlega/ eñ Valld hiña Ret tlaata eykur þu. Þyn Grimd og Reide er øllum kuñug a Jørduñe/ so ad øll Verølldenn skielþur og titrar z hræðest þig.

Kom þu hin sæla Daudastund/ kom miñ Gud/ kom med luckusæla Burtfør/ og luk upp Lijþsiñs Dyrum þyrer Saalu miñe/ þeim þu heþur upploked þyrer mij num HErra JESV/ so sem þu heþur fyrerheited mier þyrer hañ/ so ad eg meige i Fride huijlast/ og ad eg bwe hia þier ei lijþlega. Laat mig eitt siñ leggia fra mier þad daudlega Yþerklæde mijns Lijkama/ huøriu eg er nu umvaþdur/ og iklædast Hialprædesins Motle/ og Skruda eilijþs Fagnadar.

Oh

Og huørsu langar myna Saal epter synum Aastvin/ Ja/ epter synum Brudguma/ so ad af Aast og Forleingingu er hun mättlaus og mædd/ þuiad i þessare Verølld hef eg leitad hans/ og ecke enn nu hann funded. Syner þessarar Veralldar hafa bunded mig i þessare Eydemørku/ þeir sem umganga i þessare Ey mõ/ og særdu mig / Høfdingar þessa Heims/ Vardlarner hafa mig Sarum lemstrad og Klædum svipt. Minn GVD/ huad þunglega er eg lemstradur/ huorsu er eg fyrer Kross og Motgang nidurlæckadur? Ja minn GVD/ Dagenn allann i giegnum nyda mig Oviner min/ner/ og rada falsklega i mote mier. Þeir tala eiturlega i mote mier/ alla vegana/ og stryda i giegn mier fyrer øngua Søk/ af þui eg elska þig/ þa eru þeir i mote mier/ enn eg badst fyrer.

ÞAr fyrer kom nu mijn Daudastund kom og dvel ecke leinge. Minn Gud briot i sundur Bogann og Magtena / Skiølld og Sverd minna Ovina og gior Enda a þra Ofride. DROTTenn/ drag þu þad ecke undann/ sem mitt Hiarta er j stoorre Angist vegna minna margfalldra Hørmunga og Eymda. Endurlijfga þu mijna Saal med þijnum huggunarsømum Ordum/ minn Gud/ heyr þu mijna Rodd/ kom j Dag og frelsa

frelsa mig/ vertu mier ecke so at moote.
Epter þier miñ Gud þyrster Saal mijna
Nær skal eg koma þangad/ so ad eg siae
þitt Andlit? Mijn Tár eru mijn Fæda
Noott og Dag j þessum Eymdardal. Ja
Mæda og Erfide/Hrygd og Smaan/Ey-
md og Anaud/ Hungur og Þorste/Fasta
og Vokur/Pijna og Plaga hafa vered
mitt daglegt Braud.

Miñ Gud heyrdu nu Andvarpan þess
sem j Fangelse er/og leys mig wr mijnū
Fiotrū. Tak ad þier þañ auma og vesa
la hrongrada Son wr Eymdar Neydeñe/
og kom honum aptur til syns Fedurs.
Tak mig upp hiñ auma Lazarum/eg sū
er hladeñ af Kaunum/og flyt mig j Ab-
rahams Skaut. Laat mig iñganga j þiñ
eilijfañ Vijngard/þu DROTTEñ Ze-
baoth / so ad eg stande hier ecke leingur
Jdiulaus j Syndeñe. Leys mig fra
ollu Jllu/og iñleid mig j þad eilijfa Lijf
frelsa mig wr Myrkrum og Skugga Dau
dañs/ slijt þu Bond miñar Eymdar/ og
frelsa þañ Hertekna og Fangna sem þig
akallar. Vpplys þañ Blinda/ z reis þu

vid þañ Veyka. Vardveit þañ Fram-anda og Fodurlausa. Syndu mier Andlit þitt j þessu Myrkre/ og hugga mig j mÿñu Eymdardal. Vpplys þu mig miñ Gud/ Vpplÿstu mig a þessare Stundu/ so ad eg sofne ecke j Daudanum.

Þegar sa heilage Guds Madr talade þetta og añad þesshattar/ þa urdum vier aller sem stoodū j kryngum hañ/ af Hiarta hryggver/ z eingeñ vʳ sa sem Tarū kuñe ad hallda.

S. HIERONYMus blessʳ vpʳ sÿna Bredur/og akallar Herrañ Jesum mióg ad miñelega / og bidur um farsæla Burtfarar Stund.

EPter þessa Rædu snere sier sa heilage Guds Madr til siña Brædra z Læresveina/ sem stoodu þar j kryngum hañ/og talade so med liufum Ordum. Komed hingad myner Syner/ ad eg æhrære ydur ædur eñ eg skelst vid ydur. Þa vier nu geingum ad hönū/ took hann eirn epter añann sier j Fadm/ og miñtest vid hvörn z eirn med Fridareñs Kosse. Þar epter upphoof hañ nockud lÿted sÿna Rödd/ riette upp sÿnar badar Hendur/ leit hugarlætlega og audmiuklega til Himens/snere sÿnum Augum fullum af Fagnadar Tarum til sÿns Lausnara/ og sagde.

Miñ allra elskulegaste Herra Jesu/ þu ert miñ Styrkur/mÿn Huggun/ mitt

Athvarf

Athvarþ/minn Lausnare og Herra/mijn Dyrd og Hroosan/æ hvorn eg true ⁊ trey ste/og hvorn eg heþe elskad. Ja/ þu ert mijn Vnadsemd/mitt Traust og mijn eini fa Von. O þu Lijþsins Hertoge/ kalla þu æ mig/ þa vil eg ansa þier og koma til þijn. Drottenn/ þu Skapare allra Hluta / Sia þu/ eg er Verk þinna Handa/ aþ Jørdu heþur þu skapad mig med Beinum og Sinum heþur þu samtengt mig/ Ja/ þu ert þyrer mig dæenn Lijþ og Myskun heþur þu veitt mier. Ni ettu ad mier þijna Nadar Hond/ biood þu mier ad koma til þijn minn DROttenn/og þresta þvi ecke leinge/ þviad Tijmenn er komenn/ad Molldenn þare aptur j Molldena/og minn Ande þare upp til þijn/ minn Lausnare/þu sem hann heþur hingad gieþed. Lat þu upp þyrer mier Dyr Lijþsins so sem þu mier loþad heþur/ þa þu hiecktst æ Krossenum þyrer mig / so sem eirn Spillvirke/ þviad þa þu sagder til Ræningians/ J Dag skalltu vera mz mier j Paradijs/ þa hietstu mier lijka eirnenn þessu hinu sama. Oh sinþe Herra

Jesu/miñ Brudgume/kom þu/ Sia/eg eg heþe þig j mijnu Hiarta / eg sleppe þier ecke fyrr enn þu jñleider mig j Nys þinnar Dyrdar. Þu ert ad sonnu minn Lausnare/ sem mig til Heidurs setur/ og mitt Hoþud uppheþur/ þu ert mitt Nia lprædе og mijn Blessan/tak mig upp miñ Gud vegna Myskunar þiñar/so sem þu upptookst þañ auma Næningia/sem akal lade þig / þa þu deyder a Krossenum/ Laat mig jñganga til þijn j eilijþa Sælu og Saluhialp. Lijt þu a DROtt eñ/ hier er eg Aumur/ eins og sa Blinde hia Veigenum/og eg akalla þig/ Jesus Sonur Davids Myskuna þu mier/ so eg siae og skode þitt eilijþt Lioos/þvi þu ert þad eilijfa osynelega Liooſed. Oh/ hv ersu klagade sa gamle Tobias j sijnum Blindleika / Hvada Glede skal eg haþa (sagde hañ) þar eg hlijt ad sitia j Myrk-rum/og Lioos Himens kañ eg ecke ad siaæ

DROTTenn/ þu ert þad einka Lioos aan hvors ad eingeñ Vitska/eingeñ Sañ leikur/ eingeñ Skilningur er/ Upplys þu mijn Augu/ so eg soþne ecke j Dauds-

anum/

anum/ so ad miñ Ovinur hæleſt ecke um̃ ad hañ ſie mier oflugre og yþerſterkare vord enn. Eg er mettur og mæddur og þreyt tur aþ þeſſu Lijþe / þar þyrer læt eg mijna Kløgun ganga/og ſeige/ DROTTEnn/ eg er Krankur/ Herra/ eg er Veikur/ mijner Lijþdagar haþa ſtytſt af Sorgum/ og miñ Tijme aþ Andvarpan/ miñ Mattur er j burtu vegna miña Miſgiørda/ og mijn Bein eru mattlaus vordiñ.

Þar fyrer kiem eg til þijn/ DROTTenn miñ Grædare/ lækna þu mig/ þa verd eg heill / hialpa mier/ þa er eg holpenn/ Sia þu/ eg treyſte uppa þig/ lat mig ecke til Skam̃ar verda.

S. Hieronymus medkienner ad hañ er ækert/ ꝛ huglleider hæleita Guds Velgiørnin ga/ ſem hønum eru veitter i Christo/ ꝛ bidr enn hramar ad hañ meige leyſtur verda kra Eymd ꝛ Hørmũgu þeſſa Lijþs.

Ed huør er eg? O þu allra ſætaſte Herra JESU/ ad eg þore ſo diarflega ad tala til þijn? Eg er eun ſyndugur Madur/ꝛ i Synðeune gietenñ og ꝼæddur og vppaleñ/ eg er eitt illa luktande Hræ/eitt ohreint ofeckar Kier og ſlæmur Madkamatur/ O Herra/ vægdu mier/ eþ þu villt ganga i Dom vid

mig/þa vinnur þu/þuiad eg er þyrer þijna Auglite minne enn Grastra.

DROtten/ þyrergieþ mier allar mijnar Synder/ og drag þu mig aumañ vppur Ohreinendønum.

GEtt verd eg ad seigia/ miñ DRottеñ lat þier þad þoknast. Ecke muntu skapa mier ńburtu þra þier / þuiad þu ert minn GVD/og þitt Holld er aþ mijnu Hollde/ og þijn Bein eru aþ mijnum Beinū. Þuiad þo þu haþer alldrei skiled vid þijns Himneska Fødurs hægre Hønd/ þa heþur þu þo samt teked a þig mijna mannlega Natturu/ og ert nu sannur GVD og Madur i eirne Per sonu. Þuiad huad þu varst ad eilijþu þad ertu / og huad þu varst ecke/þad heþur þu vppa þig teked. Huar þyrer þa heþur þu giørt þetta stora Verk/og giørt soddañ Teingder vid mig/ og ert ordeñ so nakomeñ mier ? Sannlega til þess/ ad eg meige haþa allt mitt Traust a þier / og haþa Hæle og Athuarþ hia þier/sem hia mijnum eliskulegū Brodur / eg vona ad þu muner aþ skiærre Nad og Myskun / lata mig niotande verda þinnar Guddoms Giæsku.

TAk þig vpp minn GVD og hialpa mier/Rijs vpp miñ Herra og leys þu mig/sia so sem Hiorteñ þyrster epter þer= sku Vatne/slijkañ þorsta heþur Saal mijn til þijn

til þijn þu liþande Lijþsins Bruñur/ so ad eg med Fagnade þæe ad ausa Vatned wt þijnum Hialprædis Brunne/og hiedañ i þra alldrei lijde nockurn Þorsta. Nuønær mun eg koma og birtast þyrer þijnu Auglite? Snu þier til mijn Drotteñ/eñ leys þu Sæl mijna / tak mig burt wr þessare voudre Verølldu / og þrelsa mig i þra øllum mijnum Ovinum.

Miñ Frelsare/ skylldu mijnar Synder verda samanvegnar vid þad Vonda sem eg heþe lided/ þa munde Synder mijnar vera myklu þyngre & meire eñ Sandur a Siáþar Botne. Þar þyrer/ eþ þu dvelur leinge/þa blyt eg þess leingur ad liggia i Symdum og Hormungum mijnum.

O HErra mijn Hiartans Huggun/kom þu/ so ad eg mætte endurlijþga mig i þier/kom mijn Hiartans Vnadsmd/ & syn þu mier Myskun þijna / so eg mætte nä þier/miñ Fognudur og mitt Hialpræde. Þuiad lijka so sem Erfvidesmañeñ þorlein ger epter Nuijldarstundu siñe/ so langar mijna Sæl til þijn. DRotteñ-lat mijna Grætbeidne koma þyrer þitt Auglit/so ad Hond þijn leyse mig.

Ein angiæt og aluarleg Jatning hins sæla Hieronymi / i huørre han jatar og med kienner sijnar Misgiørder/og bidur vm Fyrergiefning Syndanna / og eiliijfa Sæluhialp.

Sia þu minn GVD/eg er sa same Madur sem gieck ofann til Jericho/ þar fiell þar a mille Mordingia. Auvij DRottenn/ huorsu hryggelega hafa þeir særdt mig og halfdauþann læted epter liggia ? Kom þu Drottenn/ þu gode Samaritane/ kom og tak mig vpp/ og giør mig heilbrygdann. Eg hefe þungleg a syndgast alla mijna Lijfdaga/ og giørt þad Jllt er fyrer þijnu Auglite. Eg hefe ecke ástundad ad þeckia þig riettelega/ Ofa ellatur hefe eg vered fyrer alla þyna Velgiørninga. Ecke hefe eg lofad og dyrkad þitt Nafn sem eg skyllde og verdugt er/opt þ ofhialldan hef eg þagad yfer Sannleikann og þo þu hafer skaded og klappad a mijnar Hiartans Dyr/ þa hef eg vered latur þ leitdur / og hef ecke med Hlydne þig medtekeð sem eg ætte ad giøra. Mitt Holld og þennan Auma Madka Seck hef eg ofmiog elskad / huør ad ko Vorgeingur og ad øngvu verdur sem Skugge. Saurgad hef eg mig med otierlegum Ordum/ og eg hef vered latur og ástundunarlijtell ad heyra/ lesa og lesa þitt heilaga Ord. Mijn Augu hafa ecke avallt snued sier fra Hiegoma þessarar Verølldar/ ecke helldur Eyru mijn fra onyt-

samle

samlegum Rædum. Opt heþ eg læted minn Naunga lyda Neyd/ z ecke þionad hønum med mijnum Høndum/og mijner Fætur haþa vered pliotet til Syndarennar.

Minn GUD/ huad er þørþ ad eg tale mat gt hier vm/ þra Huirþle og allt til Ilia er ecke Heilbrygde a mier. Auvij minn Herra JESU / heþder du ecke dæid þyrer mig a Kroßenum/z mig endurleyst/þa heþde Sæl mijn orded ad vera i Heluijte eiliflega. Enn nu er eg ordenn Hlutakare þinnar storu Endurlausnar.

O Minn Lausnare/þorsmadu mig ecke/og kasta mier ecke þra þier/ huørn þu heþ ur so dyrt keypt med þijnu blessada dyr- mætaBloode. Siaþu/eg er einnmana vill uraſande Saudur. Gode Hirder/leita þu ad mier / ber mig til þijns Saudahuß/ suo ad Ord þijn sanneſt.

Minn Hialpare/ þu heþur lopad mi- er/ad a hvoriū Tijma eirn aumur Syn dare andvarpar til þijn/ þa skuli hañ ve ra hoolpeñ. Lijt þu a/ad eg er aþ Hiat ta hryggur/ og vidurkieñe mijnar Synd- er/z mijnar Mißgiorder eru jaþulega mi- er þyrer Augum/ sañarlega og med riet tu er eg omaklegur/ ad eg skule heita þiñ

 Sonur

Sonur/ þviad eg heþe syndgad i Himenn enn og þyrer þier. Minn Lausnare/ laat mig þaa ad heyra Fögnud og Unadse md/og snu Auglite þijnu þra Syndum mijnum/ Aþmaadu allar mijnar Misgiorder/epter Stærd Myskunar þinar/og kasta mier ecke þra þijnu Auglite. Giør ecke vid mig epter mijnum Syndum/ og endurgialld mier ecke epter mijnū Misgiørningum. Hialpa mier Gud mijns Hialpræðis/og leys mig vegna Dyrðar þijns Naþns. Syn aa mier Myskun þijna epter þijnum goodum Vilia/ so ad eg meige bwa j Hwse þijnu eilijþlega/og med þeim ødrum þar eru/ loþa og prijsa þig ad eilijþu. Tak þig upp mīn DROTTeñ/ og kom til mijn. O allra hiartanlegaste Brwdgume Saalar miñar/ Lijt ecke þar aa/ad eg er so miog aþ Syndum saurgadur/ helldur kom og laat mig siaa þitt Andlit. Laat mig heyra Raust ena þijna/þvi hun er sæt/og þitt Andlit er aastwdlegt og blijdt. Snu þu ecke Auglite þijnu burt þra mier/ og vijk ecke þra Þræle þijnum/þegar mijn Stūd

kiemur

kiemur. Gief mig ecke j Walld og vilia miña Ovina/ þviad eg bid þyn/ og eg true aß Hiarta/ ad eg mune siaa þad gooda DROTTens j Lande lifande Maña.

Kom ad eins miñ Brudgume/ lat mig ecku ganga j þijna eilijfa Paradijs/ svo vid siaum hvorneñ þar grænkar/ hvornenn þar bloomgar j þijnum eilijfa Allo engarde. Gierdu Graat miñ ad Fognude/ hneygdu Eyra þitt til mijn/ kom og flyt þig ad leysa mig wr þessū Eymdardal.

Hetta var ꝺñur Rada þessþeilaga Mañs med grætande Tarum/ og upplyptū Hondum/ og ad heñe endadre hagde hñ litla Stūd.

Su sijdasta Bæn hiñs heilaga Hieronymi/ hvorre endadre hñ er slockñadr.

O þu Sonur hiñs lifanda Guds/ þu sem alleina fyrer allt Veralldareñar Upphaß fæddur ert aß þijnū Fodur ad eilijfu. Sæler eru þeir sem elska þig/ og ecke gyrnast añad eñ þig. Sæler eru þeir sem daglega huxa uñ þig/ og þijn verduglega neyta. Sæler eru þeir sem blijfa i þier/og alla sijna Daga ganga a þijnum Vegum. Ad vijsu miñ Herra

JESV

JESV/huor hañ binnur þig/ſa biñur Lijþed/Ja/ ſlijkt eitt Lijþ ſem eilijþlega er og vater/og ønguañ Enda heþur. Vorum Salum ertu dagleg Fæda/ miog ſæt og dyrleg/ og brabærlega good og koſtuleg/ betre eñ nockur oñur Heilſulijþ. Huørſu liuþlegañ heþur þu ſynt þig/ med þijnū Nadar Teiknum? Huørſu daſamlega ꝛ kroptuglega kanntu ad lyþga? Þu hug⸗gar/þu lijfgar æ allañ hætt/og lætur oſſ vaxa og þroaſt i þinne Næd og þijnum Gæþum. DRotteñ þu heilaga himneſka Braud/ huerſu Nædarrijkur og Milldur ertu/huad yfergnæþanlega ſtoor og mijkel er þijn Giæſka? Þuiad þu wte byrger øn guañ Mann / nema þuiad eins/ ad hañ ſkeyte ecke vm ad koma til þijn. Sie no⸗ckur Vngur og lijtell/ſa kome til þijn/ꝛ ete/þa mun hañ vaxa og verda ſtoor/ hañ mun leggia aþ ſijna Bernſku/og ganga æ Veige þeirrar rietttu Viſkunnar.

Er nockur veykur eñ nu/ ſa blyte ſier til þijn og ete/ þa mun hañ jaþnſnart verda ſterkur. Sie nockur krankur/ ſa mun ver da Heilbrygdur / ſie nockur i Syndunum

Dau

Daudur/og ef han heyrer þig/þa mun hun eylaft eilijft Lijf. Aan þijn þær eingen lifad um eitt Augnablik. Þu ert ſa allei na ſem Lijfed giefur øllum Skiepnum.

Siaa þu minn Lauſnare/huorſu ad mitt Hiarta er mattlauſt/ og huorſu mitt No llo er veykt og vanmegna GUD mijns Hiarta og mitt Hlutſkipte / minn eilijfe GUD/þu alleina ert Unadſemd og lijf gan mijns Hiarta/J þier gledur ſig Saal myn/og minn Anda langar til þijn. Þui ad huar ſem ſnyr fra þier / ſa fyrerferſt ad eilijfu. Kom minn DRotten/og lat ecke Hialp þijna vera langt fra mier. Hneyg þu ad mier þitt Myſkunar Eyra/ lat mig auman og hungradan niotande verda þinnar Huggunar / ſo ad eg verde ſaddur og life/ og ſydan loſe þitt Nafn eilijflega. Þu hid ſana eilijfa oſhueles ga Lioos/huort alldrei ſlocknar/z oll tru ud Hiortu vpplyſer/ ſiaa þu/ hier er eg/ eins og ſa Blinde hia Veigenum/og kal la til þijn/ JESUS Sonur Dauids hialpa þu mier / lat vpp mijn Hiartans Augu/ ſo ad eg ſiaae þig. DROttenn

Myſku=

mýskuna mier Aumum Syndugum/ þu ert ad vijsu mijn Hialp og mitt Athvarf/ O HErra/ hialpa mier til eilijfrar Sælu hialpar. Og þo eg gange i giegnum mýr kvañ Dauðans Dal/ þa er eg þo okuijðenn fyrer Olucknne/ þuiad þu ert hia mier.

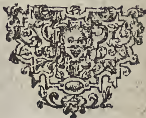
Nier ligg eg nu mīn gode HErra JE-SV/ og legg mig til Suefns. Drotteñ kom/ og uppvek mig aptur/ so ad eg vegsame þitt Nafn. Krankur er eg/ og veykur/ og eingeñ Styrkur er nu meir i mijnu Hollde/ Drotteñ mīn Grædare hialpa þu mier. Nakeñ er eg og lijd Kulda. Drotteñ klæð þu mig med Klæde þijns Riettlætis. Mijn Sal er hungrud i Synd & Besolld þssare/ þu DRotteñ ert su saña Fæðañ/ lijsga þu Hiarta mitt. Mijna Sal þyrster/ DRotteñ/ þu ert sa Lækniß Drnckureñ/ lijsga þu Sal mijna/ og dreyp a hana med þiñe Hialpar Huggan.

Nier er eg. kastur sem j diupum Leyr & eingeñ Kraptur nie Styrkur er meire j mier. Eg er komeñ j Siafarens Diwp/ og Stormureñ vill niðursöckva mier/ Eg heþe kallad so eg er hæs vordeñ/ og votn

eñ Daudans eru komeñ allt ad miñe Sa-
lu. Leys mig wr þessum Bondum/ Dr
otteñ miñ Verndare/ miñ Lausnare/ miñ
Hialpare/ miñ Huggare/ miñ Styrkur/
miñ Kongur og miñ Gud.

J þijnar Hendur bef eg miñ Anda/
Hvial þu hefur endurleyst mig a Kross-
ens Trie/ og wtvegad mier Myskun og
eilijft Lijf. Lijt þu til mijn DROTT-
eñ og Myskuna þig yfer mijna Eymd/ z
gief mig ei j miña Ovina Hendur. Nu
vil eg jnganga j þa eilijfu Nadsemd/ z
Sælu DROTTens/ og j Nærse mijns
Guds blijfa og bwa/ nu fra þessu og ad
eilijfu/ Amen / Amen.

Med þessum Ordum er sa goode Guds Ma-
dur z Kieñefader slocknadur sẽ eitt Lioos/
og er j Gude sofnadur.

XIII. Capi-

XIII. Capitule

Hefur inne ad hallda þau IV Symbola / edur almeñelegar Tru arjatningar (sem er) Symbolum Apostolicum, Symbolum Nicœnum Symbolum Athanasii og Symbolum edur Saungur S. Ambrosii og Augustini, Med tveimur Ƿagiætum Bæn̄ ꜳ Kvølld og Morgna.

Matth. 10. Hvor hañ meðkieñ er mig fyrer Møn̄unum/ hañ mun eg medkenna fyrer mijnum Fødur sem ꜳ Himnum er.

Augustinus.

Minstu (Madur) Truar þiñar/lꜳt Trujatning þijna vera so sem Speigel þiñ/ skodadu þig þar j/hvørt þu truer øllu þvi sem þu jatar þig trúa/og gled þig daglega j Tru þiñe/ Lꜳt hana vera þyn ꜳdstu Audæfe/lꜳt hana vera so sem daglegañ Klædnad Hugskots þyns. Er ecke so/ad þeger þu rijs upp ꜳ Morgna/ þa klæder þu þig? So skalltu z so daglega klæda Sálu

þijna/

þyna/ med gudrækelegre Endurminning þiß ar Trwarjatningar/ so Sælen regna Gleim sku þinar/ verde ecke Nakenn.

I

Symbolum Apostolicum.

Postuleg Trwarjatning/ hvø

ria men hallda ad sialfer Postularner HErrans Christi hafe samannteked/ adur en þeir skilldust ad/ og sundurdreifdust um Heimen/ Anno Christi 49. So hun skyllde vera obrygdanlegt Teikn og Merke sierhvørs Christens manns/ og sannur Grundvøllur Christelegrar og sæluhialplegrar Trwar/ sem sialfur Herran Christur Auglyste/ og baud synum Postulum og Lærisveinum ad kienna og predika um allan Heimen.

Eg Trwe a eirn GUD FØDUR Almattugann Skapara Himens og Jardar.

OG A JESUM CHRISTUM hans eingietenn Son/ vorn DROTTENN/ hvør ed gieten er af heilogum Anda/ Fæddur af Mariu Meyu/ pijndur under Pontio Pilato Krossfestur/ deyddur og Grafen/ Nid

urſtie hañ til Helvijtis. A þridia Dei
ge reis hañ upp ꝼra Daudum/ upp⸗
ſtie hann til Himna/ ſitur til hæ⸗
gre Hãdar Guds Foͤdurs Almættugs/
þadañ er hañ komande ad dæma Lijꝼ
endur og Dauda.

Jeg trwe a HEJLAGANN AN
DA/ og ad ſie ein heiløg almeñeleg
Chriſteleg Kyrkia/ Samneyte Heil⸗
agra/ Fyrergieꝼning Syndaña/ Holld
ſins Vppriſa og eilijꝼt Lijꝼ/ Amen.

II

Symbolum Nicœnum.

Su Trwarjætning ſem ſamañtekenn
var j Borgeñe Nicœa Anno Chriſti
335. Hvar ſamañkomner voru medal
añra margra lærdra Maña 318. Byſkupar/
og var þeſſe ſama Jætning ꝼrekud/ ſam⸗
þyckt og ꝼullgiørd j Concilio Conſtantino⸗
politano þvi ꝼyrſta/ Anno Chriſti 381.

Eg true A eirn GVD/ FÖDur
Almættugañ/ Skapara Himiñs e
Jardar/ og allra Hluta ſynelegra
og oſynelegra.

Og a

Og a eirn DROTTENN JESUM CHRISTUM eingietenn Guds Son/ og aþ Fodurnum þæddann þyrer allar Allder/ Gud aþ Gude/ Lioos aþ Lioose/ eirn sañañ Gud/ aþ Gude sañ um/ Gieteñ enn ei giørdañ/ samrar veru med Fodurnum/ þyrer hvorn ad allt er giordt/ hvor þyrer off Meñena/ og vorr ar Heilsu saker/ stie nidur af Himne/og took Holldgan aþ heilags Anda Krapte/ af Mariu Meyu/ og er Madur vordenn/ hañ er og þyrer off Kroßþestur/under Pontio Pilato/pijndur ᵹ grafeñ/og er Upp riseñ a þridia Deige epter Ritningunū/ Og hann uppstie til Himna/ sitiande til hægre Handar Fodursins/ Og aptur er er hann komande med Dyrd til ad dæma Lifendur og Dauda. A hvors Rijke ei mun verda Ender.

Og eg trwe a HEILAGANN ANDA/ DROTTeñ allt Lijþganda/ aþ Fodur og Syne þramþaranda/ hver med Fodur og Syne æsamt tilbeidist og sam dyrkast/ hvor ed mællte þ Spameñena. Og eina heilaga almeñelega Postulilega Ch=

lega Christne. Jeg jæta eina Skijrn vera til Fyrergiefningar Syndaña / og bijd epter Vpprisu þeirra Daudu/og lijfe þeirrar komande Veralldar/ Amen.

III

Synbolum S. Athanasii.

Trwarjatning hins H. Athanasii/

sem var Byskup j Alexandria/ fyrst skrifod z samsett Año Christi 333. Eñ auglijst og stadfest nær 300. Aarum sydar j Concilio Toletano.

HVør sem hellst/ Sæluholpeñ vill verda/ hønum byriar um̃ fram̃ allt/ ad hallda almeñelega (Christelega) Trw. Hvør sm̃ hana hella z oumbreitta ecke vardveiter/ sa mũ an Efa eilyflega fararst.

Enn pad er su rietta Christelega Trw/ad vier Vegsømum eirn GVD j þrenningu og ÞRENNINGENA j Einingu. Ecke samblandande Persoñunum/ og eige helldur adskiliande Veruna. Þviad eñnur er persona FAVDVRSENS / eñnur SONARENS/ eñnur HEILAGS ANDA.

Enn eirn z hiñ same er Guddoomur Fødursiñs/ Sonareña/ og Heilags Anda/ jøfn Dyrd/ sameilijf Tign z Majestat.

Hvilijkur Fadereñ er/þvilijkur er Sonurenn/ þvilijkur er og Heilagur Ande.

FADERENN er ecke Skapadr/ SONurenn

VREnn er ecke Skapadur/ HEJLAG VR ANDE er ei helldur Skapadur.

FADERENN er omælanvlegur / SO NVRENN er omælanlegur/ HEJLAG VR ANDE er eirneñ omælanlegur.

FADERENN er Eilyfur/ SONVR Enn er Eilyfur/ HEJLAGVR AN DE er og svo Eilyfur. Enn þo eru þar ecke þryr Eilyfer/ helldr eirn Eilyfur.

So sem þar eru ecke þryr Oskapader og ecke þryr Omælanleiger / helldur eirn Oskapadur/ og eirn Omælanlegur.

Sømuleidis er FADERENN Almæt tugur/ SONVRENN Almættugur/ og HEJLAGVR ANDE Almættugur. Þo eru þar ei þryr Almættuger / helldur eirn Almættugur. Eins lyka er FADER Eñ Gud/ SONVRENN er Gud/ HEJLA GVR ANDE er Gud. Þo sem ædur eru þar ei þryr Guder/helldur eirn Gud. Lyka eirneñ er FADERENN Drotteñ/ SON VRENN er Drotteñ/ HEJLAGVR ANDE er Drotteñ. Þo eru þar ej þryr Drottnar/ helldr eirn Drotteñ. Þuiad so sem vier hliotum / med Christelegum Sann leika ad jæta/ eina sierhuøria Personuna þyr er sig ad vera GVD og DROTTENN/ so er oss bannad i almeñelegri Trw ad seigia þar sieu þryr Guder edur Herrar.

FADERENN er aþ aungrum giørdr/ ej helldur Skapadur nie þæddur.

SONVRENN er aþ Fødurnum allein

 nasta/

nasta/ej giördur/ eige skapadur/ helldr þrö dur. HEJLAGVR ANDE er aþ Födurnum og Synenum/ ecke giördur/ ecke Skapadur/helldur þramgangande. So er þar þa eirn FADER/ecke þryrFedur/Eirn SONVR ecke þryr Syner / Eirn HEJL AGVR ANDE ecke þryr heilager Andar.
Og i þessare Þrenningu er eckert þyrr edr sydar eckert meir edur minna.
Helldur eru allar þriar Persónurnar sameilyþar og samaþnar. So ad i öll lum Greinū (sem nu er sagt)hefdrist Þrenīngen i Eiuingunne/ og Eiuingen i Þrenīn gūne. Huor nu sem hoolpen vill verda/ hañ Skal so hallda um Heilaga Þrenīng.
Eñ þad er og so naudsynlegt til eiluþr ar Saaluhialpar / ad Madur stadþastlega true Holldtekiune vors Drottens JESV Christi. So er þad þa su retta Tru/ad vier truum og Jatum þad / vor Drottenn JESVS CHRJSTVS Guds Son/sie GVD og MADVR. GVD er hañ aþ Födursins Veru þæddur þyrer allar allder/ og MADVR aþ Moodurenē þæddur a til settum Tijma. Fullkomen Gud/ þullkom eñ Madur/ aþ Skilningsamre Saal og mañ doomlegu Hollde. Samjaþn FADVR NVM epter Guddomenum / eñ minne Föt durnum epter Mañdomenum. Og þo hañ sie bæde Gud og Madur/þa eru þar samt ecke tveir/helldr eirn CHRJSTVR. Eirn er hañ/ecke þyrer Vmbreiting Guddom sins

sins i Mañdoom/ helldr pyrer uppateckning Mañdoomsins aþ Guddomenum.

Eirn er hañ ad sǫñu/ ecke aþ Samblan-de Verunar/helldur aþ eining Persoonuñar Þui so sem Sæl og Lykame er eirn Madr/ so er Gud og Madur eirn CHRJSTVR.

Sa sem pijndur er vegna vorrar Saluhi-alpar/ niðurstie til Heluijtis/ Vpprees þrar Daudum a þridia Deige. Vppstie til Himna / situr til hægre Handar Guds Fǫ-durs Almattugs. Þadañ er hañ koman de ad Dæma Liþendur og Dauda.

Vid huors tilkomu aller Meñ munu upp rijsa med sijnum Lykǫmum / og hliota Re-kning ad standa aþ sijnū eiginn Verkum.

Og þeir sem gott haþa giǫrt/munu inn-gannga i eiliþt Lijþ/eñ þeir vont haþa giort i eilijþann Elld.

Þetta er su rietta Christelega Tru/huor sem henne ecki trulega og stadþastlig truir/sa kañ ej hoolpinn verda.

IIII

Loþsaungur z Tiwarjatning S. Ambrosii z Augustini. Te Deum laud.

Aþ þeim bædum samsett og Sungeñ Anno Christi/ 400.

Gud vier Loþum þig/ vier Jatum þig eirn DROTTIN og Herra.

Þig eilijþañ FADVDR vegsamar ǫll Heims bygdeñ. Þad sama

giøra og þijner Einglar / Himnarner z Magtarvølldenn. Þig lofa Cherubim og Seraphim mz oaflætanlegre Røddu seigiande.

Heilagur/Heilagur/Heilagur ertu Drottenn GVD Sebaoth.

Himnarner og so Jørdenn / eru full af Vallde Dyrdar þinnar. Sa dyrdlege Søfnudur allra þinna Postula / jatar þig vera eirn sannann Gud. Þad sama giører alla Tijma lofleg Tala Spamannanna. Þig lofar sa fagre Herskare Pijslarvottanna. Þijn heiløg Christne jatar þig vm alla Heimsbygdena. Eirn FAVDVR hins hæsta Vallds og Dyrdar. Og þinn sanna einka Son JESVM CHRIST. Þar med þinn HELGA ANDa/eirn sannann Huggara.

O Christe/ þu ert Kongur Dyrdarennar. Þu ert eilijfur Sonur þijns Fødurs. Þu forsmæder eckc Jomfrur Holld uppa þig ad taka/til Lausnar allra Manna. Þu hefur Daudans Brodd yfervnned og øllum truud um upplokid Rijke Himmanna. Þu situr a Guds hægra Veg i Dyrdenne Fødursins/ z hier epter muntu verda komande eirn riettlatur Doomare.

Þess vegna bidium vier þig ad þu vilier þijnum Þioonum verda hialpande/ huoria þu hefur leyst med þijnu dyrmæta Bloode.

Gef þeim med þijnum Heiløgum/ hluttakande verda eilijfrar Dyrdar. O Drottenn hialpa þijnu utvølldu Foolke/og blessa þijna

Arfleiþ

Arfleiþd. Stiorna þynum Lyd og vpphef þann eilijfleganᵃ. Vier lofum og dyrkum þig alla Daga ꝛ Tyma/ og pryſū þitt Nafn æfinlega/ og um alldꝛ allda. Vardveittu oſſ Drottenn þennan Dag/ fra Syndum og ølluIllu. O Drottenn Gud Myſkuna oſſ ꝛ vert oſſ Lykniſamur. O Drottenn tiaa þu oſſ þyna Myſkunſeme/ epter þui vier ſettum alla vora Von til þyn.

J þier Drottenn er oll vor von/ þar fyrer lattu oſſ ecke neitt til Skammar verda. AMEN.

V.

Tuær mgiætar Bæner/ utleg

dar af þeim virduglega Herra H. Thorlake Skwla Syne/ fordum Byſkupe Hoola Stigtes/ Sællrar Minning/ huøriar hann daglega las/ og liet leſa a Kuølld og Morgna.

Morgun Bænenn.

Þu myſkunſame og Nadarfulle Gud Fader þeſſ eilijfa Lieſſ/ og þeirrar eilijfu Huggunar/ huors Giæſka og Trygd ny og ferſk er ad hucrium Morgne. Þier ſie Lof/ Dyrd og Þackargiord fyrer þetta ly-

ſtelega Dags Lioos / og byrer þad ad þu
heþur i Myrkre og Dymu þeſſarar um̃
lidnu Næturar lient og gieþid mier hægañ
Sueþn og huijld. Læt mig nu og eirniñ
aptur med Gladværd uppſtanda i þinne
Nad Vernd ꝛ Vardveitſlu / og geþ ad eg
nytſamlega og med Gladværd / byrie og
votende þeſſa gooda Dags Lioos ſem yþer
mig Skijn. Eñ yþer allt añad þram þa
upplys þu mig med þui eilijþa Lioofe /
ſem ad er miñ Drotteñ JESUS CHRISTUS / ſo ad hañ meige i mier
liooma med Nad og Þeckingu ſinne.
Halltu vid magt i mijnu Hiarta þui litla
Lioosforne minnar Trwar / auk þad og
ſtyrk / oppuek mijna Elſku og ſtoduga
gior þu mijna Von / gieþdu mier þa riek
telegu Audmykt og Hogværd / ſo eg fæe
geinged eþter Footſporum mijns elſkule-
ga HErra JESU CHRISTI / og
lat þiñ Otta vera æſijd mier þyrer augũ.
Vidryþ þu þra mier oll andleg Myrkur og Blindleika mijns Hiarta / Vevara þu mig a þeſſum Deige og alla tijma / þyrer Hiaatru og Aþgudadyrkan / þ

Drambseme og Gudløstun/ fra Fyrerlitn-
ingu þijns Ords/ fra Ohlydne og liook-
re Reide/ so ad Sool þessa Dags nieige ecke
underganga yfer miñe Reide. Bevara þu
mig fra Fiandskap/ fra Natre og Offs-
und/ fra Svalle og Saurlijfe/ og ollū
Orieffendum/ fra undersfer le og Lygum/
fra þeirre skadsomu Agyrnd/og fra ollū
Illum Gyrndum og Lystingum/og þeirra
Framkvæmd allre. Uppvek þu j mier
Nængur og Þorsta epter þier og þijnu Ri
ettlæte/ kieñ mier ad giora epter þvi sem
þier velþocknast/ þinn goodur Ande leide
mig a rietttum Veige. Lat þu Herskara
þiña heilogu Eingla mæta mier/ so sem
þeir komu a moote Jacob. Byfala þu
þeim ad þeir vernde mig a ollū mijnum
Vegum/og bere mig sier a Hondum/so ad
eg steyte ecke Foot miñ vid Steine/so ad
eg verde styrkur og oruggur ad ganga yf-
er Leon og Eiturorma/ og ad footfroda
þau ungu Leoneñ og Drekana. Eg By-
fala þier nu j Dag og alla Tijma mijnar
Hugreñingar/ mitt Hiarta/mijn skilning
arvit/ og allt mitt aform. Þier fel eg a
hendur

hendur miñ Muñ og allar mÿnar Muñ=
rædur/ hier býþala eg øll mÿn Verk/ ſo
ad þaug horþe øll hier til Dyrdar / enn
Nauunganum til gagns og Nytſemdar.
Giør mig ad Kiere þiñar Myſkunſemdar
og til Verkþæris þiñar Nædar. Bleſſa
þu øll mÿn Verk/ Lat þu Erþide mitt
þarſællega Framkvæmd þaa/ ꝛ hindra alla
þa ſem þad vilia hindra. Forda þu mier
þyrer Bakmælge og Mordþÿlū Lygaraña.
Eg befala þier miñ Lÿkama og Saal/ mÿ=
na Æru og Gotz. Laatku Nœd og Giæ=
ſku þÿna ætÿd leida mig/ halltu Hende
þinne ætÿd yþer mier / hvort helldur eg
geing edur ſtend/ ſit edur reika / vake ed=
ur ſeþ. Bevara þu mig þyrer Pÿlum
þeim ſem fliuga a Dageñ/ og þyrer þei=
rre Peſtilentiu ſem lædeſt i Myrkruñ/
fyrer þeirre Sootteñe ſm um Middeiged
þordiarþar. Bleſſa þu mÿna atviñu/ gief
mier þad ſem mier er Naudſynlegt til miñ
ar Naudþurþtar/ og lat mig ecke vanbr=
ukaþÿnar Gaaþur. Bevara oſſ alla þyr=
er Strÿde og Hernade/ Hungre og Peſti=
lentiu/ og þyrer illum og braadum Dauda.
Beva=

Bevara Saalu mijna og miñ utgang/ ꝛ inngang/ i fra þessu og til Eilijfdar.
Unn þu mier eins farsællegs afgangs/ ꝛ lát mig vænta ꝛ bijda mz gladværd ꝛ Epterlangan epter þeim sijdasta Deige/ og Dyrdar openberingu mijns Elskulegasta Herra JEsu Christi.
Gud Fader Blesse mig og bevare.
Guds Sonur upplioome sitt Andlit yfer mier/ og vere mier Naadugur.
Gud Heilagur Ande upplyste sijnu Auglite yfer mig og giefe mier Frid/ j JEsu Nafne/ Amen.

Kvølld Bænenn.

Þu Mijskunsame og Naaduge Gud og Fader / þier seige eg Hiartans Lof og Packer þar fyrer/ad þu hefur skapad Dag og Noott/og Leised adgreint fra Myrkruñu /og hefur skickad Dag eñ til Erfvidis / eñ Noottena til Hvijldar/so ad Meñ og Fienadur meige aflyast og hressast. Eg Lofa þig og prijsa ꝧ øll þijn Verk og Velgiorninga/ einneñ ꝧ þad/ad þu hefur lated mig utenda þeñañ umlidna

umlidna Dag pyrer þyna Guddomlega Giæ ſku Vernd og Varduceitſlu z hefur lated mig þeſſa umlidna Dags Byrde og Þunga ge tad yferunned og til baka kaſtad. Þad er ad ſønu Noog elſkulege hiartans Fader/ad ſierhuor Dagur hafe ſyna plaagu / þu hiaal par ætÿd/ſo ad eg bære eirnre Byrde og eini um Þunga epter annann nidurvarpad/ þa ngad til vier um ſyder komum komeſt til Hu iÿldar og til þeſſ eilijfa Dags/ æ huorium ad allar plaagur z øll Mæda mun enda taka. Eg þacka þier af Hiarta pyrer allt þad goo da/ ſem eg hefe af þinne Hende þeiged og medtekid æ þeſſum ummlidne Deige. Æ DROTTENN/ Oplytelmootlegur og Ov erdugur er eg ad þiggia alla þyna Myſkun/ ſemd / huoria þu audſyner og veiter mier daglega Dags. Eg þacka þier og eir/ nnin pyrer þad/ þu hefur fordad mier og frá mier ſnued øllu þui illa/ſem mig hefde kunnad ad henda æ þeſſum Deige / og þad þu hefur verndad mig og Vardveitt under Skioole þeſſ allra hæſta/og under Skugga þeſſ Almattuga / i frá allre Olucku og hrædelegum Syndum.

So bid eg þig nu hiartanlega/ af ſonar legu Aaſtar og Audmyktar Giedi/pyrergief du mier allar mynar Synder ſem eg hefe æ þeſſum Deige giørt og framed / med illum Hugrenningum/Ordum og Giørdum. Ma rgt illt hefe eg giørt / og margt gott forſoo mad. Æ vertu mier Naadugur mum

GVD/

GVD/ vertu mier Nædugur. Lættu allar mynar Synder nu i Dag burtdeya/ under eins og eg ut af sofna / og veit mier ad eg meige upp aptr standa/ ætyd med meire Gudrækne / Heilagleika / Goodfyse og Riettlæte/ so ad minn Suefn sie ecke Suefn Syndanna / helldur eirn heilegur Suefn/ so ad Sæla myn / og Ande minn sem i mier er/ Vake til þyn og tale vid þig. Blessa þu minn Suefn/ so sem þu blessader Suefn Forfødursins Jacobs/ þa hann sa i Draume Himna Stigann/ og vard af þier Blessadur/ og sa i Suefne þa heiløgu Engla.

Lat þu mig tala um̃ þig/ þa eg legg mig til hvyldar/ og þeinkia til þyn þa eg upp aptur Vakna/ so ad þitt Nafn og þyn Minning sie ætyd i mynu Hiarta/ hvert helldur eg Sef edur Vake. Lat mig ecke skielfaske nie hrydda fyrer Ogn Nætureñar/ so ad eg þurfe ecke ad hrædast fyrer neinnre voveiflegre Ogn/ nie fyrer Storme þeirra Ogudlegu/ helldur ad eg mætte sætt og roosamlega sofa. Forda mier fyrer hrædelegum Draumum/ fyrer Forynium og Nætur vofum/ fyrer Ovinarens Ahlaupe/ fyrer Ellds og Vatns Voda. Sia hann sem verndar Israel sefur ecke / hann sem vaker yfer Israel sifiar ecke. Vertu minn Gud/ og myn Vernd/ yfer minne hægre Hende/ so ad Sool enn brenne mig ecke a Deigenum nie Tungled giøre mier Mein a Noottunne. Lattu þyna heiløgu Vaktara vernda mig/ og þyna heila

na heilaga Eingla setia Skialldborg j kryn gum mig / hialpa mier af øllum Haaska. Þinn heilagur Eingell vekie mig upp aptur a riettum Tyma / so sem hañ giørde vid Spamannenn Eliam/ þar hann svaf vnd/ er Eykenne/ so sem hañ giørde vid Petrum þa hann svaf j Fangelsis Hwsenu/ a mid/ le Vardhalldsmannanna/ Lat pyna heilø gu Eingla byrtast mier j Svefne sem Jo/ seph og Vitringunum a Austurrveige / so eg mæge kannast vid/ ad eg sie j Fylgd z Sø runeyte Einglañ. Og þegar myn Stund er mier ad hendum komeñ/ þa veit mier Sæ luhiælpleganu Svefn og Sæluhiælplega Hvyld j mynum Herra og Endurlausnara JESu CHristo.

Gud Fader Blesse mig og Vardveite mig. Guds Sonur upplioome sitt And/ lit yfer mier og vere mier Nadugur. Gud Heilagur Ande upplypte synu Aug lite yfer mig/ og giefe mier Frid
J Jesu Nafne/ Amen.

Appen

APPENDIX

Morgun Psalmar og Kvølld Psalmar/ til sierhvors Dags i Vikunne / med sio Ydranar Psalmum Kongs Davids.

Samansetter a Danskt Twngumaal af þeim Edla z Vel Æruverduga Herra

THOMAS KINGO

Biskupe Fions Stigtis i Danmørk.

Enn a vort Islendskt Moodurmaal miuklega wtsetter af þeim Gudhrædda og gaafum giædda Kennemanne

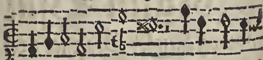
S. Stephan Olafssine

ad Vallanese/ Profaste i Mwla Þijnge.

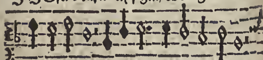
Med føgrum Tonum og listelegum Melodiis.

Psalm. 96. Siijnged Drottne nijan Lofsaung/ Siijnge Drottne oll Verollden/ Siijngied Drottne og Lofed hanns Nafn/ kunngiored dag fra deige hanns Hiælpræde.

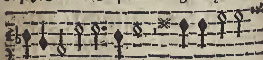
Morgun Psalmur ä Sunnudøgum.

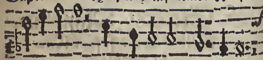
J JEsu Nafne uppgaa/Morgunrodans

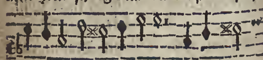
blijdt Blome/Bꝏ sūañ vil eg nu hliome/

Gaple miñar Nuñglu hia/ innre Kraptar

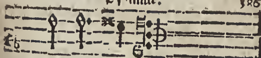

aller hrœrest/ og Nattværder backe þrij/

vt so Loþ Frelsarans fœrest/ fagurt hæst

i Himna-

I Nimna sky.

Naturþokan nu fra gieck/ eg lęt daginn aptur skijna/ Augnabrädna hvgldc mijna/ z Soolena sied nu þieck/ Naturoottenn er afmaadur/ eins og Hioom/ Dióþull og Deyd/ mijnn lyþe er þreyngia þraadu / þeim moot øllum/ Sigur beid.

O myn Saala sied til nu/ad þyner Bloodoffar aller/ uppkendrest so hvart þu kaller/ af hreinu Hiarta z trw/Haleluja eilyf Æra jnt sie þier þryeine Gud/miukt æ Høndum mig riedst bera/Myrkra vallde wr z Naud.

Giep mier dagenn Gud ad þaa/ uppbyriad j Otta þynum/ ei svo eg af Syndum mijnum/ Stein Hręsunar hrindest aa/ eg bid Jesum upp ad renna/ yfer mier sem Sool og Skiølld/ ad so meige yfervinna/ æfokn Diefuls/ Blood og Holld.

Gang minn ecke gløggt kann eg/ eins og vilde æfrann setia/ O minn Gud þu kannt ad hvetia/ Skynsemd mijna æ vissann veg/so eg Spor þau sømu hende/ sem þitt Ord mier bender aa/ og þangad viliugur vende/er vysar mier þinn Ande ad gaa.

Giep eg Sathans gyrnda Dryck/ ælyckt/ hate eytre og Galle/allann tyd/ og mier nu so kalle/hanns upploged Eingla Skyck/ j hanns

þyſtlum Fÿkna Fædu/þÿſeſt eg ad leita ſÿſt/
eda bergia hañs Eple ſkiædu/ & eta mier ſo
Daudann vÿſt.
Vilie j dag vopna ſig/Diøfuls Limer mier
j moote/ milldr Gud þeu hørdu hooteñ/bre
ytaſt læt/ þeſſ bid eg þig/Sveipum Tungna
fra mig frÿa/frekum/& mordingians Hønd/
læt og Foot miñ leynd umflÿa/lauſañ/þeirr
ra Snæru Bønd.
Aull Verk & Dugnadar Dæd/er eg ſkal j
Dag wtrietta/ecke læt mig bragda ſetta/vt
añ ſtyrk þÿns Anda & Ræd/ þo eg ſvitne &
erfide/ ævaxtarlauſt være þad/ ef þiñ An
de lid ei liede / lendte allt j ſama ſtad.
Mitt lyf ſtutt/og øll miin Aar/Velferd/
Æra/ Lææn/og Lucka/ lende eins og þu vil
llt ſkicka / þad j Valide þÿnu ſtær/byt mier
þvi ſem beſt þu dæmer / Bikar Lÿfs mÿns
tempra til/ ecke ſem eg ætla ſæme/eñ øllu he
lldur þier j vil.
Læt þiñ Liooſaſtiaka ſtæ/ wt ſvo rÿdt
hiin Æra breideſt/alla þa til Lÿfſins leider
ſem myrkrañ Gøtu gæ / Hyrdarana hreſſ
geimãde/Hiardar þiñar Saude beſt/Ulfeuũ
ſo jllum ſtande/ørdugt moot/er þa um ſeſt.
Vorn Kongs efldu Erfdaſtool/ hañ ſvo
Æ/ og alltÿd ſtæde/ Æra/Sigur med Hialp
ræde/ milld ſie høñum Middags Sool/Kyn
ſtaf hennañ Konglegs burdar/Kryn med ble
ſſun: Vitſmunum giæd hñs ræd/ þier Gud
til Dyrdar/ Gagns & eirneñ Rÿkinum.
Vor Lands Takmørk virdſtu b.ſt/ um̃ ad
gyrda

gyrda Froo og Fride / þæklegt Hungur/ ed-
ur Dauþe/ velt þau alldrei æbrivoteſt/
Vatn og Land velſignad ſtande/ Vagnſlod
Guds, þau giøre beit / allt naudſynlegt oſſ
veitande/ Jnlendum a Jardar reit.

Gud miñ ecki gleymdu mier/ þijda Bleſſan
þijna ad ſenda/ þar med øllu ad mier venda
goodu/til þeſſ treyſte eg hier/ Andlit þitt
mier þylge J Førum/ Foot miñ ſtill a riett
re Slood/ Syndena lat ei ovørū/ umvellta
mier j mitt Blood.

Renn mier hvørra Klucku ſtund/ j dag
Ydrā hreina ad hafe/ Hiarta mitt medañ eg
life/ ſijſt vid Heimeñ legge Lund/ helldur
þetta hvarfle j Siñe/ hnijpeſt ſtuttre æfe
af/ ſvo hvørn tijma miñe og miñe/mijn Tijd
verdur allt j Grøf.

O miñ Herra hialp mier þa/ mijns Lijfs
Skamtz er a enda / ei vill Hiooled leingur
vendaſt/ og eg ſpeñeſt Ofe fra/ vñ mier þa
ad tyddum Døgum / Andlits þijns eg ſiae
Dyrd/ tydeſt Synd/ angiſt og Kløgun/ ap
ſamt mijnum Hiwp j Jørd.

Kvølld Pſalmureñ/ med ſama lag.

Jñañ Skams Dag:eñ drijn/ hatla ſkioott
Jad hwme lijdur / hooglega tydeñ fram
ſkrijdur/Drotteñ Gud vertu miñ vin/ þegr
mættug Myrkreñ falla/ mier a hvarm/ og

Augabrun/ ad þier Gud eg hnyg & hallast/ hallt mier j þinne Vmsioon.

Moodurbarm & Briooſtum fra/ þu mitt Verndar Hæle/ Huggã / Handa þiña vnder Skugga/ varst / og gott allt giørder tiæ / Myſkun þyna millderyka/ mitt fleck ſierhvørt ſootſpor reindt/ hvørn þañ Styg ſem villde vykia/ varſtu med & fylgder beint.

Þier af Hiarta Pøck onaum/allrar Nætar Bruñur byteſt/biarga mier ad ei onyte/ Dropa af þiña Dygda ſtraum/ er þu lieſt af Elſku reña/ofañ til myn feñañ Dag/ þier þacknæm mier veit ad viña/ Verk/ ſem kys mitt Skylldulag.

Lopſins Herra Sathan ſyſt/med Snørum mart hafde ſynum/ mynu Lyfe ad bruggga Pynu/eda fella af Flærdarlyſt/ eg hef Vernd auruggra þeiged/ af himneſkre mattar Hønd/ fleck þui Ovinurinn eige/ æ mier valld/ eg ſleit hañs Bønd.

Hlæſtod þyna hvøria ſtund/ eg kann muna & upprysia/ Auga þitt nam ſyſt ad ſyfia/ eda nockrum bergia Blund/ enn med ſuo ſu Fødurhiarta/ þulla æ mier hafder Vakt/ Mein ſo eckert mætte ſnerta/ mynar uppa Herdar Lagt.

Mynar Gud þyn milldeñ good/ giefe Avirdingar efter/ allt og Regiſtred wtſliette/ Syndaña/ þyns Sonar Blood/ ſo ſem myk ell Synda Vode/ſamañlagdur allur er/allteins grunleus er þyn Nadenn/ øllum tied og lyſa mier.

Ef eg

Ef eg hef med Ord og Verk/oleyft giört
Eple ad snæda/ epter rꜳdum Sathans skiꜳ
da/og suo Holldsens saurgad ferk/æ þui gef
eg Noran næde / under Hyrr eñ Sooleñ gæt
myn suo bære hagad Klæde / Frelsarans i
Blode klꜳr.

Nꜳd þyns Anda lꜳt mier liast / suo eg
forðest Synd og Hrecke/ Sællyfsins Skꜳl
ej smacke/ miñe Sꜳl Byrde z Bast/ helldur
hier aff Hiarta gladur/hange nefndur Barn
þitt gott/ Aurmū þynum umfadmadur/allt
ꜳ Daudans lꜳnga Noott.

Kom þa sæta Svefnatyd / gleyma skal
heimenū hætta/Hermum med heim Blunde
lietta/ O GVD veit þyn æsion blyd/ yfer
mier med Nude upprenne/er eg sofna z bur
tu lyd/Vernd suo þyna hulla finne/fram til
þess eg vackna um̄ syd.

Ef Draumoorar i miñ Hug/lædast iñ sim
lytt mꜳ varna/ lyffsens Sool/og Morguns
stiᵛñᵃ/skiær/hid iñra upplys mig/ad øll Sy
nda Saurgun eydest / svefnvafddre i Aundu
mier/ hana suo ej Sathan leide / sofande i
lid med sier.

Eins og sialfs þyns Augastein/ Einglar
þyner æ mig vackte/ Andskoteñ ei pared mꜳ
ꜳtte/Vretter hñs nie Pyla nein/þu veit mijn
ner þess slags stige/þeinkar verdi giæsku ꜳr/
um̄ huørn syn GVDs Einglar hneyge / upp
og ofann Himen spor.

Ord þitt stande og þyn Dyrd/ ofþormyrk
vad ecke hnigne/ofañ nædar Døggeñ rigne/

Christneñ frioofgest/ fær ej Kyrd. Throon
vors Kongs blessa mz Blooma/ Blood þad
Konglegt eirneñ allt/kryn hñs Høfud hefd
og Sooma/ halldest þad og sie ovallt.

Mundu GVD i Myskun þa/ sem hwn
lauser huarsta vyda/hier med þa er mootdr/
ægt lyda / hina og er hugld ej fær/ fangna/
þræla/fødzlausa/fatæka mz sorgr Jel/blessū
lææt & biørg uppausa/af Brufeñū i Jsrael.

Myna Vine & Vandameñ/hier med Bæn
alla afhende/Anda þinn og Næd þeim sen
der/ ad forneme aller señ/mitt Ruølldoffur
ad ej liñe / allt i Sky ad þreyngia sier/ufpa
þ i Aund & Siñe/ æstūde ad þocknast þier.

Nu i JESV Nafne lææt / aptur Dyr/
þui Daudans broder / dregst ad mier / enn
JESVS goodur mig uñvefur godre gæt/
suo þo Daudenn sialfur smeige sier til myñ
um̄ þessa Nætt / þui skal taka fuus og fei
geñ/fyrst eg er vid Gud i Sætt.

Eg mun hress af huilu uppstaa/ mz Mor
gunrodanum mæta/ midla þøckum / Auguñ
væta/ og til Verka vykia þa / þegar kemur
æfe ende/og mig hyser Grefen snaud/hæðstū
GVde Sæl myn sendest/sialfs hañs Stiept
na leyst wr naud.

I. Ydranar Psalmur David/ ds/ sem er hinn 6. j Psalmatol/ unne/ Med sama Lag.

O Minn Drottenn ecke mier / refsa þu j
Reide þiñe/ nie Riettlætis heyptar siñe/
myklu

myklu helldur Myskuner/ eg er Veykur/ Au
mur/ Hnyggeñ/ ælyt þu þad Herra minn/ og
þæ styrk æ øngvañ Veigenn/ eþ þu liær ei
Krapteñ þinn.

Lækning mier og linun send/ myn þær be
in mig bored Valla/ Bysna skielþd þau riete
mæ Ralla/ vullnaumlega æ Footum stend/
miøg er Aund myn Ottasleigenn / O huad
leinge skal so gæ/ ædur eñ eg Orkudreigiñ/
Adstod þyna z Nad kañ þæ?

Snu þier aptur Herra hyr/ þwo til þiña
þyrre Næda/ þrelsa Sal myna wr Voda/z
mier hialpa Dygdadyr/ þyn mykla þig My
skun hrære/ medañ þu mier Lyped lier/ þui
þugt er sa lop þitt lære/ Lautenn sem og
grapenn er.

Þræyst heþ eg og þiakest miøg / wt aþ
Andvarpan z Trega/ Ecka og Sorg marg:
vyslega/ Andañ valla aþ þui dreg/ allar næ
tur Sæng myn sveimar/ Sveita miña þryg:
da i/giørvallt aþ Harmenum heima/ þvylyi:
twmed Væknar þui.

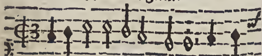
Aþ oriette og æugurs pijn/ einatt mæ
mitt Auga syrtda: aþ Hødc sem þlaut eg
lyda/ er Mølyeteñ æsioon myn/ Sorgarþr
ackur svo æ henne/ Siast sem være gømul
Riert/ wpøll þesse eg þeim kene/ er sig haþa
moot mier sett.

Vyked hiedañ/ Vyked þra/ aller sem rak
ed hid rænga/riett mñ eg Bænheyrslu þæn:
ga/ grætbæn myna og Gyrnd uppa/ munne
Deydne hann mun hlyda/ helgu nædar Ey:

ra med/þui skal Boon prambera þÿda/Bæn heyrdslan ad verde tied.

Aller þeir/ Ja aller sen / til Vanvirdu verda munu (være gott þad yrde ei Grunur) er mig vilia Vmþallen/ Otta halldner hier med Vendast/ Hæle a j Flyteperd / og med þa Skøm aller lenda / er mier var bw enn og giørd.

Morgun Psalmur a Manudøgum.

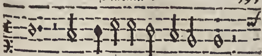
Hiartad þaukar Hugur Siñe/ hreiþe
Vppa Dansleik þagran þiñe / þyrer

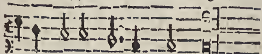
sier og glediest nu /
Drottens Ørk i Trw/ þacked Gude i

þetta Mund/þessa Nookt um Morgun
Stund/

Stund/upprennande er nu Dagur/

allvel stendur Lijfsens Nagur.

Mig eg lagde j mijna Hvijlu / minn Gud sialfur veitte Hlijf/ mot saurugre Sathans Pijlu/svo ei skadade mitt Lijf/ hefde ei þinn Engla Her/O Gud vered nærre mier/mun de hafa Myrkred blinda/ mier j Daudann giördt ad hrinda.

Af þui vil eg Vegsemd þijna/ vijdfrægia æ alla Stund/þier og færa Pakker mijnar / þessa fögru Morgunstund / snert mig Ellde Anda þijna/jll er Glæda Hiarta mijns/ legg / so auke eg Æru þijna / Elldkol þitt æ Varer mijnar.

Eg skal leita lags z skera/Lofted smiallre röddu med/ hier med under Huggun bera/Hiartad mitt æ Alltared/tak þad O Jesu ad þier/ upptendra j Briooste mier / og so þægt þier Offur giördu/ ad ei drage sinck af Jördu.

Fyrr enn Sioor og Folld skapadest/ Fiell og Pivfur eirnenn þar/ eg fyrst j Adam tap

adest/

adest/ i þitt Komst eg Minis blad: Tællaus sa þu tookst til myn/ Trygd og ast j Syne þyn/ad þijs Mederþinge yrde/Aurugt Saatt mal vid mig giørder.

Mier skal ei wr mine treþiast/ Morgun hugsun er sie uppgaa/ Helldur þad um hiart ad vepia/ heingia og þesta Arma a/ ad mijs tis Jesu Elskan heit/er þad eina sem eg ve it/ mijna Saal kan hugga og hreysta/ Hiart ad mitt þo villde bresta.

Þo eg sie j øllu efe/Eingla hreirn sem bæ re mier/ Synd eirnen illa jiidrefe/ j mitt veika Holld (þvi verr) Lia mier Gud þitt. Lid a moot/ lioota Synda Eyturroot/ad þær deyda j Eggium næde/ adur enn Bæl silifka þræde

Veit eg hvørn dag vel wthvenn / verde moot Diøþlenum vyst/ ad ei blekt þær hans Frwsii/ Þegurprijdd med holldz Vellyst/ le; gg mier þa han lædest ad/ Laufnare mitt þin Bænastad/ ad hn nae ei til Lyckta/ eins og Hveite mig ad sickta.

Veit mier Lukku ad wtvega/j Otta þijns um daglegt Braud/en ei Harma heidinglega hitte eg þyrer Skort og Naud/ blessa þu min Bæ z Fliood/ Børnē leid a giæþu stood laat oss þyrdta Faare og Pijnu/ þelast vnder Skugga þijnum.

Gud j þøgru þridar Orde / þestu hia oss Visst og Dæd/og veit þeim er þijnu Borde/ þioona heilaga Anda Næd/vorn Kong aud ga Aste og Meckt/ allt hans Rijke Frid og
Spekt/

Spekt/ Rad hẽs veit ad rada kuñe/ Rad heilnæm wr Vÿsdooms Bruñe.

Sem krioþsam' Zions Hæder/ set i Bloo ma Landed vort/ Strijd og Olucku aþmædj er/ Ovinerner slÿe ä burt/ Vodaelld og Va tnafiood/ vorre lat ei granda Lood/ Hunt gre/ Hallære og Plagum/ hneck/ ad pæke ei vorum Dogum.

Ovall nockurt ä mier lenda/eþ nu vill uñ þeñañ Dag/þu O GVD kañt þui umvenda/ Þar mi setia allt i Lag/suo til Þallo ei þeste sig/ Footur miñ ä riettum Stig/aþ þvi eg græt ohuggadr/ ei leik Sathan verde gladr.

Lyþs ad þrotum lat mig venda/ liuþt z þægt med Vit og Mal/ til þarsællegs æþei enda/ og glediast vid Daudans Skal/ i Her skrwda Herra myns / hreinne trw z Anda þyns/yndis værd mier uñ ad vÿkia/ i annañ heim og hia þier rÿkia.

Kuølld Psalmureñ med
sama Lag.

Nÿþsens Rodar uppþyllande / ørutist nu og kuickne Blood/ uñ huǿrt sig hrærer minn Ande/ eins og Purpura litt Flood/ O myn Sal þu ert dyrt keypt/ Diuleysse er þui ei leyþt/helldur kad med Hug z Tungu/ Herrans Loþ sie aþ þier sunged.

Þui suo vÿdett siñ Himenns Hæden/ huzlærst kryngum Folld og Sky / gekst til ordsok ad mieñ skode/ Almætt GVDs z Dyrd þar i ?

emgen

eingen Sool suo undergaar/Ordsøk ad ej veitest klaar/oss til GVDs med ydran venda/adur eñ Rusllðliooseð er tendrað.

O GVD skylldugt er eg jaate/ aumur þo Syndʳe sie/að þu hafer godʳ Gaater/giørt við mig að laata i tie/Lyk fraa Synda i Bat me ber/ burt þo ecke villder mier/ hrindaf vallð ohreinum̃ Auntum̃/ er bleckiast með myrkra Bøndum.

O huað mørgum heilla Døgum/ hefur þu við Lyf nutt bætt/ eñ eg hef (það er myñ Kløgun) ej þess nockurn tyma giætt/ huað opt hefur Sooleñ sig/ syndt z brendt Guðs Mark aa mig/sællre naaðar tyð suo tækie/til myñ fyrr eñ Dauðeñ kræker.

Þessũ Deige er dregst að Rusllðe/dreg eg þærsund Merke af/ um̃ Makt þyna/ Vægð z Vellðe/ vestum mier sem Naað þyn gaf/ Mollðar anka z Maðka seck/mynu þar fraa verke geck/ yndis Friðe um̃faðmaður/alheill bæðe fær og glaður.

O minn Guð eg ei skal stilla/upp j myna Hrylu fyr/eñ Syndaña Saurgun illa/ sem j mynum Barme byr/ eg meðkieñe alltyð mꝫ øg/ j Dag lyka stygðe eg þig/ og til harðra hvetia giørðe/Hefnda/mꝫ røngu Framferðe.

Ef þu Drotteñ alla Blette/og avirðing hvøria um̃ sig/ Athugaðer epter Riette/ og j Doom geinger við mig/Sathans Eign eg yrðe þa/ og með Hneysu þier j fra/ j vytis Glood heita hrundeñ/ huar mig eingeñ Aut taka nunde.

En O Gud vend Auga þynu/ a þyns So
nar dyrañ Deyd/ og minst þess hañ megna
Pynu/ mynar þyrer Synder leid/ hañ took
minna Seckta a sig/ Saar og Rauneñ eymd
arlig/ þui skal hata og harma hid Ranga/
hañs so linest Mxdañ stranga.

Ad þyner yþer mier Vøku/ Einglar hall
de/ blooda giør/ j Nattmyrkurs þryngsta
Poku/ þa eg veit ei par aþ mier/ veit ad Saal
myn Vake þa/ værd er Lykamanum a/ þyn
er Einglar um̃ mig stande / og Andskotan
um̃ hallde j Bande.

O Gud lat mig ecke gleyma/ aumann þre
ed þinnar er/ J Tal kiærr Kyrkiu Lima/
komeñ og þitt Merke ber/ Christneñ daþne
ꝛ drage Ard/ døggrødum Lyk Jurtagard/
þyn plantan alldrei um̃vellteſt/ aþ þeim ſki
æda Villugellte.

Vors Kongs erþda ſigndu Sæte/ ſigre pr
yd Tign ꝛ Loþſtyr/ Kongſins hwſs Heþd ꝛ
ægiæte / hæcke ætyd meir og meir/ þylltu hz
ñs hæryſa Raad/ hagkvænire wrrxda Daad/
hañs ovinum allt til Ryrdar/ eñ þier Gud
til loþs og Dyrdar.

Grid og Fridur Slis aþſlaæ/ Slagbrand
er um̃ Land ꝛ Meñ/ Bøl ꝛ Ohapp/ Bygd
ei nææ/ brotne heliar Leonſins Teñ/ ſiña
Riettlætiſins Sool/ ſende øllum Vængiaſki
ool/ kongs Høllen ꝛ hreyſed lægſta/ hreyſe
Vernd/ og Forſvar nægſta.

Vt aþ ſkal hier uppa leggiaſt/ eigdu Je
us Dvøl hia mier/ eg myns Hiarta innann

veggia

veggia/ uppreide nu Hvyllu þier/ Heims at byggia Happ z Nauð/ hverþe burt og ligge dauð/ Ra Veralldar eg vil hafna / og hia mynum Jesu sofna.

Jesus mun til myns Uppvekia/ mig verð legs hressañ j Lund/ og med hialpar Hende vðkia/ hægt a næstu Morgunstund/enn þa Dauden ypper sier / og byst vid ad granda mier/ Jesus Grøþ miñe þra Meinum/mun þa Heimsins loka j einu.

II. Ydranar Psalmur Davids / sem er sa 32. j Psalmabokunne/ Med sama Lag.

Miög þarsælañ ma þañ Jata/ Mañ sem Byrdeñ lietteſt aþ/ so ad hañs Synder þorlatast/ sockţar j Guds Nadar Haþ/ og hænum syn aþbrot ill/ ecke hann / tilreikna vill/ sialþur hañ og syna Reñest/ Synd/ eñ leyner ecke heune.

Þui medañ eg þeinkte Villur / þad myn være Hyggiañ hrein/ þa vard mier so allt ad Jllu/ ad myn vanmegnudust Bein/ aurit rdingar eyddu nær/ øllum mier/ þui dulde þær/eins og Leon vard eg ad øskra/ jllskañ þulenn took ad biøskra.

Plagur Drottens hardrar handar/hvørt ra Syndeñ krefia vañ/ Þyngstiñ giørdu ad efla Andʳ/iñ til þess nuñ Vøkue brañ: Suo sem Grasid Sumar kurt/satna hollo: Eg

higdna

hiadna burt/soddañ hlytst af Synd huleñe/
Syndarar þad legge i Minne.

Af þui mier sette eg i Siñe/Synd myna/
og jata nam/ suo hun byrgdest ecke iñe/und
er skin heiløgum Ham/ af þui sagde eg svo
med mier/sialfum/miñ GUD fyrer þier vil
eg jata Misgiørd myna / med þad giørde
Hefnden duyna.

Hier af mæ huør Helgur miñast/ huørsu
Lund þyn var mier blyd / Epterdæme z sier
skiña/ ad þyn leite j riettre Tyd/ so þa Sy-
nda flooded fær/falled ad og Vexte nær/ ei
til þyn æ neirn Veg næ/ Næd Drottens
þad allt afmær.

Ef Løgmæled Bañ mier bydur/ huoñ er
hia Gude Roo/ef æingisteñ ad mier rydur/eg
veit hañ felur mig þo: fyrer Neyd z þyng
steñ Praung/þu eirn fagrañ frelsis Saung/
munt og gladrærdar mier giefa/ Guds løg
eirneñ æ mig skrifa.

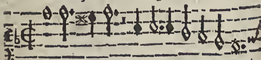
Gud mun med allre æstundan / ad mier
nærfvæmlega gæ/ veita mier sinn vel ad gru
nda/ Veg/ sem traustur gænge æ/ hañs alm
ættugt Augnaræd/ er med mier svo dryge
Dæd/og heilræde hellstu bwa/ huad sem eg
skal giøra og Trwa.

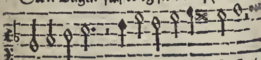
Villde eg þui þier Villum Hefte/ rænd
ecke lyker þa/ eda lykt sem Mwlleñ meste/
meñ huørium (ef skulu gæ) Bitil leggia og
Beyst j Muñ/Brøgdñ so þau hepte kuñ/ad
siñ fære af Odlæte/ ecke fellt Herra wr sæte.

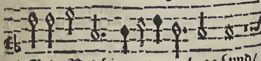
Margar Plægur (Dofl þo dryge) detta

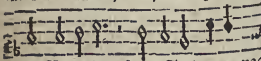
a Ogudhrædda̅n hier/ en̅ þeir sijns Guds vænta at reige/ verda af Mys(k)un um̅kryngd er/ hefie þui med Hugartraust/ haa̅fa̅n saung og glada Raust/ helgra Fylgde̅n Hugars broma/ Hialpræd ydar mun vijst koma.

Morgun Saungur / a Pridiu Dogum.

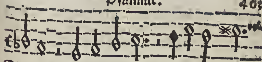

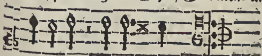

Flækia

Flækia/ßieck øngvañ Styrk/Sæl miñe æ

ad frækia/ Styrialldar Stund.

Þøck ſie Gud þier/ j hæßu Himnarijke/
nidlad aß mier/ þyrt enn þra Hvöglu vijkie/
til þyn eg ſypte Hiarta/ Muñ z Hønd/ Sæl
eñ ſkal/ ſyn þuſund mørg Andvørp þreyta/
og æſioon myn/ oßañ ad Jørdu lwta/ aß
liußre Lund.

Þar ei til vtiſt/ myn verdſkulldan/ ſro
vite/ad eg þynn/ minſta Nædardropa nyte/
eg ætte ad virdaſt vel og hlioota Høpp/ enn
verdur er/ þyrer myn þwl Saurende/ad mig
lieter/ hrioota wr þiñe Hende / ſo ſem eirn
Sopp.

Þo heßur þu/ j þiñ Fadm jñ mig tekcd/
aß æſt z Trw/ og alltyd þar vid aukcd/ eirn
eigeñ um/ nu ſtrax aßlidna Nætt/ lieſt mig
ei ſtæ Sygd/ aß Syndum uppecta/ enn heß
ur æ/ſo ſem Signut þitt Hiarta/ mig ſialßs
ur Sett.

Vpp vpp myn Sæl/ vppbyrta aß ad legg
ia/allt Illſku Tæl jñañ þeſſara Veggia/ ſiñ

beſt Lïooſſ barn/blÿdre Sool mæta glǿt/og ſo til ſtæ/ þitt Hiarta af Harme ſmellteſt/ þyrer Brot hæ/ad ei hier epter vellteſt j Sÿnd og Saur.

Miñ Ferdaþans vil eg þeſſu næſt þryþa/ Gud z Mæd hanns vñe mier allt ad dryþa/ og giǿra ſier til Æru meſt ſem mæ/ ſo hvǿrn þañ Stig ſem heppnaſt mier ad reña/ Guds Andlit eg/alltÿd nære ad kena/ z Augū ſiæ.

Embætted þad/ ſem mier hænger a Hende/ veit þu mier ad/ med Vndanndrætt ed Iende/ vid Giælÿþe og Ydiuleyſe eitt/ helld ut til Saña/ Guds æru eg alltÿd ſæke/Gagn Mæungans/ og mitt eiginegenn ræke/ ſvo Svitne heitt.

Vppþyll O Gud/miñ Bæ med beſtu Giæþu/ wr allre leid mÿna og mig Ohæþu/ vo da elldě/og Vatnagange hegn/ ſa bræde De yd baña mitt lÿþ aþſkiere / og ecke lÿd mÿn Bein med ſmæn wtbereſt/ j Myrkreñ megn.

Lid þitt mier liæ/ ſo Synda Saurgun ſteppe / ſem meſt eg mæ / og til þÿn Gud uppkeppe/aþ mÿnu ǿllu Siñe/ Hiarta z Hug/ Gieþ þu eg ad/ heimſins Spieþuglum hræke j hvǿrn eirn Stad/ og hia Hollbsgyrndum kræke/ meinblindum miǿg.

Dyrd þÿn oſſ hia/ og Ord þitt ſtǿdugt ſtande/ þeim wr þad kliæ/ ætÿd gefeſt þinu Ande: Vor Kongur veit vaxe ad Tign og Styrk: Hañs Ryke meir/ og meir/ lǿgd ſie Lucküñe/ ad ſeigia þeir/ ſem epter koma ku nne: Slÿkt var Guds Verk.

Lær

Lat Folldar Liwpen þyllast Frioobgun goodre/ z Vatnadiwpen/ aþ Fødslu og Food re: Blessa þu huørs mans Lws og Allþin trie/ ricelega sin/ veit øllum Bæ ad byggia/ svo sitie jn/ vnder Guds vængia Skugga/ i Lhyku og Llie.

Auk þessa eg/ þyrer mier byst ad bidia/ Gud giørdu mig / æ Sanleiks Stignu stidia z holla Stioorn Landar þinar mier lia/ so ei flækest/ j Vggaleysis Møskvum/ enn lære vyst/ i minc Mollo z øsku/min Svip ad sia.

So nær Glas mitt/ er alldeilis wtrunned/ z ecke neitt i þinst værdt j Verølldinne/ sende Gud þa Saal mine Lugartraust/ bygge Jesus/ þar til eg sætt þæ sunged/ mitt hiartans Lws/ himna Lofsaung med Tungu/og Eingla Raust.

Kvølld Psalmurenn / Med sama Lag.

Su Bagra Sool/ sem heimenn heilan gleddur/ hægt med sitt Liool/ wr vorre aug syn lydur/ enn brytst wt sem aþ Eydemørk Noott ein/ giør þier ad Vist/ Farer lioosst hia mier leita/ er Lioose veitst / j Myrkur ad umbreyta/ og Skugga j Skin.

O Gud virdst enn/ ad hallda æ mier Lende/ þo Verølldenn sie Lal og Vøllt umvendest/ kastad til kyn/ þra moodur Lyse er mier/ þo Fiøllenn syke/ Jørd umvelltast villde

z brædna j Ryck/ Høfudskie fnurn skyllde/ graf fyrr eg er.

Nær eg O Gud/ giøre til Minnis hallda Umsloonar stod/ Auga þyns þusundfallda/ þa hræreſt minn/ hugr og eirn Drope Bloods/ þui hvøria eg/ sem æ Lyfsdrøppu tilliest/ otelianleg/ Vitne votta med Snille/ um Giæsku Guds.

Seig mun Saal mier/ er nockur yperrunn enn/ Høfud æ þier/ Sool og sydann ad Grunne/ vtañ eitthvørt Guds Nadar Merke mætt/ lwk þu af þui/ upp þyns Hiarta Lyfs Ædum/ og Tarum j/ lat þitt (þad gegner Giædum) allt Andlit vætt.

Enn nu j Dag/ er þad Nad þiñe ad kienna/ Sathans Olag/ ad mig ei næde spenna/ sem hef forþient/ med Syndum sætlegt Slis: Um kryng þa var/ mig þyn Myskun og breiddest/ enn Ovinar/ Vnisætur giørvallt eyddest/ sem Følske og Fis.

Mier varpad var/ ei af Soott j Sæng mijna/ enn Guds Einglar/ Hialp veittu og Hendur synar/ z bored hafa Hrøssun Foota fra: Embættis beid/ eg Styrk og Stod af Gude/ er ecke leid/ eg skyllde Skort æ Braude/ kynna nie faa.

Blooduga Synd/ hvørre mier bar ad hanlla/ skadlega Rund/ og Eytur Ormsinns gamla/ hvør eñ j Dag hefur mig giørde siñ Pioon/ af þvo æ ny O Gud med Jesu Dreyra/ og lat mig j Rettlætis Doom ei reyrast/ eñ seg: þiñ Son.

Eg vil

Eg vil Augustus/ svo til Svefns samasleg
gia/ þvi Syndenn mun/ sem Hollð mitt hyg
gst að byggia/ forlÿkuð nu/ og hefar brost
eð Band/ Sal minne æ/ Guðs Einglar Gi
ætslu taka/ Jesus er hia/ Aund og Lÿf af
þvi sakað/ getur ei Grand.

Sof nu hvyl þig/ Satha mű með ohrein
uni/ ei Draumum mig/ vekia eða Opstoonű:
eg sie miñ Guð / Svefne er mier hia/ Bloð
drope nu/ minn eingeinn mæter Kÿfe/ fyrer
Jesu/ Deyð/ eg fæ ellar st Lÿfe/nyu að nær.

Lat eckert Tioou/ O Guð þitt Orð for
myrkva/ enn / Zion/ Vørð sierhvørn virðstu
styrkia: Blessa þu Kongsins Hws með Vø
rn og Vakt/ hans Erfða Land / um kryng
og Kongleg Rÿkie/ gef Vijsdooms Rað (svo
hans Ouiner vÿkie) með Luku og Makt.

Vitia hrørs mans/ Huff/ og aungvum vit
varpa/ miñe Hiartans/ heitre undan Und
varpan: huørium veyfum Hiælp veit og
Hugar kol/ GVD sende þeim øllum Aðstoð
otrauða/ sem kuedia heim/ og að Guðs Vi
lia Dauðans/ wtskerfa Skal.

Þig þañeñ kueð/ Heimsens Hoffrakt og
Æra/ eg er miñ Deyð/ af Suefnenuñ að læ
ra: Lat lysa mig/ hans Andlits Farsællð
æ/ mz svo eg mier/ Morgunstiørnuñe flyte/
og þykum hier/ fyrer blyða Noott byte/ sim
Frið og Froo.

O lat mier fra / ecke vÿkia þiñ Anda/
nær um skel gå/ Dauðans Dalen og andast/
vertu GVD fær mier fyrer Stod og Staf/

og læt Muñ miñ/ dætt ad Daudanum brot
ſa/er Lykamenñ upp ſkal leyſa og loſaſt / og
gaa i Grøf.

III. Ydranar Pſalmur/ ſem er hinn 38. j Pſalmatoluñe/ med ſama Lag.

Laat O Drottenn/ ei þyna Reide uppvella/
nie nockurt Sinn j Heipt mig yferhellaſt/
O nei/ mier ei hegn ſem hefe forþient/ þuit
ad þynar/Pylur mitt Hiarta hæfa/og Hoot
Handar/ med Soott og Siukdoom kiæfa/
ſem klaart er kiendt.

J Hollde mier/ hitteſt Heilbrygde ecke/eg
bert framber/þyna Heypt ad jnndrecke/ j Be
inum myn alls eingeñ Bate byr/ af Synda
Slag/ſem mier er fyrer Sioonū/uñ Noott
og Dag/ freingiande Paunkum mynum/ſo
Roo er ryr.

Athæfed leitt/ er ædur fyrr eg framde/
(huørt fordum riett/mier under Footū kō
amde) fad mitt Høfud nu yferſtyged er/ og
mæna ſkier/Samviſku ſuo/z ſærer/ad falleñ
er/til Helvytis hartnærre/fa Byrde eg ber.

Mitt Saarafar/fwlt af ſier Odaun leid
er/til groopnunar/ ſuo geing allur z ryde ſt/
fo medgeing eg fau Heimſku hooten møg/
i Dupt æfram/ hlyt eg biwgur ad beygiaſt/
med hrygdar Ham/ og ſuo daglega deya/ſu
rittur af Sorg.

Myn Idur øll/ heitt breña/ og hartnær
rifna

ripna/aþ Synda Sull/sem noog er Blygd ad
nefna/t Hollde mier Heilbrygde finst ei nein/
magnlaus er mig/ Syndeñ mig sundurkno
sar/Hiartad og eg/ þræst/ aþ þui wrlosast
Kalled og Kuein.

Samt er øll myn/Epterlangan miñ Her
ra/og Andvørpeñ/sem J briooste mun bera
ohuled Vysdoms Rææde þynu þo/nitt Hiar
ta hart/miñ Krapt molar i Stycke/suo Au
gun snart/sortmyrkuast/og siaa ecke/ aþ Sor
gum slioo.

Aþ þeim fyrr meir / mier Æra og Elska
tiændest/Stallbrædur þeir/og sem Braud ge
þa gaade/ plaagu og Pyn/ starlægdust myna
migg/ Styllдomeñe nitt/ med Hiartad hart/
aþ vega/ sette Fet sitt / og tok myns skamast
Trega/ i Hiarta og Hug.

Eirneigeñ mier/ til Fiørtioons samansu
ku/og falskar sier / Snørur jafnlega juku/
þeir mitt Ofall/uppfrietta fyst ust ørt/ sinn
Muñ um̃ mig / mier til Smanar upplæta/
til Suika sig / aþ þui suo hart mig hata/
bwande bert.

Eñ æ medañ/liet eg sem ecke heyrde/ huß
ria þa Smaan/um̃ mig sem mæla giørdu/ sim
Dumbe eirn/eg var/og ordþær noog/og suo
sim sa/er hyørke kañ ad heyra/ne suara mæ
ej helldur Tungu hræra/mot raungū Roog.

Eg byd Drotteñ/med allre Epterlangan/
og vænte eitt sin/ Andsuar aþ hier ad þænæ
ga/ aþ þui i mynu Hiarta feinkte þa/ ef þu
lydur/eg Foot ej þæc festañ/ mier þa rydr/

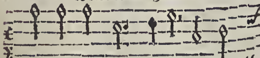
nær mig sijn mille kreysta / hart Hæla ꝛc.

Þui eß þu GVD/ gyrnest mijn Rijß ad reyna/ þagn eg vid þad / med hallta Hræring Beina/ þui Þyna mijn/ mier þyrer Siooner setst/ min̄ Misgiørning/ eg vil i Lioose lætta/ og aß Hrelling/ heitre/ Harma og græta/ mijn Brot og Brest.

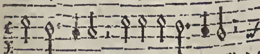
Außundar men̄/ myner mektast og lißa/ so og eirnen̄/ miøg margfiølgader blyßa/ jæ/ þeir sem illu endurgulldu Gott/ sem Anskotten̄ sialþur mier moote stoodu/ z hielldu sen̄/ mig/ þui eg gegnde goodu / Athlæt eitt.

En̄ þu/ O GVD / munt mig stydia og styrkia/ wti Anaud/ þui eg aß Dygd þig dyrka/ vert ei DROTten̄/ munn miøg i Fiarskaþræ/ flyt þier/ hiælp mier/ og ber mig hægt æ Hende/ suo Dyrd hiæ þier/ Drottenn og Loßstyr lende/ mijn Heilsan hæ.

Morgun Saungur a Midvikudogum.

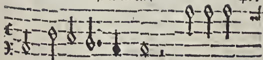

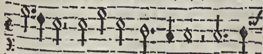
Kom sæl mæt Morgun tijd/ med Gull

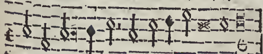

og Gagn i Hønd/ Loß sie þier goode Gud/

eg gieck

J Giærkvølld Lampa og Lioos / liet wr sløckna / hvor Mañ / eun minne Aund Jesu / eitt Lioos þagurlegt brañ / mitt þreitta Hollo Hugld took / j hollum Fride sier / og mijn Sæng / var ei so þraung / ad Gud være ei hia mer.

O Gud þitt Auga var / mier ein klær Nætur Sool / þo Sæng mijn læge þar / a þijnum Foota Stool / samt hugder þu ad mier / Herra Høll þinne wr / Slisum vid / og Sathans Sid / varstu mier Vernd & Mier.

Til Diottens ør a Ferd / Alltarens vil þoi gá / og mina Tara Merd / mider j hans Akur sá / þui skal mijn Tunga Pøk / þijda stilla j Mart / hatt um Stuñ / j Himenum / med Andans Lyst & Lart.

Giærdagsins gæfst nu ei/ Gagnsemd nei in nockurs verd/ enn þessa ntoota næ/ j Tijmans Flijteþerd/ af Drottens edla Næd/ er hann lætur j tie/ mijns Lijfs Klyd/ og tæp leg Tijd/ so hier af hugglerdd sie.

Hialpa mier Herra triur/ ad hura um Tijmans Skeyd/ og hvørnenn Hende ur/ hann mijnum Fedrum skreid/ so heimsins Gyrnda Groom/ grooe ecke med mier/ enn huxe riett huad Tydenn liett/ vellteft z vender sier.

Eg hef og eirnenn reyndt / huad hætt er hæl og fleip / Veralldar Braut / þo beint/ bende: O Gud j Greip/ þinnar mier hægre hallt/ Handar/ so kalle sijst/ til Skamar/ ad yfer har/ mun Ovin ei gledieft.

Siaa til ad mijn sijþelldt/ Saal sie j Gude gløð/ hun so hallde audvelldt / Heimenn ad skiliest vid: so og varna mijn sie Samvitska Steinum þyngd/ enn lære þra/ Synd sier ad slaa/ burt lanngt j Brand og Leingd.

Mijnu Embætte j/ O Gud mier hallt j Hønd/ ad mier spiñe alldrei/ eitt Ronguloo þar Band/ Blessan þijn Luckulogd/ læte mig Frioofaun faa/ Agyrnd Ood/ og aumra Blood/ mier sie j Fiarska þraa.

Hier Nordur Alfu j/ Ord þitt z Dyrd tootfest/ ad j stad Ltoossens ei/ jll Myrkur innsæðest/ med þiñe Hialp og Hønd/ Herra gled Rongenn vorn/ efl og prijd hañs Land og Lyd/ vid lanngstoduga Stioorn.

J sijnu kalle send/ sierhuørium Biørg og Braud/ og ellum Christnum vend/ Oþalle þra z

fra z Naud/ annast þu Siukra Sæng/ Sæl, er hungradar bæd/ snu þeim vid/ fra Satþans Sid/ sem veiker Villann skiæd.

Aleidis ad Guds Villd/ ytest mitt Sigurverk/ vnder mitt ysta Kvølld/ og bij mig med þinn Styrk/ høgg þu lausann minn Knut/ Herra Gud nær sem þier/ þyker Mæl/ svo mun myn Sæl/ hefiast j Himna Her.

Kvølld Psalmurenn/ Med sama Lag.

Skiære Sool er nu sett/ sia Kvølld' meir og meir/ hvers Verk Mannz Hønd er þreytt/ og Hryldar æsker sier/ Daudanum dregst eg nær/ Deige einum enn fyr/ Tymenn þer hægt z hægt mier/ opnade Daudans Dyr.

Hier billtest Tydenn bert/ breytest Dagur og Nætt/ af Sool epter ecke/ vænn Skugg enn var sett/ so skiptist Heydenn Heims/ hun tekur Enda hast/ Madka Hioom/ myrk Grøf og toom/ er Manns eignenn seinast.

O Sæl myn huxa hier/ æ Hrygder ecke þu j vølltum Heime hver/ ei helldur Kyrd nie trw/ nu strax saman vier Sool/ nu siest Verølldenn myrk/ allt var skiært/ æden z tært/ enn nu sem Eydemørk.

Eg bære Fætur tvo/ bram j Nættdøggs vad Gras/ Natturann seiger svo/ sia hier statt vid og les/ huad mørgum Bloom stred nært/ møgg so er þølnad nu/ stood j Fraꝺꝺt/ enn er nu slakr/ j huga þetta þu.

Sæl

Saal myn sit kyrr um̃ Stund/ eg samann ber j Hug/ huørneñ Guds liuþa Lund/ lyt̃ nargiørn er vid mig/ bæde Bloomstur z Hey byrta mier lyking myn/ Dag og Noott mig præder blioott/ ad eitt sin̄ Æþen̄ duyn.

Pier sie sëgd þusundmørg/ Pëck/ O Gud eilyþe/ sem mier synct Umsorg/ syþelldt j Tydeñe/ þra þeirre þyrstu Stund/ er eg aþ Rootum ran̄/ giørdet meir/ aþ myn̄i Leyr/ en̄ eg uppførda kann.

Gagnþud Gernadar myn/ giørder þu bl oodug Brot/ og garst j Syne þyn/ eñ adra Vaxtar Root/ pægder Flecke aþ mier/ þyrer kitt heilagt Ord/ Aund myn þa/ rled opt ad ba/ Sadning vid sialþs þyns Bord.

Eg vard j Dag eirneñ/þra øllum Slisum pri.nlo/ þo ædde Ovinureñ/ er þad Mystiñ þun sialþs/ Braude þu bytter mier/ og Ble ssun epter Pørþ/ þessi mæl/ wr þiñe Skæl/ hreppa lietst Himna Skerþ.

En̄ þu mier millde Gud/ Misgiørdernar forlæt/z siat yker þeñ Sid/aþ Synda Root er spratt/ Samvitskuna vid syn/ Syndañā skildu Bønd/ heim ad Raþ/ kaste j Haþ/ þyn heilæg Nadar Hønd.

Engla Skielldborg um̃gyrd/ allañ Sæt ngursted mun̄/ so ad jnn þyrer Hurd/ ei kom est Andskotenn/ gier Hug og Hiarta hreint Himneñn læs þar j/ Hollds aþ Fleim/ þid minsta Nleim/Aund myn korneme ei.

Vpplys þin̄ Lyd/Lopstyr/ langt þin̄ so wtbreidest / og þyna Ustarþyr / um̃þadma.

Brwde best/ hvøria þier Nordur þu/ heþur eiskad ad þier / um̄ Koll slæ / þeim hana þiæ/ og ræna i Heime hier.

Fulltyjnge Frelsarans / þæe vor Kongur siæ/aþsnyd Ovine hañs/sem Auxeñ hyggur Stræ/ auk þu hañs Æþe vid/ sem ell Tiggugleghait/Sæde hañs/þess Mæktar Mañs/ Vellde myked hier veit.

Oþañ aþ Himna hæd/Herra þijn Tigneñ Broom/ælyte i hvørn Stad/allañ siñ Christendoom: Albwæn upp i Sæng/er eg ad leggiast bratt / veit þu mier/ ad eg i þier/ þar sæla þæe Nætt.

Kom Eingla Hyrdeñ hæ / Foni legg nu Froo og Frid/ Lyþ sem Auad myna æ/ og alle þad mier bær vid / soþ Madka Seckur/ nug/æ Morgun JESVS klær/ veitur hier enn þar epter/ i þau eilyþu Aar.

IV. Ydranar Psalmur/sem er hinn 51. j Psalmatolunne/ Med sama Lag.

MYskuna mier Drottenn/og mæ aþ Syndor myju/ ei þyrer Makleik mina/ myk lu helldur Naad þyn/ aþ þine Nadar Nægd sem omælanleg er/ sierhvørn sliett wt Synda Blett/ sem hrein æ Hollde mier.

Aþ þvo og hreinsa hyr/ hvørn eirn mina Synda Løst(eg veit Arþsyndenn bær/ j mijnu Hollde føst) þrem þijna Farþalist/ e þæg

so Mose

so Mættul minn/ ad hañ tær/ skyne z klær/ uñ allañ Alldur sinn.

Af þui minn illsku Rorg/ Auga mitt grant nu sier/ɛtruen Afbrotenn mørg / jüst þad j Hiartad skier/ setst fyrer Siooner lijoost/ Synd mijn iafnañ og stær/ bodast mier ad þat yfer/ hange vijst Hefndarþær.

Eg fyrer einum þier/ O Drottenn hef syndgad/ og drygdt þad illa þer/ Auga þitt sier vel þad/ Mál þitt æ moote Synd/ nu ijnne rietferdugt er/ þinn Domur/eirn ovalltur/ mætt Hreinleiks Merke ber.

Siaa þu Gud Syndum var/ eg settur j þann tyd/ er mig mijn Mooder bar / mig var su Fæding stryd: Jaa/ þa mier varma vann/ vetta j Lyfe fyrst / framkvæmdest/ ut vtañ Brest/su skøm Skemptunar Lyst.

Siaa þu þier þocknast vijst / þess hulda Saanleiks leit/sem so er luckt og læst/ad eing eñ Mañ afveit/ mig huggar hyrt j Leynd/ þitt hetlagt Gudspialls Ord/ Vysdoom þar eg min þar æ/sem skygger Skylañ giørd.

Einung:s med Ysoop/ mig opt og tijdt afleys/ so vid Saurenda Hroop/ eg sie og verde laus/ vel þu mig vaska/ þa/ verd eg hvijtare Snioo/ Blood og Deyd / Messias med/ Føgnude sied fra so.

Kynn þu heyrn Hugskots mijns / hyra Fagnadar Ord / j Evangelij þijns/ z Ords dyrdlegre Dad/ ad minn Mergur og Bein/ molud med Leona Tenn/ af þier þrætt/ j smætt z smætt/gieist øll gladvær senn.

Hyer

Yfer Illgiørdum mijn/ z Veige Grøsunnar/ byrg þu æsioonu þijn/ þeinkiande ecke þar/ epter þui eg hef giørdt/med Hiarta og Hende riett/ wtsliett þad/ O Gud af Nad wr þijnum Reikning riett.

Skapa hreint Hiarta j mier/ mood hærtte Synda Root/huør ad j einum þier/ æ Blodskulld hrepte Boot: jnst j mitt Briost og Lyf/ eirn nyan Anda send/ eg þa kann sem eirn Guds mann/þar epter stæ vid Synd.

Vtskwfa ej mier fra/ Andlits þijns Heilsuboot (vert ej særrtidut suo/þo Saurgun mijn sie lioat) syn Myskun millde GVD/ mier Helgann Anda þinn/ ej tak fra/ þui annars mæ/ Sathan fæ Sigurenn.

Aptur gef mier alvijs/ O GVD Hugguna rtraust / þijns helga Hiælpræðis / mood Hættum Andar brest / vel suo vid halldest mier/þijns vissa Anda unn/gott idiad/ suo glete i stad/med Hiarta/ Hønd og Munn.

J Epterdæme mijn / eg skal riett kienna þa/ ad þeir Syndugu sijn / setie Spor Veg þinn æ / jæ / þeir Illgiørdum af / Otta Guds røndust fra/ skilie vid/þann Synda Sid/ og hate epter æ.

Hier med hiælpa mier fra/hættre Bloodskulldar Raun/ O GVD mijn Heilsen hæl/ Hiartans suo grove Raun: Riettlæte þitt vil þar/þydlett og Kyknad ord/giøra kunnt/ med mijnum Munn/breytt wr um bygda Jørd.

Opna DRottenn Munn minn/og minna Varra Dyr/ (annars er Lofstyr þinn/ i mier Dau

dur sem byr) epter Einglān̄a Sid/ wt skal breydd reynast þa/ Vegsemd þyn/ af Vørū myn/ vyda sem verda maa.

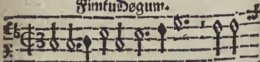
Þvi eg veit þier er ei/ Þocknun ad Offrurs Reyk/ og upptendradre j/ eingen̄ Þægū Foorna steyk/ an̄ars af Vxa Flock/ eg liere noog j tie/ z Þusund/ æ eirnre Stund/ af lømbum færde og Fie.

Foorn er mier ønur kiend/ sem Gude gied þeck er/ kramen̄ Ande/ sem Synd/ sier/ z stoort Aangur ber/ Hiarta sem hrædest Synd/ hrellt og knosad j smætt/ af hanns Magt/ er ei forlagt/ en̄ vid hū verdur sætt.

Þier j Hag øllu snw / og þin̄ar Kyrkiu Frid/Søfnud þynum send þu/z Zion Aast ar Lid/Borgar Jerusalem / bygg þu upp Mwra traust/ yppe sier/Ovinerner/ enn læte Stryded laust.

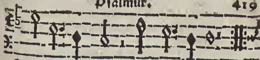
Þa mun vyst Offred þier/ þocknanlegt verda allt/ huørt j Riettlæte er/ upptendrad þusundfalldt/ velbwna Foorn sem villt z Vara Kaalfa j tie/ læta Menn/ marga j senn/ uppa þitt Alltare.

Morgun Saungur m
FimtuDøgum.

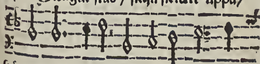

Vpp uppstatt i Nafne Jesu/upplyst myn Saal en̄ helldur heilu þu / Soolen̄

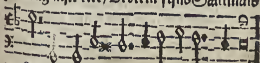
Suefni

Suefnvardum vr / þijns Augabræ/
þiñ Sængur stad / skijn skiært uppa/

hiñ dag nijtt tier/Drottiñ syns Sættmalo

v.rk/hañs Sool gyller forglitan: lætz ferk.

Overdugur eg være mig/ Sool minsta geysla sinn/ sette uppa/ ef mijn Gleymska so eflde sig/ ad mijnu Hiarta Gud/ gleym dest j fra/ ⁊ Augna hñs/ Vøku/ ei villde eg prijsa til sañs/ medañ hier lifde/ miøg.

Upp upp mijn Sæl/ læt Lof og Þøck/ læt helgañ Himna Saung/ til reidu vert/ allt ad Hæstoolnum audmiuk Þack/ ⁊ fyrer Guds Asion/fall nidr blivott/ fryheilagt Lag/hætt syng mz Engla Koor/ þin fier þugrn dag/ Drottens Nad giefst ⁊ groor.

J Drottens Skaute og æ hauns Arm/ hef eg nu tekid Hvyld/hæga j Nætt/. Guds Nad bygde mitt Briost og Barm/ Engla

Vardhallde j/ gafst Hæled gott / þvi urdu sier/ jller Andar ad Spie/ rykia fra mier/ & mijnu Rwmstæde.

Af þui fell eg med Audmykt fram/ei up pa Riettlæte/eigenlegt mier: En uppa hel-gar Under sim/ og Pyn sem leid Jesus/ læn ga æ sier/ þar ad eg sny/ þad er mijn heilsu Laug/þar fæ eg i/ Fægnud og Frelse noog.

Um hiælp & Rad eg beide þig/ O goode GVD en nu/um þennan Dag / suo øll mijn Verk luckusamleg/m3 giætne vid þitt Gied/ greidest i hag/ Naunga myns/og myn Nyt semd þar vid/ allt under eins aukest i føf grum Frid.

Mitt Holld & Blood/hallded breyskleik/ til hugørskins hrøsunar / framhrynder mier/ suo er mier ínrætt Synda-kuelk/ ad hennar Olistan / i Barme ber/ kiæf þu O GVD / illfwsa edlis Glod / suo mier ej Deyd/ af-reke Synden Ood.

En meige eg hrasa æ munne Slood / og Foot min prettad fær/hæll heimsens No/fy rer JESV/ þa bættuBlood/bloduga mijna Synd/og hept þitt hrijs: Sakfelle sitt/ þo stæcke Stoor og Aum/ giør hiarta mitt/vel miukt sem Vatna-Straum.

Es nu i Dag/ æfalla mæ/ ogiæfusamleg Tyd/og Augablik/ Vatn og Elldur ef villa þiæ/og Sotten samanhrærd/ vid Daudans Dryk/læt mig ej þa/hæfaHugleysed Rallt: enn gløgt þess gæ/ ad Gud giører þad allt.

Søfnuden þin & Saudahiørd/huar i hia
off þitt

oss þitt Ord og Æra stær/ bræ Sælna Vl-
kum brýa bws/og heim til Skýlu er/Sauds
belldur stær. Rek oss i bræ þañ Pardus
flecki Flock/ sem spiñur æ / med leynd sinn
Sathans Rock.

Veit þu voro Erþda Ronungs Aar/
bramleidast mættu med/ Lýþdaga Lcyngd/
Rongsfens Hws gieþ ad byrrest Fær/ Mædu/
Sorg og Mootgængs þungbæra Preyngd/
vys ræd og væn/ veit hønum byrr og sýd/ &
heyr hans Bæn/ i mestu Mootgængs Týd.

Græna Dale giør þu og Lønd/ aþ Auext-
te um allt/Friooþsøm og þrýd/ þar med wt-
send wr þisse Hønd/ Frid þiñ sem añad Flos
od/og still allt Strýd: Hungur/Drepsott/
hept þu og Elldsens Mætt / og Haþsens
Prootl/ ad ej geysest oþ Hætt.

Eg geing til Hwíl hýns aptur nu/ byrer
mynum og mier/ med heita Bæn/GVD vor
Fader og Vin vertu / og endurgialld oss ei/
vor verdug Laun: Hws/Ruiñu/Børn/ og
hvad mier eignast mæ/Mad/ Lucku/ Vøru/
Hialp læt & Hiælstod þær.

Hugleida læt mig hugrt eitt siñ / ad eg
ovallta Vist/ hefe ej hier/ Heimredugl veit/
næst Rekspølur miñ/ æþram mitt Ferdalag/
Oodfluga þer/Gud veit huenær/mier opnast
Grafargætt / og myn brotnar / Leirsanyd
sundur i smætt.

Rom JESV / kom/ þegar þu sier / ad
minne Sælu er/ m:st þar æ børþ / brioot i
sundur mitt breyskt Leirkier/ þa þæ eg byr-

rer vijst/ fookt Sælu Arp / Himna Deilld
fraa/minſt Miolld blaaſtu fyrſt/ hvørt veggia
aa/ eyſta Dag ſameineſt.

Kvølld Pſalmurenn / Med ſama Lag.

Miøg lijdur nu ad myrkre Natt/ Dagur
a eyſta Fet/ framſtetur ſig/ Sooleñ rend
er j Veſtur att / ſier aa vanalegann under-
gangs Veg/ j Jacob reñur upp ein Stiarna
ſo/ Dallønðum j/ ſem eyſtu Fiøllum aa.

Lætum diña ſem verda vill/ eg faa ſamt
ecke neitn/ Stielt nie Stielſing: nær Lopt
enn døckna Faluſull / mier lyſer miñ Jeſ-
us/ og allt uñ kryng: hañs Ande hyr/ upp
blies eitt Lioos j mier/ hia hvørtu ryr/ He
imſiñs øll Byrta er.

Þvi ſkal krwpa og kyſſa Jørd / fyrer
Naadar Footū / myns Herra hier / af þvi
Myſkunar mørg Velgiørd/ hñs/ yfer Høfud
mitt/ j Frioofgun fer: fyrr enn Soolenn/
til fuils mier hvarfur fra/ ſkal eg j gien/Hi
artans Vød hyda tian.

Vpp j Lijfs Reikninga Rijmſtock minn/
giørde hefur Gud ad ſkraa/ Lijf/ Lucku og
Braud/ hann giefur noog j ſierhvørt Siñ/
Gulldøgg mier ei j Skaut/ ſo reñe Raud
Hønd Guds eg vid/ minneſt z ſacka fyrir/
ſiñ hvørn Dag ried/mier faa Vpphellde mitt.

Vijſt hef eg ſritnad vel j Dag/ j mijnum
Vijngarde/og Steine velte/ſamt bioo eg vid
ſo veit

so veikañ Dag/ ad eg gat ecke Reit/ eirn Fr tooggun kyllt/ þ veitte þo hñ mier/ Ast siñe ap/ z mijnum bloo/ Audnu Erfidis Stap.

Þo Sathan giørde Gylldrur til/ þad eg skyllde/ þennañ/ Dag drygia Synd/ til ein skis urdu hanns Vijgviel/ Gud gaf ad eg wtsaa/ hañs Greckia Mynd/ j Tiwar hann Skyllde braut Skeyte breid/og Lijfs mig kann/ j Christi dyrum Deyd.

Mitt Lijf/ Aru/ Sinne og Sæl/ j Gr id og Geymslu vann/ setia Guds Son/ þo bide eg Bit Høggorms j Hæl/ sem mier set te æ moot / Syndar Verdlaun/ eg nam þo þær/ hvørke Sorg edur Saar: og ei uppa/ mitt minsta Høfud Haar.

Enn O mig aumann Adams Nid/ Saur setst æ minn Kyrtel/ z Borna Flijk/ eg vellt est um j Synda Sid/ mijn er ordenn Omynd Guds Mynd olijk/Hugsun j mier/Ord mijn Athøfn og Dad/ med Gall beyskt er/ Syn da Fræ yker sad.

Vr þuilijkre Vppsprettu Æd/uppvall Sy nda Jdann/ Kviklæt og kølld / enn mijna Blygd/ og Brotenn leid/ øll tok Jesus upp æ/sitt helga Hollð/kyrer hñ tiest/mier Nad arnægdenn klar / hañ hylur best / giørvøll mijn Synda Saar.

Mier halla nu til Hvijldar eg / sprette Søtunum kra/ z klædest af/ vid mitt Rwm hvarklar mier j Hug/ Hvijldar Sæng mijns Dooms Dags/ og Geymslu Grøf/ hvar het

 mijnns

msinns Kurt eg hafna hlyt j stad / og ber j burt/ eirn Hupp enn ei annad.

Umkryng mig þa/mitt Lioos er sløckt/ æ stryder Myed mig/ og ængra þer/ eg þeinke þa/ þegar jnnsmeygt / j aleigu myna/ alla er mier/ hvørnenn Madkar mitt Hørund kvik er hriæ/ z eta þar/ alla Heims Frygd j þra.

Enn epter midia myrkva Natt/ þa heyr eg hlioома snialłt/ eitt Hana Gal/ øll Verølld er til Sydu sett / minn Hugur helldur sier/ vid Himna Sal/ vid Lwdur Hlioom/ uppvakna eg þa vyst/ æ epsta Doom / j sann Sælu Vist.

Vid soddann Þanka vil eg þæ/ allværann Svefn j Nott / ad taka æ mig/ yfer mier minn Guds Ansioon stæ/og skyna Eingla hans Vernd volldugleg / j Gude Værd/ enn myn øruggva þer/ og Sathans Flærd / hvørge til Hollds myna nær.

Geymstu Vardhalld / Gud Herra trwr/ legg þu kryngum þinn Lyd/og litla Hiørd/ vertu Skiølldur vors Kongs/ z Mwr/ Lææt ar lucker med Frid/ læse hanns Gard/ þitt Lioos fagurt/ halldest hans Raade hia/ sem Nootten svørt/ecke wtsløckva mæ.

Gud hugge þa sem halldast nu/ j Dauda ans epsta Punct/og Afgangstyd/ Siuka ein kneigenn annast þu/ þeim veite þolgiæde / þyn Kundenn blyd/ei gleyma giør/ nøckrum einn um af þeim / sem þu þecker / ad vera eirn þinn Lim.

Her med vil eg mig vefia inn/ j Drottenns wt

ens wtbreidt Skaut/ vnder hafis Wæd/ hu̅ upplyser mitt myrkva Sinn/ ætýd og allra hellst/ j mynum Deyd/ j þǽgrum Frid/ Frel sarans sœtna eg sætt/ j Lyfe z Deyd/ er min ne Trw ohætt.

V. Þdranar Psalmur/ sem er hinn 102. j Psalmatolunne. Med sama Lag.

Drottenn giegn minne Gratbæn/ z lát koma nutt Kall/ fram fyrer þig/ byrg þýna mier ecke Asiánn / þa mijn er Moot- gangs Tyd/ hellst hǿrmuleg/ lia Eyrad mi- er/ nær eg þig hroopa á/ so eg/ flyt þier/ Hialp meige ploota fá.

Þui myner Dagar huǿrfu hratt /sem ren ne Reykur / og / lyde j Lopt / mijn Bein/ Skielfing brende og batt/ sem eyder mier/ og wtfwgar minn Krapt/ mitt Hiarta hræ et/ upp þornar eins og Jurt/ svo Brauded tært/ er mier ad eta swrt.

Aþ myns Hiarta hardre angist / hanga mijn Bein og Holld/ sart samann fast/sem Reyrstorkur/ med Krak og Kryst/ a ville re Eydemǿrk/ okætur siest / sem helldur sig Nættugla j Eyde Mwr/ afskieckur eg/ sit og bijd Skin og Skwr.

Mig sviptir Svefni Sorg z Bǿl/ eg va ki og alla stund/Oroo er i/sem Titlingur sist á Hwsþól/ flæmdur Vinum i fra/ eg bygge

z bij/Guina Her/ nýder mitt nafn med Sk
emd/þar mz sa̋sucr/sig moot mikle gagnsedo.

Osmeckz er i mýnu Mat/ eg et Auskuna
lýkt/ sem besta Braud/ i min Dryk blanda
eg mýnum Grat/og liet hañ verda Løg sem
Awt er raud/aß Þrwgan þýn/ þuiad þu re
iddest mier/þu breyßst til mýn/ og mier koll
kastader.

Eins og Skuggen aptr a moot/ytest mitt
Dagatal/ad enda þætt/eins og Jurt visnar
alle ad Root/svo missi eg mið Styrk/og All
dardrætt/en þu Gud ert/ z blýfur Krapta
klaar/minning oskert/þýn fiñst um eylýfAar.

Vpprýs O GVD og aumka þig/yfer Zi
ons Angist/z stoorri Neyd / ex hun skal ek
vppgiefa sig/þa er nu Týme til / Nad sýne
sig/su Tijd þacknæm/ hier er nu Hendi nær/
miñst þess/ þramkuæm/ þad þu hiest Herra
kiær.

Þuiad þýner Þioonustumeñ/ hafa mýog
kiært heñar Vppgiørslu Grioot/þad er þeir
ra hæst Huggunen/ad Drottens Hws aptr/
þærdest a Foot/þeir aumka sig/ yfer Guds
Huss Forsmaan/ z harma miøg/ sie þad Vpp
giørdar an.

Heidner Meñ munu hier aß þa/ad ottast
Gudlegt Nafn / Ordsøk i noog / hier med
Konungar Heimsins þra/ ad efla Drotte
ens Dyrd/og sialfs sýns Ploog/ nær sem Zi
on/ uppbygger Gud j gen/ z Dyrdar Von/
þañs er aptur audsien.

Nær sem hann Asioon sinne snýr/ þeirra
yfergefþ

yfergefnu/ aftur Bæn ad/ hvørra Orka er ordenn tyr/ og þeir sem børklaus Eyk / j Eyde stad/ hvørra Bæn hann/til Hiarta liet sier gæ/og hana rann/ audminka ei forsmæ.

So skal þesse Guds Myskun mæt/ uppteiknast med Akiefd / og gooda Gæt / fyrer epterkomande Ætt/ hvørre ei er alkunn/ slyk Lyst og Lææt/ fyrer þeim Flock/ hier epter skapast skal / virdugleg Pøck / mun Gude tiæst otal.

Vmskygning var af Gude giørd/ hingad ofann vr Hæd/ hanns Helgedooms / ofann leit hann af Himne æ Jørd/ z sæ ad sitt Folk leid/ Hæd þessa Heims: ad veita Vørn Føngum Fængelse fra/ og Daudans Børn ad leysa vr Eymd og þræ.

Svo þeir giøre j Zion Heim/ Dyrd ad tiæ Drottens Nafns/ umm Æfe Aar/og hns Lof j Jerusalem/ nær Foolk til Herranns Hwss/ med Giætne gæær: Kongs rykia Þiod Drottne þa þioona skal/ j Christi Blood Døgg/ yferdreyfdum Sal.

Enn Gud j mynum Mootgangs Reit/ z og æ þeim Veige er eg / herleiddur hiellt / audmykte mig/ eg allvel veit/ hvørsu mørg Aaræs mier / vond hefur tellt/ hann giørde klient/ mitt Lyf umm Mædu Gaung/ og skar j tvent/ Von myna er var so laung.

Minn goode Gud/ eg mællte þa/ tak mig ei burt nær hææls/ myn Æfe er/mig lææt Takmarke mynu næ / hvad mıøg stutt mitt er Lyf/ þu sialfur sier / þu Gud eg skil / ert

hinn

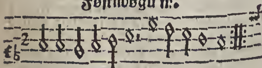
þinn same og stær/ fra Sleckte til/ Sleckts
is eru þijn Aar.

J fyrstu Heimsins Upphafsa Tijd/ grund
valla giørder þu/ fast Folldar hryng/ Himi
na Hvølfingeñ vard so vijd/ ad hun umgyrd
er Jørd/ alla j kryng/ Handaverk þijn þau
eru undarlig / hvar æ Aund mijn fastlega
furdar sig.

Enn þau skulu æsamt forgæ/ þu blijfi
ur same þo/ og ei skeykar / sem Føt þau er
Mann bærest æ/ eins skulu þau slitast /m3
fyrnsku Fær/þau breytast vijst/ ælyckt Kl
æde/ med Reim/ þegar þier lytst ad skipta
Alldre heim.

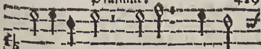
Enn þu þann same ert alltijd/og Aara
tala þijn/Endalaus er/ þu tier þijnum fion
ustu Lijd/ ad hañs Sæde standa/ fær fyrer
þier/under Asioon/og þinne skordast skal/
þad er vor Von/ j þessum Eymdadal.

Morgun Saungur m
Føstudøgu m.

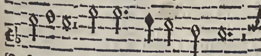

Soolenn uppruñeñ er/ æ Austur Sydu/
Fiallstinda forgyller/ med Hælfa hlijdum

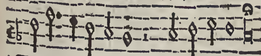
Sæl

Sæl mijn þig gled/ syng og still Hlioom

Hæfuceda/og lypt þier upp fra Jord/

i Trw og Þackargiord/til Himna Næda+

Hafs Diuped Mann ei mæ/ mæla þo villdc/ nie telia Sandenn smaa / svo er Guds Millde/ sem hann hvørn Dag/ mier yfer Høfud heller/ hvørn Morgun minn Bikar/ mz Nad/ sem omællt var/ hñ fleytefyller.

Eg er Madkur af Molld/til Mædu borenn/ þo hefur Gud mitt Holld/ til Hialpar kiøred/hañ med Varwd/vill mig sier æ Hønd setia/ eg Trwna af þvi mun/ alla æ hanns Myskun/ hugstyrkur hvetia.

Enn nu mitt Hws j Natt / med Eingla Meinge/ hann liet um̃hverfis sett/so Hætta eingenn/hefur nu hæft/æ neirn Veg/mig nie mijna: friaals og fryj/ wtkomst eg/ wr Daudans dim̃um Veg / og Andar Pijnu.

Eg helld

Eg helld ean hvørium Tim/ og Hreyste minne/ so alls eingenn af þeim/ ängrast ad sinne: af Anda Guds/er mier og vitne gief ed/ ad eg hanns Oska son/ sie fyrer Christi Boon/ og ætyd blyfe.

Sæl myn siert glød vid þad/Sorg lættu fara/ þitt Lykams Bloomstur Blad / vill Gud bevara/ hann mig j Dag mun än alls Efa styrkia/ j mynu mier og ann/ Embætte hialpar hann/ med Dygd ad tyrka.

Hialp Gud handfeste mier/ og helgann Anda/ þad myna Embættis er / allvel ad vanda/blessa Gud mig/ af hæþu Himnavell de/ eg so mitt Ynde hier/j Ydiu miñe og þi er/ hafe og hallde.

Ei lait mig Synd j Dag/wt af forblinda/ so Guds Gedþeckne eg/ giøre ad stunda/ enn ef miñ Foot/ eg kañ j nockru steyta/ vñt mt er þa Gud j Veg/ og verdst ecke vid mig/ þiñ Doom ad Þreyta.

Þu leggur myna Þørf/ þier Gud j Minne/hier med er Luckann hverf/i Hende þiñe og hvad mier best/ hentar eda kann skada/ alle þu ælengdar sier: myn Sæl hvad villtu mier? Gud æ ad ræda.

Fyrer myn Børn ef eg i Umhyggiu bære/ syrgde æ ymisañ Veg/ og Spyria fære/ hvr skal eg þeim uppbera Biørg/ og byda? Gud lifer eñ/ og þau/ hefur j synum Hug/ þau þurfa ei kvyda.

Þo eg um̃ Jørd og Land/ sveimade j Sveita/ þo Brauds um̃ Eydesand/ eg fære ad leita

ad leita

ad leita/ þo vegna Guds / og Brauds eg Sverded bære/ þa er mijn Trw ꝛ Traust/ad Gud bætte miñ Brest/ og med mier þære.

Þ Dag veit Dygd hier þeck/ mier daþ ne myked: og auk Aund miñe Smeck/aþ Sæ mtarijke/ lattu miñ hug/Heimenum jaknañ sleppa/enn heitt i Andvarpe / Audmyki og beygdu Knie/ til Christs uppkeppa.

O GVD i þøgrū Frid/ þijn Christne kie test/suo stande/ legg þu Lid/ æ þøstum Fæ te. Antachristeñ lattu kollsteypast kuña/ med siñ skinhelgañ Hatt/ Hoops þess/ Tæk bunded þratt/ gange til gruña.

Lat Kongeñ Føgnud þæ / i Gude allei na/og huad hañ gyrnest æ/geþ þu og liena/ prijd Kongsens Hws/ med Luku Mektord stædstu/ hañ beste hier vid Hønd/ hæverdug Aastarbønd/lijkt Gullveþ glæstuñ.

Landed lat/ Friooþgun þæ/ þulla og sæ ta/ Kirckeñ siñ Framgang sia / og Sanleik mæta/GVD geþe mier / miñ deilldañ Verd æ medañ/og til þesseg vid Grøþ/aflegg miñ Ferdastaþ/og helld burt hiedañ.

Suo gjøre eg gooda Nætt / med Glede bjooda / GVD mun med Lijknar Mætt/ mig gegnum leida/ Daudans daleñ / og Gra þargaungen þraungu/ þa hlyt eg Hialp og Traust / þa huerþur Hrygdarraust / i Elm gla Saungvum.

Kvølld Psalmurenn / Med
sama Lag.

Nu hugleſt

Nu huglest Sool og setst/ sijgur ad Rvøll/ de/ enn Nootten wehllest ap Myrkra Vellde/ Gud liene oss/ Lioos sitt z Næælægd syna/ so Nadar Liooséd liooft/ upplyþgad um̃ vor Briost/ oss stioorne allelna.

O Gud eg jarta mæ/ og klart medkienna ad til Grunñs ei kañ nær/nie Enda þiña/ þett ra þögru/ Floods strauma Nadar þinnar/ ein Lynd añare nær/ Abyggiu mier þad þær þier Þöck ad jnna.

Vtlending med nijnum/mig Fedrum tiæe j Reit annarlegum/og betra þrææ: Pilagri ynis Stap/ mynum starf mun eg kasta/ og gegnum skiootlegt Skrid/Tijmans z þafraſt Deyd/ til Himna hasta.

Það tiæer Tijmenn mier / hvør Vænge heþur/ liett og gladt þra mier þer/ med flioo tu Skreþe/ nu þennann Dag/ sem þær med Nootti ad þalla/ hañ mier j Huga slær/ hvør su Grøþeste nær/ mitt Høþud hallast.

O Gud aþ Hiartans Grund/ myn Andar Jdia/ þyd skal þessa Dags Stund/ þig ad tilbidia/ þu heþur mig/ aþ þiñe Gæsku sp arad/ og mynu Kalle j/ þra Ohøppum giøt dt þry/og vel þorvarad.

Biargræde bytter mier/ med Burdum hr ausþum/og Blessun j mitt Rier/þier til Pie nustu/ stilla skal þu/ myns Hiarta Hørpu strengé/ og Gude þacka kad/ þann man til myn aþ Nand/ syns Barns so lenge.

Ep eg æ einhuørn Hatt/braut þyn Bod ordeñ/ sie stoort eda smætt/ sem er æ orded

þrambsll

þreckþallande þyrer þitt Tignar Sæte / þa bid eg þig j Tijr/ad þad þyrer Jesu/ Bloo da Sveita bætast.

Ovygd sem j mier byr / Syndenn rædeg ka/ syst ad Jllgrese rijr/ et skal mier lyka / helldur dempast/mitt Hiarta þier j Höndum hafdu min̄ Herra dyr/ hellst er minn Matti rijr/ad siæ vid Syndum.

Enn snyst mitt Augnalok/ aptur til Hre ggu/ hia mier/ O min̄ Gud/ vak/so Sathans Pijlur/ þorgiefina vt / pliuge af Daudans Skeyte/ eg kyn sofande ad siæ/ j Hiartans huldre Kræ/ æfst Guds Andlite.

Eg bid Gud at medan̄/ad Kyrkiu sine/hun eyge syna Asiæn/ so ecke linne/ han̄s Lioos hia oss/ eda Formyrkvun þæe/ so ukest Sathan Hæd/ þess Gooda verde gæd / Menn þar æ þræe.

Klært Lioos kveik þu og gled/ j Konge sins Lunde/han̄s Sool af hædstu Sloud/et gange vnder/ Ræd han̄s O Gud / gef þar at sijþellt sæke/Heilræde þridarbull/ ad þæra um̄ Rykin̄ øll/ ꝛ Rictten̄ rækia.

Ef hier er nockrum gleymt/ Gud gleym þeim ecke/ ad et stande ofnaumt/ enn aller drecke/ vt af þinne/ noogdiupre Nædar kie lldu/ legg þa uppa þinn Arm / og uppfyll þeirra Barm/ med þyna Milldc.

Suo þar nu Verølld vel/ eg vil nu sofa/ Aund myn i Gude skal/sitt Hæle hafa/eg vil myn Børn/ eirnen̄ hier in̄e lykia/ huør ædur

asamt riett/ a Drottens Footastiett / sig øll audmykia.

Suo skal hier sofna uppa / Saung minne eige/vill min GUD vykia fraa/ enn vid mig seigia/ sog mitt Barn sæct / byrg sig i hyni Klædum/ hu skallt/Stund er ej laung/upp vackna i Eingla Saung/ og Limna Hædū.

VI. Ydranar Psalmur /

sem er hinn 130. j Psalmatolunne. Med sama Lag.

UR dypstu Andar Naud/ og øllum Voda hroopa eg Herra Gud/ heyr hu og nad da/ hu minne Raust/ z Osk/ alldreige gleym er/ Eyrun laat open staa/ og mynum giørdu gaa/ ad Hlioda Hreime.

O Drottenn ef hu villt/athuga Synder og meta allt hvad Illt/ og Orett fynder/ hvør standast ha/ munde medal vor allra? O Gud Doom hynum j/ Umbreyting maa han hvi/ faa/ og so falla.

Vyst er/volldugt Gud/Vægd hia hier fin est/ og Synd afmad/ so ad/ et henar mine st allt fra Ellyfd/ um hig had Ryfte vottast hui erum aller vier/ eins og Børn skylldug ger / hig eten ad Ottast.

Jeg treye epter hier/ j Anda og Sine/ z treyte øllum mier/ epter Villo hine / myn Sal/ Drottens / vænter fast Fyrerheita / uppa hanns Ord og Eyd / er hun fwo lyka bid/ j Von ad treyta.

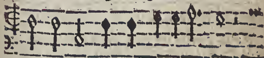
Eg enn

Eg ei vænande er / i Hug og Hiarta / til Herrans borþa þer / og ej umkvarta / Þø þu mei eg / vin / sem vænta ad lijse / Myrkred og Falle þrat / ei Morgunrodei ā / vr Austre renne.

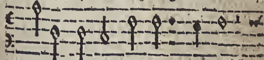
Israel voni ā / Herran helgasta: Þeir skulu Frelsun þaa / nær gyrnast glæsta / þui hiä hon hiaa / er Gœskuþeled gooda / og myket Endurlausn / i hans Hende med Rausn / moot megnum Voda.

Hau eirn eilyþur GVD / Vppsretta Ma dar / þrelsar sitt Folk og Lyd / wr illum Voda: Hvøriu miøg sem / Synden kan yþergn aba: Þeitt i Von umbedeii / alle vill þad þu Ert eitt Sin / GVD þyrergiefa.

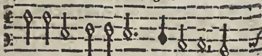
Morgun Saungur in Laugardøgum.

Riis upp myn Sæl oc bregd nu Blunde /

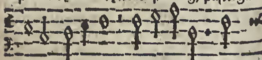
byria Streingleik og Morgunsaung /

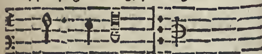
med Þacklæte a allar Synder/ uñ

þier i Himna Hæder þreyng/ fastlega

knÿ þa fögru Borg/ fiarlæg a medañ

Heimsins Sorg.

Til Himna vil eg hiartans feigenn/ hef lagt Jardlegu Sife fra/mitt Heimele a Him nū ſeige / hvørt medañ life/ giøre ad fræ: fuſundfallt Lof og Þøckinn ſkyr / þier ſie Gud ſem j Hædum byr.

Ecke neitt annad eg til hefe/ enn Þacklæte af Hiartans Rann: hin øll mijn Athøfn hier j Lyfe/ hun er løk/ ſo ei bioodaſt kañ/ enn Augnatær mitt/ og Andvarp/ ecke for ſmære Vellded fitt.

Nu

Nu stood eg vpp/ Svefn aftook allaſ einn Gud gaf þad/eg svaf med Frid/ til Ja rdar vil eg hniga framfalla/ z Footspor Drottens miñast vid: mijn hefur goodur Gud z Mañ/geymt þar eg laa j myrkvū Rañ.

Nu sie eg renna upp Sool ad fullu / sitt hryngbogna hun geingur Skeyd/ O Gud sie Glede af þer ällu/ a hvörium Deige er Saal mijn beid/ þar mitt upplyser Hiartans Hws helg Riettlætesins Sool JEsus.

Lioos þitt Jesu j mier upptendra / og j Lioos Barna tal j siet/ so fræ Heims Bleckting ei blindad/ nie bendlad Sathans Vielaxtet/lat mig skynia nitt Holld sie Hey/eñ hlyda þess Syrndum alldrei.

Pijlur sin Ovinurenn allar/ætlade ad sen da j Huga mier / nidur riedu langt fra mi er falla/ z feingu ecke raaded sier/ Mordingianum a moote stood/ mijnar Dyr/ ædreifiz JEsu Blood.

Andskotañ mun enn ætla hingad/ j Dag/ kappgiarn og vtañ Hik / hann so mig nære j Hæl ad stijnga / z herda a siñar Tungu Su ik/ hennar Eytre so hæde eg ad/ hialpa mier Gud/med Styrk og Raad.

Po mig heimsæke Sorg/ Oglæpa/ Sott og Fatækt/ sem vill minn Gud/og ætle mig ad vnderkiæfa / ætijd halltu Tru miñe vid hann Bikar Drottens þu mier veit/ med Polenmmæde ad Dreckа wr.

Blessa þu Gud minn Sveita sialfur/ sig ndu mijn Verk af Himna Slood/ sijst drage

Ploog minn Sathans Kalþur/so mig ei Fe
ice annars Blood/ Farleid rietta til Fiaar
Auds/ þylg þu mier a j Otta Guds.

Hallt um þinn Vijngard Hende þisse/ hr
einan Kærdoom vernda og geym/ Ords þij
ns þia off god Friooþgim þinest/ þull af Ri
arleika vtann Keim/ Kyrkiunar Fiandmen
kane Harm/ Christnena geym j þijnu Barm.

Heidur og Lucku med Længiæde/ legg
yþer Kong vorn Drottenn Fixe/ Korona
hans og Hiarta bæde / hneygdt sie til þijn/
sem Davids var/ legg hans Rade þau lifta
Raad/ ad Luckn & Framgang fare nad.

Fridar Mwr riett um Rijkenn bæde/ reis
þu/ O Gud/ Styrioll a moot/ þa sem off
stoþna Strijd og Fæde/ steypast latu undi
er vorn Faot & Sootter lina/ Lopten gior
hrein/ Landed forone Mijskun þijn.

Ad so mællitu/ eg vil mier venda/ad Ver
ke nijnu og giora a Skil: Vijst mun Gud
mier Naad synaa senda/ sem han giordt heþur
hingad til/ han leggur med mier Hendur a
og Hialp sijns Anda lætur þaa.

En þo nu meige j Kiør þalla/ecke treyst
a Heimenn maa/ helldur þegar Deigenn hall
ar/ Hugan skal eg þar mina a: Tijmaglasi
ed flytur og ber/ þyrer Hondum Eilyþden er.

J Guds Otta alltein eg Hasta/ aleidis
mijna Klwngur Sloot/ under Andartaked
sijdasta / Anda sinn sender mier minn GVD/
mitt syndugt Holld hyl þu O Jord / hefst
upp Saalen i Engla Hird,

Rudild

Kuølld Psalmuren med sama lag.

SJæ hvad DagurinnFerd ein flijter/pegurd Soolar til Vesturs snijr/vor Hugldars tijme ad Høndum yrest/Herran sem i Lioose nu byr/z æ Himnana situr Sal/siertu vort Lioos i dimmum Dal.

Vort Stundaglas wtrennur oodum / af Nott Daguren rekst i burt / Heima Dyrdenn er sem grijpe æ Gloodum/ geyse skammvinn/ og hiadnar burt: Fiøllum hærre var Soolenn sæl/ su er nu under vorum Hæl.

O GVD mijn þøck ad þijdre Aundu/ hre ynger sier inn i Himna Slot/ til þyn upplyp te eg nu Høndum / audmiuklega hyrer allt Gott / sem þu hefur mier tiaad og tied/ til þessarar Stundar sem nu er.

Fra Vøggu minne ef villde z framan/Vel giørdum þijnn seigia fra/hiælpe mier Gud/ þær hrwgast saman: hier man ej koma Tølu æ: til sømu Stundar sem nu er/ sinne hefur þu og lyknad mier.

Ej mæ eg gleyma utan Vyte / Vinsioon mijns Guds sem med mier var / nær eg var Yngur og daltytill/ ej skynlande Hatt Vers alldar: þæ unde eg vid þann Kost og Kiær/ ad kunne eg mijna Fader vor.

Strax sem mig Alldur yfer færdest/ all ka took eg vid Frædenn smæ: og safnade i Siood Guds Orde/Sal mijn ried Lækning

þar ef fær / ef þa nockur angrade Þraut/
under ſtrax Hunang reñ og flaut.

Suo giøre eg þad Gall ad mykla / ſem graalynd Verølld byrlar mier: ad eg mier þad lynda og lijka/læt/ fyrſt ad Gud naadugur er/ þo reñe a Sorg med Soolu ſtrax/ ſu tekur Enda ad Kuellde Dags.

Suo dregſt Dagur eingeñ a enda / ad Andlit Guds fæe eg ej ſia/ huerneñ ſiñ Bladed vill ſier venda/ og verda hvikul Luckañ maa/ eg fiñ ſamt ad Guds Kaſtar Naad/ yfer gnæfer allt mannlegt Raad.

Mitt Andlit Sueitt /og mijn Andvaka/ mijn Orooſeme ej gillda maa / huad ſem eg kañ ſaman ad raka/ ſuo er liett vægt ſem Fis og Strau/ef GUD er ſialfur ecke med/añaſt og Bleſſar verklaged.

Gude eg fijdar Packer ſeige/ þeñañ Dag ad hañ værde mig / og hiellt a riettū Himna veige ſuo hiaalpſamlega i Naand vid ſig/ad i Hædeñe hañs fæ ſied/ Hiarta til mijn og Fødur Gied.

Med Audmit/Lyf/Æru z Hreyſte/eg a naalægt Skref komiſt nu hier / og anugvann Stein ber fyrer Brioоſte/ ſem Byrde Samvitskuñe er/Naadugañ GUD eg eflauſt a/eñ þo nu ſtrax leyſeſt hier fra.

Fry er eg ecke ſamt fra Syndum/ ſækum þeſſ eg em Holld og Blood/ Gyrendaña Baal tekur ſitt Tundur/ tijdaſt i mier ſem blaaſeñ Blood/ þui hefſt eg ad þad Oriett er / enn ecke þad mier giøra ber.

Þo

Po mun GVD mier þad allt uppgefa/ wt af Nad/ eñ ej epter Rett/ i hiarta mitt hier med iñskrifa / syn Heilög Mal / Synd mun suo kuitt/ hans Ande mier Heilagur þa helldur keim rietta Veige ꝛc.

Vmkryng Sæng myna alla vega/ sitt Engla settu Vardhalld gott / ꝛc Flootta rek Andskotañ slæga/ fra Eigum mynum þessa Noott / ad mig ej skade uñ þa Stund / ꝛc huerre eg tek Huyld og Blund.

Pig bid eg DRotteñ þar med lyka / ad þiñe Kyrkiu giørdu gaa/ suo Myrkreñ burtu verde ad vykia/ vend heñe Sool þyns Andlits ꝛc / Nadarþyrnar ej lokast læt / nie Kloos þitt blessad slockna wt.

Kongs vors Hwse høllldum i Miñe/ Herrañ lаte Doom/Rett og Frid/uñ hūs Tyd samteyngd huøriu siñe/hallldast med løngum Alldre vid/ suo øll sigre Ovina Vølld/ undter Guds Skugga og Verndar Skiølld.

Fyrer Suokum sierhuorium Brodur/Söfnuðinum og Christnum med mier / helld eg Bæñ/ kui mun gegna goodur/Gud/ sñ trwr og Lyknsamur er/ hann mun annast huørn fyrer sig/hier med alla myna og mig.

Sløckum nu Lampa og Liooseñ Frydu/ loke bæ/og Dyrnar JESVS/moot Sathans Broddum Styrk ver strydum / storme hañ uppa þetta Hwß/hier vill GVD hallda Hwß i Natt / hier hefur hañ sitt Vardhalld sett.

J JESV Nafne wt af sofna / uñkads

ma fast i Trw þiñ GUD / hañ mun þinne Ausku uppsafna / iñ þa þu legst i Beinhwýsed / i þañ Hag sem er Eingla klaar / ad eins Madka Fædañ forgaar.

VII. Ydranar Psalmur /
sem er hinn 143. j Psalmatolunne / Med sama Lag.

DRottheñ upplwk Augum þýnum / eg set øll Maal fyrer þig / i kløkvu Andvarpe og Bænum / eg kiem nu fram / Bænheyr þu mig / fyrer Naad þýna / hun er hær / ad Hiartans Beydne minne gaa.

Swo sa Bænheyrslu fram laat koma / fyrer Saker þýna Riettlætis / og Miskunar / hvøria Gooder rooma / og giefa um Heimenn fagran Prys: Riettlætis Doom þiñ afbid eg / enn til þijn kem um Naadar veg.

Ei mig wrskurda epter Riette / ei vid þiñ Þræl gack þu j Doom / þier er / O Gud / alkuñug Ætteñ / eingeñ Mañskiepna fiñst so frooom / ad riettlaat meige ackast hier / af Adams Nýdium fyrer þier.

Ovinur sa mier Oriett giørde / vtann Søk eda nockurt Skial / mier um Koll hratt ofann at Jørdu / og villde giøra mig ad Þræl / mig sette hañ j Myrkra Laut / sem Mañ Daudann / huørn Gledeñ þraut.

Miñ Anda þui / eg um þad kuarta / Angist þekur / og vefst um kryng / huar fyrer mitt Harmþrwnged Hiarta / hefur øngva

Dægur

Dægurſtitting/ Hrædſlu hallded þad j mier er/ aþ Neyd ſem þad daglega ſkier.

Eg þer ad hupa um þyrre Daga / vid So lt þitt hugrnenn breytter þu / ei ſkal þui Grvindlaſt j Huga/aleidis leingra þer eg nu um þyjn Handaverk þeinkiande/ þu meguar þo eg Magnlaus ſie.

Eg þui bædar uppriette Hendur/ eins z ſa ſem nær Sockeñ er/ eg til þyn Gud æleid lo vende/ og þyrer þig Saal myjna ber / hun er þurr/ eins og Hriooſtur lood/ hana vökve þitt Nadar blood.

Hrada þier Gud mier Hialp ad ſenda/hefyr mig þui minn Ande þorgar/Andlits þyjns Lioos ei læt burt vendaſt/ eiin gieþ j tyd Hialp vetteſt klaar / ſo eg ecke ſem Lautenn mann/ ſie Jardadur þyrer Tyman.

Vnn mier Næd þyna ærla ad heyra/ alla Von heþ eg til þyjn ſett / koſta leid ſem mig kann ad þæra/ kienn mier j þeſſum Heime riett/ um þetta heþ eg Aundu myn / upplypt hiartanlega til þyn.

Orina minna Vallde/Reide / og Villum Tyranaſkap þra/ eg þig mun Gud j Andmykt byde/ad þyna Hialp virdeſt mier tiaa/ hia þier vil eg mig hylia j Neyd / og hæde þui Fiandmanna Lid.

Kienn mier ſtrneñ eg allt þad giøre / ſem allra beſt þier þoknaſt maa/ þin goodur Ande þier til hrære/ og hallde mier Sliettlende aa/ ſo mier hepneſt Heimreyſa greid / j Harmadalnum riecta Leid.

Svo muntu pyrer þitt ad Þullu / Þagra Naþn/ huört eg þar tilkued / lata mig enn liþa med øllu / lyka þyrer þitt Riettlæted med þinne sterku Macktar Hønd / mig vid Neyd skilia/ og Daudans Bønd.

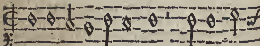
Aþ þinne Millde muntu utsliettra/ min Ovin og leggia j grunn/ og þeim eyda sem oþorriettra/ Aund mijna aþ þinne Myskun/ þui eg þinn Þioon ad vijsu vil/ vera medañ eg endest til.

Kuølld saungur Prudentij

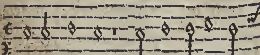
Ades Pater supreme,

Vr latinu a Islendsku utsettur aþ

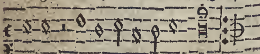
S. Stephan Olaþs Syne.

Kom Fader hædste Herra/ hulin Sioon

Augna vorra/ Ord Guds O JEsu

Christe/ og Andeim goodg iarnaste.

Kom

Kom þessarar Preningar/ þroottur eirn/ eitt Lioos þingad / eilijfur Gud af Gude/ Gud framgangande af Badum.

Duijnad er Dags Erfide / dregst j Hønd Huyldartijden/ hallkuæmur Høpgen aptur/ þresser þreytta Lijfs Krapta.

Þui er noog/ Huyld ef þresser/ Holld vo rt so Lwan misse/ Noog ef gieta ei grandad/ grandoger Myrkra Andar.

Þui lat hier j Pannfa vera/ þu sem dyr kar vorn Herra/ ad hefur um Holld þitt run ned/ helg Laug j skyrnar Brunne.

Giør j Sæng þegar sijgur / Svefn hier a bæde Augu/ Krossmark fagurt/ Fullchrt stenn/ fyrer Enne þynu og Briooste.

Krossen jllu afstyar/ jll Myrkur Krosse enn flya/ hvør þui Merke fast helldur/ hañ mun ei Otta selldur.

Langt burt/ laangt burt sier Laume/ ls oot Oogn j jllum Draume/ laangt burt ma ragt missynande/ Meinflægdr fiæmst Ande.

O þu Ormur Hrynglagde/ med allskyns Vielabragde/ z Krooka kyne sugrtu/ er kyrr arreiter Hiørtu.

Hallt burt/ Christur er hiernal hier er Christur uppborna/ Merked sem þu munt þeckia/ þijna fordæmer Flocka.

Þo vor Lijkame ligge/ lægt medann er ad Skugge/ sie Christur vort j Svefne/ samt Hugleidingar Efne.

Eirn agiætur Psalmur/ Ordtur af Sal. S. Hallgryme Petursfyne/ um̄ Gudrækelega Jhugan Daudans/ m3 Lag/ Dagur j Austre øllum.

ALLt eins og Bloomstred eina/ uppvex a sliettre Grund/ fagurt med Frioofgū hreina/ fyrst um̄ Dags Morgun stund/ at snøggu Augabragde/afskored verdur skiott/ Lit og Blød nidur lagde / Lyþ mannlegt endast skiott.

So hleypur Æskan̄ unga/ ovissa Daudans Leid/ sem Alldur og Ellen̄ þunga/allt rennur sama Skeid/Jnsigle ęngver feingu/ uppa Lyfstunda bid/ enn kann Kost under geingu/ aller ad skiliast vid.

Daudena mæ so med sanne/ samlykiast þyker mier/slyngum þeim Slætteman̄e/ er slær allt huad fyrer er/Grøsenn og Jurter grænar / glooande Bloomstred frydt/Reyr/ Stør/ sem Rooser vænar/ reiknar hann iafnt fænyet.

Lyfsed Mans hradt fram̄ Hleipur/ hefur þad ęngva bid/ j Daudan̄s grim̄ Greypur Grępen̄ tekur þar vid/ allrar Verolldar Vegur/ vykur ad sama Punct/ fetar þad Fwo sem Tregur/ hvørt fellur liett eda þungt.

Hvørke fyrer Hefd nie Vallde / hopar Dauden̄ eitt Strik/ fæst sijst med føgru Gulldallde/Frestur um̄ Augnablik/ allt hann ad einu gyllder/ þoott jlla lyke/eda vel/ Boon

ei nie

ei nie Bræde milldcr/hňs beyska Hölpt^{v} fel.

Menn vada j Villu og Svymia/ veit eingenn neitt um bad/ hvørnen/ a hvørriň Tyma/eda huar hañ kiemur ad/ einn Degur all um greyder/ jnngang j Heimsins Rañ/ marg breittar lyst mier Leider/ ligge þo wt þañ.

Afl Daudans eins nam kreyukia/ alla j Verølld hier/skal eg þa þurþa ad þeynkia/ hann þyrme einum mier? Adams er Edle runned/ j mitt nætturlegt Holld/eg hefþ þ^{v} og til unned/ aptur ad verda ad Molld.

Hvørke med Hefþ nie Ranne/ hier þetta Lyþ eg þann/ Sælenn er so sem ad Lanne/ samteingd vid Lykamann/j Herrans Hønd/um stendur/ ad heimta sitt aþ mier/Daudliñ mæ seigiast sendur/ ad sækia huad Skaparans er.

Nu vel j Herrans Nafne/ þyrst Naud syn ber til slyk/ eg er ei þeirra Jafne / sem Jørdenn geymer nu Lyk/þrenær s. m kalled kiemur/ Rauper sig eingenn þry/ þar læt eg Nootť sem nemur / neitt skal ei kuyda þui.

Eg veit minn lisþur lifer/ Lausnarenn Himnum a/ hann rædur øllu yfer/ einn heit er JESus sa/ Sigrarenn Daudans sanne/ sialþur a Krosse Doo / og nuer so aumum Manne / eilyþt Lyþ vyst tilbioo.

Med synum Dauda hann deydde/ Daudann/ og Sigur vann/ Magt hňs og Afle eydde/ ecker nig skada kañ/ þo leggest Lyk j Jørdu/ lifer myn Sæla þry/ hm mæter alldrei hørdu/ Himneskre Sælu j.

Jesus

Jesus er mier Minne/ mig a hñs Valld
eg gief/ hvört eg er wte eda jnne/ eins þa eg
vake og sef/ hann er myn Hialp og Hreyste/
hann er mitt rietta Lyf/ hönum af Hiarta
eg treyste/ hañ myker Daudans Kyf.

Jeg life j Jesu Nafne/ j Jesu Nafne eg
dey/ þo Heilsa og Lyf mier hafne / hrædest
eg Daudann ei/ Daude eg ottast eige / Afl
þitt nie Vallded gylldt/ j Christi Kra
pte eg seige / Kom þu Sæll
þegar þu villt.

Inneháld og

Registur þessarar Bookar.

Innganguren.

I Capitule / um Ydranena.

Cc 8. Klø-

II. Capitule Bæner til H. Þrenningar.

III. Capit. Bæner til Guds Fødurs.

IV. Capitule Bæner til Guds Sonar.

V. Capitule Bæner til
Heilags Anda.

VI. Capitule Bæner um rietta Kyning Guds.

VII. Capitule/ Daglegar Bæner z Trwar Idkaner.

VIII. Capitule/ Bæner um̄ gooda Dauda stund.

IX. Capitule um Hørmungar þessa Heims/ e glede añars Heims

X. Capitule um Bænena

XI. Capitule/ Sermon

hins Heilaga Bernhardi, sem er stutt Yferferd Herrans Christi Pijnsøgu.

Lijþsagañ Herrans Christi

6. Vm

Pijnan Herrans Christi.

Vpprisan Herrans Christi

XII. Capitule Ein mgiæt Historia uꝫ̃ Andlꝫt og Framþor S. Hieronymi.

XIII. Cap. þaug hellſtu Symbola edur Trwarjatningar.

4. Cantio

APPENDIX

Psalmar S. Stephans Olafssonar

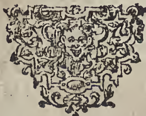
I. Morgunpsalmar.

II. Kuølldpsalmar.

III Ydranarpsal. Davids.

Kuølldsaungur Prudentii

Psalmur S. Hallgrijms Peturssonar umm gudrækelega ihugun Daudans.

Errata Typographica.

Pagina (Bladsyda) 8. Stem/ les Stein Pag. 10. teinda/ L. leinda. Pag. 14. œruinlast/ L. ørvilnast. Pag. 40. læcur L. kæcur. Pag. 54. Træna/ L. Trw na. Pag. 93. mynn/ L. myns. P. 96. Sigurhøfgingen̄/ L. Sigurhøfdinge. P. 98. otelianlgra/ L. otelian̄legra. P. 162. huørre/ L. i huørre. P. 164. þan̄/ Les han̄. Pag. 167. huørra/ L. huørrar. P. 172. upp/ L. uppa. P. 266. huørum/ L. huørium. P. 311. og og/ Les og. P. 348. Audvarpan/ L. Andvarp an. P. 435. en̄ Augnatær mitt/og Andvarp/ Les, en̄ Augnatær/ & Andvarp mitt.

Nuad an̄ad hefur oviliande mmkt yfersiaist j Dryckingun̄e/ bidium vier Goodfwsan̄ Lesara sialfan̄ ad leidrietta/ og lesa j Maaled.

N. B. Þar sem þetta Teikn ✕ stendur j Saungnum/ þa merker þad/ ad su Noota sem þar kiemur strax epter / er ei meir enn half Noota/ og skal kvedast linkt ad henne. Þar sem Punctur stendur vid eina Nootu/ þa eykur hann Noot-unnar valor um̄ Helming.

Ad

Ad viru͞m admodum reverendum,
M. THEODORVM THORLACIVM

Episcopum Schalholtinum vigilantissimum, Officinam Typographicam Schalholtum transferentem, ibidēm qve libros sacros publico Ecclesiæ bono excudi curantem

ode.

HOlenses vidêre typos fautoribus orbos
Cadmi nigellæ filiæ.
Protinus involvunt lugubri corpus amictu,
Deflentqve salsis imbribus
Præfectos Holæ: patriæ tria lumina, qvorum
Frater, nepos & filius.
Vndiqve vir doctus, vero tituloqve Magister,
Opem tulit precantibus,
Primus & has operas Schalholti vexit ad ædes,
Favente rege Cœlitum,

Et

Et THEODORVS hic eſt, non tan tum nomine, ſed re
Donum ferens nobis Dei.
Mox opus inſtaurat precibus, patrum qve piorum
Mandat typis ſuſpiria.
Litera pura nitet, redivivaqve com mata plaudunt
Sqvallore tetro libera.
At labor hic ſanctus Domini ut con cernat honorem
Eccleſiæqve commodum.
Vos qvibus eſt pietas, votis arden tibus omnes
Optate mecum ſuplices.
Tu qvoqve plebs ſtudioſa, Dei re verere Miniſtrum
Honore dignum duplici.
Namqve ſalutiferi nunc ſpargit ſemina Verbi
Non ore tantum ſed manu.
O utinam largos, ſemoto ſchiſmate, fructus
In cordibus ferant pijs,

Sic

Sic venerande pater florens, ut palma virebis
Prolesqve ficut palmites.
Nomen & intactum, mordacis denti bus ævi
Nunqvam tacebit patria.

Debiti honoris ergo, pofuit,

Arneus Theovardus.
P: eccl: Thingv:

